

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

...dicitur, quorum corpus longo morbo exhaustum est, & colliquatum Idem lib. 23. cap. 23: Præcordiorum vitis syntecticus, comitialibus in vino, in aqua mulsâ linguæ paralyti.

Synteresis, pen. prod. *συντερεσις*, Dicitur potest attentio, seu concitatio: nam à *συντερεσις*, quod est conseruo, derivatur. Vnde ea pars animæ, quæ vitia aduersatur, & sese semper immaculatam cupit à vitiis conseruare, & perpetrata malâ continuo arguit, Synteresis dicitur.

Synthemâ, pen. prod. genitio synthematis, pen. corr. *συνθημα*, Signum bellicum quod datur in hostem acci. Item tessera vigiliarum, quæ erat tabella scripta à tribuno data. Item nota & tessera quædam epistolari, commendatrix ejus qui eam reddebat. In Pandectis item Græcis Synthemata vocantur Diplomata, quæ eis dabantur, qui cursu publico utebantur. Synthemata item dicuntur breues quædam & obsecræ sententiæ, & quædam quasi ænigmata, altiore quendam & reconditum sensum occultantia: cuiusmodi sunt Pythagoræ symbola. Habet & alia significata apud Græcos: quæ quoniam ad linguæ Latinæ instructionem nihil pertinent, ex Græcorum Lericis petenda relinquimus.

Synthesis, pen. corr. f. t. *συνθεσις*, Compositio, dicitur *συνθεσις*, quod est componere. Quintus Sertorius pro compositione accepit: vitem *συνθεσις* reprehendit in illis Synthesis, & vulgata satis medicamina dicit. Est item Synthesis, figura contraria *συνθεσις*, à quibusdam confectis exordiens, & desinens in id quod in questione est. Analysis autem quasi iectio est complexio. Significatur item hoc nomine apta & concinna orationis & verborum structura & collocatio: in qua ita componuntur & struuntur verba, ut non asper eorum concursus, non hinc inde sit, sed leniter & agmine ratas, & moliter fluens. De qua ratione satis multa discernerunt Cic. 3. de Orat. & Quintil. lib. 9. Est etiam Synthesis genus vestis brevis, quæ Romani peculiariter in Saturnalibus utebantur. Illi enim diebus omnes exuebant rogam, & synthetism inducebant. Dicitur synthetis ab eo, quod confuta contexta, esset compositione quadam verticillorum. Martial. lib. 14: Synthetibus dum gaudet eques, dominusq; Senatus, Dumq; decent nostrum pilea sumpta loven. Sueton. in Neron. cap. 51: Ac plerumq; synthetism indutus, ligato circa collum fodario pro diebus in publicis sine cinctu, & discalceatus. Synthesis præterea aliquando accipitur pro tota veste in vestuario composita. Scævola in Titia, de Auro & argenteo. Quædam ex universa vestitudo est, synthetism: tunicas singulas & palliola Semproniam eligere possit.

Syntomîa, *συντομία*, Quam Latine concisionem veteres possumus, figura est, qua res quantumvis magnæ, brevis & compendioso verborum ambitu redduntur. Quam eandem nonnulli Græcorum *σύντομος* appellant, à luce quam rebus addit. Nonnulli etiam *σύντομος*, à movendi efficacia. Dicitur Syntomia, dicitur *σύντομος*, quod est concidere, abbreviare.

Sypharium, *σφάριον*, n. l. Velum fuit (inquit Probus) sub quo latebant paradoxii, quum in scenam prodibant, aut hostium mimii. Alii dicunt esse omne quod condantem mimum præviu suspenditur. Vide GIPARIUM & SYPARIUM.

Syracum, pro sapa, hoc non pertinet: quum prima ejus syllaba apud Græcos per a scribatur: quod & ipsum etymologia exigit. Nam *σύντομος* dicitur putatur, eò quod ad tertiam partem ad ignem excutitur.

Syricum, *σύντομος*, Color factitius ex synopide, & sandyce mixtus, quo minium adulteratur. Plin. lib. 35. cap. 6: Sublimi autem syrico minium, compedit ratio demonstrat. Er paulò ante: Præterea è visioibus ochra, cerussa usta, sandaracha, sandyx, syricum, atramentum.

Syringites, *σύντομος*, Gemma quæ stipulæ internodio similis est, ac perperna fistula cavatur. Plin. lib. 37. cap. 10.

Syrinx, *σύντομος*, fistula, sive ea simplex sit, quam Græci vocant *σύντομος*: sive ex pluribus calamis contexta, quam illi re-

...appellant. Fabulantur poetæ Syringa nympham fuisse Arcadiæ, quæ quum Panos vim effugere non posset, miferatione deorum mutata est in palustres calamos. Ovid. 1. Metamorph.

Inter Hamadryadas celeberrima Nonacrias Naias una fuit, Nympha Syringa vocabant.

Syriscus, [717 dicitur *σύντομος*] Vas vimineum in quo ficus solent asseruari. Cæl. Rhodig. lib. 9. cap. 7.

Syrites, *σύντομος*, Lapis qui in lupi vesica nascitur. Plin. lib. 11. cap. 37: In vesica lupi lapsus, qui Syrites appellatur.

Syrma, *σύντομος*, n. l. Genus vestis tragicorum, vel casta, sive tractus vestis seminarum. Martial. lib. 12: Apraxi longam tu quoq; syrma tibi. Idem lib. 1: Musa nec insano symate condita tumer. Seneca de Bacch. Qui habitu muliebri nonnunquam se ornabat, auro decorum syrma barbaricum. Sumitur interdum pro longa tragicæ orationis serie, tenorem suum ut que in ultimum protrahente à *σύντομος*, traho.

Syrma, *σύντομος*, Cibi genus ex adipe & melle confectum, purificationibus in primis aptum. Idem certaminis genus apud Spartanos, in quo victor huiusmodi syrma donabatur. Item raphani genus, apud Herodotum. Vide Cæl. Rhod. lib. 27. cap. 23.

Syrupus, *σύντομος*, succus qui trahit, à *σύντομος*, quod est traho.

Syrus, sive potius Sirus per nostrum, m. l. fossa seu canalis subterraneus, in quo frumentum conditur, & diuissimè siccatur. [dicitur *σύντομος*] Gal. Vnde fuisse à *σύντομος*, Ital. Foga. Ger. Kersgrub. Hisp. Cava à hoyo. Pol. Graba dia chermana, 1708. Vng. Kuzza verem. Ang. A place under the earth to lay up and keep wheat in.] Sirus, inquit Curtius lib. 6, vocat Barbari circa Caspium, quos ita solenter abscondunt, ut nisi qui defoderint, invenire non possint: in iis condunt fruges erant. Plin. lib. 11. cap. 30: Vtilissimè servantur in scrobibus, quos syros vocant: ut in Cappadocia & Thracia, Hispania & Africa. Columell. lib. 1. cap. 6: Vbi putorum in modum, quos appellant syros, exhausta humus à se fructus recipit. Vide plura de hoc supra in dictione SIRIS. Syrus item autore Nonio, scopas significat à Græco *σύντομος*. Varro in Marciopore: Ventiq; frigido scab axe eruperant phœnicii septentrionum filii, secum terentes regulas ramos syros.

Sylsitiâ, *σύντομος*, Græca vox est, soliditatem significat fore convisum. Vnde *σύντομος* dicuntur sodales, qui, eadem utitur mensa. Caius Iuriscōsultus de Verborum significatōnes sunt, qui ejusdem collegii sunt, quos Græci *σύντομος* vocant. Sylsitiâ, *σύντομος*, Figura qua longa syllaba contra naturam corripitur: ut apud Virgilium: Connubio iugam stabili, propriamq; dicabo: ubi nu, syllaba, corripitur, quæ naturam longæ est: quum à nubo deducatur, cujus prima syllaba producit. Quare & in nomine connubium erat producenda: quo pacto etiam idem usus est tertio Aeneidos: Hæstioni Andromache Pyrrhin' connubia feras?

Syzygiâ, *σύντομος*, Coniugium, sive conjugatio. Vnde Galenus lib. 8. & 10. De usu partium, septem illas partium acervum producciones, quibus sensus à cerebro in universum corpus distribuuntur, syzygias appellat. Harum prima est nervorum *σύντομος*: hoc est, visioarium, qui circa medium sui coeunt, & Græcæ literæ imaginem referunt, rursusq; separati, in oculos recipiuntur, quibus spiritum visioarium subministrant. Secunda syzygiæ nervi in oculorum musculos inserti, motum illi suppeditant. Tertia gustus sensum in linguam, reliquasq; oris partes deferit. Quarta toti palati tunicæ inseritur. Quinta ad aures fertur. iisq; sensum auditus suppeditat. Sexta ad ocellum, visceraq; omnia sensum transmittit, nervosq; recurrentes producit. Septima dat motum linguæ, & rectis laryngis musculus. Est & alia præter has, quæ versus aures odoratus gratia deferunt: quæ idcirco non annumeratur inter nervorum syzygias, quod extra cranium non prodeat. Vide plura de his apud Galenum de differt. nervorum, & lib. 8. & 10. De usu partium.

LITERA, ut cæteræ mutæ, omni nonnihil inter pronuntiandum exhibet negotii. Quod & Lucianus significat, qui in iudicio vocalium ludens, inducit T litteram obijcientem, quod vinculis quibusdam vocem humanam intorquet, ac dilacerare conetur. Apud Atticos & Dores frequenter e sede sua ejicit. Rursus apud Latinos non pauca

per scribi solebat, quæ nuper per scribimus. Nam mentare & pultare antiqui dicebant, nos mensare & pultare dicimus. Habet præterea T littera cognationem quandam cum d, ut ait Quintil. lib. 1. cap. 4. Veteres namq; Alexander & Callandra sequebantur, ubi nos Alexander & Callandra.

T, ante A. Tabânus, tabani, pen. corr. m. l. Mulcæ genus, quod & aliam Latini nominant, in ore aculeum habens, quo armenta maxime infestat. [dicitur *σύντομος*] Gall. Taban. Ital. Tavano, tavana. Ger. Tabranne. Hisp. El tavana. Pol. Gyk, bak, sikora, hyd. Vng. korges, sene, bogar. Ang. A flye sucking the blood of beaſts, &c. sive or dog ge. sive.] Vnde Poetæ fingunt lo puellem, tabanæ a lusone: m. m. illo, vestiam fuisse in infantiam. Plin. lib. 11. cap. 11. Reliquorum

Reliquorum quibusdam aculeus in ore, ut asilo sive tabanū dicitur placetibus culicibus & quibusdam muscis. Varro 2. de Re rust. cap. 5. itaque quod cas astate tabani concitare solent.

Tabellario, vide TABULI.
Tabellarius, vide TABULA.
Tabes, vide TABES.

Tabernā, n. f. p. Quodvis ædificium habitatori aptum a tabulis quibus claudatur, aut operiebatur, ut patet Vlpianus de verborum significationibus, aut a trabibus validioribus quibus superiora suspendebatur, quasi trabena, ut placet Donato. [Taberna, Gall. Lager, ou loge, boutique, Ital. Bottega, allog, ziamante, albergo. Ger. Behausung, gaden, iahm. Bel. Eenm windet. Hisp. Tienda donde algo se vende, meson de venta. Pol. Przystank, kramnica, kramnica. Vng. Haza, kápolna. Ang. A ware house, a shop, or work house.] Cicero Attic. lib. 14. Tabernæ mihi duæ concurrebant, idem ad Quint. Frat. lib. 1. Crassipedis ambulatio ablatam, tabernæ plurimum, magna vis aquæ usq; ad piscinā publicam. Tabernæ diversoria. [Hæc malin, κρηνηδωρ. Pol. Gostoda, gostoda, karcyna.] Plaut. in Menæch. quantum potes abducere in tabernam ædificium diversorium. Taberna non dicitur in qua merces venduntur: item officina in qua fiunt opera. Et tabernarū quædam lanaria, quædam vinaria, quædam olearia, & hujusmodi. Nonius scribit tabernas non tantum vinarias esse, sed & omnes quæ sunt popularis usus. Plin. lib. 10. cap. 43. Postica ad tabernam remeans plurimum avarorum assiduo officio mirus. Horat. lib. 1. Seru. Satyr. 4. Nulla taberna meos habet, neq; pila libellos.

Tabernarius, a. um, adjectivum. [Tabernarius, Gall. Appartenant à boutique. Ital. Pertinente à bottega. Ger. Kramersisch oder schicht. Hisp. Pertinente à tienda. Pol. Kramarski. Vng. Ala vala. Ang. Belonging to a shop or work house.] ut Comædix tabernarius, in quibus humiles personæ intro ducebantur: cuiusmodi sunt inlatores, qui in tabernis merces vendunt.

Tabernarius, m. m. l. inlator, qui in taberna merces suas venales habet. [Tabernarius, Gall. Boutique, mercier, tavernier. Ital. Bottegario. Ger. Ein Krämer: der in einem Kramladen sein hat. Hisp. El tendero, mercader, ventero. Pol. Kramarz. Vng. Kufas, kufas. Ang. He that keeps a shop and sells his wares.] Cicero pro L. Flacc. Opifices & tabernarios atq; illam omnem faciem civitatis quid est negotii concitare? Idem pro Domo sua: Clodius concitator tabernariorum: Cælius ad Cic. lib. 8. Sed dici non potest quomodo hic omnia jaceant nisi ego cum tabernariis & aquatis pugnavim, veteris civitatem occupasset.

Tabernaculum, n. f. Subitaneū quoddam reatum frondibus, aut stragulis operitum adversus Solis, tempestatisq; insurgam: cuiusmodi sunt, quæ in castris excitantur, & modo huc modo illic transferuntur. [Tabernaculum, Gall. Tabernacle, ou pavillon ou tente de guerre. Ital. Tabernacolo. Ger. Ein Zelt, oder Zelt. Hisp. La tienda lieros à tablas. Pol. Przystank, namiot. Vng. Tavas, háló. Ang. A tent or pavilion.] Cæc. 6. bel. Gall. Hic dicitur sive ac omnium saluti, inermis ex taberna culis prodit.

Tabes, n. f. l. Colliquatio ex morbi diuturnitate, seu nimia corporis extenuatio ex curâ, animive ægritudine procedens. [Tabes, Gall. Maladie par laquelle une personne devient si détreinte, qu'elle se consume. Ital. Tifichizza, mal di tifico, marcia, siccità marcia. Ger. Schwindsucht, aufzehrung oder aufzehrung. Hisp. Corrupción à poder de tifico. Pol. Suchoty. Vng. El asztu, szarvas. Ang. A pining and drying away for lack of natural moisture.] Hujus tres sunt species. Una, quæ corpus non alitur, & summa oritur macies, & nihil occurritur, occidit: quæ ægritudine dicitur à Græcis: & qui hoc malo laborant, ἀσθησι. Altera, ubi malus corporis habitus est, ideoq; omnia alimēta corruptantur. Hanc Græci ἀσθησι dominant. Tertia; quam Græci φθισιν vocant, δὴν τὴν φθισιν, quod est consumi, & tabescere, quum in pulmonem descendit à capite pituita, & frequens tussis oritur, cum exulceratione. Ex hac febricula levis hæc, quæ etiam quum quievit, tamen & repetitur frequens tussis est, pus excreatur. Hæc Siphonius ex Celso lib. 3. cap. 2. Tabes (inquit Festus) antiqui usurparunt pro eo quod quid faceret tabescere. Salustius Catil. Vñ tabes pleriq; civium animis invaserat. Cic. 3. Tusc. Habet ardorem libidō, levitatem lenis gestiens, humilitatem metus: sed ægritudo majora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem. Virg. 6. Aeneid. In quos durus amor crudeli tabe peredit. Vbi Servius Tabes corpore deficiente paulatim. Arborum tabes, quæ arbores alimentum non sentientes elanguescunt, & tandem arsiunt. [Tabes, a. u. m. Interdum aliquid eructum, & purulentum significat, quod Græci φθισιν, seu ἀσθησι, nominant. [Phthi] Ovid. 3. de Pon. Tinctaq; mortifera tabe sagitta madet. Servius in illud Virg. 3. Aeneid. Et terram tabo maculant. Tabes, inquit, nomen est sexti casus tantum: quod si velis declinare, hæc tabes, hujus tabis dices. In hæc tamen significatione vltimatus utitur nomine tabo. Idem lib. 8. Aeneid. & sanie tabo.]

boq; fluentes. Vbi idem Servius. Sanies mortui est: tabo vivētis, scilicet sanguinis. Ovid. 2. Metam. Protinus invidiæ nigro squalentia tabo. Testa petit. Vbi interpret, Diptoton nomen est, & duorum casuum: nam tabi, & tabo solum inveniuntur. Virg. 3. Georg. turpi dilapsa cadavera tabo.

Tabitudo, Tabes, m. o. m. Plin. lib. 22. cap. 23. Peculiariter tamē ad tabitudinem longo morbo redactis subvenit de halice.

Tabidus, a. um, pec. cor. Tabi obnoxius, proprie de eo dicitur qui morbo, vel animi ægritudine extabescit, & colliquatur. [Tabidus, Gall. Etique, qui est en chartre, corrompu & gâté. Ital. Marce, guasto. Ger. Aufzehrung, schwach vñ an treiffen abtohen, Schwindsuchtig. Hisp. Podrido à corrupido. Pol. Schwać. Vng. El asztu, zarradat. Ang. That is pined away for lack of natural moisture.] Accipitur tamen etiam generalius pro omni eo, quod quovis modo corrumpitur. [Phthi] Ovid. 1. de Pont. eleg. 1. Non igitur mirum est, si mens mea tabida facta, De nive manantē more liquefecit aquæ. Tabida lues: id est, tabifica. Virg. 3. Aeneid. subitō quam tabida membris, Corrupto cæli tractu, miserandaq; venit Arboribusq; fatiq; lues. Sic etiam tabidam vetustatem appellat. Ovid. 4. de Ponto eleg. 2. Tabida consumit ferrum lapidemq; vetustas, Nullaq; res majus tempore robur habet. Nix tabida, quæ jam remittente se figure solvitur. Liv. belli Pun. Itaq; in levi tantum glacie, tabidaq; nive volutabantur jumcota. Aliquando etiam tabidum dicimus, quod tabo diluit, & saniosum est. Mart. lib. 1. Indignas premeret pectus quum tabida fauces, Inq; ipsos vultus serperet atra lues. Loquitur de lichenibus.

Tabificus, a. um, Quod tabem inducit. [Tabificus, Gall. Qui fait ennuoyer & dechait infirmi à deuoit en chartre, putrefactif. Ital. Cosa che ha virtu di putrefare. Ger. Di macht auf zu zehrung treiffen zu setzen oder schwächen zu machen. Hisp. Cosa que ha de podrir algo. Pol. Suchoty przynosi. Vng. El asztu, szarvas. Ang. That brings the pining or rotting away of the body.] Virgil. in Epigr. Livor tabificum malis venenum. Unde & à Cic. lib. 4. Tuic. Aegritudo, & metus tabifica perturbationes dicitur, quoniam mentem læciant, tabem, cruciatum, & afflictionem inferunt. Plin. lib. 29. cap. 4. Non enim est tabifica vis: itaq; occisa morsu earum animalia cibus innoxio sunt. Lucan. lib. 3. resolvit Aëra tabificum. Antiqui tabificale in eadem significatione usurparunt: ut annotavit Nonius, citans illud Accii ex Med. Par neci orbificor, liberorum letho & tabificali.

Tabo, es, n. f. Colliquatio, tabes consumo. [Phthi] Ovid. 3. de Pont. Gall. Devenir en chartre, devenir tout sec & étique. Ital. Marcirsi, ammarsi, corrompersi, infrarsi. Ger. Aufzehrung, aufzehrung, vertrottelt, oder tumber, schwächen. Hisp. Corromperse, podirse. Pol. Suchoty, szarvas. Vng. El asztu, szarvas. Ang. To pine and waste away. Ovid. 7. Metam. Lanigeris gregibus datus dantibus ægros sponte sua lanæque cadunt, & corpora tabent. Nonnunquam idem quod tabo, sive sanie diluio. Virg. 1. Aeneid. Et sale tabentes arvis in litore ponunt.

Tabesco, cis, n. t. Tabes consumo, animi vel corporis morbo conficior. [Phthi] Ovid. 3. de Pont. Gall. Devenir tout sec & étique, devenir en chartre. Ital. Devenir secco. Ger. Verschmachten, vertommen und schwächen zu machen. Bel. Berdwim, verdroogen. Hisp. Corromperse, podirse, hacer tifico. Pol. Wschicham. Vng. Meg emegedem, el vész, asztu, zarradat. Ang. To pine or waste away, to become lean. Plaut. Capt. Tuo miorore maceror, macresco, cōfencico, & tabesco miser. Ter. et. Adelphi. Nam & illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseria tabescit. Cic. Attic. lib. 2. Ego autem usq; eō sum enervatus, ut hoc otio, quo nunc tabescimus, malim emere, quam optimi spe dimittere. Tabescere sal dicitur, quum in humorem dissanditur. Cato de re Rustic. Id aliquoties faciendum in die, donec sal delinat tabescere. Composita sunt Contabesco, distabesco, extabesco, & intabesco: quæ omnia sunt ferè ejusdem significationis: ut est videre suis locis.

Tabescio, Corumpo, colliquo quasi tabes conficior. [Phthi] Ovid. 3. de Pont. Gall. Devenir tout sec & étique, devenir en chartre. Ital. Devenir secco. Ger. Verschmachten, vertommen und schwächen zu machen. Bel. Berdwim, verdroogen. Hisp. Corromperse, podirse, hacer tifico. Pol. Wschicham. Vng. Meg emegedem, el vész, asztu, zarradat. Ang. To pine or waste away, to become lean. Plaut. Capt. Tuo miorore maceror, macresco, cōfencico, & tabesco miser. Ter. et. Adelphi. Nam & illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseria tabescit. Cic. Attic. lib. 2. Ego autem usq; eō sum enervatus, ut hoc otio, quo nunc tabescimus, malim emere, quam optimi spe dimittere. Tabescere sal dicitur, quum in humorem dissanditur. Cato de re Rustic. Id aliquoties faciendum in die, donec sal delinat tabescere. Composita sunt Contabesco, distabesco, extabesco, & intabesco: quæ omnia sunt ferè ejusdem significationis: ut est videre suis locis.

Tabularium, n. f. l. Locus in quo tabule & instrumenta publica, monumentaq; rerum gestarum asservabantur, tabulariū. [Tabularium, Gall. Le lieu où on garde les lettres & registres, thésor des chartres. Ital. Luogo da conservare lettere & registri. Ger. Ein Secretkanzier; an ort da man briefe, rēdel vñ andere gemethe geschickte hindehaltet. Hisp. Lugar donde se guardan las letras publicas. Pol. Miejsce gdzie zapisy i listy publiczne chowia, kancelaria. Vng. Lelkel tario hely. Ang. A chest or place wherein evidences or registres are kept.] Plin. lib. 33. cap. 2. Tabularia codicibus implebantur, & monumentis rerum in magistratu gestarum. Apuleius libro ultimo Flor. Medici quum instraverint ad ægum, uti vident, nemo eorum quod perpulcra tabularia in ædibus vident & lacunaria auro oblita, &c. Dicitur autem tabularium, non tabularium, quemadmodum & sigillarium, non sigillarium. Differtq; à piacotheca, quod in ea tabule

bulæ pictæ, aliq; id genus ornamenta, in tablino rerû in ma-
 gistratu gestarum monumenta continebantur.
Tabulæ, s. p. Affer in usum aliquem concinnatus: cuiusmō-
 di sunt in quibus aut pingimus aliquid, aut scribimus. [ריש
 לואח ורר כירשלב, ורנא]. Gall. *Table ou tablette, tableau, ou tabl.*
planche. Ital. *Tavola.* Ger. *Ein tisch.* Hisp. *Tabla.* Pol. *Tablica.*
 Vng. *Tabla.* Ang. *A table, a planke or board.* Piant. in Menz. h.
 Dic mihi, nunquid vidisti tabulâ pictam in pariete, Vbi aqvi-
 la catamitum raperet? Horat. 1. Epist. 2: Qui cupit, aut metuit,
 iuvat illum sic domus, aut res Vlppum pictæ tabulæ, fomet-
 ta podagram. Cic. pro Rosc. Amer. Quid præterea celati at-
 gent? quid stragule vestis? quid pictarum tabularum? quid si-
 gnorum? quid marmoris apud illum putatis esse? Tabulæ
 item dicebantur codicilli ex ligno, cera obducti, in quibus olim
 testamenta, acta q; publica scribebantur: unde etiam hodie
 testamenta, acta q; publica scribimus pro testamento, aliisve
 publicis scripturis, ex quavis materia confectis. [אשר יקרא
 וקרא]. Cic. pro Cælio: Cælius tabulâs aut per tabulâs, aut à præ-
 sentibus. Et tabulâ dicebatur in qua mittebâtesseas, quæ
 lusoria, & quandoq; larruncularia, & pyrgus, sive alveus, al-
 veolusve dicebatur. Tabulâ item liber est, quem sibi quis-
 que nostrum privatum facere consuevit, quali quoddam me-
 moriæ prompatorium eorum, quæ agimus: id est, diarium &
 ephemeris actionum nostrarum. Liv. lib. 4. de Censura loquens:
 Constitutum est eadem domû unicuiq; nostrum debere ex-
 istimari, ubi quis sedes & tabulâs haberet, suarumq; rerû con-
 sultationem fecisset. Bud. Tabulæ accepti & expensæ, in quas
 rationes acceptæ & expensæ pecuniæ referrebantur. Cic. 3. Ver.
 Habeo & istrus, & patris eius accepti tabulâs omnes, quas di-
 ligentissimè legi, & digessi. Idem pro Roscio Comed. Si ta-
 bulâs C. Fannius accepti & expensæ profert suas, tuis tabulâs
 causam dicis: hoc est, privatis tuis & domesticis rationibus.
 Cic. in Verrem: An tuis solis tabulâs causam te dicendum ex-
 istimasti. Bud. Tabulæ novæ dicuntur cum tabulæ accepti
 & expensæ planæ tolluntur, id quod edicto aliquando fieri so-
 lebat. Quod quum factum esset, debita secundû tabulâs illas
 exigi non poterant. Ita fiebat ut debitores neq; fortem, neq;
 usuras creditoribus suis solverent. De his Cic. 2. Offic. Tabulâ
 novæ quid aliud habeat argumenti, nisi ut emas pecunia
 mea fundum, & cum tu habeas, ego pecuniam non habeam?
 Tabulâ pro auctione. Cic. pro Cæcina: Ad eam ad tabulâs,
 licetis Ebuus, Cicero Terentius: Quemadmodum à Ve-
 stæ ad tabulâs Valerî deducta esset. Tabulæ item dicun-
 tur asseres ex quibus navis compingitur. Cic. 2. Offic. Si tabulâ
 de naufragio stultus arripuit.
Tabulâ, diminutivum. [אבולא, אבולאית, אבולאית]. Gall. *Tablet-
 te, petit aise ou planche.* Ital. *Tavolella, tavoletta.* Ger. *Ein tisch.*
 Hisp. *Tablilla.* Pol. *Tabliczka.* Vng. *Tablarka.* Ang. *A little ta-
 ble, plank or board.* Cic. 2. de Nat. deor. Nonne animâ vertis
 ex tot tabellis pictis, quam multi votis vim tempestatis effu-
 gerint? Quo in loco intelligit exiguâ tabulâs votivâ, in qua
 peticulo liberati casum suû solebant depingere, & alicui deo
 suspensæ. Tabellæ item dicebantur in quibus popu-
 lus suffragium, aut iudices sententiam perscribent. Cic. 3.
 de Legib. Non fuit larebra danda populo, in qua bonis igno-
 rantibus quid quisq; sentiret, tabellâ vitiosum occultaret suf-
 fragium. Idem in Pisonem: Me universa civitas non prius ta-
 bellâ, quam voce, priorem consulè declaravit. Idem pro Fla-
 co: Quæ tabellâ vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur
 solum, dabitur de bonis omnibus. Accipitur in eâ tabellâ pro
 literis, seu codicillis: quæ appellatio inde mansit, quod olim
 scribi solebat in tabulis buxeis coræatis. [אבולאית]. Cic. in
 Catil. Interdûctas Statilius, cognovit manum & signum suû:
 recitatae sunt tabellæ. Tabellâs obliquatis cum aliquo age-
 re, est suo illum scripto convincere. Cic. 3. Tuscul. Tu quidem
 tabellis obliquatis agis mecum, & testificaris quid aliquâdo
 dixerim aut scripserim.
Tabellariûs, s. m. s. qui tabellas: id est literas perfert. [אבולאית
 מאלואח, אבולאית מאלואח]. Gall. *Porteur de lettres, messager, courrier.*
 Ita *Cavaliers, portails, couriers.* Ger. *Ein briefträger.* Ven. *Bel-
 lo.* Hisp. *Correo que lleva las letras a tabullas.* Pol. *Posyl.*
 Vng. *Littel budax, postka.* Ang. *A bearer of letters, a messenger.*
 Cic. ad Brutû: Statim extrusisti tabellarios, literasq; ad Cicero-
 nem, ut etiam in Italîa venisset, ad te rediret. Idem ad Terentiû
 lib. 14: Nos quonidie tabellarios nostros expectamus. Accipitur
 item tabellarius pro eo, qui rationes conficit, & data
 acceptaq; in tabulas refert. Sidonius ad Petreum: Sed
 & ille suscipiebat hunc granditer, habens eum consiliarium in
 iudiciis, vicarium in Ecclesiis, procuratorem in negotiis, villi-
 cum in prædiis, tabellarium in tributis, in lectionibus comitè,
 in expositionibus interpretem, in itinibus contubernalem.
Tabellariûs, a, um, adjectivum, Quod pertinet ad tabellam.
 [אבולאית]. Gall. *Appartenant a tablettes.* Ital. *Pertinente a tavolette.*

Ger. Das ist die briefen oder Briefen gâhret. Hisp. *Portador de ta-
 bellas.* Pol. *Posyl.* Vng. *Tabellari, vale.* Ang. *Messenger to ta-
 bellas.* ut Lex tabellaria, quæ lata fuit à L. Cælio, ut iustitia
 tabellis, non voce perferrentur. Cic. 3. de legib. Quis autem
 sentit omnem auctoritatem optimatum tabellariam legem
 abstulisset?
Tabulâs, i. s. Species tormenti Seneca 3. de Ira: Torquetur per om-
 nia quæ in rerû natura tristissima sunt, fideiulis, tabularibus,
 equuleo, igne, vultu suo.
Tabulâs, tabulare: [אבולאית]. Gall. *De quel on fait tablettes en
 aise ou lame, large & long.* Ital. *Del quale si può far tavolette, o lame
 large & longo.* Ger. *Kuß dem man tafeln macht.* Hisp. *Cela se
 se haze tabullas y retablo, large y lengua.* Pol. *Tabliczki.* Vng. *Tab-
 larka, vale.* Ang. *Any thing to mak table, plank, or board.*
 ut Temperatura æris tabularis, quæ accommodatissima erat
 conficiendis æreis tabulis, quibus incidebantur quorum me-
 moriam popollentat traditam volabant. Plin. lib. 34. cap. 9. Ita
 omne frigore magno melius fundi, sequensque tempe-
 rata statuat est, cademq; tabularis, hoc modo, malle proferat
 in primis, mox in prolatum additur tertia portio una col-
 lant, &c.
Tabulâs, s. m. s. Servio autore. Locus est in quo tabulâs her-
 est, instrumenta & literæ, & acta publica reponuntur. [אבולאית
 מאלואח]. Gall. *Lieu propre à garder lettres & registres, lieu
 des chartres.* Ital. *Luceo da conservare lettere & libri.* Ger. *Ein
 congrege, ein ort dahin man briefe, rîdel, und andere gemeine geschick
 hîntzet.* Hisp. *Lugar donde se guardan los libros.* Pol. *Grodzki
 piszki domowa.* Vng. *Lent tart haz.* Ang. *A chest or place where
 papers and evidences are kept.* Cic. pro Arch. poëta: Hic tabulâs
 desideras Heracleum publicas, quas Italico bello, interitâ
 tabulario, interisse scimus omnes?
Tabulâs, s. m. s. Qui fide publica ea quæ gesta sunt in tabu-
 lis refert, & instrumenta publica conficit. [אבולאית מאלואח].
 Gall. *Notaire ou tabellain.* Ital. *Notario.* Ger. *Ein öffentl. Schre-
 iber oder Notar.* Hisp. *El escribano o notario publico.* Pol. *Notary
 or Notary.* Vng. *Notarius.* Ang. *A scrivener, a book writer.* Tacitus
 lib. 14. Igitur Fabianus tabularia, quos modo memoravi, &
 aliis minus illustribus obliquant. Hic etiam tabularia dicitur
 sunt. L. 9. d. de pœnis, & L. 49. C. de episcopis, & dicitur &
 tabularius præterea pro Calculatore, Rationator Curator,
 qui computat. [אבולאית]. Vn. *Notary.* Vn. *Notary.* Vn. *Notary.*
 Tit. 6. l. ult. Ego enim adversus tabularium puto actioes di-
 das qui in computatione fecerit.
Tabulâs, s. m. s. Tabulis aliquid constuo. [אבולאית מאלואח].
 Gall. *Plancher faire.* Ital. *Intavolare.* Ger. *Etâben mit tischen
 brennen oder schreiben.* Bel. *Wit hebt bescem.* Hisp. *Arriba por
 a fasia.* Pol. *Delami pokladam.* Ang. *To plank on y thing with plan-
 kes.* Hinc contabulo, de quo suo loco.
Tabulâs, s. m. s. Tabulari compositionis, structio. [אבולאית מאלואח].
 Gall. *Establissement.* Ital. *Intavolamento.* Ger. *Etâ-
 benung.* Hisp. *Establamiento, tabularia.* Pol. *Ostowienie.* Vn.
Notary. Ang. *A planck or standing with boards.* Cal. 2.
 bel. Civil. Cento tresq; infuper iniecerunt, ne aut teta roma-
 tis missa tabulationem perficerent, aut saxa ex campis
 latenum excuterent.
Tabulâs, s. m. s. Dicuntur planæ in ædibus superiores, &
 bulis vel enâ lapidibus costratæ: vulgus Solana vocat. [אבולאית
 מאלואח]. Gall. *Plancher estager.* Ital. *Solera.*
 Ger. *Ein selbener fustafel: fustbeden mit dem oberstecken.* Hisp.
Tabladas, fustadas y corredoras. Pol. *Piate.* Vng. *Fabulatio.* Ang.
Flores boarded in feller or chamber, a loft. Cal. 6. bel. Gall. in ce-
 tremo ponte turrim tabulariorum quatuor constituit. Ratis
 tabularia dicuntur rami extenti in arboribus in plana raden-
 tes, non in altiora crescentes. Col. lib. 6. Quum donde adole-
 scere incipient ulmi, falce formanda sunt, & tabularia in-
 tuenda. Hoc enim nomine usurpant agricolæ ramor, tra-
 ctosq; prominentes: eos vel propius serro compellat, vel lon-
 gius promittunt, ut vites laxius distendantur.
Taceo, ces, cui, citum n. Nihil loquor, conticeo, tacitas sum.
 [אבולאית מאלואח]. Gall. *Se taire, se taire.* Ital. *Tacere, se
 chotto.* Ger. *Schwâgen.* Hisp. *Callar y no hablar.* Pol. *Noty.*
 Halgatos. Ang. *To hold ones peace, to keep silence.* Terent. in Tu-
 sof. Tacent, satis laudant. Tacere aliquid, est reticere. Teren-
 t. Eynuch. Quæ vera audivi, taceo, & continet opinio. Quæ
 doq; etiam dicitur de his quæ sine voce sunt. Sic ag. u. & ut
 tacere dicimus, in quo nullus auditus suspensus. Vn. 7. Ichig.
 Quum tacet omnis ager. Quomâ verò quum aliquid lau-
 de dignum est laudamus, & e contrario male factis non lau-
 damus, factû est, ut tacenda, nō laudanda: & nō tacenda, lau-
 danda dicantur. Ovid. 2. de Arte. Eumia est virtus, prætere
 lentia rebus: Et contra, gravis est culpa tacenda loqui. Quæ-
 doq; significat securum esse: quoniam qui secuti sunt, calum-
 quædam

querendi causam habeat. Terent. in Adolph. Tacet egomet conveniam Pamphilum. Sed inter Tacco & Sileo quid interit: quanti potest: non enim verisimile est utrumque tandem notationem & originem aut denique significationem habere, quoniam literis & forma adeo differant. Cornel. igitur Plautus de differat. voc. ita distinguit: Silet cujus loquentis sermo comprimitur ab ipsa significatione literæ: Tacet verò qui nec loqui quidem corpit.

Tætum est, impersonale. Terent. in Adolph. Ignotum est, taci- tum est, creditum est.

Tætus, is qui tacet. [Tætus] damam [Tætus] damam. Gall. Qui se tait. Ital. Chi tace. Ger. Stillschweigend/der da schweigt. Hisp. El que calla. Pol. Młgzi. Vng. Halgata. Ang. That keepeth silence, and speaketh not. Cic. in Cat. Quid expectas autentatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perspicis. Aliquando passivè pro eo quod tacetur. [Tætus] Gall. Secret, cache. Ital. Secreto, nascosto. Ger. Verschwiegen/der man geschweigt. Hisp. Secreto, escondido. Virg. 6. Aeneid. Quis te magne Cato tacitum, aut te Cosse relinquit? Tacitum mel, quod per se fluit, & est optimum. Tacitum os alicui prebere, est nihil profus respondere. Cic. 1. Verrina: Qui te- les priore actione interrogari nolueris, & is tacitum os pre- bere malueris.

Tætus, adverbium, Secretè, clam, obscure. Gall. Sans dire mot, secrettement, sans bruit. Ital. Senza parlare, secretamente. Ger. Stillschweigend. Hisp. Sin hablar, secreto y escondidamente. Pol. Młgzi, cicho. Vng. Halgata, alattomba. Ang. Quietly, secretly. Cic. pro Quintio: Hanc ne petire quidem tacitè ob- scureque permititur. Idem pro Poinpicio: Hi vos, quoniam li- berè loqui non licet, tacitè rogant. Plaut. Foen. Matronæ ta- cuit spectent, tacitè videant. Habere alicui tacitè, Liv. lib. 2. Dec. 5: Et quamquam dissimulare, & tacitè habere id, patiti, hauecat.

Tæturus, a, um, Qui paucorum est verborum, & minimè gar- gulus. Gall. Qui se tait. Ital. Taciturno, qui ne dit mot ou bien peu. Ital. Tacito, taciturno. Ger. Still/der wenig wort redet/der nicht viel sprack/et verschwiegen. Hisp. El que mucho calla. Pol. Młgzi. Vn. Halgata, kvasi bezgłowy. Ang. That sayeth nothing good nor bad. Ovid. 2. de Arte: Qui sermone placet, taciturno silentia vitæ: Qui tacet ante, canat: qui bibit arte, bibit. Ripa taciturnus: id est, quieta, in qua nullus auditur strepitus. Horat. 2. Carm. Ode 20: Carcè, Ripa vagis taciturna ventis.

Tæturnitas, diminutivum, Apuleius: Blanda mulier & taci- turnitas. Taciturnissimum ostium apud Plaut. in Cure- velleme ostium? H. Bellissimum hercle vidi & taciturnissimū. Taciturnitas, f. Silentium. [Tæturnitas] demam. Gall. Taciturnité, ne parler point, ne dire mot. Ital. Effo parlare po- so. Ger. Still mit red/verschwiegenheit. Hisp. Aquel habita de mu- cho callar. Pol. Młgzi. Vng. Halgata. Ang. A keeping of silen- ce. Cic. de Invent. Taciturnitas imitator confessionem. Te- rent. in And. Sed his, quas semper intellexi in te fitas, fide, & taciturnitate. Cic. Attic. lib. 7: Suspicionem mihi majorem tua taciturnitas attulerat. Horat. 4. Carm. Ode 8: quid foret sine, Mavortisq; puer, si taciturnitas Obstat meritis Invida Ro- mulo?

Tætus, mængi, A Vegetio appellantur, quibus cura incum- bit instructe de aciei Nam mængi instruere est, & ordinare.

Tætus, Vide TANGO.

Tætus, Vide TEDA.

Tætus, tædunt, vel tæsam est, verbum impersonale, Tædium: hoc est, satietas & fastidium capit. [Tætus] [Tætus] ONI ma. Gall. Estre ennuyé de fastidie. Ital. Rom- gine, fastidire. Ger. Berdruf haben Bel Berdructa Hisp. Ha- no hallo a eno. Pol. Przeko sili, miery. Vng. Meg vniam. Ang. I wearied si iekath. Terent. in Eynuch. Et tædet, & amore ar- deo. Tædeo verbum personale in usa non est: quanvis com- positum ejus pertædeo, legatur apud Gellium lib. 1: Has ille- uantes quo flaret glórias, siamq; omnes finem cuperent, ver- boq; ejus fatigari pertæduissent. Tædet autem impersonale verbum habet serè post se accusativum cum genitivo. Cic. 2. Ven. Sunt homines quos infamiz suæ neq; pudeat, neq; tæ- deat. Nonnunquã accusativum sine genitivo. Cic. Attic. lib. 2: Tædet ipsam, vchementerq; pœnitet. Nonnunquã cum solo genitivo. accusativo tamen tacitè subaudito. Terent. in Eynuch. Tædet harum quotidianarum formarum. Cic. ad Attic. lib. 1: Proflus vix tædet, ita sunt omnia omnium miseria- rum plenissima. Nonnunquam cum infinitivo. Terent. in Phorm. At enim tædet audire eadem millies.

Tætus, a. f. Fastidium, satietas. [Tætus] [Tætus] Gall. Ennuy & fastidie. Ital. Tædio, fastidio. Ger. En ver- druf. Bel Berdruct. Hisp. Hallo a eno. Pol. Przeko sili, miery. Vng. Meg vniam. Ang. Wearied si iekath. Quint. lib. 1: Et ipsius lectiois tædium vicibus levatur. Iuven. Satyr. 7: Tætia tunc subeunt anjmos. Ovid. 9. Metamorph. nec tæ-

dia cepti Vlla mei capiam, dum spiritus iste manebit.

Tætus, pen. corr. Fastidiosus, qui omnibus tædio est. [Tætus] [Tætus] Gall. Fastidieux, ennuyé. It. Fastidioso. Ger. Ein verdruffiget/missiget/verdriffiget. Hisp. El que toma fastidio a enojo, fastidioso. Pol. Kazylny przeko. Vng. Meg vniam. Ang. Wearied si iekath. Festus.

Tætus, f. p. [Tætus] [Tætus] Gall. Robur in haud dicitur longum & stratum. Ital. Bende lungo & stretto. Ger. Ein haubnd dicitur hunden so hmat hanget. Hisp. Litis de la roca, vaulas longas y estrechas. Pol. strypok, item, binda y strypkion. Vng. Tætus, kanaf. Ang. Robur, hanc, et haud dicitur. Vittarum extremitates, ut quæ ab infulis pendent. Virg. 7. Aeneid. -fit tortile collo Aurum ingens coluber, fit longa tænia vitæ. Quandoq; accipitur pro tota vitæ. Virg. lib. 5: Punicis libat evincti tempora tænis. Vbi Servius: Vænis, a tæna, ad tæ- niam: nam & tæna, & tænia dicitur. Tænia (inquit Festus) prop- riè dicitur fascia. Græca enim dicitur est tænia, quam licet in- terpretatur Verrius, ut dicat esse laneum ornamentum capitis honorari Ennius in Alexandro: Volans de coelo cum corona & tæniis. Hactenus ille, Plin. lib. 31. cap. 12: Deprehenditur & lentigo oculis, sed incerta mediis glutinamentis tænia, fungo papyri bibula vix nisi litera fundente se: tantum inest fraudis. Tænia præterea dicitur lapides sub aquis candicantes in longum porrectos, a fasciarum similitudine. Plin. in Praefatio- ne lib. 3: Nec profunda altitudo miraculum minuit. Frequen- tes quippe tæniæ candicantis vadi carinas territant. Est & tænia piscicali genus apud Aristotelem, a gracilitate & loa- gitudine dictum. Vide Plin. lib. 32. cap. 7.

Tætus, diminutivum, [Tætus] [Tætus] Colum. lib. 11. cap. 3: Brassica, quam sex foliorum erit, transferri debet: ita ut radix ejus liquida fimo illita & involuta tribus algæ tenuiolis pan- datur. Hoc est, quibusdam quasi fasciis.

Tætus, (inquit Festus) Idem quod strunculus: a tagendo di- ctus. Antiqui enim Tagere dicebant pro tangere. Vnde Ta- gense manum dixit Lucilius: Mutoniq; manum perferbere posse tagacem.

Tætus, gis, apud veteres in usu fuit pro tango. [Tætus] [Tætus] Tagis (inquit Festus) pro tangit, proculdubio antiqua consue- tudo usurpavit. Pacuvius in Teucro: Vi ego, si quis me tagat, & tagam. Idem in Hermiona: Non certam, nisi tagam. Hinc etiam Attigo, legitur pro attingo. Plaut. in Bacch. Ne attingas puerum ista causa, quando fecit strenue.

Tætus, Talaris, Talaris, Vide TALYS.

Tætus, f. p. [Tætus] [Tætus] Gall. Un fion, un plantal, un setten d'arboe taillé par le bout qu'on met en terre. Ital. Pianta, ramo da piantare. Ger. Ein zweig feyung/seyung. Hisp. Elaca propria para plantar. Pol. Młods ficyg do sadzenia. Vng. Oly azh. Ang. A plant, the slip of a tree yot was planted in the earth. Surculus præcilius ex utraq; parte, ut in terra inseratur. Plin. lib. 17. cap. 17: Myrtus & tæcis feri- tur: morus talea tantum: quoniam ramo eam feri religio sul- gorum prohibet. Quapropter de tæcarum saru uune dicendū est. Servandum in eo ante omnia, ut talea ex feracibus fiat arboribus, nec curvæ, neve scabra aut bituta: neve tenuioribus, quam ut manus impleant, ne minores pedibus, ut illi- bato cortice, atq; ut sectura inferior ponatur semper. Cato de Re rust. cap. 45: Taleas oleaginas, quas in serobe saturus eris, tripodæas facito. Quemadmodum verò surculus, qui in terra feritur, Talea dicitur: ita quod inseritur ramo, calamus vocatur. Plin. lib. 17. cap. 14: Quod si longius afferantur pomor- um calami, ripo infixa, optimè custodire succum arbitran- tur. Est aut hæc vox Græca, sed quam Latini ita in usum suum converterunt, ut Taleare pro incidere rustica usurpet simplici- tas. Taleas (inquit Nonius) scissionses lignorū, vel præsegmina Varro appellat de Re rust. lib. 1. Vnde etiam nunc rustica voce linteraleare dicitur dividere, vel incidere ramum ex utraq; parte æqualiter præcilius: quæ alii clavulas, alii taleas appellat.

Tætus, lx. diminutivum, parva talea. [Tætus] [Tætus] Gall. Petit plantal, petit fion pour plantar. Ital. Piccola pianta, piccol ramo da plan- tarsi. Ger. Ein twient schling/seyung. Hisp. Pequeña elaca pa- ra plantar. Pol. Młods ficyg. Vng. Oly azh. Ang. A little plant. Colum. lib. 3. cap. 17: Idque per geminas quinas, vel etiam scas partiri, complures taleolas teræ mandaverunt.

Talentum, u. s. f. [Tætus] [Tætus] Gall. Un talent. Ital. Talento, una fette di moneta. Ger. Ein talent/ ein gemicht/ hett 60. minn, das ist bey 600. Kronen. Hisp. Centa moneda de moneda may- yer. Pol. Talent, wjebie maiać kol' o 1040 y etich. Vng. Talentem, k' zauso pene, summa. Ang. A piece of money called a talent. Multiplex fuisse budæum in eo opere quod de Arte conscripsit, la- rissime docet. Quoties tamen apud Scriptores talenti men- tio occurrit, si nihil aliud addatur de minore talento Attico serè intelligimus, quod fuit minarum sexaginta: singulari au- tem minæ drachmas Atticas centum continebant. Valebat itaq; talentum, sex millia drachmarum: hoc est, si ad Gallicæ pecuniæ æstimationem redigat: coronatos sexcentos, singu- lis coro-

voq, variegatis, lignoso fructu, galla majore, in quo semen galli asperu, ejusde effectus cum galla. Vide Plin. li. 24. cap. 9. Tamem adverbium conjunctio est. Attamen, vcruntamen, nihilominus. [TAN est, quod dicitur. Gall. Tante son, neantmoins, si est, que. Ital. Non dimens, au de d'emo, non dimeno, tutte via pur. Ger. Jedoch, nicht, nicht, nicht. Bel. Nichtans. Hisp. Mas e impo. Pol. Takie. Vng. Mind az, alal. An. Nonwithstanding.] Hac particula sequitur voces, quanvis, quanquam, etsi, etiam, licet, & secundum in perodis locum habet: de qua re ubiq, exempla sunt in promptu. Aliquando particula inceptiva est. Cicero Pro: Tamen a militia no discedia. Aliquando ponitur pro statim. Virg. 9. Eclóg. Hic hœdos depone, tamē venemus in urbem. Aliquando pro tandem. Salustius lib. 3. Histor. Nam qui conare conati sunt, isti sæpè ferramentis naviunt, tamen aut vulnerati a suis, aut afflicti undarum vi, multato se de corpore, &c. Plaut. Ita faciam, ita placet, quid tum tamē? Aliquando pro duntaxat. Terent. in Hecyr. Quod potero faciam, tamen ut pietatem colam. Vbi Donatus: Tamenid est, duntaxat, vel ita tamē, ut pietatem colam. Hinc componuntur Attamen, & vcruntamen, ejusdem serē significatio.

Tametsi, adverbium conjunctio est. [tamē, tamē. Gall. Lacerit que, combien que. Ital. Benchè, se bene, quantunque. Ger. Wiewohl schon. Hisp. No obstante, no obstante, aunque. Pol. Aniżniec. Vng. Noha. Ang. Altho, altho, altho.] Cicero pro Sen. Tametsi vicisse debeo, tamen de meo jure decedam. Hec in principio orationis posita, indicativo gaudet: secundo loco, subjunctivo. Tametsi, pro tamen. Terent. in And. rape. Nisi quicquam mentium inuenies, occidito. I. nihil audio. Ego jam te commotum reddam. D. tametsi hoc verum est. Tamina, f. p. [Ger. Ein getung wiler Wurzeln: etiam habentur sic signat. Etiam dicitur sicut sicut Scherwurz.] Vix genus, sinos habens rubentes, quæ a quibusdā falso asaphis agria creditur. Plin. lib. 23. cap. 1: Asaphis agria, sive staphis, quæ avam taminiam aliqui vocant falso (sui enim genus habet) coliculis nigris, reddis, foliis labruticæ, terri foliuculos venius quam scinos, virides, similes cicerit in his nucleum triangulum Maturescit cum vindemia, nigrescit, quum tamina rubentes nominus aciaos: sciamusq, illam in apricis nasci, hanc nonnulli in opacis.

Tamino, as. act. p. pro Corumpo, licet non sit in usu. Cujus composita sunt, Attamino, Contamino & Intamino. Vnde & Intaminatus.

Tandem, Postremo, deniq, ad extremū. [תחלה, תחלה, תחלה. Gall. A la fin, en fin finale. Ital. Finalmente, ultimamente, al postmo, al post fine, al fine, à la fine. Ger. endlich, endlich, endlich, zum tetzen. Bel. Tem laetien. Hisp. Finalmente en fin, à la postre. Pol. Na ostatek. Vng. Végvél. An. At the last.] Virgilius: Iam tandem Italie fugientis prendimus otas. Per interrogationem habet urgentem quiddam, & accelerant. Cicero. Quousq, tandem abuterè Cautina patientia nostra? Aliquando est conjunctio expletiva. Terentius in Phorm. Itane tandem uxorem duxit Antiphon injussu meo? Interdum ponitur pro aliquando, ut apud eundem: Itane tandem sororem duxit? Item pro statim. Terent. in Eunucho: perit hoc Precibus, aut precio, ut hancem parte aliqua tandem apud Thaidem. Tandem tandem, reticentia quadam cum abrupto sermone, nonnihil ornatus habens. Plaut. in Curcul. At tandem tandem. P. Tandem es odiosus mihi.

Tandiu, Tanto tempore. [Tant, tant, tant. Gall. Tant de temps, si long temps. Ital. Tanto tempo. Ger. & Bel. So lang. Hisp. Tanto tiempo, tanta cosa. Pol. Tak dl'aga. Vng. Ennyi ideg. Ang. So long.] Cicero. Verr. Nam tandiu fuit in carcere Apollonius. Tandiu & quandiu, Cicero. Verr. Ignominia autē gravis tandiu in illo homine fuit, quandiu iste in provincia mansit.

Tango, in teigi, tactum, act. t. Tactus, sensu deprehendo. [TAN, tango, tango. Gall. Toucher. Ital. Toccare. Ger. Anrühren, betasten. Bel. Keren, tasten. Hisp. Tocar. Pol. Dotykać, tacać. Vng. Tapogat, meg nyeltem. Ang. To touch.] Lucret. li. 1: Tangere enim & tangi, nisi corpus nulla potest. Sed quoniam tangendo quodam modo moveri videtur ea quæ tanguntur, tangere quandoq, pro commovere capitur. Lucret. lib. 1: Nec bene pro meritis capitur, nec tangitur. Nonnanquā pro fulmine percute. Virg. 1. Eclóg. De celo rallas memini predicere quercus. Quandoq, pro circumvenire. Turpil. At etiam ineptius meus est mihi pater istas, quia eū talento argenti tetigi veteri exemplo amantis. Aliquando idē quod compositū attingo. Cicero. Verres simul ac tetigit provinciam. Tangere aliquid pro describere, mentionē facere, obiter attingere. [TAN, tango. Cicero. Acad. Sed ubi Socrates: Vbi Aristoteles ista tetigit? Hæc modicē me tangunt id est, modiciter me commovent. Cicero. ad Att. li. 2: Cetera in magnis rebus, minuz Clodii, contentionesq, quæ mihi proponantur, modicē me tangunt. Tangere consilia

alicujusmodi est, mentionē eorū facere. Cicero. Postquā autē cōsilia ejus omnia tetigi. Composita à tango sunt Attingo, contingo, obtingo, pertingo, quorū significata explicatū sunt locis. Tactus, a. um, participiū passivum à tango. [TAN, tango, tango. Gall. Touché. Ita. Toccato. Ger. Berührt. Hisp. Tocado. Pol. Dotknięty. Vng. Meg tapogatott, érintett. Ang. Touch'd.] Cujus contrarium est Intactus. Accipitur aliquando pro afflato sive fulmine percussio. Cicero de Arusp. resp. Tactus etiam ille qui hanc urbē condidit. Pro eodem etiā dicimus De, vel à celo tactus. Cicero 2. de Divinat. Natta vcrō statua, aut æta legū de celo tacta, quid habent observatum ac vetustum?

Tactus, us, ui, nomen, m. q. Ipse tangendi actus. [TAN, tango, tango. Gall. Touchement. Ital. Toccamento. Ger. Berührung. Das anrühren, betastung. Hisp. El sentir para poder tocar. Pol. Dotknięcie. Vng. Tapogatás, érintés. Ang. A touching.] Plin. lib. 8. cap. 5: Necnon & vesles lepotia pila facere tentatū est, tactu nō petinde molli, ut in cute. Virg. 2. Aen. tactuq, innoxia molli Lambere flamma comas. Tactus item est unus ex quinque corporis sensibus, à cerebro per nervos in totū corpus diffusus. Plin. li. 10. cap. 69: Ex sensibus ante cetera homini tactus, deniq, gustus: reliquis superatur è multis. Hic & tactio dicitur. Cicero. Tuscul. Qualis est hæc aurū, tales sunt oculorū, & tactiois, & odoratiois, & saporū, quæ sunt omnes unius generis ad perfundendum animum, tanquam illiquescat voluptates.

Tanos, Gemma inter smaragdos ingratè viridis & intras fordidia. Plin. lib. 37. cap. 5.

Tanquam, adverbium est similitudinis, verbis subjunctivis gaudens. [TAN, tango, tango. Gall. Comme, comme si, ainsi que, ainsi comme. Ital. Come. Ger. Als ob, grad als. Bel. Očud. Hisp. Como. Pol. Takoby. Vng. Mintha. Ang. As if, as, even as.] Plin. Nat. hist. lib. 2: Tanquā nesciamus hanc esse solam, quæ nunquā irascatur, id est, quasi nesciamus. Tanquam cum sic pro quemadmodum. Cicero. ad Cassium lib. 1: Tanquam enim si clausa sit Asia sic nihil perfertur ad nos preter rumores de oppresso Dolabella.

Tantus, a. um, A tam deduci videtur, quāritatemq, significat, quasi tam multus, vel tam magnus, habetq, nomen Quantus sibi respondens. [TAN, tango, tango. Gall. Si grand. Ital. Tanto, così grande. Ger. So groß. Bel. So diefto, vial, so groot. Hisp. Casa tanana en grandad. Pol. Tak wielki. Vng. Anny. Ang. So much, so great.] Cicero. Phil. Multas habui conciones: nunquam tantam vidi quanta nunc est vestra. Idem 2. de Divin. Soli majorne terra sit, an tantus quantus videtur. Aliquando Quantus subintelligitur. Virg. 1. Aeneid. Tantus molis erat Romanā condere gentē. Subaudi, quanta ex jam dictis porcil intelligi. Cicero pro Pompeio: Quis unquā tam brevi tempore tot loca adire, tantos cursus cooscere potuit? Subaudi, quantum hic confecit. Tanti genitivus, verbis jungitur ad pretiū pertinentibus. Ovid. in Epist. Penelope: Vix Priamus tanti totaq, Troia fuit. Eius tamē loco aliquādo legitur ablativus tanto. Plin. li. 12. cap. 18: Tanto nobis deliciae & sceminæ constant.

Tanti, ubi verba, & quanti, ubi verba, cum eorū compositis, tantidem, quāntilibet, quānticunq, junguntur verbis pretiū significantibus, qualia sunt, fimo, vradio, yceos, mercor, comparo, æstimo, constat. eō dūco, loco, locentor, pascor, pango, pepigi, condemo, postulo, & si quæ sint alia: quæ tamen in aliis à prædictis ablativū postulant. Terent. in Eunucho: Quid agas? nisi ut te redimas captū quāi qreas Minimo: si nequeas paululo, ac quāi queat id est, tū te redimas quāi quæas. Liv. lib. 48: Mancipia tuis ora annis viginti, quæ post proximū lustum decem millibus æris, ad præliū venissent, ea quoque tanto plaris, quāi quanti essent, æstimarentur. Dicimus quoq, aliquid non esse tantū id est, non satis dignū, ob quod quicquid fiat. Ovid. in Epist. Penelope: Vix Priamus tanti totaq, Troia fuit. Cæsar ad Cicero. lib. 8: Tanti non sunt Arsacem capere, Seleuciam expugnare, ut eorum verum quæ hic gesta sunt, spectaculo careret. Tanti conjungitur quōq, elegantè cum Alte, ut quum dicitur, alterum tantum accipit id est, tantundem amplius, & adhuc tantum quantum habuit. Cicero in Orat. Per qui adhibetur ad numeros pactum in tria, ut necesse sit parrem pedis, aut æqualem esse patris, aut altero tanto, aut sesquimajorem.

Tantidem, Genitivus qui verbis pretiū solet adijci. Id est, æquē magno pretio. Terent. in Adelph. Domus me emptus, verberavit, me invito abduxit meam.

Ob malefacta hæc tantidem postulat emptam sibi tradider. Tantisper, adverbium, Tandiu postulatq, post se dum donec, sive quandiu, vel quoad. [TAN, tango, tango. Gall. Ce temps pendant, de tant que, tant que. Ital. Tanto tempo, tanto. Ger. So lang. Hisp. Entre tanto que. Pol. Tak dl'aga. Vng. Tak odde. Ang. So long.] Cicero 2. de Invent. Deinde est in carcerem deductus, ut ibi esset tantisper dum culcus, in quum decessus in profluentem deferretur, comparatur Terentius in Heavton. Ego te mecum esse dici tantisper volo, Dum quod te diguum est, facies. Cicero. Ccc 5 contra

cetera ejusdem terminationis, temporis brevitatem significanti ut Quantisper, parumper, paulisper, aliquantisper. & Ponitur etiam tantisper, sine dum, & significat interea, ut tantisper Livius lib. 1: Tamen id imperium est ad puberem etatem incolume mansit. Tantisper tutela muliebri res Latina, & regnum avitu, paternumque pueri fuerit. Cic. 5. Tusc. Sed videro quid efficiat, tantisper hoc ipsum magni aestimo, quod pollicetur.

Tantopere, adverbium comparativis gaudens: ut Tantopere magis. [τάντοπερ]. Gall. Tant plus Ital. Tanto piu. Ger. So viel Hisp. Tanto mas. Pol. Tak wiele. Vng. Annual. Ang. So much the more.] Tanto minoris. Cic. 5. Verria: Tantone minoris decum x venierit quam fuerunt. & Tantopere ante. Cic. in Catil. Neque tantopere exitum & fati diem Reip. denuntiaffet. Sic Tantopere, apud eundem pro Flacco.

Tantopere, Vique adeo, tam vehementer. [τάντοπερ]. Gall. Tant grandement si forte. Ital. Si grandemente. Ger. So heftig. Bel. So fier. Hisp. En tanto grado. Pol. Tak barzo. Vng. Vg. Ang. So greatly.] Terent. in Adelph. Ego hac in re nihil reperio quamobrem lauder tantopere.

Tantum, adverbium, Solum, quod & tantummodo dicitur, & jungitur positivo. [τάντο]. Gall. Seulement. Autant. Ital. & Hisp. solamente. Ger. Allein/nur. Pol. Tylko. Vng. Csak. Ang. Only.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sed quis non iure miretur arborem umbræ gratia tantum ex alieno orbe petitam? & Aliquando significat usque ad, ut tantum. Cic. Att. De sano illo tantum, quantum me amas, velim cogites. & Tantum non est, ferme rei non plane peractæ adverbium. [τάντο]. Gall. Tantum. Ital. Altre tanto. Ger. Eben so viel. Hisp. Otro tanto.] Colum. lib. 7: Tum paribus casibus, myrthæque, & thuris ponderibus, ac tantundem sanguinis marinæ teludiq; miscetur. Terent. in Phorm. Num tu intelligis quid hæc natter? P. nura tu? A. nihil. P. H. A. D. tantundem ego: hoc est, nihil plus quam tu.

Tantundem, diminutivum, Pro tam parvus. [τάντονδ]. Gall. Si petite. Ital. Così picciolo. Ger. So klein. Hisp. Tanto pequeño, tantico. Pol. Tak mały. Vng. Tökenny. Ang. So little.] Plaut. in Truc. Tum tantuli doni causa.

Tantulus, alterum diminutivum. [τάντονδ]. Gall. Tant petite. Ital. Tantino. Ger. So gar klein. Hisp. Tantico, o tamannico. Pol. Tak bardzo mały. Vng. Ennyi ke. Ang. So little, very little.] Terent. in Adelph. Quæ ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis.

Tantulum, & Tantillum adverbis. [τάντονδ]. Gall. Vn tantinet, tant fait peu. Ital. Tantino. Ger. So weniglein. Hisp. Tantico, o tamannico. Pol. Tak bardzo mały. Vng. Ennyi ke. Ang. So little, very little.] Cic. 7. Verr. Si tantulum oculos deiecerimus, &c. Plaut. in Rud. Si hercule tantillum peccassis, &c.

Taos, Gemma pavoni similis, qui Græcè τῆος, dicitur. Autor Plin. lib. 37. cap. 11.

Taperum, ti, pen. prod. vel Taperium, tii, n. f. vel Tapes, etis, m. f. Aularum, peripetasma: hoc est, vestis stragula variis coloribus intexta, qua aularum parietes, mensæ, lecti, nonnunquam etiam equi insternuntur. [τῆος]. Gall. Vn tapis. Ital. Tapete. Ger. Ein tappet oder teppich. Bel. Zapet. Hisp. Alhombra o tapete. Pol. Kobierzec, dywan. Vn. Zdobec karpis. Ang. A carpet.] Virg. lib. 10: qui torse taperibus altis extructus, toto perflabat pectore somnum. Idem lib. 7: Instratos ostro alpedes, pictisq; taperis. Stat. li. 1. Theb. aliosque inferre tapetas. Accusativus Græcus est τῆος, etis, Plaut. Pseud. Vt ne peristromata quidem æquæ sint Campanica, Neque Alexandrina belluata, confutataq; tapetia.

Tapiosis, pen. prod. [τῆος]. Figura est orationis, seu potius vitium, quum rei dignitas verborum humilitate deprimatur. Tapiosis enim humile significat, & Tapiosis, humilio, extenuo. Exemplum potest esse illud Virg. 1. Aeneid. Apparent rati antes in gurgite vasto. Vbi Servius: In gurgite vasto, Tapiosis est id est, rei magnæ humilis expositio. Prudenter tamé Virgilius humilitatem sermonis epitheto pierunq; sublevat, ut hoc loco: Vasto addidit.

Tarandis, [τῆος]. Animal apud Scythas bovis magnitudine, capite cervino non ab simili, sed majore, cornibus ramosis, ungula bifida, villo magnitudine utrosq;. Solum

ex iis quæ pilis vestiatur, animalibus colorem mutat: sed quæ sui coloris esse libuit, alini simile est. Autor Plin. lib. 8. cap. 14. Tarantula, pen. corr. f. p. vox tubæ ad ænio sita. [τῆος]. Gal. La voix d'une trompette. Ital. Voce della tromba. Ger. Der trommeten klang oder schall. Hisp. El son de trompeta. Pol. Dźwięk od trąby. Vng. Trombita szó. Ang. The voice or sound of a trumpet.] Servius in 9. Aeneid. in eum versum. At tuba terminali sonitum procul ære canoro: Mensuratum, in quo, Enniam sequentia ista mutavit. Ille enim ad exprimendum tubæ sonum ait Tarantata: & multa hujusmodi Virgilius, quum aspera invenerit, mutat.

Tardus, a, um, ignavus piger. [τῆος]. Gall. Lâche, tardif. Ital. Tardo. Ger. Gemach/langsam. Bel. langzaam/trag Hisp. Tardio. Pol. Leniwy, powolny. Vng. Késedelny, rést, lassu. Ang. Slow in coming, dull.] Virg. 1. Georg. Sæpe olera tardi costas agitator aselli Vilibus aut onerat pomis. Plinius Perulosi sciebam etate tardiores: metui meo amori moram. Nequicquam hos patronos mihi elegi, lotipedes tardissimi. Cic. 1. de Invent. Formosus an deformis, velox an tardus es. & Non cetera tarda, tardè venientes, ut sunt æthiæ. Virg. 2. Georg. vel quæ tardi mora noctibus obstat. & Perulationem quoque de animi, vel ingenii tarditate dicitur: accipitur pro hebeti, cui ingenium non est promptum. Virg. 10. Ecl. tardi venete subules. Terent. in Eunuch. Fama est, insulsus, tardus. Cic. 3. de lege Agrar. Sed quæ vestium in tanto ingenio fore putavit, cui post eos cõsules Syllam & Ciceronem fuisse in mentè venire non possit? Cic. de Senect. At memoria minuitur: credo, nisi exerceas eam, aut etiã si sit natura tardior. & Quandoque pro perseveranti, & diuturno. Virg. 2. Georg. Media fert tristes succos, tardumque saporè. Sic Nonius. Servius vero interpretatur saporem tardum, vix intelligibile. & Quandoque pro denso ac crasso. Virg. 5. Aeneid. udo sub robore vivit stupra vomens tardum fumum.

Tardus, diminutivum, Subtardus. [τῆος]. Gall. Un peu tardif. Ital. Alquanto tardo. Ger. Ein wenig träge. Hisp. Tardo y no poco. Pol. Tro powolny. Vng. Valamenny ke. Ang. Somewhat slow or dull.] Terent. in Heaut. Est ille Clinix servus tardusculus.

Tardè, adverbium, Lenitè, pigritè, cunctanter. [τῆος]. Gall. Tardivement, lentement. Ital. Tardamente, pigramente. Ger. Gemächlich, langsam. Hisp. Tardamente. Pol. Leniwo, powolnie. Vng. Késedel, lassan. Ang. slowly.] Cic. Terent. Prædixit idos Othobas Athenas venimus, quum sanè advenis ventis usi effluimus, tardè, & incommodè. Cic. 4. Acad. Quinertiam quem videtis Mehididatico bello revertisset, inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat, triumphavit. Plin. lib. 10. cap. 7. Quatuor autem quinq; tardissimè diebus florere incipiunt: totidem aut paulò pluribus desforescunt: hordea vero, quum tardissimè, septem. & Accipitur aliquando pro serò: hoc est, vespertino, vel nocturno tempore. Cic. pro Mil. Egredietur à viâ subitò: cur vesperis quid necesse est tardè?

Tarditas, us, f. i. Cunctatio, mora, pigritia: celeritati contraria. [τῆος]. Gall. Tardivité. Ital. Tardità. Ger. Gemächlichkeit. Hisp. Tardidad. Pol. Leniwość. Vng. Késedelmesség. Ang. slowness.] Cic. ad Quintum Fratrem, lib. 2. Sic ego quoniam in ista homine colendo tam indormivi diu, te mehercule læpe cunctante, cursu corrigam tarditatem cum equis, tum veia. Idem 6. Philipp. Plensq; in rebus gerendis tarditas & procrastinus odiosa est. Idè in Pisone: Tarditas ingenii, stupor, debilitas lingue. Plin. lib. 20. cap. 9: Idè etiam tarditatem audientium prodelle asseverat. & Antiqui in eadem significatione & Tarditatem dicebant, & Tarditatem Plaut. in Pœnula. Podagrus estis, ac vicisti cochleas tarditudine. Accius. Multa mimant tardine & socordia.

Tardigradus, pen. corr. Qui tardè graditur. [τῆος]. Gall. Tardif. Ital. Chi va tardo. Ger. Das langsam gehende. Hisp. Cosa que anda poco. Pol. Wolny, powolny. Vng. Lassan járó. Ang. That goes slowly or languidly.] Cic. 2. de Divin. Quatuordecim tardigrada, agrestis, humilis, aspera. Ex poeta.

Tardiloquus, Qui tardè loquitur. [τῆος]. Gall. Tardif à parler. Ital. Chi parla tardo. Ger. Der langsam redt. Hisp. Qui habla poco o tardo. Pol. Głównie mówiący. Vng. Akadályos. Ang. slow in speech.]

Tardo, as, ad p. Retardo remoto, moram in inicio, tarditatem assero, reprimo. [τῆος]. Gall. Tarder, en retard. Ital. Tardare, indugiare, dimorare, tener in tempo. Ger. Aufhalten, sâumen, hinder, zurück halten. Bel. Dpoumew, beten, vetretati. Hisp. Retardar o demorar. Pol. Wzdlywać, zatrzymać. Vng. Meg késletem, tartogatam. Ang. To hinder, to keep back, to make tarry in coming.] Cic. 3. belli Gall. Sed ne omaino metui scidus sui barbaris tolleret, &c.

ut eorum auxilia tardaret. Idem lib. 1. belli Civil. Sed exercitum Cesaris viarum difficultates tardabant. Cicero ad Cesarum lib. 7: Mea quaedam tibi non ignota dubitatio aut impedire profectio me videbatur, aut certe tardare. Tardare absolutam, moram trahere. [TARDARE] hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו Pol. [TARDARE] Vn. Kefus. Cic. ad Brut. Epist. 18: Acciderem sine te, ut tibi id conducere putarem: an tardare & commorari melius esset tibi. Tardare etiam tardum reddere. Plin. lib. 1. cap. 1: Ac praecuta bipenni hoc crete tardato: id est, debilitato. Compositum Retardo, de quo suo loco.

Tarditas, particip. [TARDITAS] hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו Gal. Quidam tardus & arduus. Ital. Che tarda & indugia. Ger. Tarditas / verthindend. Hisp. El que tarda. Pol. Niepokojny, powolny. Vng. Késés. Ang. That maketh tardy in coming. Virg. 5. Aeneid. sed enim gelidus tardante senecta Sanguis heret, frigidusq; effusa in corpore vires.

Tardus, a, um, aliud participium, Retardatus. [TARDUS] hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו Gal. Retardus, arduus. Ital. Tardo, indugia. Ger. Etwas gemach / ungeschogen / verthindert. Hisp. Tarde, lento. Pol. Zaczepiony. Vng. Meg Késés. Ang. Hindred, keeps back. Virg. 5. Aeneid. At non tardatur casu, neq; tenuis heros. Actius ad pugnam redit.

Tardus, is, n. r. Tardus ho. [TARDUS] hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו hebraeum תרדו תרדו תרדו Gal. Dignus tardus & parissus. Ital. Dignus tardus. Ger. Langsam wirt. Hif. Haceris tardus, perexo. Pol. Leniwie, przyll wyim. Vn. Meg lassom, késés. Ang. To wane slowe. Lucet. li. 3. Cōsequitur gravitas in embroto, p'pedituntur Cirra vacillans tardus in lingua, mader mens.

Tardus, Genus vermiculi carum exedae. Festus. Tartarum, pen. cogr. Veteres dixerunt horrendum atq; terribile. [TARTARUM] Pol. Piekish. Festus Varro lib. 9. de ling. Lat. Tartaro deducit, citans vitycalum ex vetusto quo piam Poeta Corpore Tartarino prognata palude virago.

Tartarum, Est terra alba, sim. lis argilla, ex qua carini fiunt, in quibus coquitur aurum. [TARTARUM] Pol. Bial aplyna. Plin. lib. 33. cap. 4. Carini fiunt ex tartarum. Hac est terra alba similis argillae. Neque enim alia allatum, & ignem, & ardentem materiam misceat.

Tatum. [Ger. Däm] Pueri patrem vocant, quemadmodum Mammam, matrem. Martial. lib. 11. Mammam atq; tatas habet Afrax: sed ipsa tatarum. Dicit, & mammam maxima mamma potest.

Taxo, Cantio est sibi invicem respondentium. Plautus in Stich. Fac tu hoc modo. 3 V. At tu hoc modo. 5 A. habet. ST. tax. 1A. pax. ST. evax. Nonnumquam & admirantis particula Idem in Truculento: Taxe, ecquis illa est!

Tauri vide TAVRVS.

Tauri pro scutica ex taurino corio facta. Vide TAVRVS.

Taurus, m. f. [TAURUS] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. Vn. taurus. Ital. Taurus, tor, bou, b. Ger. Ein Stier. Hisp. Toro o bouy reya para auar. Pol. Byk. Vng. bika. Ang. A bulle. Mas in genere bubulo, & vacarum admittitur, Virg. 6. Aeneid. Hic crudelis amor tauri, suppositaq; furto Pasiphae. Idem 7. Georg. Atq; ideo taurus proci atq; in sola relegant Pasca. Accipitur & pro quocunq; forti bove. Virg. li. 1. Georg. ergo aq; terrae Pinguae solum primis extemplo a mensibus anni Fortes inverant tauri. Idem Aeglog. Quum primum passu reperent praesepia tauri. Ovid. 1. fast. Bella dū tenuere viros: erat aptior ensis Vomere edebat taurus arator equo. Est & Taurus secundum Zodiaci signum. Plin. lib. 17. cap. 24: Quum sit Luna in Leone, Scorpione, Sagittario, Tauro. Virg. 1. Georg. Candidus auratus aperit quum cornibus annū Taurus. Ideo autem translatus fuisse in caelum Taurus existimatur, quod Europam in Cretam insulam trāsvexerit in columnem. Lege fabulam apud Hyginum. Taurus etiam accipitur pro radice arboris. Quint. lib. 8. cap. 2: Sicut in his, quae homonyma dicuntur: ut Taurus animal sit, an mons, an lignū in caelo, an nomen hominis, in radice arboris, nisi distinctū, non intelligitur. Taurus item avicula est, ex genere carduelium, in dicit, quod taurorum magis imitetur, praesertim in agro Arelateni, referente Plin. lib. 10. cap. 42. Tauri item dicuntur scarabaei terrestres, rursus similes. Aristotelis, quibus cornicula nomen deponunt docet Plin. lib. 30. cap. 30.

Taurus, f. p. [Taurus] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. Vn. vacca tauriliter, qui non parte p'nt de fuit. Ital. Vacca sterile. Ger. Ein vntschuacke oder vndschacke. Hif. Vacca sterilis & machorra. Pol. Lal' owica. Vn. Mehdū toben. Ang. A barren cow. Vacca sterilis ita dicitur, teste Festo, quod nihilo magis pariat quam tauri. Colum. lib. 6. cap. 22: Et tuncque tauri, quae locum occupant fecundarum, ablegantur. Varr. 2. de Re rust. cap. 3: Quae sterilis est vacca, taura appellatur.

Taurinus, a, um. [Taurinus] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. De taurino. Ital. Di toro. Ger.

Ben enim Stier oder Ochsen. Hif. Cosa de materia de toro. Pol. Bykowi. Vng. Bika. Ang. Of a bulle. Quod est ex taurino: Terquim taurinum id est, corium tauro derivatū. Virg. 1. Aeneid. Taurino possent quantum circumdare tergo. Habet autem penultimam productam, quemadmodum omnia huius terminationis adjectiva à nominibus animalium formatat Lepotinus, caprinus, formicinus, hirudinus, vervecinus, porcinus, ovinus, iuvius, & huiusmodi.

Tauris, f. p. [Tauris] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. Nef de boues Ital. Neruo di bo. Ger. Ein gesaust taurum genant. Hif. El acote de yergaja de toro. Pol. Bykowi ylt. Vng. bika. Ang. A scurge or whippe of a bulle, or a bulle sine. Scutica est ex taurino corio facta quod & à Graecis τρωγίς appellatur. Iuven. Satyr. 6: taurina panit Continab flexi cimen facinusq; capilli.

Tauriscus, ra, rum, Quod magnum taurorum habet proventum: [Tauriscus] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. Qui porte & naurit force taurina, ou il s'engage p' seuer taurina. Ital. Che profugia & nodifica molti tori. Ger. Das viet Stier hefur bringt. Hif. Cosa que trae à cria macho toro. Pol. Bykarol. Vng. bika terent. Ang. That bringeth many bulles. ut, Campi taurisci, in quibus magna taurorum paucitur copia. Lucan. lib. 12: taurifera ubi se Mycena campis Explicat.

Tauriformis, m. e. om. Formam tauri habens [Tauriformis] hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור hebraeum תור תור תור Gal. Qui a la forma & figura d'vn tauron. Ital. Che ha forma & figura de toro. Ger. Das ita gestalt hat wie ein Stier / Stierformig. Hif. Cosa de forma de materia de toro. Pol. Bykowi podobny. Vng. bika formasi. Ang. That hath the forme and shape of a bulle. Horat. 4. Carm. Ode 14: Sic tauriformis volvitur Auidius, Qui regna Daunii praefuit Appuli.

Tautologia, τωτλογία, Eiusdem sententiae per alia atq; alia verba repetitio: cuiusmodi est illa apud Ovidium: cinis ipse sepulti in genus hoc pugnat: tumulo quoq; sensimus hostem. Acacidae secunda sui. Item illa apud Virgil. 1. Aeneid. Quem si fata virum servant, si vecitur aura Aetherea, neq; adhuc crederibus occubat umbra.

Tax, Vox est fictitia, quam Plautus in Persa pro istu sive verberare usurpavit. Tax tax (inquit) erit tergo meo. [Tax] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. Le son d'vn coup de fouet. Ital. Il suono d'vna frustata. Ger. Ein buffschrei. Hif. Suudo de vno golpe de azote. Pol. Pak pok. Vng. az vergetenk jatszaga. An. The sound of the scourge. Vltus est quoque Navius in Agitatoria: Age, ne te mihi adversari dicas, huc unum diem De meo sequor, sinam ego illo esse tax pax, postea currentes ego illos vendam, nisi tu viceris. Est autem hic no tax tax, sed tax pax, & usus videtur poetica pro pace: de qua re usque suum relinquimus iudicium. Solipater lib. 2.

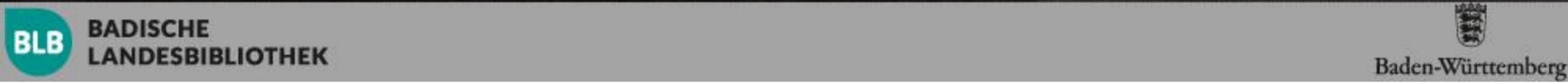
Taxim, adverbium obsoletum, quo antiqui utebantur pro sensim, sive paulatim: ut annotavit Nonius, citans Pomponii locum ex Buccone: Ad optatu clandestino tacitus taxim perspexavi percautum.

Taxo, as, ad. p. Reprehendo, mordeo, noto, incesso: [TAXO] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. Taxer, reprehender, blasfemar. Ital. Tasse, riprendere, blasfemare. Ger. Schelten mit scheltworten antastun. Hif. Reprehender, tachar, infamar. Pol. Zi mi si omy i cie. Vng. Karhacatam, tudalmagam. Ang. To find fault, to blame, to rebuke. Ja tangendo (ut Festo placet) inclinatum, quod sit taxare, veluti edivitis tangere. Suetonius in August. Sed etiam ut nummularii nepotem, sic taxat Augustus. Plin. lib. 15. cap. 13: Eadem causa in pyris taxator superbia cognominat. Taxus pro tetigeris, antiquo declinata, vel taxaveris. Varro apud Nonium. Sed, o Petulle, ne mouas taxis librum. Taxare etiam pro pretio aestimare ponitur. [TAXO] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. Taxer ou taxer, mettre à prix, estimer. Ital. Tassare, metter il pretio à qualche cosa, stimar. Ger. Schcken was etwas wirt seyn wirtigen / anstastun. Hif. Tasso, apreciar, estimar. Pol. Szacujcie. Ang. To tax. Plin. lib. 17. cap. 1: Illos qui frugiferas tanti taxaverant.

Taxator, es, Dicitur, teste eodem Festo, quorum alter alterum convitiis tangit. [TAXATOR] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. [TAXATOR] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא

Taxatio, onis, f. Aestimatio. [TAXATIO] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. Estimação, taxo ou taxer, taxatio. Ital. Stimar, prezo. Ger. Schcken / wirtigen / anstastun. Hif. Obra de tasar, apreciar y estimar. Pol. Szacujcie. Vng. Meg becsulés. Ang. A taxer or taxation. Taxatio, inquit Festus, dicitur quae sit certa summa. Plin. li. 13. cap. 13: Quam Cethegus decedens libris XIII. permutaverat latifundii taxatione. Idem libro 9. capite 33: At illa corollarium id esse, consumpturamque se in ex cetera taxationem confirmans.

Taxus, xi, ff. Arbor abieti similis, baccasq; ferens, quibus lethale venenū inest, praecipue in Hispania & Arcadia. [TAXUS] hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא hebraeum תא תא תא Gal. Vn. arbre appelle Yf. Ital. Nasso, tasso. Ger. Schwamm. Hif. Taxo, arbor cognoscida. Pol. cw. Ang. An ever tree. Plin. lib. 16. cap. 10: Similis his abieti (collet & picea) est taxus minus vitens, gracilliq; & tristis, ac dira, nullo succo, ex omnibus sola baccifera. Mai noxio fructu. Lethale quippe bacca, in Hispania praecipue venenqm inest. Vasa etiam viatorum ex ea vinita in

Gallia facta, moriterna fuisse competit est. Hanc Sestius Simi- lacem a Graecis vocari dixit, & esse in Arcadia tam praesentis. ...

Tē, Syllabica adjectio, quae pronominibus tu & te adjungitur: ut Tute, tere, pro eo quod est tuipe, & te ipsum. Cicero libro 1. Epist. Vi tute mihi praecepisti.

Techna, sp. [τεχνή] chosmah hmw hermäh. Gall. Ars, fuisse, cantale, comp. pene. Ital. Arte di ingannare. Ger. Betrug; ge- schwinderei. Hisp. Arte para engañar. Pol. Zdrada, obłudna chi- trow. Vng. Mieszter, szalardfog, alackfog. Ang. An art or craft, guile, deceit. Graeca vox est, quam Latine artem seu artificium in- terpretari possumus. Utuntur hac voce & Latini, sed ferè in deteriorem partem, pro dolo, astutia, impostura, fraude, sive officina. Tevocat. Enoch. Tam scio hanc technam à Parmeno- ne profectam, quam me vivere. Idem in Heavt. Fallite sinas technos per fevolum. Plant. in Capt. deatvatus sum miser Sestii huius technis.

Technophyon, [τεχνόφυον] quae nota artium of- ficiam vertere possumus, magis tibi pro- nochioc est à pro- ducendis artibus. Sueton. in August. Erat illi locus in edito singulari, quoniam Syraculis & technophyon vocabant.

Tedior, Tectoriolum, Tectorium vide TEGO.

Tecum, adverbium compositum ex ablativo te, & praepo- sitione cum. [cum] hinc hinc hinc hinc Ger. Mitte. Bel. Me tu. Plant. in Mili. Quid nunc tace tecum loquor.

Tedra, sp. Arborum ex earum genere quae resinam ferunt, abundantius succo, quam reliquae similis generis, paucior ta- men liquidiore; quam picea, flammis, & luminis sacrorum etiam grata. [τεδρα] lappido [το] p[er] d[ra] d[ra] d[ra] Gall. Vae forte de bon- dant on fassus tordis, tordis on salut. Ital. Face facula, faculina. Ger. Thänen, flechten, oder thindam. Item, Ein fackel aus harzbaumen oder thindamium hechtspän. Hisp. Tea de pine para alumbiar. Pol. Sufca facula litana. Cuius. Ang. A kind of tree of siberia which yields a resin. Inproprè tamen tedra appellamus tum pi- ceae sive piceae imas, tum alia quocq; ligna, quae vel natura- li pinguedine, vel oleo pingve illita, faculae modo lucent.

Hinc Cererem deam iudicisam poëtae vocant, quod tedras dicitur inflammasse, quom iove si gare vellet filiam Proserpi- nam à Plutone abreptam. [Te d[ra] p[er] p[er] Gall. Qui parte vna tedras on salot. Ital. Chi parte vna facula o tordis. Ger. Baktatragt aus tedraspän. Hisp. El que trae tea. Pol. Fakla smocci. Vng. Fakla hardey. Ang. A tedra beater. Ovid. Epist. 2. Et per tedrae my- thica tacea ora. & Tedra etiam accipitur pro nuptiis, sive pro ipso coniugio. Mos enim antiquum erat, ut in nuptiis (in- quit Varro) faces & tedrae semper praesent, quod olim nonni- li per noctem nubentes ducebantur à sponsa. Virg. 4. Aeneid. Si non praesentem thalami, tedrae q; fuisset.

Teges, Tegetricula vide TEGO.

Tegillum, Tegmen, vide TEGO.

Tego, gi, x. itum, est. Operta, obduco, obnubo, obtendo, contego, velo. [τεγο] chapbäh nos chasäh [to] facti. ap[er]to, [to] [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperta. Ger. Bedeckt. Hisp. Cubierta. Pol. Nakryta. Vng. Befedelt. An. Couvert. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos haec habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 1. Et texit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pu- gnabat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte: Acquo re quot pisces, fronde teguntur aves. & Per translationem te- gere, accipitur pro sepelire. [טעג] habelim h[er] h[er] h[er] Ger. Bergriginverhähm. Vng. el ruyim. Martial. Quod tegi- tur, maius creditur esse malum. Cicero pro Quint. Id te admittisse concedis, quod ne mendacio quidem tegere possis. & Item pro defendere, conservare. [T]ehan. in d[ra] d[ra]. Germ. Ein schirm; einem d[ra]sen vnd inspringen. Pol. krowe. Vng. Otalmar. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si stare, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. & A tege sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, ittego, supertego: quorum significata su- pra explicavimus suis locis.

Tectus, 2. um, participium passivum à Tego, Opertus. [טעט] chapbäh [to] chasäh [to] [to] [to]. Gall. Couvert. Ital. Coperta. Ger. Bedeckt. Hisp. Cubierta. Pol. Nakryta. Vng. Befedelt. An. Couvert. Ovidius 12. Metamorph. Arboribus tecto discum- bere iusserat antro. & latetudum migrat in nomen, & accipi- tur pro obscuro, secrete, occulto, non manifesto. [טעט] oc- culum [to] [to] [to] [to]. Idem 1. de Arte: Hi tibi multa haec sermone latente tecto Dicere. Cicero ad Petium lib. 9. Itaq; tectis verbis ea ad te scripsi, quae apertissimis agunt Stoici. Idem pro Roscio Amer. Huc accedit, quod paulo ra-

men occultior, atq; tectior vestra ipsa cupiditas esset. Idem 2. de Orator. Ego m[er]cule, inquit, Antoni semper fui, qui de te oratore sic predicarem, unum te in dicendo viden tectissimum. Tectus idem dicitur, qui est tacitus, de suis rebus nomi- ni communicans, fallax: cui opponitur Aperius. Cicero. Qui oculus & tectus dicitur, rapinum abest ut se iudices, ut polli- ciat, etc. & Tectae oves, eadem quae à patria Tarentina, sive Graecae dicebantur, quae quod molliorem ferrent lanam, pellibus intute pascebantur, ne vesicera aut conspurcatorum, aut dumis adhererent: qua de re vide Columellam libro 7. capite 6. Pliniam libro 8. capite 47: Ovium summa genera duo, tectam & colonicam: illud mollius, hoc in pascuis deli- ciatius.

Tedè, adverbium, Latenter, occultè: cuius contrarium est Ape- te. [טעד] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tedum, et, n. f. subalternum, summa parti domus, quae contra teguntur. [טעדום] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tediorium, m, n. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [טעדיוריום] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tedioria, m, n. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [טעדיוריום] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tedior, m, n. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [טעדיוריום] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tedior, m, n. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [טעדיוריום] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tegmen, m, n. f. quod & Tegmen, m, n. f. & tegmentum, n. f. Quod aliquid tegit. [טעגמין] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tegmèn, m, n. f. quod & Tegmen, m, n. f. & tegmentum, n. f. Quod aliquid tegit. [טעגמין] chosmah [to] [to] Gall. Couvert. Ital. Coperto. re. Ger. Vertaschentlich, verborgem. Hisp. Cobertanone. Pol. Nakryty. Vng. Alattamba. Ang. secretly. Cicero. Attulit t[er] diebus me valde. Crassi ad Junia: & tam in ab illo aperte, tecta quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9: Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tectis perem.

Tegmèn

TEG **TEL**
Tegula, n. s. idem Livius 1. ab Vrbe: Et super tunicam
 auream pectore tegumentum, caelestiaque arma, quae ancilia ap-
 pellantur ferre.
Tegula **tegmen**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Tegula, l. pen. cor. n. s. idem quod tegmen. *v. n. n. n. n.*
Tegula, l. 10. cap. 36. Tegula enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Tegillum, l. n. s. Parvum tegmen. *v. n. n. n. n.* Gall. Petite con-
 creta. Ital. Piccol tegumento. Ger. Ein
 tegel. **Telum**, n. s. **Telesium**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Tegula, l. pen. cor. n. s. idem quod tegmen. *v. n. n. n. n.*
Tegula, l. 10. cap. 36. Tegula enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Tegillum, l. n. s. Parvum tegmen. *v. n. n. n. n.* Gall. Petite con-
 creta. Ital. Piccol tegumento. Ger. Ein
 tegel. **Telesium**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Tegula, l. pen. cor. n. s. idem quod tegmen. *v. n. n. n. n.*
Tegula, l. 10. cap. 36. Tegula enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Tegillum, l. n. s. Parvum tegmen. *v. n. n. n. n.* Gall. Petite con-
 creta. Ital. Piccol tegumento. Ger. Ein
 tegel. **Telesium**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.

TEL **TEM**
Telamon, n. s. idem Livius 1. ab Vrbe: Et super tunicam
 auream pectore tegumentum, caelestiaque arma, quae ancilia ap-
 pellantur ferre.
Telamon **tegmen**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Telamon, l. pen. cor. n. s. idem quod tegmen. *v. n. n. n. n.*
Telamon, l. 10. cap. 36. Telamon enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Telamonium, l. n. s. Parvum tegmen. *v. n. n. n. n.* Gall. Petite con-
 creta. Ital. Piccol tegumento. Ger. Ein
 tegel. **Telesium**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Telamon, l. pen. cor. n. s. idem quod tegmen. *v. n. n. n. n.*
Telamon, l. 10. cap. 36. Telamon enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Telamonium, l. n. s. Parvum tegmen. *v. n. n. n. n.* Gall. Petite con-
 creta. Ital. Piccol tegumento. Ger. Ein
 tegel. **Telesium**, n. s. idem Cic. de Nat. deor. Palpebraeque, quae
 sunt tegumenta oculorum, molliissima tactu ne laederent
 aciem apti, sine scia. Cal. 2. bell. Gall. Vt non modo ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galcos sibi sumat. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.

apparator, quam ea quæ temerè & nullo consilio administratur. ¶ Quidam etiam usurpant pro fecer. *judicior.* Liv. Non temerè incerta casuum reputat, quæ fortuna nunquam decipit. Quintil. lib. 1. Insuper illud ingeniorum velut præcox genus, non temerè unquam pervenit ad frugem. ¶ Nonnunquam sine causa: ut Temerè non est, pro non abs re. *adversus.* Terent. in Phorm. Non pol temerè est, quod tu tam times. Cic. ad Figulum lib. 4. Non scribo hoc temerè. Ad Herenn. lib. 2. Non temerè fama nasci solet. Idem de Natur. deor. Idque eventus non temerè, nec causa. ¶ Temerè aliquando idem quod facit aut sine periculo. Plant. in Bacchid. Rapidus fluvius est, non hæc temerè transiri potest.

Temerè, adverb. Temerè. Accius in Amph. Hoc in re est, quod tu tam temerè meam benevolentiam intemisse es ratus.

Temeritas, pen. cor. Sceleris, corruptio, contaminatio. [*NND* nimis *TD* imph. *ex* *temeritas*, *sceleris*. Gall. *Violat* & *galtier*, *soniller* & *macoler*. Ital. *Macchiare*, *contaminare*. Germ. *Deflecken* / *verschlecken*. Hisp. *Violar*, *macular*, *corrumper*. Pol. *Plućzować*, *szpecz*. Vngar. *Megronton meg szöröztem*. Ang. *To defile or violate*.] Ovid. 15. Metamorph. Parcite mortales dâpibus temerare nefandis Corpora. Idem 7. Metam. Atq; suis fluvios temeravit Achillis. ¶ Temerare pro violare, suprare. [*TD* *hinnâb*.] Tacit. lib. 20. Eandem liliam in matrimonio M. Agrippæ temeraverat.

Temeratus, a, um, particip. [*NND* *nitmali*, *sceleratus*. Gall. *Violat* & *galtier*, *soniller*, *maculé*. Ital. *Macchiato*, *contaminato*. Ger. *Defleckt* & *schmutzt*. Hisp. *Violado*, *maculado*, *corrompido*. Pol. *Pomazany*. Vn. *Megrontat*, *szörözött*. Ang. *Violated*, *broken*.] Ovid. epist. 16. Anius ex hospiti temeratus advena sacris Legitimam nupte solertate fidem? Liv. 6. bel. Pun. Sepulcra majorum vultu, temerata ac violata. ¶ Hinc *temeratus*, integer, incorruptus, inviolatus. [*TD* *tamim*, *spuier*.] de quo suo loco.

Temerarius, verb. m. r. [*TD* *sceleratus*. Gall. *Violat* & *galtier*, *soniller*. Hisp. *Violado*. Pol. *Kal sary*. Vng. *Megronta szörözött*. Ang. *He has violated or broken*, *to violate*.] Pro falsario, in l. Si q. obrepserit. ad l. Corn. de falsi.

Temerum, n. n. Vinum ita dictum, quod temere hoc est, labefactum inerat. [*TD* *nitmali*. Gall. *Do vin*, *co qui enoye*. Ital. & Hisp. *Vino*. Ger. *Wan*. Pol. *Vino*. Vn. *For*. Ang. *Wyne*.] Plaut. in Aul. Cerealis Strobile has facturi nuptias? T. R. Quis? T. A. quia temet: nihil aliud intelligo, Liv. 10. ab Urb. Vocerat Iovi victimam, si legiones hostium fuisset, pocillum multum, prius quam temerum biberet se fecerunt. Horat. 2. epist. 2. penultima dictio huius syllabam producit, quæ apud Iuven. corripitur Te (*inquit*) dominum sentitis: das nummos, accipis uvas, Pullos, ova, cadu temerum: nempe modo isto Paulatim mercaris agrum.

Temulentus, a, um, Vinolentus, ebrius. [*TD* *schubbe*, *drunk*. Gall. *Yve*. Ital. *Eubriaco*. Germ. *Trand* / *weîn* Hisp. *Eubriaco*. Polon. *Opieci*. Vng. *Rezy*. Ang. *Drunk*.] Terent. in Eynuch. Temulenta es. P. utinam sic sint qui mihi male volut. ¶ Huius contrarium est Abstemius, sobrius, quasi sine temere. **Temulentus**, s. p. Ebrietas. [*TD* *schubbe*, *drunk*. Gall. *Yve*. Ital. *Eubriaco*. Germ. *Trand* / *weîn* Hisp. *Eubriaco*. Polon. *Opieci*. Vng. *Rezy*. Ang. *Drunk*.] Plin. lib. 14. cap. 2. Si quidem temulentiam sola non facit. Idem lib. 14. Cato ideo propinquos foeminas osculum dare iussit, ut scirent an temerum olerent, hoc tum vino nomen erat. Vnde & Temulentia appellata.

Temulentus, adverb. [*TD* *schubbe*, *drunk*. Gall. *Yve*. Ital. *Eubriaco*. Germ. *Trand* / *weîn* Hisp. *Eubriaco*. Polon. *Opieci*. Vng. *Rezy*. Ang. *Drunk*.] Col. li. 8. cap. 3. lam nunc Gangeticæ & Aegyptiæ aves temulenter eructant.

Temno, nis, tempus, tempus, Sperno: *temno*, quod incido, refecit, significat: quoniam quæ sperimus, amputare & refecare cõsuevimus. [*TD* *ba*, *z*, *h*, *g*, *m*, *g*, *o*, *h*. Gall. *Messiser*. It. *Sprezare*. Ger. *Veracht*. Hisp. *Mensprezar*. Pol. *Wygadzâ*. Vn. *Meg vialam*. Ang. *To despise or despise*.] Vng. 6. Aen. Discite iustitiam moniti, & non temere divos. Idem 1. Aen. Si genus humanum, & mortalia temeris arma. Horat. 2. Scram. Satyr. 2. Iunus stomachus raro vulgaris tembit. ¶ Hinc contemno, compositum: de quo suo loco.

Temo, onis, m. t. Lignum in curru, inter equos intermedium, continens jugum in curru vel plaustrum. [*TD* *vo*. Gall. *Le timon* / *en chariot* / *ou charrette*. Ital. *Timone* / *di carro* / *o carretta*. Ger. *Die dachsel* / *an einem Wagen* / *das lang heitz zwischen den Rossen an weidem die joch sind gebunden*. Hisp. *Timon del arado* / *o portiga*. Pol. *Dyszla wozna*. Vng. *Rud*. Ang. *The plough beam* / *or of a wayne*.] Temon dicitur a tenendo, ut inquit Varro lib. 6. de Ling. Latin. quod iugum & plaustrum cõtinet. Ovid. lib. 2. Metam. Aureus axis erat, temo aureus, aurea summa Curvatura rotæ. Liv. 7. bel. Maced. Culpides circa temonem ab jugo decem cubita ex-

tantes, velut cornua habebant, quibus quicquid obvium daretur, transigerent. ¶ Temonem pro stipite Columella posuit, sive pro lignis transversariis & longioribus, lib. 16. cap. 12. Huic solo septenium pedum stipites recti ab utroque latere quaterni applicantur, si autem in ipsis quatuor angulis alii sunt, omnesque transversariis sicut temonibus, quasi vacante inter se ligantur. Bud.

Temporo, ras, ad p. Rem suo ordine ac mensura administrata, moderata, temperationem facio, misceo. [*TD* *mixto*. Gall. *Tempore*. Ital. *Temperare*. Ger. *Mäßig* / *ordentlich* / *arrichten*. Belg. *Mattighen*. Hisp. *Templar*. Pol. *Vmierzan* / *ryządam*. Vn. *Meg vialam*. Ang. *To temper* / *moderate*, *to forbear*, *abstine* / *or* / *refrain*.] Cic. 1. Tull. Rempublice non nostris majores certe melioribus temperaverunt & iustitiam & legibus. ¶ Sic dicimus temperare vinum aqua, temperare in sedato animo, temperare ferrum flammis & ignibus. Temperamus item stylum, calamum & hujusmodi: id est, conciamus. ¶ Temperare davo junctum significat abstinere: [*TD* *hithoppék*.] ut temperare alicui, pro abstinere ab injuria intendenda. Cic. 3. Verr. Te putet quisquam quæ ab Italia frecto duxerit esse, locis temperasse, qui adde Cælonis testem fatentem motum esse volueris? Sibi temperare. Cic. pro Flacco. Vi qui in te dicitur testimonium sibi temperavit, quæ tamè aliquid, ¶ Temperare vino, temperare ab injuria, temperare in amore, & multa alia id est, abstinere. ¶ Temperatum est, impersonale pro abstinuerit. Liv. lib. 1. ab Urb. condita: Vnaque hora quadringentorum annorum opus, quibus Alba steterat, excidit ac ruinis dedit, templis tamen decem temperatum est. ¶ Huius composita sunt, Attemporo, & obtemporo: de quibus suo loco.

Temperans, antis. Moderatus, cõtinens, in omni libidine temperatus. [*TD* *mixto*. Gall. *Tempore*. Ital. *Temperare*. Ger. *Mäßig*. Hisp. *Templar*. Pol. *Vmierzan*. Vng. *Meg vialam*. Ang. *To temper* / *moderate*, *to forbear*, *abstine* / *or* / *refrain*.] Cic. 1. Tull. Rempublice non nostris majores certe melioribus temperaverunt & iustitiam & legibus. ¶ Sic dicimus temperare vinum aqua, temperare in sedato animo, temperare ferrum flammis & ignibus. Temperamus item stylum, calamum & hujusmodi: id est, conciamus. ¶ Temperare davo junctum significat abstinere: [*TD* *hithoppék*.] ut temperare alicui, pro abstinere ab injuria intendenda. Cic. 3. Verr. Te putet quisquam quæ ab Italia frecto duxerit esse, locis temperasse, qui adde Cælonis testem fatentem motum esse volueris? Sibi temperare. Cic. pro Flacco. Vi qui in te dicitur testimonium sibi temperavit, quæ tamè aliquid, ¶ Temperare vino, temperare ab injuria, temperare in amore, & multa alia id est, abstinere. ¶ Temperatum est, impersonale pro abstinuerit. Liv. lib. 1. ab Urb. condita: Vnaque hora quadringentorum annorum opus, quibus Alba steterat, excidit ac ruinis dedit, templis tamen decem temperatum est. ¶ Huius composita sunt, Attemporo, & obtemporo: de quibus suo loco.

Temperanter, adverb. Temperate, moderate. [*TD* *mixto*. Gall. *Tempore*. Ital. *Temperare*. Ger. *Mäßig*. Hisp. *Templar*. Pol. *Vmierzan*. Vng. *Meg vialam*. Ang. *To temper* / *moderate*, *to forbear*, *abstine* / *or* / *refrain*.] Cic. 1. Tull. Rempublice non nostris majores certe melioribus temperaverunt & iustitiam & legibus. ¶ Sic dicimus temperare vinum aqua, temperare in sedato animo, temperare ferrum flammis & ignibus. Temperamus item stylum, calamum & hujusmodi: id est, conciamus. ¶ Temperare davo junctum significat abstinere: [*TD* *hithoppék*.] ut temperare alicui, pro abstinere ab injuria intendenda. Cic. 3. Verr. Te putet quisquam quæ ab Italia frecto duxerit esse, locis temperasse, qui adde Cælonis testem fatentem motum esse volueris? Sibi temperare. Cic. pro Flacco. Vi qui in te dicitur testimonium sibi temperavit, quæ tamè aliquid, ¶ Temperare vino, temperare ab injuria, temperare in amore, & multa alia id est, abstinere. ¶ Temperatum est, impersonale pro abstinuerit. Liv. lib. 1. ab Urb. condita: Vnaque hora quadringentorum annorum opus, quibus Alba steterat, excidit ac ruinis dedit, templis tamen decem temperatum est. ¶ Huius composita sunt, Attemporo, & obtemporo: de quibus suo loco.

Temperantia, a, um, Modestia, moderatio, frugalitas, & in C. lib. 2. de invent. ait: Est ratio in libidine, atque, in aliis rebus imperus animi, firma & moderata dominatio, sicut in virtute. Gall. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*. Ital. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*. Ger. *Mäßigkeit*. Hisp. *Temperancia*. Pol. *Skromnosc*. Vng. *Mertekletess*. Ang. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*.] Cic. ad Att. lib. 9. Nam quod ait, si hic temperantia est, consideratius re consilium daturum. ¶ Temperanter haberi. Tacit. lib. 4. Vel quum patres pollerent potenda viginti anna, & quibus modis temperantem haberetur.

Temperantius, a, um, Modestia, moderatio, frugalitas, & in C. lib. 2. de invent. ait: Est ratio in libidine, atque, in aliis rebus imperus animi, firma & moderata dominatio, sicut in virtute. Gall. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*. Ital. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*. Ger. *Mäßigkeit*. Hisp. *Temperancia*. Pol. *Skromnosc*. Vng. *Mertekletess*. Ang. *Temperantia*, *modestia*, *moderatio*, *frugalitas*.] Cic. ad Att. lib. 9. Nam quod ait, si hic temperantia est, consideratius re consilium daturum. ¶ Temperanter haberi. Tacit. lib. 4. Vel quum patres pollerent potenda viginti anna, & quibus modis temperantem haberetur.

Temperantius, participium, sive nomen ex participio, Moderatus, modestus, modestus. [*TD* *mixto*. Gall. *Tempore*. Ital. *Temperare*. Ger. *Mäßig*. Hisp. *Templar*. Pol. *Vmierzan*. Vng. *Meg vialam*. Ang. *To temper* / *moderate*, *to forbear*, *abstine* / *or* / *refrain*.] Plin. lib. 11. cap. 37. Lux temperato reperit, non obstru. Cic. 1. de Divin. Si modo temperatit fecis, modicum peccationibus est affectus. Horat. 2. Catm. Ode 3. Acquam momento rebus in arduis Servare mentem: non secus in huius Ab infolenti temperatam Lætitia, modicam Del. Cic. ad Att. lib. 4. Hominem in summa magnitudine animi, multa humanitate temperatum, perdidimus. Idem ad Corneli. lib. 11. Et autem ita temperatis moderatisq; in otibus, ut summa feritas summa cum humanitate jungatur, Idem pro Fontem. Igitur ipse homo sanctissimus & temperatissimus multa addivit in sua causa, quæ ad suspitionem supertionum, ac libidinem pertinerent, & Temperator oratio. Cic. 2. de Orat. Neque est ulla temperator oratio, quam illa in qua aliquid con-

ceptionis, orationis ipsius humanitate conditur. **Temperare**, adverbium, Modestate, modicenter, & quodam cum temperamento. [*TD* *mixto*. Gall. *Tempore*. Ital. *Temperare*. Ger. *Mäßig*. Hisp. *Templar*. Pol. *Vmierzan*. Vng. *Meg vialam*. Ang. *To temper* / *moderate*, *to forbear*, *abstine* / *or* / *refrain*.] Cato cap. 69. Vbi temperate tepedit, tum cum in am rebus

Temporibus, Comparativum, deductum à tempore adverbio, idem significans quod citius, aut temporelius. *Col. lib. 9. Esca bis dividenda, ut mane non protinus a cubili latius evagentur, & ante crepusculum propter cibi speciem, temporibus ad officinam redeant.* Ovid. lib. 4. *Metam. - modo surgis Eoo Temporibus coelo: modo ferus incidis undis.*

Temporarius, a, um, Quod non est perpetuum, sed ad tempus durans. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Durant pour un temps.* Ital. *Che dura alquanto tempo.* Germ. *Ein zeitlang / lang wärend.* Belg. *Totsteet.* Hisp. *Cosa à cierto tiempo.* Pol. *Duraję.* Vng. *Wälszent való, wälsz való.* Ang. *That lasteth only for a certain tyme.*] Unde legitur, Scutum olim secisse in ædilitate theatrum temporarium: id est, tantu duraturum, donec spectacula peractarentur. *Plin. lib. 16. cap. 33. Nec terra tantum natura circa hęc refert, aut perpetua cœli, verum & quædam temporaria vis imbrum.*

Temporarius, Ad tempus. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Pour quelque temps.* Ital. *A tempo.* Germ. *Ein zeitlang.* Hisp. *Temporariamente.* Polon. *Dokę.* Vng. *Wälsz.* Ang. *For a certain tyme.*]

Temporalis, om. Quod ad tempus durat. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Durant pour un temps.* Ital. *Durante un tempo.* Germ. *Ein zeitlang wärend / zeitlich.* Hisp. *Cosa à cierto tiempo.* Pol. *Dokę.* Vng. *Wälsz.* Ang. *That lasteth for a certain tyme only.*] *Quint. lib. 6. cap. 3. Adhuc quidam penitentium, modico temporale effici opponitur enim æterno. & interdum quod ad tempus fit, temporale, ut, Temporale theatrum, apud *Plin. lib. 16. cap. 15.**

Temporaneus, a, um, Quod ad tempus pertinet, sive quod subito & in tempore fit. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Appartenant à temps.* Ital. *Pertinente à tempo.* Germ. *In der zeit gebrich.* Hisp. *Cosa perteneciente à tiempo.* Pol. *Dokę.* Vng. *Wälsz.* Ang. *That lasteth for a certain tyme only.*] Unde extemporaneum pro subitaneo, ac impromeditato, & Contemporaneum, quod est ejusdem temporis, & Græcè *ὁμοχρονος* dicitur.

Tempestas, a, i. Memoria, ætas, tempus. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tempe, saison, disposition de temps.* Ital. *Tempo.* Germ. *Die zeit.* Hisp. *Tiempo.* Pol. *Czas.* Vng. *Wälsz.* Ang. *Tyme, season, the weather.*] *Plaut. in Casin. Ea tempestate filios poetarum fuit.* *Salust. in lugurth. Ea tempestate in exercitu nostro facere complures novi & ignobiles. Idonea sive clara tempestat dicitur pro tempore sereno & tranquillo.* *Caesar 4. bell. Gall. Nactus idoneam ad navigandum tempestatem, tertia serè vigilia solvit.* *Cic. ad Quintum fratrem lib. 2. Prima navigationem (dammodo idonea tempestat sit) ne omiseris.* *Virgil. 9. Aen. unde hæc tam clara reperit Tempestat. & interdum est procella, turbo, grandis, & generaliter quivis cœli inquietior status.* [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tempeste, mauvais temps.* Ital. *Tempesta, fortuna de tempo.* Germ. *Ungezweyrtz geßam de wasser.* Belg. *Duncker.* Hisp. *Tempestat, de tiempo.* Pol. *Powiaty.* Vng. *Zel vez, haboru.* Ang. *A tempel, evil weather, a storm.*] *Plaut. in Most. - tempestat venit, Confingit regulas, imbricesq;.* *Virg. 2. Aen. - hic pelagi tot tempestantibus actus Heu genitorem, omnis curæ, casusq; levamen Amitto Anchisen.* *Isid. Dii maris, & teræ, tempestatumq; potentes, Ferre viam vento facilem.* *Plin. Hanc diem scilicet tempestantibus leniendis ferunt indicatum Idem: Tempestatates vocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq; similia intelliguntur: quæ quæ acciderint, vis major appellatur. & Tempestates alicujus, subire id est, pericula. *Cic. ad Catonem lib. 13. Mitto quod invitiam, quod pericula, quod omnes meas tempestatates & subieris, & multo etiam magis, si per me licuisset, subire paratissimus fueris, & invidiam tempestat.* *Cic. in Caril. Tametsi video, si mea voce te in exilium animum induxeris, quanta tempestat invidiam nobis, si minus in present tempus recentis memorie scelerum tuorum, at in posterum impendat.**

Tempestivus, a, um, Opportunus, & quod suo tempore fit. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Pour un temps & saison.* Ital. *Fatto à suo tempo, & stagione.* Germ. *Das zu rechtzeger zeit ist.* Belg. *Wetp. dijt.* Hisp. *Cosa à buen tiempo.* Pol. *Wzyssewi.* Vng. *Idetia koran való.* Ang. *That is done in tyme & season, seasonable.*] *Virgil. 1. Georg. Aut tempestivam Ilyvis evectere pinum.*

Tempestivitas, f. e. Opportunitas. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Saison, opportunité.* Ital. *Stagione, tempo convenevole.* Germ. *Gelegenheit der zeit.* Hisp. *Buen tiempo, oportunidad.* Pol. *Wzyssewi.* Vng. *Wälsz koran való, azo hozarslag.* Ang. *Opportunitie.*] *Plin. lib. 10. cap. 34. Columba præparantes tempestivitatem cibo.* *Cic. de Senect. Sæz cuiq; partu ætatis tempestivitas est data.*

Tempestivè, Opportunè, & suo tempore. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *De saison, en temps, à l'heure.* Ital. *Di stagione, à tempo convenevole.* Germ. *Zeitlich, in der zeit.* Hisp. *A buen tiempo.* Pol. *Wzyssewi.* Vng. *Idetia koran.* Ang. *In tyme and season, at the hour appointed.*] *Plin. lib. 16. cap. 36. Cædi solebant tempestivè usque ad Antigenem tibionem.* *Cic. 2. de Nat. deor. Neq; enim ferendi, neq; colendi, neq; tempestivè demetendi, percipiendiq; fructus, neq; condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est.*

Horum contraria sunt Intempestivus, & intempestivè, quorum significata explicantur suis locis.

Tempestivus, m. f. Procellifera, tempestate turbatus. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tempestive & pluvie de tempeste.* Ital. *Tempo di tempeste & rovina.* Germ. *Wol wälsz koran & d. wälsz koran.* Hisp. *Llena de tempestat.* Pol. *Wzyssewi.* Vng. *Zel vez.* Ang. *Stormie.*] *Geli. Mare sævum ac tempestuosum erat.*

Tempestivus, a, um, Antiqui dicebant tempestivus unde intempestivus, pro intempestivus: ut *Nox intempesta*, quod à minime tempestiva sit rebus agendis.

Temulentèr, Temulentia, Temulentus, vide TENE.

Tensimus, [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Les expressions, desir & appétit grand d'aller à s'êlle.* Ita. *Desio infatigabile de scicitare il venire con pace s'fin te.* German. *Der aragayn ang / da tunc der haitang s'fin andant und mag doch nicht recht zu s'fin g'ho Hispan. El puer, gana de bays camara.* Vng. *Zarajra braban való erd'itet.* Ang. *A want & vident s'fin to go to the s'fin.*] *Frequens, sed imita deponenda est cupiditas, cum inflammatione ac tumore sedis, mucosa & sanguinolenta quadam egerentis: quod morbi genus acri solet ex biliosis, acridisq; humoribus, rectum intellim mor, dicitibus *Plin. lib. 28. cap. 14. Tensimus est, crebris & inanis voluntas egerendi, tollitur lacte alimino.**

Tenix, Tenacia, Tenacitas, Tenacitas, vide TENE.

Tendo, dis, tendendi, tentum, & tentum, a, i. Extendo, explico, expono. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tendre, étendre.* Ital. *Distendere.* Germ. *Ausstrecken / spannen.* Hisp. *Estender.* Pol. *Nacię.* Vng. *Ko tenecim.* Ang. *To bind or stretch out.*] *Virg. 1. Aen. Tendunt vela Noti. Salustius: Manus supplices ad cœli tendere.* *Virgil. 9. Aeneid. Ante urbem pueri, & primævo flore juvenus Exercentur equis, domitantque in pulvere curru: Act ær. is tendunt arcus, aut læta læcitis Spicula contorquent, cursuque, iduque læciant.* *Ovid. 9. Metam. Tendebat grætas uterum mihi, & Tendere rete, est explicare, & avibus, scilicet eo insidiari. *Ovid. 1. de Arte: Scit bene venator, tenu ubi recta tendat: Tenent in Phorm. Quia nec rete accipit tenditur, nec milvio.* Tendere insidiari est, parare, vel sicut insidiari hoc est, insidiari. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Salust. in Catil. Interca Romæ multa simul molis, Condit insidias tendere.* *Cic. pro Rosc. Comædo: Ex perfidia & malitia, per quam insidias tenduntur alicui, diu immortali hominibus nasci & succedere consueverunt.* Interdum ponitur pro aspirare, ascendere: conari. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Virg. 2. Aeneid. Ille simul manibus tendit docilem noxam.* *Liv. 4. ab Verbo ipse (ut est animus humanus insatiabilis) quod fortuna sponder) paulatim ad altiora, & non contenta tendere. Id est, aspirabat ad altiora.* *Quint. lib. 2. cap. 4. Paulatim ad majora tendere incipit.* Tendere ad eloquium, est studere eloquentiæ, vel scopum eloquentiæ nobis præfigit. *Ovid. 4. Trist. Eleg. 9. Fæter ad eloquium viridi tendebat ab ævo.* Accipitur aliquando pro ire & incedere. *Cic. Amiliq; dubito an Venuliam tendam, & ibi expectem.* Idem de *Dom. Ad reliqua alacri tendebamus animo: id est, pergebamus & proficisceremur.* *Valer. Max. lib. 2. Nequis eorum intra cæstra tendere, & interdum pro offerre, porre gere, quod procedendo manus fieri solet.* *Virg. lib. 2. Aeneid. Partemque parti tendebat solum.* *Cic. de Orat. Propè cunctis civibus incem ingenii & consilii tendere & pomgere.* Aliquando videtur poni, pro tentoria seu tabernacula figere. *Virg. 2. Aen. Hic Dolopum uranus, hic sævus tendebat Achilæ.* Tendere alicui merum, aut spem. *Cic. pro Font. Noluit illi aut quiescere, id quod victi a: subacti solent, aut quæm mactatur, intelligere se populi Romani, non mærum belli, sed ipsa triumpho tendere.* Tendit res eò hoc est, res ad ipse. *Cic. ad Brutum: Atqui cò tendit, id agit, ad eum exum propter vir optimus, ut sit illi Octavianus propitius.* Hæc cum polita sunt, Attendo, contendo, cucurto, distendo, intendo, ostendo, obsecro, ostendo, petendo, præcendo, portendo, & quibus supra suis locis: & sustendo, quod est deprecandi gratia subdo aliquid, aut machinor, *Corinthios.* *Salust. Dum stentur insidias militi.**

Tentus, vel tentus, parit. Distentus. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tendo, étendu.* Ital. *Disteso.* Germ. *Distendend von einander gestreck.* Hisp. *Estendida.* Pol. *Nacię.* Vng. *Terizet.* Ang. *stretched, stretched out.*] *Horat. 2. Scrm. Sit in pingui tentus omaso Fortius, &c. Stat. 3. Sylv. 1. tentos, modos imitabitur arcu.* *Horat. 10. Epod. Illic in iusta veniunt ad mulctra capellæ, Refertq; tentæ grex amicus vbera.*

Tentorium, n. f. Tabernaculum extensis velis contra vim cællive iniuriam excrauit. [*ἰσχυρὸν ἄνευ χρόνου* Gall. *Tente, pavillon.* Ital. *Tenda, panchione.* Germ. *Ein zeitl. Spannhaute.* Belg. *Ein tente.* Hisp. *Tenda, de mullas tendas.* Pol. *Namot.* Vng. *Sator.* Ang. *A tent or pavilion.*] *Le ca. lib.*

can. lib. 1. Di seruere cavo tentoria fixa Lemano. Ouid. 3. Fall. Sub love pars durat: pauca tentoria popunt: Saut quibus e ramis frondea facta cata est.

Tentorium, diminut. [עוהו תעוהו Gall. Petite tente. Ital. Piccolissima Ger. Ein kleine Zelt. Hisp. Pequena tienda. Pol. Namiot. Vng. Satorika. Ang. A little tent.] Hic. lib. 3. bell. Ahi. Reliqui ex vestimentis tentoria factis ex arundinibus cortis istant permancbant.

Tentorius, a, um, adject. a tentorium. [Vng. Sator, Satorboz, val.] Trebel. Pollio in Claudio. Pellium tentorium.

Tenditula, la, f. p. Laqueus est quem avibus, sive feris tendimus. [עוהו תעוהו Gall. Va laq. qu' on tend aux oiseaux, laq. Ital. Laccio de pigliare uccelli. Ger. Ein Strid oder Laq. dem man dem Vogel odet Thier aufsticht; dicitur Hisp. La red tendida para prender. Pol. Zido. Vng. Török. Ang. A snare to catch birds in.] Tenditula litterarum: id est, captiones ex litteris & syllabis, quibus rei arguuntur, sed summo iuri insulti. ut si quisque vocibus aduersarum in rebus conamur. Cic. pro Caelo. Tam auaritia verborum & litterarum tenditulas in iudicium vocant.

Tendonēs, m. m. A recentioribus medicis appellatur quædam motus instrumenta, in capite musculorum ex nervis & ligamentis conlata, eosque ossibus annectentia. Græcorum τενονες, quod ex nervis oriuntur, τενονες appellant. Vide Galen. in tractatu de Morbis musculorum.

Tenebra, pen. cor. f. p. plur. tantum. Obscuritas, caligo, nox, privatio lucis, quod tenebræ: id est, impediunt oculos, & visum prohibent. [עוהו תעוהו] Gall. Obscurité. Ital. Tenebre, tenebre. Ger. Dunkelheit. Hisp. Obscuridad. Pol. Ciemnosc. Vn. Sötög. Ang. Darkness. Cic. de Nat. deor. Nos aut tenebras cogitamus tantum, quæ quondam eruptione Actinæ tori ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur. Virgil. lib. 9. Aen. Hic subito nigro glomerati pulvere nubè prospiciunt Tenebræ, ac tenebras in largite campis. Idem lib. 11. Aen. - & tenebris nigrescunt omnia circum. Ovid. lib. 2. Metam. Talia dicent circumstant omnia solem Numina, neve velis tenebras inducere rebus. Supplicis voce rogant. Tenebræ, metaphoricè, pro cuiuscunque rei obscuritate. Cic. pro Archia poeta: Quæ jacet in tenebris amnia, nisi litterarum lux accederet. Virg. lib. 2. Aen. Afflictus vitam in tenebris, lætæque traheram. Cicero. Post reditum in Senatu: Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in Republica Calend. Ianuarii despiciere corpibus. Item ponitur pro nocte. Cic. in Ant. Primum luce, non tenebris intelligitur rediisse. Lampadius in Commodo in singulari usus est Tenebræ: Caligo ac tenebræ in circo oborta est.

Tenebris, a, um, Quod tenebris plerum est. [עוהו תעוהו] Gall. Tenebre, obscur. Ital. Tenebre, tenebre. Ger. Dunkelheit. Hisp. Llena de tinieblas, oscura. Pol. Ciemnosc. Vng. Sötög. Ang. Very dark.] Var. 3. de Rer. lib. cap. 9. de Gall. Est includit in locum tepidum & angustum, & tenebrosum. Virgil. 6. Aen. quando hic inferni janua regis dicitur, & tenebrosa palus Acheronte refuso. Ovid. 5. Metam. Hanc metuens cladem, tenebrosa sede tyrannus Exierat.

Tenebricosus, a, um, penult. corr. Obscurus tenebris, tenebricosus. [עוהו תעוהו] Gall. Tenebre, obscur. Ital. Tenebre, tenebre. Ger. Dunkelheit. Hisp. Llena de tinieblas, oscura. Pol. Ciemnosc. Vng. Sötög. Ang. Dark or full of darkness.] Cic. 1. Tusc. Hæc a Tartarea tenebrica abstractum plaga. Tenebricosus dicitur hydra generatam canem.

Tenebricosus, a, um, d. p. Tenebras facio, tenebricosus. Contenebro & obtenebro, compos.

Tenebricosus, a, um, Obscurus, tenebrosus. [עוהו תעוהו] Gall. Tenebre, obscur. Ital. Tenebre, tenebre. Ger. Dunkelheit. Hisp. Llena de tinieblas, oscura. Pol. Ciemnosc. Vng. Sötög. Ang. Full of darkness.] Tenebricosus libidinosus. Cic. de Provin. Consul. Lateant libidines ejus illic tenebricosæ: quas fronte & supercilio, non pudore & temperantia contegebat. Idem in Vatinius: Illud tenebricosissimum tempus ætatis tuæ patiar latere. Idem in Pisonem: Tu ex tenebricosâ popina Consul extractus.

Tenebricosus, m. t. Mædax, & dolosus, qui mædaciis & astutiis suis quasdam quasi tenebras objicit. [עוהו תעוהו] Gall. Qui hait la lumiere, larcion de nuit. Ital. Che fugge la luce, ladro notturno. Ger. Ein tenebricosus, der mit hinter das nœcht fâhret. Hisp. El que haze la luz, ladron de noche. Pol. Ciemnosc, m. t. Vn. Hæc est salar. Ang. A knave that hait behind light.] Alii tenebricosus interpretantur luscigos, quasi in tenebris delitescentes. Africanus: Si accusator & reus erunt tenebricosus, uterque utrumque vituperato. Ex Nonio.

Tenebricosus, scis, n. t. Obscurus fio. [עוהו תעוהו] Gall. Obscurus. Ital. Obscurus. Ger. Verhultert, fâhret werden. Hisp. Obscurus. Pol. Obscurus. Vng. Obscurus. Ang. To be dark.] Vnde Contenebresco. Augustinus: Aet

contenebresco, inquit: id est, tenebrosus fiat. *romenico.*

Tenebris, vide TENER.

Tenēo, es, ui, tentum, aet. l. Detineo, servo, habeo. [עוהו תעוהו] Gall. Tenere. Ital. Tenere. Ger. Haben halten Belg.houden Hisp. Tener. Pol. Trzymam, trzym. Vng. Tartam. Ang. To hold.] Virg. 4. Aen. - neque te teneo, neque dicta refello. Cic. 1. Tusc. Et quæ penè in manu jam monitorem illud teneret poculum, locutus ita est. Ovid. Epist. 15. - quum te tenet artius ille. Idem 1. Fastor. Ille tenens baculum dextra, clavamq; sinistra. Per transgressionem tenere capitur pro habitare, possidere. [עוהו תעוהו] Gall. Possider, habiter. Ital. Possedere, habitare. Ger. Zuhaben, besitzen. Hisp. Posseder, morar. Pol. Ostadl em. Vngar. Lakom, biram. Ang. To possess.] Virgil. lib. 4. Georg. - quæ guttibus huius lona tenes, Plin. Epistol. 67. Tenet se trans Tiberim in hortis. Tenere, possideri. Cic. 2. Offic. Propterea quod jam longo spatio multa hæreditibus, multa emptionibus, multa dotibus tenebantur. Tenere pro meminisse, meminisse, scire, intelligere. [עוהו תעוהו] Virg. Aeglog. 91. - numeros memini, si verba tenerem. Martial. lib. 1. Et teneo melius ista quam meum xonico. Aliquando pro constringere, includere, contingere. [עוהו תעוהו] Virgilius 1. Georg. Tenenda sepes etiam & pecus omne tenendum. Aliquando pro tegere. [עוהו תעוהו] Idem 1. Georgic. - & obdudat lætè tenet omnia iunco. Tenere pro convinci & coargui. Cic. 4. Acad. Si recte concluderit, teneotia vitiosæ, minam Diogenes reddet. Idem 7. Verr. Neq; solum argumentis, sed etiam certis rebus illius audacia tenebatur. Tenere iter, est iter dirigere, quod & iter habere dicimus. [עוהו תעוהו] Virgil. 1. Aen. Sed vos qui tandem quibus aut venistis ab oris? Quove tenentis iter? Aliquando pro remorari. [עוהו תעוהו] Virgil. 1. Aen. Hunc Phœnilla tenet Dido. Item tenere, servare, tueri. [עוהו תעוהו] Virgil. 8. Aen. Stabat pro templo & capitolis alta tenebatia est, deseedebat. Tenere se castris, est salutem suam castrorum vallo tueri. Cæsar 4. Comment. Sabinus infertor omnibus rebus, loco se & castris tenebat. Tenere cussum proprie naves dicuntur, quarum cursum clavo regitur. Virgil. 3. Aen. Inter utramque viam lætè discrimine patvo Ni teneat cussus. Tenere furis, est furto obnoxium esse. [עוהו תעוהו] Item tenere est possidere, occupare, constringere, includere. Salust. in lugurth. Fortè apud illi, quem inhonesta & perniciofa libido tener, potentia paucorum decus atq; libertatem suâ gratificari. Tenere pro durate. [עוהו תעוהו] Cæsar 4. belli Gall. Romæ fordam incendium per duas noctes ac diem usum tenuit. Tenere pro consistere. Cicero ad Plancium: Non his modò causis quæ speciem habent magnæ conjunctionis, sed his etiam quæ familiaritate & consuetudine tenentur. Tenere pro stare & inniti. [עוהו תעוהו] Cic. ad Att. lib. 12. Occidimus, occidimus, Attice, jam pridem nos quidem: sed nunc fatemur posteaquam unius, quo tenebamur, amissimus. Huius composita sunt Abulneo, atineo, contineo, detineo, dilineo, obtineo, pertinere, retineo, & sustineo: quæ habent syllabam correptam.

Tenax, eik, om. t. Viscosus, & quicquid attingit faciliè retinetur. [עוהו תעוהו] Gall. Tenax, qui tenet. Ital. Tenace. Germ. Zâh. Belg. Zanotam Hisp. Cose mucho retencora. Pol. Lepitli, kleomati. Vn. Tenax, raxada. Ang. That holdeth, clammy, glutinous, sticky. ut. Giutinum tenax dictum est, quod dum attrectatur, digitos tenere videatur. Virg. 4. Georg. Excludunt ceras & mella tenacia figunt. Ovid. 11. Metam. Veve tenax gravida manat tellure bitumen. Memoria tenax: id est, stabilis, constant, firma, quidvis optime tenens. Plin. Epist. 97. Mira utriq; probitas, constantia salva, decorus habitus, or Latium; vox visilis; tenax memoria, magnum ingenium. Quintil. lib. 1. cap. 1. Et natura tenacissimi sumus eorum quæ in vobis annis percepimus. Morbus tenax, cõtumas, modestus, qui difficulter propulsatur. Suet. in Claud. Cæsar. cap. 2. Infans autè relictus à patre, ac per omne ferè pueritiæ atq; adolescentiæ tempus variis ac tenacibus morbis cõstitutus est. Homo tenax: id est, avarus, parcus, fõrdidus. [עוהו תעוהו] Apuleius: Homo dives, sed nimium tenax. Tenent in Adolph. Ego ille agrichus, levus, mistic, parcus, truculentus, tenax. Cic. pro Cælio. Illium filium familiaris patre parco ac tenaci habere tuis copis devotum non potes. Aliquando durus, cõstans, perseverans. [עוהו תעוהו] Horat. 3. Carm. Ode silullu & tenacem propostu viru. Virg. 4. Aen. Tam si di præviq; tenax, quam nuntia veri. Hoc est, in omnibus perseverans, inquit Servius. Iuvenal. Satyr. 1. Prima mihi debes animi dona: sanctus haberi, iustitiamq; tenax factis distiq; meritis.

Tenaxius & Tenacissimus. Colum lib. 1. Potest etiam illiteratus, dummodo tenacissimæ memoriæ, rem satis commodè administrare. *romenico.*

Tēnax.

Tēnācītās, idem quod tenacitas, aut parsimonia, autore No- nio. Aliquando pro perseverantia & duritia sumitur, quem- admodum compositum pertinacia. Ennius: Ducet quadru- pedem cuius tenacia infracta nimirum nequit. Nonius.

Tēnācītās, a lēnē. Firmiter, constantiter, pertinaciter. [Tēnācītās, 2. dicitur. Gall. In tenant fort, co gluant, persévérant. Ital. Tenacitate, con perseveranza. Ger. Beharrlichkeit. Hisp. Macho teniendo, con perseverancia. Pol. Szabo, moczo. Vng. Ragadoul erhsen. An- ly fall holding, surely, constantly.] Ovid. Epist. 3: An miteros tri- stis fortuna tenaciter urget.

Tēnācītās, a tēnē, a tē. Sordēs, parsimonia, avaritia. [Tēnācītās, 2. dicitur. Gall. Tenor, avarice, soite. Ital. Tenore. German. Zeh. Hisp. Tenor. Pol. Ten. Vng. Tenor. Ang. The tenor accent.] à Græco nomine tēnō, teste Quintil. lib. 1. cap. 5: Adhuc (inquit) difficilior observatio est per teo- res, (quos quidē ab antiquis dictos tenores comperi, videlicet declinato à Græcis verbo, qui tēnō dicunt) vel accentus, quos Græci τένονες vocant & Interdū sēlem est quod ordo, vel forma, seu continuatio. [Tēnō, 2. dicitur. Gall. Orde, suite, continuation. Ital. Ordine, continuazione. Germ. Der serot oder ordnung eines dings; fursatzung der angestagnen wdt. Hisp. Continuacion de cosas. Polon. Zupin. Vngar. Rendellapat. Ang. An order or continuation of things.] Valerius Maximus libro primo: Quōd minus religionibus suis tenor suaque observatio reddiderit. Virgil. 2. Georg. Non alios prima crescentis origine mundi illuxit dies, aut nūve habuisse tenorem Credi dicunt Liv. 3. bel. Pun. Hi mores eaq; charitas patre per omnes ordines velut tenore uno pertinebat. Ovid. 3. Metam. Cetera paulatim, placidoq; educta tenore, & Eras- mus tenorem, rei progressum vocat. Unde quæ sui similia si- biq; veluti perpetua quadam successu ferre, horum eundem esse tenorem dicimus. Cicero de Orat. perf. Isque uno tenore, ut ajunt, in dicendo loquitur, nihil afficiens præter æqualitatem & æqualitatem. Loquitur de æqualitate dictionis, nulla va- rietate referentis auditorum aures. Tenor pugna. Liv. 8. ab Vibe: Fremitus æqualis, tenoreque idem pugna in defatiga- tionem ultimam, aut noctem spectabat.

Tēnōr, m. t. Accentus. [Tēnōr, 2. dicitur. Gall. Tenor, accent, soite. Ital. Tenore. German. Zeh. Hisp. Tenor. Pol. Ten. Vng. Tenor. Ang. The tenor accent.] à Græco nomine tēnō, teste Quintil. lib. 1. cap. 5: Adhuc (inquit) difficilior observatio est per teo- res, (quos quidē ab antiquis dictos tenores comperi, videlicet declinato à Græcis verbo, qui tēnō dicunt) vel accentus, quos Græci τένονες vocant & Interdū sēlem est quod ordo, vel forma, seu continuatio. [Tēnō, 2. dicitur. Gall. Orde, suite, continuation. Ital. Ordine, continuazione. Germ. Der serot oder ordnung eines dings; fursatzung der angestagnen wdt. Hisp. Continuacion de cosas. Polon. Zupin. Vngar. Rendellapat. Ang. An order or continuation of things.] Valerius Maximus libro primo: Quōd minus religionibus suis tenor suaque observatio reddiderit. Virgil. 2. Georg. Non alios prima crescentis origine mundi illuxit dies, aut nūve habuisse tenorem Credi dicunt Liv. 3. bel. Pun. Hi mores eaq; charitas patre per omnes ordines velut tenore uno pertinebat. Ovid. 3. Metam. Cetera paulatim, placidoq; educta tenore, & Eras- mus tenorem, rei progressum vocat. Unde quæ sui similia si- biq; veluti perpetua quadam successu ferre, horum eundem esse tenorem dicimus. Cicero de Orat. perf. Isque uno tenore, ut ajunt, in dicendo loquitur, nihil afficiens præter æqualitatem & æqualitatem. Loquitur de æqualitate dictionis, nulla va- rietate referentis auditorum aures. Tenor pugna. Liv. 8. ab Vibe: Fremitus æqualis, tenoreque idem pugna in defatiga- tionem ultimam, aut noctem spectabat.

Tēnōr, a. um, Mollis, tractabilis, delicatus, minimè robustus: [Tēnōr, 2. dicitur. Gall. Tendre, moule, tendre, moule, doillet, soible. Ital. Tenero, molle, trattabile, di buona pasta. Germ. Part. Belg. Zet. Hisp. Tierno, molle, tractable. Pol. Mięki, młodzi, słabi, kruchy. Vng. Gyenge. Ang. Tender gentle.] à Græco, τένος, teste Festo, tribus postremis litteris convertit. Cic. 1. de Finib. Tener pueri. Liv. 9. bel. Maced. Quum vinum animos & qox, & misti serminis mates, ætatis teneræ majoribus, discrimen omne pudoris extinxissent, corruptelæ præmum omnis generis fieri coepit. Ovid. 4. Trist. Eleg. 10: Corpibus & teneræ primo ætatis honores Anton. Ciceronis Me deinde sine ad hæc opinionem jam nunc dirigere puerum, & tenero animo ejus persuadere non esse tradendas posteros inimicitias. Cicero de Amicit. Neq; enim sunt isti audiendi qui virtutem duram & quasi ferream esse volunt: quæ quidem est tūm multis in rebus, tūm in amicitia tenera & tractabilis, ut ex bonis amicis quasi diffundatur, & incommo dis contrahatur. Ovid. epist. 4: Ats sic ubi à teneris crimen condiscitur annis. Virg. 1. Aeglog. quo sæpè solimus pastores ovium teneros depellere ferus. Oratio mollis, tenera, & flexibilis. Cic. in Orat. & Tenorior, te- nerrimus. Plin. lib. 10. cap. 72: Si tenerior est Carulli adhuc ætas. Idem lib. 13. cap. 4: Et ab radice avulsæ vitalis est satus & ramorum tenerimus. Ovid. 1. de Arte: Ipsa novas frondes, & præva tenerissima tauris fertur inassuetæ subsecuisse manu.

Tēnellūs, a. um, diminutivum. [Tēnellūs, 2. dicitur. Gall. Tendrou, tendrou. Ital. Tenerella. Germ. Zarticht. Hisp. Tierna cosa. Pol. Polon. Młodyutki, miłokijerki. Vng. Gyengetika. Ang. Semewhat tender.] Plaut. in Calin. Bellam & tenellā Calinam. Varro 1. de Re rust. cap. 4: 1: Aqua recenti infuso inimica: tenel- lum enim citò facit putre. Sear. lib. 5. Syl. 5: Cui nomen vox prima meum, ludasque tenello Rufus, & è nostro veniebant gaudia vultu.

Tēnellūs, aliud diminutivum. [Tēnellūs, 2. dicitur. Gall. Fort molle & doillet, tendrellen. Ital. Tenerella. Ger. Zart vnd jart. Hisp. Tierna cosa vo poquilla. Polon. Młodyuchni. Vng. Gyengetika. Ang. Very tender.] Catul. Epigr. 17: Vr puella tenellulo delicatior hædo.

Tēnētās, atis, & Tenetitas, inis, f. i. Mollities, duritia. Robo- ri contraria. [Tēnētās, 2. dicitur. Gall. Tendre, moule, tendre. Ital. Tenero. Germ. Zart. Hisp. Tierna. Pol. Mięki, młodzi. Vng. Gyengetika. Ang. Tender gentle.] Cic. 1. de Finib. In primo enim ortu incit & tenetitas, & mollities qua- dam, ut nec res videre optimas nec agere possint. Varro 1. de Re rust. cap. 36, de segetibus: Si qua est aqua, & deducitur in foci- tates sunt, & terra tenetitudinem habet, sanie vincas, bulla- que putare.

Tēnētās, e. pen. cor. & Tenetiter adverbium. [Tēnētās, 2. dicitur. Gall. Tendement. Ital. Teneramente. Ger. Zartigt. Hisp. Tiernamente. Pol. Cienko. Vng. Gyenge. Ang. Tenderly, laingly.] Plin. lib. 23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenetiter cortex derasus, in melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.

Tēnētāsco, suis, five Tenetisco, n. t. Tener suo, misclo, mien- cordia ducor. [Tēnētāsco, 2. dicitur. Gall. S' attendre, d'attendre. Ital. Intenerire, d'attendere. Germ. Zart werden. Belg. Int werden. Hisp. Enteruete. Pol. Mięki. Vng. Meggyeny. Ang. To make tender.] Lucret. lib. 3: Scilicet in tenero tenera scere corpore mentē. Plin. lib. 17. cap. 22: la tantū tenetere acinos ut impantur. Idē lib. 28. cap. 12: Currem in facie cruga- ri, & te te te te, & candorem cuncto dure lacte alino putare.

Tēnētēs, inis, a. Græcis dicitur quos recessiores medi- cina vocitō quidem vocabulo, ut tamen inter ipsos melioris penuria recepto, Tendentes appellat: quidam etiam Græco et nervis nascentes, τένονες. Sunt autem quidam motus instrumentis, in capite musculorum ex nervis & ligamentis consista, eosque oibus quorum motus præcipue servat) antecedens. Habent autem medium quodam naturam in- ter nervos & vincula: illis quidem duriores horum tantū du- rittiem non exequantes. Vide Galenum in tractatu de Mō- bus musculorum.

Tēnōr, vide TENEO.

Tēntō, a. a. p. Experior, five periculū facio, inquit. [Tēntō, 2. dicitur. Gall. Tenter, essayer, experimen- ter. Ital. Tentare. Ger. Versuchen. Belg. Versoeyen. Hisp. Tentar. Pol. Kusy. Vng. Meg kiserden. Ang. To assay, to prove.] Col. lib. 9: Sæpius dignis loca seminarū tentanda sunt: nam in promptu gerunt ova quibus jam partus appropinquat.

Cicero in Paradox Tentare volui possentē ita dici ut probaretur. Virg. 2. Aen. -vix primi prælia tentant Portarū virgines. Tent in Phorm. Visum est mihi ut ejus tentare tententiam.

Ovid. -sed quid tentare noceret illi dem 1. Metam. Cuius post tentanda: sed immedicabile vulnus Ense recidendum est, ut pars sincera trahatur. Cicero Tuscul. Tentavi quid in eo genere possent. Tentari morbo, affligi morbo. [Tēntō, 2. dicitur. Gall. Tuler, illud auctoritate corporumq; dissimile est, quod ætati valēres morbo tentari non possunt, corpora possunt. Tentare pudicitiam alicuius, & tentare iudicium pecunia, est pūcti- tiam vel iudicium conari labefactare, & contumpere. Cicero pro Cluent. Iudicium pecunia esse tentatum, non à Cluentia sed contra Cluentium. Tentare senectutē, vel sollicitudinē alicuius, est aggredi & conari subvertere aliquē senectutē & ac- cessariorum inopia infirmū, & injuriæ facie obnoxium. Cicero pro Rabir. Idcirco in omnibus istis evitendis, unus hominis senectus, infirmitas, solitudoq; tentata est.

Tēntōr, a. um, participium. [Tēntōr, 2. dicitur. Gall. Tenter. Ital. Tentare. Ger. Versuchen. Hisp. Tentado. Pol. Kusywa. Vng. Meg kiserden. Ang. Assayed, proved.] Ovid. 1. de Arte: Oppime tes- tatur, nec nisi victor abi. Cicero lib. 1. Offic. Tentata res est ab omni genere hominum.

Tēntōr, a. um, aliud participium. Virg. lib. 2. Aen. Tentatum aditus, & que mollissima fandi Tempora.

Tēntōr, onis, verbale, f. t. Experimentum, cosatus. [Tēntōr, 2. dicitur. Gall. Tentation, essai, essai, experientia. Ital. Prova, saggio, esperienza. German. Versuchung. Hisp. Tentacion, obra de tentar, experiencia. Polon. Kusywa, doświadczenie. Vngar. Kiserden kiserden. Angli. An assay, or proving.] Liv. 4. ab Vibe: Aegre Hortensius pato, tentationem eam credens esse perseverantia suæ. Cicero ad Attic. lib. 10: Valetudinem tuam jam confirmatam esse, & à veteri morbo, & à nova tentationibus gaudeo.

Tēntōr, onis, m. t. [Tēntōr, 2. dicitur. Gall. Tentation. Ital. Tentatore. Germ. Zart versucher. Hisp. Tentador, el que tenta. Pol. Kusywiel. Vng. Kiserden. Ang. An assayer or prover.] Horat. -notus & integre Tentator Onon Diana.

Tēntōr, dicitur, adjectivum. Nunc hæc, nunc illud tentant. [Tēntōr, 2. dicitur. Gall. Tenter, essayer, experier. Ital. Che tenta. Germ. Bid oder versucher. Hisp. El que tenta. Pol. Kusywa, kuffac y teno y onow. Vngar. Kiserden. Ang. The assayer, much and often.] Liv. 1. bel. Pun. Vestium deinde ad mal- tō angustiorum rupem, atq; ita rectis factis, ut ægri expedirent miles tentabundus, manibusque retinens virgulas, ac suspens circa eminentes demittere sese posset.

Tentimen-

profundendi sunt. Cic. de Nat. deor. Nec enim ille externus & adventitius habendus est tepor, sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus, quod nostris quoque corporibus contingit, quum motu atq; exercitatione recalescunt. Ovid. 2. Metamorph. Quæ neque dant flammæ, lenisque tepore cremantur.

Teporo, pen. producit Tepofacio. [Teporo. Gall. Tiedor, va pen. schwaffer. Ital. Intepidire, far tepido. Ger. sam oder warmicht mas phen. Hisp. Emibiar, hazez tibia. Pol. Leticiozynie. Vng. Mez moleziem. Ang. To mak warme.] Plin. lib. 36. cap. 26. Fragmenta teporata agglutinantur tantum, rursus tota fundi non queunt, præter quam abrupta sibi.

Tér. [Tér. schelisch pshamim. qv. Gall. Teron sui. Ital. Tre volte. Ger. Drey mal. Belg. Dreymal. Hisp. Tre vezes. Pol. Try raz. Vng. Harmaz. Ang. Three times.] Adverbium numerale, idem valens quod tribus vicibus. Cic. de Divin. Exdant de celo ter quatuor corpora sancta. Virg. lib. 1. Georg. Ter sunt conati imponere Pelio Ossam: Ter Pater extorris disiecit fulmine montes. Horat. 3. Carm. Ode 3. Ter si resurgat murus ahenus, Autore Phœbo, ter pereat meis Excisus Argivis: ter uxor Capta virum, puctosque ploret. Aliquando non tam numerum significat, quàm augmentum: ut, Ter maximus, qv. p. Ter beati, qv. p. Ter beati, qv. p. Ovid. 1. Metamorph. O ego ter felix. Virg. 1. Aen. -ò terq; quaterq; beati.

Tercatum, Trecenti. [Tercatum. schelisch meish. qv. Gall. Trecati centi, treu sui centi. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysila. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred.] Virg. 8. Aeneid. Maxima tercentum totam occlabra per urbem Lætitiâ, ludis que viæ plausuque fremebant. Idem 1. Georg. Ter centum nivei tonant dirmeta iuveni. Idem 4. Aeneid. Statat arx circum, & crines effusa sacerdos Tercantum tonat ore deos.

Tercati, ter, 13, Trecenti, seu tercentum. [Tercati. schelisch meish. qv. Gall. Trecati centi. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysila. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred.] Cic. 2. de Finib. Tercentosque eos, quo eduxerat Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, opposuit hostibus. Plaut. Persa. Tercentis vestibus tuas impunitas loqui nemo potest. Cic. 3. Philip. Et Brundisii tercentos fortissimos viros, civesque optimos trucidavit.

Tercenies, adverb. [Tercenies. Gall. Treu centi sui. Ital. Trecento volte. Germ. Dreyhundertmal. Hisp. Trecientos vezes. Pol. Trysila razy. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred times.] Catul. in Iul. Caesarem: Ducenties comestet, aut tercenties? Non desunt tamen qui hinc omnibus in locis Trecenti, & Trecenies legendum contendant.

Tercenies, Trecenti. [Tercenies. schelisch meish. qv. Gall. Trecati centi. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysila. Vn. Harmaz. Ang. Three hundred.] Mart. lib. 2. Trecenies quidem poteras epigrammata ferre.

Tercenies, 30, Triginta. [Tercenies. schelisch meish. qv. Gall. Trecati centi. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysila. Vn. Harmaz. Ang. Three hundred.] Mart. lib. 12. Tercenos vigilaveram per annos. Virg. lib. 8. Aen. Ex quo terdenis urbem redeuntibus annis, Alcianus clari condet cognominis Albam.

Tergemius, a, um, adjectivum: id est, triplex. [Tergemius. schelisch meish. qv. Gall. Triple, de trois doubles. Ital. Di tre doppi, triplice. Germ. Dreyfach, oder dreyfacht. Hisp. Trifolado, esja que tiene tres dobles. Polon. Trysila, trójaki. Vng. Harmaz. Ang. Threefold.] Liv. 6. ab Urbe: Modò tergeminae victoriae triplicem triumphum ex his ipsis Volscis & Aequis, & ex Hetruria egisset. Ovid. 4. Trist. eleg. 6. Tergeminumque vitum, tergeminumque canem. Stat. 1. Sylv. 1. Non hoc imbriferas hyemes opus, aut Iovis ignem Tergeminum, Acolii nõ agmina carceris horret. Id est, salmen insulcum. & Ius tergeminae proliis: id est, Ius trium liberorum. Stat. 4. Sylv. 8. Ergo quodd Ausoniae pater augustissimus urbis Ius tibi tergeminae dederat lætæ proliis, Omen erat.

Tergemini, m. f. Dicuntur qui ter eodem partu editi sunt. [Tergemini. Gall. Treu nei seu d' une ventree. Ital. Tre nati tutti d' un medesimo parto. Ger. Drey so in einer geburt geboren sind: Dreyling. Hisp. Tres nãcidos de uno mismo parto. Pol. Tryi piodnego yz. wata wiadumy czyste wrodzoni. Vng. Harmaz. Ang. Three borne at one time of one mother.] Plin. lib. 7. cap. 3. Tergeminos nasci certum est. Horatorum, Curatorumque exemplo. Tergemini fratres, apud Liv. 1. ab Urbe.

Ternus, a, um, Distributivi numeri nomen est: quod tamen sæpè accipitur pro suo primitivo. [Ternus. schelisch meish. qv. Gall. Treu en nombre, ou treu ensemble. Ital. Tre in numero ò tre insieme. Germ. Drey oder je drey. Hisp. Tres en numero ò tres juntos omentes. Pol. Tryadzi, parzylki. Vn. Harmaz. Harmaz. Ang. Three, or three and three.] Horat. 3. Carm. Ode 19. Ternos ter cyathos attonitus peret Vates. Virgil. 3.

Aeneid. -terno confurgunt ordine remi. Cic. ad Patrum lib. 4. Quum loquimur terni, nihil flagitii dicimus: at quum bini, obsecrum est.

Ternarius, a, um, [Ternarius. schelisch meish. qv. Gall. Ternarius. Ital. Ternario. Germ. Das drei hat. Hisp. Cosi de tres. Pol. Trymki, try wloznie maiazi. Vng. Harmaz. Ang. Of the number of three.] ut, Ternarii scrobes: id est, scrobes quadrati quatuorversum pedes habentes ternos. Colum. lib. 11. cap. 21. Scrobes omnis generis, quos eris autumnò condurus, hoc tempore preparare oportebit: eorum quaternarii: hoc est, quatuorversum pedum quatuor, si est commodum tertium, xii. ab uno sunt: ternarii autem xvi. 11.

Tertius, a, um, Vitimus, five unus ex tribus. [Tertius. schelisch meish. qv. Gall. Tertius, tiers. Ital. Terzo. Germ. Der drei. Hisp. Tercero in orden. Pol. Tryci. Vng. Harmaz. Ang. The third.] Plin. Epist. 92. Tertius dies est, quod audivi recitantem Senam Augustinum. Cic. pro Rabirio Posthumo. Modò ybbis inpendantibus in Gabini iudicio, tertio quoque verbo extractatur. Plin. lib. 2. cap. 48. Tertium locum Mithridates obtinuit. Tertius notæ herba: id est, tertio loco adscribenda, vel tertiam dignitatem post alias sortitur. Col. lib. 9. cap. 4. Tertius notæ, sed adhuc generosa, marinus ros, & nostris cunctis, quam dixi saturciam.

Tertianus, adjectivum, ut, Tertiana febris: quæ tertio quo die recurrit. [Tertianus. Gall. Trier. Ital. Terziano. Ger. Dreytag. Hisp. Tercera. Ang. Of the third day.] quæ modo Quarta, quæ quinto. Cic. 3. de Nat. deor. Vide quæ si omnis matutur, omniaque, quæ certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus, ne tertianas quidem febres, & quantas divinas esse dicendum sit. Tertiana etiam absolute idem significat. Plin. lib. 10. cap. 14. Xenocrates pulegi rasil lana involutum in tertianis ante accessionem olfactandum dicit. etc.

Tertianus, anorum, Tertius legionis milites, si res optime nãno quãdãm Tacit. lib. 31. Tradidit & Syria duo & vicissimam, tertianosque.

Tertius, adverbium, Tertia vice. [Tertius. schelisch meish. qv. Gall. Tercement pour la troisieme fois. Ital. La terza volta. Germ. Jam dritten mal. Hisp. La tercera vez. Pol. Tryci raz. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or thirdly.] Tertio in Lyncei nõ deinde veniam tertio. Col. lib. 3. cap. 13. Sarrum scilicet quæ, iterum sarrum una opera, & tertio usq;.

Tertium, adverbium, Tertia vice. [Tertium. schelisch meish. qv. Gall. Pour la troisieme fois. Ital. La terza volta. Ger. Jam dritten mal. Hisp. La tercera vez. Pol. Trycim razom. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or thirdly.] Cic. 2. de Divin. Quid est tam incertum, quàm talorum iudicium? tunc nemo de quibus scire jactans, Venerem jactari aliquando, venunquam etiam iterum ac tertium. Tertium Consul efficitur, qui duobus jam persuasus Consulatus, tertium gerit. Tertio autem Consul quis factus esse dicitur, quæ tunc post crastino reges anno gestit consulatum.

Tertio, as, ad. p. Verbum est rei rustice scriptoribus familiare, pro eo quod est, opus aliquod tertio repetit. [Tertio. schelisch meish. qv. Gall. Tercer, la baner pour la troisieme fois. Ital. Inter, que lavorare la terra la terza volta. Germ. Jam dritten mal. Hisp. Tercer la binada. Pol. Tryci razom. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or labour the third time.] ut, Tertio agrum, est tertio proficindere. etc. Col. lib. 2. sed iugum talis agri quatuor operis expeditur: nam commodè proficinditur duabus, una iterum, tertiatuò dodiante, iugum statim redigitur quadrante opere. Idem lib. 2. cap. 13. hinc esse oportebit, ac deinde circa Septemb. Calendis terminat.

Tertius, onis, verbale, et [Tertius. schelisch meish. qv. Gall. Tertium est de tertio. Ital. Effi intergeri. German. Dreyter. Hisp. Obra de tertiar lo binada. Pol. Trycie orzys. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. ulat est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres laborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secunda, tertius tertius. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Tertius, verba. [Tertius. schelisch meish. qv. Gall. Tertium est de tertio. Ital. Effi intergeri. German. Dreyter. Hisp. Obra de tertiar lo binada. Pol. Trycie orzys. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. ulat est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres laborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secunda, tertius tertius. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Tertius, a, um, adjectivum, Quod tertium rei aliquid parte recipit. [Tertius. schelisch meish. qv. Gall. Tertium est de tertio, qui de trois parts en a une. Ital. Terziano, che ha una di tre parti. Germ. Das drei drin theil eines dings hat. Hisp. Tercero, que tiene una de tres partes. Pol. Trycia, czq; wloznie maiazi. Vng. Harmaz. Ang. That receiveth of construction the third part of any thing.]

unde Tertiarium stannum appellatur à Plin. libro 34. cap. 17. Adulcerini & factici stanni generis, quoniam singulis stanni libris singule plumbi albi, & singule nigri libris admiscuntur.

Terebinthus, chi. fl. [Terebinthos] Ger. Ein Baum, us. weis. das Holz weis. in dem Apotell. Terebinthos genant. Arbor est circa Idâ, Macedoniamque brevis, fructuosa, & contorta in Syria vetò magna & copiosa, materie lenta, & nigra, lauri penè folio, olera fore, sed punicco, bacis primùm herbaceis, mox tubris, & quam maturerint, nigritibus, magnitudine fabæ, resinosis, & sulphureosis, ta dice valida, in profundu aëta. Duo terebinthi sunt genera, sexu distincta, ex quibus mas sterilis est, teste Theophrasto. Ex hac arbore distillat laudatissimum resinæ genus, quam Terebinthinam Latini vocant. Plin. lib. 25. cap. 6. de resina generibus loquens: In arborum differentia placet terebinthina odoratissima atque levissima nationum Cypria atque Syriaca, utraque mellis Attici colore, sed Cypria canosior, sicciore. Terebintha arbor, nunc videtur in hortis D. Cardinalis Bellai ad ædem D. Virginis Parisiensis.

Terebra, pen. corr. ssp. Instrumentum quo ligna perforantur a terendo dictum. [Terebra] Gall. Un terrier. Ital. Trivella. Ger. Ein Borer, Stoppel. Bel. Ein boor. Hisp. Barrena. An. An auger or wimble. Col. lib. 4. cap. 29: Nam antiqua terebra, quam solam veteres agricolæ novebant, scobem faciebat, penitebatque eam partem, quam perforaverat.

Terebra, diminutivum, n. l. Instrumentum chirurgorû, quo fræda cranii ossa eximuntur. [Terebra] Gall. Perte teriere. Ital. Trivella. Ger. Ein Borer, Stoppel. Bel. Ein boor. Hisp. Barrena. An. An auger or wimble. Col. lib. 4. cap. 29: Nam antiqua terebra, quam solam veteres agricolæ novebant, scobem faciebat, penitebatque eam partem, quam perforaverat.

Teredo, inis, penult. product. sp. [Teredo] Gall. Terige, ver ou è crendre dans le bois. Ital. Verme generato nel legno che lo rode. Germ. Ein Holzwurm. Hisp. El gusano que roe la madera. Pol. Holak drewno wierzący. Vn Zo Ang. A worme that eateth wood. Vermis in ligno nascens, illudque rodens. Est autem hæc vox Græca, sed quam Latini & usque in inflexione suam fecerunt. Græci enim quædam appellant, quam nos teredinem. Quamquam nihil prohibet Latinam vocem esse à terendo dictam. Eadem & Tinea dicitur. Licet sint qui distinguant, ut teredines tantum dicantur in mari, hoc est, in navibus: tinea, terrestres sint. Plin. lib. 16. cap. 41: Infestantium quatuor genera. Teredines capite ad positionem gravissimo rodunt dentibus: hæc tantum in mari sentiuntur, nec aliam putant teredinem propriè dicunt teredines, tinea vocant. Teredo pro verme vestes tene, & erodent. Plin. lib. 8. cap. 48, de prætextis Servii Tullii Mirumque fuit, nec di fluxille eas, nec teredinu injurias sensisse annis quingentis sexaginta.

Teres, tis, pen. corr. om. t. Longum & rotundum, cujusmodi est figura cylindrica dictum quod anguli circumquaque, quasi rotundo videantur esse detriti. [Teres] Gall. Rond, en long, comme une saulière. Ital. Lungo & tondo come un ha. Ger. Rond in die länge hin. Hisp. Rollo, y redondo y largo. Pol. Długi okrągły. Vng. Hoza szögölly. Ang. Round and long as a saulière. Virgil 3. Aeglog. Incumbens tereti Damon sic cepit olivæ. Ovid lib. 10. Metam. Pendebant tereti gemmata monilia collo. Idè 1. de Arte: Nec faciem, nec te pigeat laudare capillos. Et teretes digitos, exiguumque pedem. Virg. 5. Aeneid. & tereti subnectit fibula gemma. Oratio teres. Cic. 3. de Orat. Sed si habitum etiam orationis, & quasi colorem aliquem requiritis, est plena quædam, & tamen teres, & tenuis, & non sine nervis ac viribus. Totus teres atque rotundus. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. Hoc est, æqualis & constans in se, interprete Actone. Nam teretes (ut inquit ille) dicuntur, qui

ab alio non quærant quid faciendum sit, sed ipsi per se inveniunt. Tale est & illud Virgillii de viro bono: mundi iustus habens, teres atque rotundus.

Tergemini, vide TER. Terginus, Tergiverlor, vide TERGV5. Tergo, tergis, & Tergeo, ges, si, sum. & secundum antiquos tertum, Mundo, nindum facio, abstergo, purgo. [Tergo] Gall. merçer, masher. Ital. Pulverizzare, spazzare, spazzare. Gall. Torcher, nettoyer, essuyer. Ital. Nettare, furbare. Ger. Wischen, trodnen, ausfischen. Belg. Wisen, voegen, veegen. Hisp. Alampiar. Pol. Oczyszczać. Vng. Meg kendm, meg idlom. Ang. To wipe, to mak cleane, to scour. Juven. Satyr. 14. vasa aspera tergeat alter. Plautus: Ornatius, lavantur, tergentur, poluntur. Lic. 6. bel. Pun. Secundo die arma curare, & tergere ante tentoria iussit. Cic. in Parad. Ut in familia qui tractant ista, qui tergunt, qui unguunt, qui veerunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent. Ovid 2. Metam. ut tectis in teane talia nana plantis. Idem 13. Metam. manuque simul veluti lacrymanina terit Lumina. Varro: Atrei terra nitet galæa. Idè: Alii sunt circumtonsi, & terti atque unctuli, ut mangonis esse videantur servi. Nonius. & Hujus composita sunt Abstergo, attergo, detergo, extergo: quorum significata explicata sunt suis locis.

Tergum, gi, n. l. Dorsum, tota posterior corporis pars. [Tergum] Gall. Le dos. Ital. Schiena, spalle di dietro. Germ. Der ruck. Belg. Dos rugge. Hisp. Las espaldas ó las costillas. Pol. Ciężki, gruby. Vng. Há. Ang. The back. Virgil. Aeneid. 2: Ecce manus juvenem interea post terga revinctum. Idem ibidem: Tinxerat & post terga manus. In ambulare manibus ad terga rejectis, Afinius Cic. lib. 10. Ovid. lib. 2. Metam. Ossaque post tergam magnæ iactata parietis. Dicitur & de avibus. Cic. 2. de Nat. deor. Græci in tergo prævolantium colla & capita reponunt. Neque solum de animalibus, verum etiam de rebus inanimatis dicitur. Unde librum à tergo scriptum dicimus: id est, à posteriori parte chartæ vel membranæ scripti. Juven. Satyr. 1: Scriptus & à tergo, nec dum finitus Orestes. Glacialia terga fluviorum, Claud. de bell. Ger. Aerea terga lonix, Stat. 5. Theb. Aliquando tamen Tergum pro tergo ponitur. [Tergum] Gall. cuir, peau. Ital. Cuoro. Germ. Ein haut oder leder. Belg. Ein hant. Hisp. Cuero ó pellejo. Polon. skóra. Vng. bőr. Ang. The hid or leather. Virgil. 1. Aen. Meretricie solum facti de nomine bysiam, Taurino quatum possent circumdare tergo. Item pro scuto, quoniam scuta conis tergi solent. [Tergum] Gall. cuir, peau. Ital. Cuoro. Germ. Ein haut oder leder. Belg. Ein hant. Hisp. Cuero ó pellejo. Polon. skóra. Vng. bőr. Ang. The hid or leather. Idem lib. 10. Aen. & tergo decussit hastas. Et tam Tergus, quam Tergum, à terendo dici videntur, quoniam vehedus oneribus teruntur. Terga veteres, fugere, idem dicitur Caesar 3 belli Gall. Ut ne usum quidem nostrotum impetum ferrent, ac statim terga vertent. Dare terga, idè. Quir. lib. 2. cap. 13: Nonnunquam terga etiam dedisse simulata fuga proderit. Virg. 4. Georg. Aut hos versa fuga victor dare terga coegit. Præbere terga togæ, Ovid. 10. Metam.

Tergiverfari, fari, d. p. Fallo, & dicta muto, inquit Nonius, terfugio, ad rem propositam venire nolo, malitia adversarium illudo. [Tergiverfari] Gall. se vouloir venir au point, sans se vouloir venir à raison. Ital. Tergiverfare postergare, voltar le spalle. Ger. Den rucken tetum aufhaken. Nonius: hinc est hinc, unde nicht an ein sach widien sich sperien. Hisp. Bolvar las espaldas. Pol. Wierc si, ysfam si. Vng. Magará visszafordit. Ang. To turne back and flee, to retire, recule or returne. Cic. ad Quinctium Fratrem: Fannium invitum & huc atque illuc tergiverfantem, testimonium contra se dicere cogit. Plautus: Quid expectas? quid tergiverfatis? Cic. lib. 3. Tull. Quid tergiverfamus Epicure? nec fatemur eam nos dicere voluptatem quam tu idem, quam os perficitur, soles dicere? Id est, dissimulamus & subterfugimus. Iureconfulti accipiunt tergiverfari, pro in universum ab accusatione desistere, teste Martiano ad Senatuscon. Turp. l. 1.

Tergiverfatio, terfiverfationis, verbale. f. Subterfugium, detestatio. [Tergiverfatio] Gall. Terfiversion ou se faire. Ital. Tale terfiversione. Germ. Ein aufhaken oder sperren; hinc est hinc. Hisp. Aguarda á trás de bolvar las espaldas. Pol. Wierc si, ysfam si. Vng. Magará visszafordit. Ang. A turning back, a retiring. Cic. pro Milone: Quid erat moræ & tergiverfationis.

Tergiverfanti, adverb. [Vng. Vzdalkodna] Velleius Paternulus Hist. lib. 1: Qui ad Canas quam tergiverfanti perniciosa Rem pugnam, tam fortiter in eo Marte obierat. Tergus, tergonis, penultima corr. n. l. Cornum, & proprie crassior illa pars, qua tergum ad est dorsum tegitur. [Tergus] Gall. cuir, peau. Ital. Cuoro. Ger. leder, haut. Bel. Ein hant. Hisp. Cuero ó pellejo. Pol. skóra. Vn bőr. An. The hid or leather. Virgil. lib. 1. Aen. Tergota dimpiunt coctis, & vitæ nudant. Plin. lib. 8. cap. 10: Durissimum dorso tergus, ventris molles, ferarum nullum tegumentum. Silus libro 3. Iguis tergo serpens.

Ddd Terginus,

Terginus, a, um, possessivum, ut Terginum lorum, id est, scutica e tergo animalis. [Terminus] Gall. De cur. Ital. Di. cur. Ger. Idem Hisp. De cur. Pol. [Terminus] Vng. [Terminus] An. Of an hede.] Plaut. in Pseud. Aedepol nostrum datus tergam erit, quam terginum hoc meum.

Terminus, matis, n. t. [Terminus] Extremum, terminus, [Terminus] finis, meta, planta pedis.

Termentarium, inquit Varro lib. 4. de lingua Latina, Lin-teum quod tentur corpore.

Termentum, apud Plautum, pro detrimento, teste Festo.

Terminus, terminus, pen. corr. m. t. Ramus ex arbore decerptus cum fructu. [Terminus] Gall. Une branche d'arbre avec son fruit. Ital. Rama d'albero con frutto. German. Ein abgetrodenes [Terminus] mit der frucht. Hisp. El ramo de rameno del arbol. Pol. Gal. uka [Terminus] wozemyl awona, katkowie naptanicy. Vngar. Gyüm [Terminus] wozemyl. An. The bough or branch of a tree with the fruite.] Qui quoniam in divisione agrorum antequam meta ponerentur, figi solebat, termino nomen dedit. Proprie terminus (ait Porphyrio) est oliva, sicut palme vitis, Horat. Epod. 16: Germ. nat & nunquam fallentis terminus oliva. Gellius tamen etiam terminem appellat palmæ ramum cum fructu avulsam, quem Græci [Terminus] nominant.

Terminus, ai, m. f. Proprie dicitur limes, qui agrum ab agro dividit referendo, ut Varro placet lib. 4. de ling. Lat. quod hæc partes maxime terantur propter iter limitare. Aut certe à Græco nomine [Terminus], quod est ejusdem significationis: dicebant etiam antiqui Termen pro termino, quo usus est Actius poeta, auctore Varro, ibidem. [Terminus] [Terminus] [Terminus] [Terminus] Gall. Terme. La fin de toutes choses, borne, limite. Ital. Termine, fine. Germ. Ein margstein, jochstein Belg. Een ceinde, post. Hisp. El termino y fin generalmente. Pol. Kopyta albo słup granicy dyktacji. Vng. Hatar. Ang. The end, border or terme.] Cic. 4. Acad. Est enim inter ipsos, non de terminis, sed de tota possessione contentio. & Per translationem terminus pro quovis fine accipitur. [Terminus] Cic. 1. de Orat. Nullis terminis circumscribere, aut definire jus suum Idem de Senect. Omnium xiatum certus est terminus: senectutis aut nullus certus est terminus. Virg. lib. 4. Georg. quavis angustus terminus xvi. & Apud antiquos Terminus Deus putabatur, in cujus tutela finis agrorum esse existimabant: [Terminus] unde etiam sub aperto colebatur: propterea quod nefas putabant Terminus sub tecto consistere, ut auctor est Festus. Livius 1. ab Urbe: Nam quum omnium sacellorum exaugurationem aves admitterent, in Termini fano non addixere. & Hujus cõposita sunt Anterminus, & conterminus: quorum significata vide suis locis.

Terminus, apud antiquos, adhibito sacrificio, disponebantur: qua dere apud Siculum Flaccum hæc legimus: Carbo, aut cinis quare inveniatur, una certa ratio, quæ apud antiquos quidem observata est, postea vero neglecta: sicut aut diversa, aut nulla signa inveniuntur: cum enim terminos disponerent, ipsos quide lapides in solidam terram collocabant, proxime ea loca quibus fossis factis defixi eos erant, unguento velaminibusq; & coronis eos coronabant: in fossis aut quibus posituri eos erant, sacrificio facto, hostiaq; immaculata casta, facibus ardentibus in fossa cooperitis, sanguinem instillabant, eoque thura & fruges jactabant: favos quoq; & vinum, aliaq; quibus consuetudo est terminis sacrum fieri, in fossa adiciebant, consumptisq; omnibus sapibus igne, super calentes reliquias lapides collocabant, atq; ita diligenti cura confirmabant: adjectis etiam quibusdam saxorum fragmentibus circumcalcabant, quod firmius statet: tale ergo sacrificium domini, inter quos fines dirimebantur, faciebant: nam & si in trifinium est, in eum locum in quem tres possessores attingebant, termini ponebantur, omnes tres sacrum faciebant: quique alii in confinio domini erant, omnes ex convenientia terminos ponebant, & sacrum faciebant: terminos autem convenientia possessorum confirmabat: nam in quibusdam regionibus jubemur vertices amphorarum defixos inversos observare pro terminis, ergo convenientia, ut supra diximus, possessorum, terminos consecrat, qui, ut antè dixeramus, omnibus angulis coxisq; positi esse debent. Termini apud antiquos sanctè in primis, ac severè servabatur: nam in lib. v. sententiarum Pauli scripta sunt hæc, quæ leguntur apud Frontinũ in lib. De limitibus: Terminos qui effodiunt, vel exarant arbores, in metallum damnantur, si quidem servi sua sponte faciunt: humiliores in opus publicum honestiores in insulam, amissa tertia parte bonorum, relegantur. Termini cõportionalis à veteribus dicti, teste Aggeno Urbico, qui intra possessionum fines inveniuntur: qui si secundum pristini temporis possessionem nõ convenient, diversas antiquis possessoribus controversias generabunt. Termini autè, ut in libello De limitibus, variorum auctorum titulo, scriptum est, diversi fuerunt per diversas provincias, sunt enim hæc verba: Terminum singulũ

in quadrifinio invenies, quatuor lapides in quadrifinio positi sunt, & termini factura tornantur: hoc est, rotandi, subtilissimè in quadrifinio invenies. Putem si in fine invenies, pro termino habebis. Cisternam factã in fine positam, & circa hanc memoratũ terminum invenies, & pro termino habebis. Terminũ de lapide decifum vivo invenies, & pro termino habebis. Macerias lapidum in fine pro termino invenies. Sepultura finalia aut monumenta sine dubio invenies. Malũ cotanem in fine pro termino invenies. Cypressum in fine pro termino invenies. Olivastellum in fine pro termino invenies. Fossã decifum parvam in fine pro termino posuimus: fossã alio finalis majores sine dubitatione invenies. Limites totorum hoc est, torridum, sine dubio invenies. Parietes de calce fabricatos finales dixerimus. Ripas decifas finales dixerimus. Bottonones finales invenies. Arbores ante missas finales invenies, peregrinas, exeras. Pontem marmoreum in fine invenies. Pontem de lapide vivo in fine invenies. Pontem ex calce factum in fine invenies. Orcas in fine invenies. Sarcophagum in fine invenies. Imbrices in fine invenies. Colledaculũ de carbonibus in calce miscitatos, & glareas fluminales ne deplacias, signales constituis. Palos picatos pro terminis invenies. Laterculos quadrangulos pro terminis invenies. Lapedes nativos cum aliquo signo finem pro termino constituis, & multa consecratione signavimus. Flumen aliquem in fine invenies. Rivum finalem invenies. Hęc signa per diversas provincias observantur. Terminorum nomina apud Hygenum leguntur hæc: Egregia, qui & robustus, quinquepedalis: Augusteus, Rhombus, Rhomboides, Scalcus, Molles, Trigonus orthogonus, Trapezus, Trigonus oxigonus, Trigonus amblygonus, Parallelogrammus, Sepultura militaris in fine, Augusteus in trifinio, Isopleus, Scutellatus, Spaula, Spetethicalis in trifinio, Area in quadrifinio, Sepultura finalis, Noverca, Canabula, Formalis, Substructio ad terras excipandas, Maceria finalis, Scorofione, Bottonum, Monumetum, Aspratilis terminus, Hermula, Seria, Puteus, Lapis non solatus, incurfio positus: Terminus, qui subsicium demonstrat: Lapis intra lapidem in trifinio, Termini geniculi, Terminus, qui flavium demonstrat: Lapis gatumatus, Gamma de petra sicca constructa. Lapis decussatus, qui signum intraculsum & extraculsum significat: Terminus ante terminũ in versura positus, Lapis cultellatus, qui pentagoni recta rationem: Lapis gammatatus, qui trigoni recipit rationem: Lapis intra lapidem in cuforio: Lapis, qui flexuositatem limitis ostendit: Terminus, qui rivum demonstrat. Ad hæc parva terminorum nomina sua cuique figura est adjuncta.

Terminus, aliorum, n. f. [Terminus] Varro idem appellat esse existimat, quod id dies anni extremus erat constitutus. Ego potius à Termino Deo nomen sumpsisse existimo. Factus enim terminalia festa, quæ in honorem Termini Dei celebrantur mensè Februarii, ad octavum Calendæ Martiæ. Nam inter terminalia & Regifugium, teste Censorino, intercedunt dies intercalaris. Liv. 5. Dec. lib. 3: Tertio die post Terminalia Calendæ intercalares fuere.

Terminus, nas, act. p. Terminos constituo, certis finibus circumscribo, finio, determino, claudio, definio, regionibus & limitibus circumscribo. [Terminus] Gall. Finer, borne, limite. Ital. Terminare, determinare, finire, concludere. Germ. Abdermarchen: marckstien setzen, aufsetzen. Hisp. Acabarõ deslinar. Pol. Ograniczyc, konczyc. Vng. Meghatárokat hatari vetek. Ang. To end, border or bound.] Cic. 1. Offic. Illojum fines, sicut ipsi dixerunt, terminavit in medio reidũ quod erat, populo Romano adjudicavit. Idem in Cato. Quotum alter fines vestri imperii, non terra, sed cæli regionem terminaret. Idem de Finib. Omni autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem: hoc est, Epicurus putat summam esse voluptatem privari doloribus. lib. de Senect. An censes (ut de meipso aliquid more situm gloriæ) me tantos labores diurnos, nocturnosq; domi, militiaeque suscepturum fuisse, si isdem finibus gloriam meam, quibus vitæ esset terminaturus? & Terminare sententiam, absolvere. Cic. ad Att. lib. 9: Sed ut sententiam aliquando terminemus.

Terminatio, a, um, particip. Circumscriptus, finitus. [Terminus] mughbãl, [Terminus] [Terminus] Gall. Terminer, terminer. Ital. Terminare, finire. Ger. Abdermarchen: aufsetzen. Hispan. Terminare, acabarõ. Pol. Ograniczyc, konczyc. Vngar. Meghatárokat. Ang. End, border, or bound. Jut. Terminatus agerid est, limitatus. Terminata divitiæ. Cic. 1. de Finib. Ne naturales quidem mala desiderant propterea quod ipsa natura divitiæ, quibus contenta sit, & parabilia & terminata habet.

Terminatio, onis, verbale, f. t. Finitio, finis, mensura, modus. [Terminus] mughbãl, [Terminus] Gall. Terminer, terminer. Ital. Terminare, finire. Ger. Abdermarchen: aufsetzen. Pol. Ograniczyc, konczyc. Vngar. Meghatárokat.

TERRAS, & hoc terreſtre, om. t. Terrenus: [**אָרְבֵּי אֶרֶץ**]. Gall. *Terris, de terre*. Ital. *Di terra*. Ger. *Erde*. Hisp. *Cosa de tierra*. Pol. *Ziemia*. Vng. *Érd*. Ang. *Of the earth*. Iur. *Terreſtre animal*, quod in terra vitam agit. Plin. lib. 10. cap. 61. Rursus in terreſtribus pariunt ſerpentes. Ovid. lib. 14. *Metam.* Tantusque per alta labores Aquora ſuſtinuit, tantos terreſtribus armis. Cic. 6. *Vent. Illud Flaminius ut ex æde ſua ſuſtulit, ut in Capitolio hoc eſt in terreſtri domicilio Iovis poneret.* Liv. 3. bell. Pun. Cõſul literis Philippi atque Annibalis perlectis, edignata omnia ad Senatum inire terreſtri miſit: navibus deſevi legatos jeſſit. Liv. 1. ab Urb. Audi Jupiter, & tu Iuno, Quirine, dii quæ omnes cœleſtes, vosque terreſtres, vosque inferi audite.

TERRIGENA, penult. cor. com. p. Ex terra genitus. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Engendré de la terre*. Ital. *Generato di terra*. Ger. *Boden*. Hisp. *Engendrado de la tierra*. Pol. *Ziemie wrodzowa*. Vngar. *Föld ből születő*. Ang. *Engendered of the earth*. Cic. 2. de Divin. Terrigenam, tædi gradam, demiportam, ſanguine calſum, ponit quàm hominum more cochleam dicere. Lucan. lib. 11. Aut ſi terrigena tentatent aſtra gigantes. Ovid. *Epiſt.* 11. Donec terrigenæ facinus miſerabile fratres In ſe conſtituas conferere manus.

TERRICOLA, com. p. Qui terram habitat. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Qui habitet en la terre*. Ital. *Chi habita nella terra*. Ger. *Erde wohnt*. Hisp. *El que mora en la tierra*. Pol. *Na ziemi mieszkający*. Vng. *Föld lakó*. Ang. *That dwelleth on the earth*. Eſt autem hominum epitheton apud Poëtas, à terre inhabitatione deductum, quo mortales diſtinguntur à ſuperis, qui à cœleſti habitacione cœlicolæ dicuntur.

TERRIS Epus, a, um, penult. corr. Iovis vel fulminis epitheton, quaſi terribiliter, ſeu cum terrore interceptans. Vox eſt poetica.

TERRIMOTUS, huius us, m. q. Terræ concuſſio, quæ à ſpiribus terræ, inclufis & exitum ſibi molientibus fit. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Tremblant de terre*. Ital. *Terremoto*. Belg. *Erds bevinge*. Hisp. *Terrémota*. Pol. *Ziemia trzęſnienie*. Vng. *Föld remélés*. Ang. *Earthquake*. Plin. lib. 2. cap. 84. *Fuit cum terra motu & inundationes maris, eodem videlicet ſpiritu inſuſu, aut reſidentis ſina receptu. Maximus terræ memoria mortalium exitit motus, Tiberii Cæſaris principatu, XI. ubi dum Aſia una nocte proſtrata. Cic. 2. Offic. Si tecta aut tempeſtatis, aut terræ motu, aut vetuſtate cecidiſſent. Idem 1. de Divin. Congruat maxime terræ motibus.*

TERRINCOLA, læ. cum accentu in ſeptemultima, Avis alaude ſimilis, præterquam quod in capite apicem non habet, ſicut alaуда **αἰχμητή**. Dicitur terræcola, quod nō in arboribus, ſed in terra verſetur, atque nidificet. Sipontinus.

TERRIPEDIUM, n. **Τετράπους**: decio de terripedium, & tandem tripodum dictum eſt.

TERROR, omis, m. t. Timoris incuſſio. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Terror*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro del que espanta*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen, remény*. Ang. *Dread, feare, terror*. Cic. 4. Tuſc. Quæ autê ſubjecta ſunt ſub metu, ea ſic definiunt, Pignitiam metum conſequentis laboris, terrorem metum conſuetudinem. Ex quo ſit ut pudorem rubor, terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus conſequantur. Servius inter terrorem & metum ſic diſtinguit: quod terror proprie ſit, qui aliis inferunt: unde & terribilis dicitur: metus, quem habeat timentes. Licet aliquando terror pro metu ponitur. Virgil. 11. *Aeneid.* Quod ſi tantus habet meates & peſtora terror.

TERRIDO, tes, uti, ad. f. Timorem alicui incutio, terrorem offero, terrorem infero, terrorem incutio, timorem facio. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Belg. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Virg. lib. 1. *Georg.* Et ſonitu terrent aves. Cic. lib. 3. bell. Civil. Te legionarii interionis munitionis deſeſores, ſcalis adiuotus, tormentis que, cuius que generis, relique terrebant. Virgil. lib. 1. *Aen.* Iam tum religio pavidos terrebant agrefte. *Diz.* loci. Idem lib. 6. *Aen.* licet ingens in vitæ aatro Aeternum latrans exangues terreat umbra. Idem 1. *Aen.* Nea belli terere miſis. Ovid. 14. *Metam.* tonitruoque ſulphure terrent orbem. & Huius compoſita ſunt. Abſterreo, contereo, deterreo, extereo, & pertereo: quorum ſignificata explicantur ſuis locis.

TERRITUS, a, um, participium, ſeu nomen ex participio: [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Ita que Conſule territo animi, videtur tu, inquit, A. Corneli, ca-

cumen illud ſupra hoſtem? Ovid. 1. *Metam.* Venatorque metu venantum territis fugit.

TERRITIO, as, pen. corr. act. p. Frequentativum à Terrore. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRITICO, tis, pen. corr. act. p. Terrore aſſicio. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIFICATIO, ut **TERRIFICATIO** Datum apud Terentium in *Andri.* **TERRIFICUS**, a, Terrorem incutio. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILIS, ſubſt. om. t. Formidabilis, horribilis. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

TERRIBILITAS, ſubſt. om. t. Formidabilitas, horribilitas. [**אֶרֶבֶת**]. Gall. *Effraye*. Ital. *Spavento*. Ger. *Furcht*. Hisp. *Esparro*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzen*. Ang. *To ſcare, to make affraid*. Cic. lib. 7. ab Urb. Di. te dicent, ita me miſeram territas. Virgil. 4. *Aeneid.* & magna terreat urbes. Idem 12. *Aeneid.* quæ impioribus advena bello Terruit Livius 8. ab Urbe: Deia poſtquam aſpernavant flagitium aures, minis territate, quæ eidem admonente fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbræ ſtilis, tu me minis terreat.

vorat. Nemo tota resqua apud Luc. lib. 16. Tesqua / inquit / Fe-
 lica / quia / arguo / designata / Cicero / aspera / esse / ait / & / diffi-
 cilis / Haec / ille / Varro / lib. 6. de / lingua / Lat. / Tesca / scribit / per / clu-
 tam / putari / tesca / dicta / quasi / tesca / a / tuendis / sacris / loca / que
 quaedam / agrestia / interpretari / deo / cuius / iam / consecrata / Ac-
 cu / telimonio / idipsum / confirmat / ex / Tragœdia / cui / Philo-
 dete / nomen / est / in / hunc / modum / citato / Quis / tu / es / mortalis /
 qui / in / desertis / & / tesca / te / apportes / loca / Quid / autem / tesco-
 rum / nomine / ibidem / intelligere / debeamus / explicat / idem / Accius /
 paulo / post / subiungens / Gelsa / Cabyrum / delubra / tegetes / my-
 thena / pithina / cultis / concepta / sacris / Haec / ferè / Varro.
 Teb / Traco / ston / non / agros / Tempus / dierum / quadraginta
 ante / partum / & / totidè / post / partum / quibus / mulieres / à / sacris
 archa / tur / propterea / quod / id / ferè / temporis / iam / ipse / quam
 eorum / sortis / plurimis / intellegatur / in / commotis / Quo / dierum
 numero / exacto / festum / celebrabant / quod / & / ipsum / tessara-
 co / ston / appellabant / [Pol. / Dima / dyon] Vide / Genforinum / de
 Die / natali / & / Calium / Rho / dig. / lib. 26. / cap. 21.
 Tessella / Vide / TESSERA.

Tessera / s. p. / [no / d. / Gall. / Figure / quarrè / en / tout / son / un / de / à / ianer.
 Ital. / Dado / da / giocare. / Ger. / Ein / würfel / oder / de / gliche / in / figur / so / in
 ein / zug / an / er / ist. / Hisp. / Figura / del / dado. / Polon. / Kalika / czwor /
 kanna / Vng. / Negy / kocka / forma / legy. / Ang. / A / die / or / a / score / or / table / of
 wood / upon / the / number / of / things / delivered / in / market.] Figura
 omni / ex / parte / quadrata / teste / Macro / b. / lib. 2. / in / Somn. / Scip.
 hoc / est / constant / se / tenentibus / a / quibus / : / qualem / est / videre
 in / in / ossiculis / quibus / in / alveolis / ludimus / pueris / quibus / dā
 distinctis / & / in / quacunque / in / cubuerint / parte / immotam / sta-
 bilitatem / habentibus / quæ / & / ipsa / à / Latinis / tessera / : / à / Græcis
 tessera / appellatur / Cicero / de / Divin. / Quid / est / enim / fors / idem
 propemodam / quod / micare / quod / talis / iacere / quod / tessere /
 quibus / in / rebus / temeritas / & / casus / non / ratio / & / consilium /
 valet / Idem / in / Catone / : / Nobis / senibus / ex / lusionibus / multis
 talis / reliquaunt / & / tesseras / Tali / autem / five / taxilli / omnino / di-
 versis / erant / à / tessera / : / ut / qui / quatuor / tantum / haberent / latera
 ad / similitudinem / eorum / ossiculorum / que / in / articulo / pedis
 animalium / bifalcorum / ventre / protuberant / concava / vete-
 bra / ligata / altera / parte / concava / altera / in / convexitatem / non-
 nihil / allurgente / Sed / de / his / abundè / multa / dicta / sunt / suo / lo-
 co / & / in / ista / item / tessera / dicebatur / symbolo / quo / focii / ab
 hostibus / & / exploratoribus / dignoscebantur / [FIN / ubi / ubi /
 non / in / ubi / Gall. / Mot / de / gnet / marque / en / figure / Ital. / Nome / delle
 quarrè / German. / Die / tesung / würfel / in / die / Hisp. / El / ap-
 pellido / dela / guerra. / Pol. / Has / a.] Ea / autem / erat / tabella / teste / Po-
 lybio / quam / Tribuni / militares / sub / noctem / ab / Imperatore / ac-
 ceptam / ad / Centuriones / perferbant / Centuriones / autem / ad
 Decuriones / & / il / rursus / ad / unum / quem / que / suæ / decurie / mili-
 tum / a / quibus / rursus / antequam / se / intenderent / tenebant / redi-
 bat / ad / Imperatorem / Virgil. / lib. 7. / Aeneid. / in / bello / tessera / si-
 gnum / Liv. / lib. 7. / Ceteris / omnibus / tessera / dari / jubet / & / Item
 tessera / est / belli / & / pacis / future / signum / Pomponius / Q. / Mu-
 nia / ad / Carthaginenses / legatus / quum / essent / due / tessera / pos-
 site / una / pacis / altera / belli / arbitrio / sibi / dato / utram / velle / de-
 ferere / utrum / que / sibi / habet / & / ait / Carthaginienses / petere / debere
 utram / malent / accipere / & / Ponitur / non / nunquam / pro / signo
 frumentario / quo / exhibitio / unius / que / frumentum / propor-
 tione / accipiebatur / à / Praefecto / annonae / sicut / ex / more / vetusto / in
 patria / nostra / fieri / solitum / est / ab / his / qui / pauperum / curam / ha-
 bent / Nam / erogantur / signa / quaedam / plumbea / quibus / exhibi-
 tione / significationem / accipiunt / certam / mensuram / farina / vel / panis
 vini / & / Suetonius / in / Augusto / Ac / ne / plebs / frumentationum /
 causa / frequentius / à / negotiis / advocaretur / ter / in / annum / qua-
 ter / annuum / mensuram / tessera / dare / destinavit / Iuven. / Satyr. 7.
 Summula / ne / pateat / qua / vilis / tessera / vxat / frumeti / & / Sic / etiā
 dicitur / tessera / numerari / e / quibus / exhibitio / summa / numerum
 praeterita / repensari / solet / & / Item / tessera / collybitica / quas
 vulgus / inter / canibis / vocat / cum / in / usum / excogitata / ut / pecu-
 nia / argentatis / tradita / vel / in / locis / remotissimis / extra / illum
 redire / periculum / recipi / possit / & / Item / Tessera / est / lignum / u-
 ni / que / complanatum / in / quo / numeri / inciduntur / Vulgus
 Tessera / appellat / Plaut. / Suam / uterque / tessera / habet / ratio
 constat / & / Tessera / hospitalis / Fuit / antiqui / moris / tessera / dari
 hospitibus / dimidiatam / quæ / quicumque / attulisset / ad / hos-
 pitem / continuo / agnosci / posset / & / hospitio / accipi / tanquam
 amicus / & / vetus / hospes / Hoc / autem / ius / necessitudinis / ad / hos-
 pitem / transibat / propterea / tessera / hospitalis / diligenter / as-
 servabant / Plautus / in / Poen. / Ego / sum / ipse / quem / tu / quaeris / F.
 bene / quid / audio / Antidam / me / gnatum / esse / F. / si / ita / est / iam
 tessera / Confer / si / vis / hospitalem / A. / eccc / annuli / Tessera
 hospitalis / confregisse / dicebatur / qui / ius / hospitii / violabat
 hoc / est / ut / ait / Erasmus / qui / sibi / reditum / in / domum / aliquam
 praefecerat / Plautus / in / Cistell. / Hic / apud / nos / iam / Alclimarche
 confregisse / tessera / & / la / vestibus / item / figure / quaedam / qua-
 drata / Tessera / dicebantur / unde / & / vestes / ipse / dixit / sunt / Tes-

sellata / Plin. / lib. 35. / cap. 9. / de / Zenxide / pictore / Opes / quoque
 tantas / acquisivit / ut / in / ostentatione / eorum / Olympiæ / auctis
 literis / in / palliorum / tessera / intertextum / nomen / suum / ostentavit.
 Tessella / s. m. / diminutivum / à / tessera / Rem / quæ / nvis / significat
 formam / habentem / quadratum / cuius / uno / di / sunt / latercula / sive
 lapides / quadrati / quibus / pavimenta / sternuntur / [Hippocris / n.
 Gall. / Petit / marceau / ou / petite / piece / quarrè / comme / de / quoy / on / fait
 sur / rage / de / marqueterie. / Ital. / Picciola / tessera. / Germ. / Ein / was / das / ge-
 viert / ist / wie / ein / würfel. / Hisp. / Tabilla. / Pol. / Mal /
 rogrants / ta / bial /
 Vng. / Negy / kocka / forma / legy. / Ang. / A / small / piece / that / men / mak / checker / work / within / tables / or / boards.] Plin.
 lib. 37. / cap. 10. / Androdama / argenti / nitorem / habet / ut / ada-
 mas / figura / quadrata / & / semper / tessellis / similis.
 Tessellatus / s. um. / Quod / tessellatus / est / parvis / quadratis / lapil-
 lis / est / compositum / [i. d. / Tessellatus /
 Tessellatus / s. um. / Gall. / Part / de /
 Tessellatus / s. um. / Ital. / Fatto / a / quadri / piccioli. / Germ. / Das / mit
 gevierten / stücken / versetzt / ist /
 Tessellatus / s. um. / Hispan. / Cosa / hecha / de / tabillas. / Pol. / Skmalowane
 kamien / a / rhdowam. / Vngar. / Negy / kocka / kockak / kockak /
 Tessellatus / s. um. / Ang. / A / pavement / wrought / with / small / stones / or / any / thing / with
 checker / work / of / small / pieces / of / wood / bone / or / stone. /
 Tessellatus / s. um. / Sueton. / de / Cal. / Mandinatum / laurigerum / que
 studiosissimum / multi / prodiderunt / : / quanvis / tenuem / adhuc /
 & / oberatum / in / expeditionibus / tessellata / & / scabilla / pavimen-
 ta / circumtulisse / Vitruv. / lib. 7. / præcipit / pavimenta / tessellata / an-
 gulos / omnes / æquales / eadem / que / scabilla / dici / quoniam / in
 particulas / scabilla / sunt / ut / quocumque / velis / possint / circumferri.
 Erant / & / tessellata / quaedam / tunice / tessera / quibus / dā / distin-
 ctæ / Vide / palliorum / tessera / dixit / Plinius / libro / 35. / Zenxus / au-
 teis / literis / in / palliorum / tessera / intertextum / nomen / suum / ostent-
 abat.

Tessera / s. rula / s. p. / Symbolum / sive / signum / frumentarium /
 quod / qui / ad / præfectum / annonæ / referre / certam / frumen-
 ti / accipiebant / mensuram / : / quemadmodum / etiam / hodie / in
 quibusdam / sacerdotum / collegiis / ancos / plumbeos / ve / qua-
 drantes / videmus / distribui / quos / penoris / præfectus / ab / istidem
 certa / vini / mensura / certo / que / paus / pondere / solet / redimere.
 Tessera / s. rula / s. p. / Gall. / Marque /
 Tessera / s. rula / s. p. / Ital. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Germ. / Ein /
 Tessera / s. rula / s. p. / Hispan. / Cosa /
 Tessera / s. rula / s. p. / Polon. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Vngar. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Ang. / A /
 Tessera / s. rula / s. p. /

Tessera / s. rula / s. p. / Qui / tessera / hoc / est / signum / bellicum / per
 contubernia / militum / nuntiat / [i. d. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Ital. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Germ. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Hispan. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Polon. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Vngar. /
 Tessera / s. rula / s. p. / Ang. /
 Tessera / s. rula / s. p. /

Testamentum, Ang. A testament, Vlp. l. 1. Qui testam. fac. poss. Testamentum est (inquit) voluntatis nostrae iusta sententia, de eo quod post mortem fieri voluerimus. Et proprie quod perfectum est, testamentum dicitur. Sed abusive quoque testamenta vocamus ea quae falsa vel iniusta, vel irrita, vel rupta, nempe imperfecta sunt. Cic. 2. de Finib. Sic ejusdem testamentum non solum philosophi gravitate, sed etiam ab ipsius sententia ju dico discrepare. Idem pro Milone: Vna fuit, testamentum simul obsignavi cum Clodio. Horat. 1. Epist. 7. & opella forensis Abducit febres, & testamenta resignat.

Testamentum, Leges multae de testamentis Romae latae sunt: quarum nominantur Voconia, Furia, Falcidia, Iunia, Velleia, Cornelia, Aelia, Sentia. Voconia, de mulierum hereditatibus, interdum secundum & postremum Carthaginense bellum a Qu. Voconio Saxa. Aticino tribuno plebis suadente M. Carone Cenforio lata: sanxit hoc, nequis heredem relinquere filiam supra H. S. XXXV. M. nam Dio. lib. LVI. Ita scriptum reliquit. Augustus quibusdam feminis tribuit, ut supra XXV. M. heredes esse possent licet hoc lex Voconia veteret. Fama cavebatur, ut a Theophilo scriptum legitimus, ne cui plus, quam M. nummum, legaretur: quod amplius legatum esse, quadruplum restitueretur. Falcidia cavebatur, ne cui plus liceret legare, quam dodrantem ex tota hereditate: id est, ut si unum haeres institutus esset, si plures, apud ipsum, eorum quarta pars tantum remaneret. Meminit hujus legis Celsus, lib. XXII. Digestorum, his verbis: Cum de lege Falcidia quaeritur, haereditis probatio est, locum habere legem Falcidiam, quod dum probare non potest, merito condemnabitur. In Iunia Velleia hoc erat, ut qui testamentum faceret, omnes eos virilis sexus necessarios institueret haereditas, qui, quam nascerentur, haereditas ei futuri essent: eorumque in locum liberi succederent: qui nisi instituti essent, aut si exhereditati ad exemplum postumorum essent, testamentum non valeret. ha sunt quatuor leges tribuuntur reliquae sunt, de quibus dicendum sit, Cornelia consularis, L. Syllae, & Aelia Sentia, a duobus consulibus, Augusto principe, Sex Aelio, L. Sentia lata. Cornelia falsum testamentum facientibus poenam magabatur: eaque lege senatores soli tenebantur, ut in Suetonio legitimus: quod si quis in hostium potestate decessisset, eius testamentum perinde lex Cornelia confirmabat, ac si, qui testamentum illud fecisset, in hostium potestate pervenisset: testis Iulianus lib. XXVIII. Digestorum. Testamenta postea lex infirmabat, irritaque, prorsus jubebat esse, quae improba, inoffensa, inhumana dicerentur: hoc est, quae contra leges, memoriae pietate facta essent: item illa, quae a quinque testibus, nisi quae si dignis, non essent obsignata. quod ad septem deinde testes, imperatorum aetate, translatum est, atque horum generum causas rescindendis, confirmandisque testamentis, a centumviris esse iudicatas, quod hactenus iudicium dicebatur, Cic. Valeriusque declarant. In Aelia Sentia scripta sunt haec: Vnus modo haeres necessarius fieret: plures si fierent, irritum esset, qui primus loco esset nominatus, haeres esset: ex libro P. Manii de legibus Romanis.

Testamentum, a, um, Quod ad testamentum pertinet: [Testamentum, a, um, Gall. De testamenti, testamentaria. Ital. Cosa testamentaria. Ger. Das in einem Testament geboert. Hisp. Cosa testamentaria. Pol. Testamentum. Vng. Testamentum hoc vale. Ang. Belonging to a testament.] Unde testamentaria tabellae, & testamentaria lex, quae Cornelia dicitur: quae irrogat poenam ei, qui falsum testamentum, vel aliud instrumentum signaverit, scripserit, recitaverit. Adoptio testamentaria, qua quis per testamentum sibi filium adoptat. Plin. lib. 13. cap. 2. Quam Scipionis Africani transfisset atrium, vidissetque adoptione testamentaria Salutationis (hoc enim ei fuerat cognomen) Africanorum dedecore notam irrepentem Scipionum nomini.

Testamentarius, til, m. f. Qui testamenta falsa conficit, testamentorum subductor. [Testamentarius, m. Gall. Faulsair de testamenti. Ital. Testatore de testamenti. Germ. Ein Testament falscher. Hisp. El albacea testamentaria. Pol. Falszy testamentom. Vng. Hantu testamenton tob. Ang. A maker of false testament.] Cic. lib. 3. Offic. Non de sicariis, veneficis, testamentariis, furibus, peculatoribus hoc loco differendum est. Testamentarius, notarius, confector, & scriptor testamentorum. [Testator, m. Gall. Paulus ad leg. Corneliae de Falsa, l. Impuberem: Si testamentarius servo fidei commissariam libertatem dedit, videmus ne id extra poenam sit. Budaeus.

Testis, aris, aris, a, p. Testimonium dico, notum facio, testibus firmo. [Testis, aris, aris, Gall. Testimoier, dire vns d'hoi est l'assesseur, testifier. Ital. Testificatore, testimoniare. Germ. Zeugniss mit Zeugnis dacthus. Belg. Wetgen. Hisp. A testigar. Pol. Ofnawczyn. Vngar. Bizonyosag tesik. Ang. To witness, to witness, to beare witness.] Cic. 3. de Orat. Quod eo sapidis testificor, ut auctoribus laudandis inceptiarum nomina effugiam.

Ovid. 2. de Arte: Te memorem dominam testificare tuae. Cic. ad Attic. lib. 8. Testificor me expectem belli fuisse. Testificari Deum, pro testari & in testimonium invocare. Cic. ad Attic. lib. 10. Nam deos, hominesque, amicitiamque nostram testificor, me tibi praedixisse, neque temere monuisse.

Testificatus, a, um, particip. [Testificatus, a, um, Gall. Testimoier. Ital. Testificato. Ger. Zeugniss. Hisp. Testificado. Pol. Ofnawczyn. Vng. Az mirdi bizonyosag tesik. Ang. Testified.] Cic. Att. lib. 1. illud inest tamen commodi, quod & mihi, & ceteris amicis tuis nota fuit, & ab te aliquando testificata tua voluntas omittenda provincia. Ovid. Epistol. 20. Linguamque praesentem testificata deam.

Testificatio, onis, f. Probatio per testes, testatio, testimonium. [Testificatio, onis, f. Gall. Deposition de testimonio, testimonage. Ital. Esso testimoniare. Ger. Zeugnis. Hisp. El dicho del que es testigo, obra de testigo. Pol. Ofnawczyn. Vng. Bizonyosag tesik. Ang. Testimony, a proving by witnesses.] Cic. 6. Verr. Si ejus rei testificatio tolleretur, cautumque, esse eos testimonium non esse dicturos. Idem de Clar. Orat. Chirographa, testificationes, iudicia, quaestiones, rem manifestam facere. Interdum idem quod declaratio, assertio, confessio. Cic. Lent. lib. 1. Epist. Sic egit causam tuam, ut neque eloquentia maiore quisquam, nec gravitate, nec studio, nec contentione agere potuerit, cum summa testificatione tuorum in se meritorum. Idem 9. Philipp. His honoribus habitis Ser. Sulpitio: repudiatae legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.

Testivilitium, n. Res minima pretii, sumptum a filiorum fragmentis, quae de tela decidunt, quae proprie testivilitia vocari volunt. Plaut. Casin. Non ego hoc verbum emptitem testivilitio. Quo tamen in loco Festus legit titivilitio.

Testudium, Vide TESTVS.

Testudo, ius, f. Animal tardigradum, a testa, qua tegitur nomen habent. [Testudo, ius, f. Gall. Vne tortue. Ital. Testudine, galena. Ger. Ein Schild. Belg. Een Schild. Hif. Galapaga, tortuga. Pol. Zolw. Vng. Tekembi heka. Ang. A turtle.] Eorum genera sunt marinae, palustres, terrestres, & lutariae, quae in dulci aqua diversantur. Ex his marinae in Indico mari in tantam evadunt magnitudinem, ut singularum superficies habitabiles casae integant, atque inter insulas, Rabi praecipue maris, non alius ferè navigent symbia. Univerfo autem generi testudinum dentes nulli sunt, sed rostri margines acuti, superiore parte inferiore claudente, pyxidum modo. Ova pariunt in terra, avium ovium similia, fetusque, edocant annuo spatio. Reliquam earum naturam vide apud Plinium libro 9. cap. 10. Est item testudo machina bellica, tabulatis cõtexta, & crudo corio, aut ciliicinis centonibus cõtexta, aliave materia quae difficulter possit exuri. Haec inventus habebat trabem funibus suspensam, quae si unco praemunitur ferreo, fals dicebatur, eo quod incurvata esset cum in usum, ut lapides è muro evellet. Si verò ferreo bifurco caput haberet munitum, aries dicebatur, sive quod arietis in morem retrorsum cederet: ut majori cum impetu ferret, sive quod geminis cornibus capitis arietini similitudine referret.

Testudo autem dicebatur, quod modo caput exeret, modo subduceret, vivae testudinis ritu. Silius lib. 1. Tandem cõ densis arietis testudinis armis, subducto Perai vallo, caecaque latebra Pandunt prolapsam suffossis moribus urbem. Caesar 4. bell. Gall. Reliquisque diebus turres ad altitudinem vallium, falces, testudinesque parare, ac facere ceperunt. Testudo item dicebatur congregata militum multitudo confertis scutis et cõ adversus impetum lapidum, aliorumque telorum desuper incidendum. [Testudo, ius, f. Liv. 10. ab Urb. Galli testudine facta cõferti stabant. Caes. 5. bell. Gall. Ac milites legionis septimae testudine facta, & aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt. Rursus testudines in adfictis dicuntur fornices, sive comerae, testudinei regimini instar convexa. [Testudo, ius, f. Liv. 10. ab Urb. Galli testudine facta cõferti stabant. Caes. 5. bell. Gall. Ac milites legionis septimae testudine facta, & aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt. Rursus testudines in adfictis dicuntur fornices, sive comerae, testudinei regimini instar convexa.]

Testudine, ius, f. Testudinis regimini instar convexa. [Testudine, ius, f. Liv. 10. ab Urb. Galli testudine facta cõferti stabant. Caes. 5. bell. Gall. Ac milites legionis septimae testudine facta, & aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt. Rursus testudines in adfictis dicuntur fornices, sive comerae, testudinei regimini instar convexa.]

Testudine, ius, f. Testudinis regimini instar convexa. [Testudine, ius, f. Liv. 10. ab Urb. Galli testudine facta cõferti stabant. Caes. 5. bell. Gall. Ac milites legionis septimae testudine facta, & aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt. Rursus testudines in adfictis dicuntur fornices, sive comerae, testudinei regimini instar convexa.]

de cetura, habet ea baxeda. Pol. Zel'wici. Vngar. Tekendi bekał.
 Ang. Of a fault, or vault.] ut, Testudineus gradus. Plaut. in
 Amph. sive grallatorius, sive Testudinicus fuerit (subaudi,
 gradus) certum est mihi hunc scelusum perdere.
 Testa ista dicitur, tum, Fornicatus, concameatus, sive quod
 convexum, & incutivum est testudinis more. [Gal. de
 fistula. Ital. Fatto in volta. Ger. Jugendbitt. sive ein Schen-
 den gemacht. Hisp. Heche en baxeda. Polon. skiepił. Vngar.
 heira hayator, meg hayator. Ang. Made lyk an arche or vault.]
 Plin. lib. 33. cap. 11. Sed & testudineatum in usum venisse. Col.
 lib. 12. cap. 13. Et inter se acclives testudineato testis more tu-
 guriorum in arentem sicum a rose, & interdum a pluvia
 descendunt. Vitruv. lib. 2. Testa recedentes ad extrema transita
 trahunt, gradatim contrahentes, & ita ex quatuor partibus
 in altitudinem edocunt in medio metas, quas luto & fronde
 regentes, efficiunt testudineata testa.
 Testis, us, ui, m. q. Instrumentum, ut Calepinus arbitratur,
 plerumque fictile, no anuquam etiam ex ere, aliave materia,
 in quo placentia, aliaque id genus coquebantur. [Gal. de
 Gall. Cenerit de pasta, vñ four de terre. Ital. Teste, copertivo della
 padella. Germ. Ein Backstein, oder Backsteine. Hisp. Vaso de hor-
 no de barro. Pol. Chłie bony pieciznem patyla. Vng. Pozafja, hely
 sülti szep, roz, edeny. Ang. A pan vnder which things are baked.]
 Cato de Re rust. cap. 75. In loco calido sub testu coquito leni-
 ter. Ego ex Sophatro didici, nominativum esse, non testus, sed
 Testu, indeclinabile tanquam Genu, & significare idem quod
 Testa, vide supra in TES TA. & Legitur & testum in eadem si-
 gnificatione: ut Acreum testum, apud Plin. lib. 30.
 Testis, cum libum, & Panem testuaceum dicimus, quem Gre-
 ci vocant *στυβαριον*. [Gal. Cuit au four de terre. Ital. Cotto in for-
 no è in testu. German. Ein Kuchen in einem Backstein / oder
 Dämpf gebacken. Hispan. Cocido en horno de barro. Pol. Paszeta
 psaki. Vngar. Csepebe sülti esel. Ang. Bread baked in a pan of
 earth.] Vano libro 4. de ling. Lat. Libum dictum quod liba-
 teur, prius quam esset coctum testuaceum, quod in testu ca-
 lido coquebatur, ut etiam nunc Matralibus id faciunt ma-
 tronæ.
 Tetanothra, pen. prod. orum. n. f. [στυβαριον. Germ. Saibe
 oder arquet, welche die glasse geyffende hant behalten vñ die ruanien
 wettreiben.] Medicamenta sunt ejusdem formæ: cujus & philo-
 thra, *φιλωθρα*. Sed philothris ad pilos vellendos, tetanothris
 ad erugandam, extendamq; in facie cutem utimur.
 Tetanus, penult. prod. Plin. [Germ. Haißstanz / ist ein trand-
 but, darvon einer den haß für vñ für mus außgerect heissen mag ihu
 weder hindersch noch fursich buden.]
 Tetanici, [στυβαριον. Germ. Krampfzig.] A tetano morbo dicti
 sunt, quum musculi, qui secundum spinam sunt, irarigent, ut
 se inflectere non possint. Idque quum anterior pars afficitur,
 ut si mentum pectori annexatur, *στυβαριον* quum poste-
 rior, ut si caput scapulis adhaereat, *στυβαριον* quum vero am-
 ba rigent ex æquo, tetanos vocatur, ut si cervix recta & im-
 mobilis intendatur, etiam si (ut ait Celsus) quidam minus sub-
 tilitè, & minus discretè his nominibus utantur.
 Tetartæus, adject. [στυβαριον.] Quantanus. Colum. lib. 3. cap.
 20. Tetartæum pro tetradè, sive quaternario numero posuisse
 videtur, quum ait. Nectamen ea causa compellere nos debet
 ad multas vitium varietates: sed quod judicaverimus eximii
 genus, id quantum multitudinis possimus, efficiamus. Quod
 deinde proximum à primo: tum quod est tertium notæ, vel
 quartæ: quodque eatenus velut lectarum quoddam contenti-
 lium tetartæo. Satis est enim per quatuor, vel summum quinq;
 genera vindicæ fortunam optinere.
 Tetartemorian, [στυβαριον.] Græca dicitur quadrantem si-
 gnificans. Plin. lib. 7. cap. 49. Durat & ea ratio quam Petolis, &
 Necepsos tradiderunt, & tetartemorian appellat, à trium
 signorum portione, qua posse in Italia tractu CXXVI. annos
 vita contingere apparet. Quo in loco tetartemorian accipi-
 tur pro spatio trium signorum, quæ est pars quarta Zodiaci.
 Teter, ita, nam, Fœdus, crudelis, dirus: & tam ad animum,
 quam ad sensus exteriores pertinetur Tetra bellua, tetra vox,
 teter odor, teter aspectus, teterissima mens. [στυβαριον.]
στυβαριον teter, *στυβαριον* teter, *στυβαριον* teter. Gal. de
 Cr. inf. lib. 2. de infamia, cruel, meschant. Ital. Vile, ostile, brutta, feroce.
 German. Greulich / grausamlich / häßlich. Belg. Quæst / tertia /
 grauwid. Hispan. Torpe, à ser, à heliendo, à cruel. Polon. Szepni,
 mierny. Vng. Isonja onok kegyetlen. Ang. Foul, cruel, horrible,
 malicious.] Flautus Mosh. Ego vero te neque tetrotenti bel-
 luum Vidisse me unquam, neque peiorum censeo. Ibidem.
 Nullum a depol hodie genus est hominum tetrus. Cicero
 4. Tuscul. Ipsam ægitudine, quam nos ut tetram & imma-
 nem belluam fugendam esse dicimus, non sine, &c. Claud. 1.
 Eutrop. nec bellua tetrus ulla est Quam ferri rabies in libe-
 ra colla furentis. Sulpitius ad Cic. lib. 4. Ita vir clarissimus ab
 homine teterissimo acerbissima morte est affectus. Col. lib. 7.

esp. 3. Toto ventre distenditur, contrahiturque & spumam
 quandam tenem uti odoris expuit. Virgil. 3. Aenid. tum
 vox teterum dicitur odoris. Horat. 1. Serim. Satyr. 4. pol-
 quam discordia terra Belli fecerat postes, porrasq; tetrus.
 Teter, tetrus, teterrimus, adverb. [στυβαριον, στυβαριον. Gall. Vile-
 ment, ouellement. Ital. Sporcamente, crudelmente. German. Schu-
 tlich / grausamlich. Hispan. Torpe / cruelmente. Polon. Szepni,
 mierny. Vngar. Isonja onok kegyetlen. Ang. Foul, cruel, horrible,
 malicious.] Cicero 1. de Divinat. Multa que facere impudè, ac tene-
 cum temeritate & impudentia. Idem pro Domo sua. Quod
 severè de religione decerneret, impudè, teterissimeque
 violasti.
 Tetrachus, Vide suo loco.
 Tetro, as, fœdus, conspurco. [στυβαριον, στυβαριον. Gall. Vile-
 nez, maculé. Ital. Sporcato, macchiato. Ger. Schmutz / Schmutz
 schmutzen. Hisp. Enfuzar, manchar. Polon. Szepni, Vng.
 Meg szepni onok kegyetlen. Ang. To mak foul.] Pacuvius de
 luctuum ac ferarum adventus loca tetrata.
 Teterit, pro tenebit. Pacuv. Cedo, quomum teteritissimè
 ajunt / Idem sub iudicio quoque omnes gradus teteritum.
 Ex Notio.
 Tetrachordum, *τετραχορδον*, Musicum instrumentum, quatuor
 instructum chordis.
 Tetracolon, penultima producta: [στυβαριον. Gall. De qua-
 tre membres. Ital. Di quattro membri. German. Das vier
 oder theil bat. Hispan. De quatro miembros. Polon. Szepni, Vng.
 Meg szepni onok kegyetlen. Ang. Of four members in a
 te.] Quod quatuor constat membra. Unde odorum qua-
 dam genera, quatuor constat eorum generibus, Tana-
 cola appellamus.
 Tetrachoron, penultima producta. [στυβαριον. Gall. De qua-
 tre palmes. Ital. Di quattro palmi. German. Die viererling.
 Hispan. De quatro palmis. Polon. Szepni, Vng. Vng.
 Meg szepni onok kegyetlen. Ang. Of four palmes or fannas.] Latere so-
 lus, à quatuor palmorum majorem: hoc est, pedum man-
 longitudine dictum. Prisci enim Græci *τετραχορδον* palmum ro-
 bant: unde & *τετραχορδον* munera dicitur, quod manu darentur. autor
 Plin. lib. 55. cap. 14.
 Tetradrachma, mæ, f. p. vel tetradrachmum m. [στυβαριον.
 Gall. De quatre drachmes. Ital. Di quattro drachme. Ger.
 Ein Wäng bey den alten / hielt vier drachmas / vñ gefelt bey uns
 haben Gutes. Hispan. De quatro drachmas. Polon. Szepni, Vng.
 Meg szepni onok kegyetlen. Ang. Of four drachmas.] Nummus quaternus valens drach-
 mas. Livius 4. bell. Maced. Ad hæc clypei argentei decem, &
 quatuor argenti octoginta quatuor millia fuerit. Ambr. tra-
 drachmæ vocant: trium ferè denariorum in singulis argenti
 est pondus.
 Tetragonathii, *τετραγωνηθια*, Aranei quidam, à quadrilato mul-
 titudine ita dicti, quas Græci *τετραγωνηθια* dicunt. Plin. lib. 30. cap.
 4. Tetragonathii duo genera habent: prior, medium caput di-
 stinguente linea alba, & transversa altera: hic non tamotem
 facit. At cinereus posteriore parte candidum, lenior.
 Tetragonismus, *τετραγωνισμος*, Quadratio, alterna figurarum
 quadratarum ductio.
 Tetragonus, penultima producta. [στυβαριον.] Quadrangula-
 ris, sive quadratus.
 Tetragrammaton, [στυβαριον. Gall. De quatre lettres.
 Ital. Di quattro lettere. German. Das vier buchstaben bat. Hisp.
 De quatro letras. Polon. Szepni, Vng. Vng. Meg szepni onok kegyetlen.
 Ang. Of four letters.] Quod quatuor constat litteras.
 Unde Dei nomen dictum est tetragrammaton, quod non mo-
 do apud Hebræos, verum etiam apud Græcos, Latinos, Æ-
 gyptios, Chaldaeos, Arabes, Gallos, multosque alios popu-
 los quatuor clementis scribatur.
 Tetrametron, pen. corr. [στυβαριον.] Carminis generis Cam-
 picis familiare, quatuor constat mensuris majorebus: hoc est,
 pedibus octo, unde & Octonarium vocant Latini.
 Tetrastichium, *τετραστιχιον*, Emp'astu generis apud
 Celsum libro 3. cap. 19: pan movendo inprimis videt: in
 dictum, quod ex quatuor constat simplicibus, cetera pier,
 sina, & sero taurino, pari portione commixtis. & A' gule quo-
 que proceribus tetrastichium dicebantur epula quædam
 delicatiores, quæ ex quatuor preciosis optionis constabat,
 scilicet phasiano, sumine, petra, & crustulorum: quod genus pri-
 mum ab Aelio Vero fuisse excogitatum, aut ut in vita erat
 Spartianus.
 Tetrastichium, penultima prod. [στυβαριον.] Tetra quatuor ca-
 sus variatum.
 Tetrarchæ, z. m. p. [στυβαριον. Gall. Le signeur, ou gouverneur
 d'un quartier d'une province. Ital. Signore della quarta parte d'una
 provincia. Germ. Ein Vierfarß. Hisp. Señor de la quarta parte
 d'una provincia. Polon. Szepni, Vng. Vng. Meg szepni onok kegyetlen.
 Ang. The government of the fourth part of

partes a provinciae contrer. Qui quartâ regni partem obtinet. Cic. ad Attic. lib. 2. Qui regna, qui prædia tetraarchis, qui immunes pecunias pauca deducunt. Lucan. lib. 7. sicci sed plurima campi Tetraarchis, regesq; tenent, magniq; tyranni. Horat. 1. Satyr. 1. habebat in pte ducentos, sæpe decem seruos: modo reges atq; tetraarchas.

Tetarchia, s. p. [Tetrapolis. Gall. Quatrième partie d'une province. Ital. Quarta parte di una provincia. Ger. Das vierte theil eines forschendens oder herrschens. Hisp. La quarta parte di una provincia. Pol. Czwarci czesci państwa. Ang. The four part of a province.] Quarta partis regionis cuiuspiam imperium. Cic. 1. de Divin. Cuius quidem hoc præclarissimum est, quod postea quam à Casare tetraarchis, regno, pecuniisq; multis est, negatè tamen eorum auspiciorum, quæ libi ad Pompeiû profectionem secunda evenerunt, ponere.

Tetrasichon, pen. corr. [Tetrasichon. Gall. Quatre vers. Ital. Quattro versi. Ger. Vier vers. Hisp. Cuatro versos. Pol. Cztery wersy. Vng. Négy vers. Ang. Four verses.] Carmen quatuor versibus tetragrammâ concludens: quemadmodum Dichon quod duobus versibus rem absolvit. Quæ enim Græci versum appellant.

Tetrasyllabum, [Tetrasyllabon. Gall. De quatre syllabes. Ital. Di quattro sillabe. Ger. Das vier silben hat. Hisp. De quatro syllabas. Pol. Cztery sylaby. Vng. Négy székkel lebből áll. Ang. Of four syllables.] Quod est quatuor syllabarum: ut, Imperator. Tetra, pen. corr. m. f. Tristes ac severi, à Sabinorum monte Tenno dicti, qui asperimus est. [Tetrasyllabon. Gall. Quatre vers. Ital. Quattro versi. Ger. Vier vers. Hisp. Cuatro versos. Pol. Cztery wersy. Vng. Négy vers. Ang. Four verses.] Carmen quatuor versibus tetragrammâ concludens: quemadmodum Dichon quod duobus versibus rem absolvit. Quæ enim Græci versum appellant.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Tetras, n. s. f. Quicquid contextitur aut componitur. [Tetras. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Teuthridon, [Teuthridon, Dioscoridi. Ger. Wüder wotes.] Herbae nomen quæ aliâ polium dicitur. Plin. lib. 21. cap. 7. Polium quidam teuthridon vocant, etc.

Texo, xis, xui, xum, act. a. Telam conficio. [Texo. Gall. Tisser, tisser. Ital. Tessere. Ger. Weben. Bel. Wrom. Hisp. Tejer. Pol. Tkac. Vng. Zs. Ang. To weave.] Tertius Heavt. Texorem idem sicut dicitur ipsam offendimus. Tibul. lib. 2. Eleg. 3. Illa gerat vestes tenues, quas forma Cæa Texuit. Virg. 10. Eclog. Dum sedet & gracili hincellam textit hincellam. & Per translationem Texere ponitur pro componere, fabricare, scribere, colligere, compingere, concinnare: [Texo. Gall. Tisser, tisser. Ital. Tessere. Ger. Weben. Bel. Wrom. Hisp. Tejer. Pol. Tkac. Vng. Zs. Ang. To weave.] ut Texere hystoriam, texere corollam. Cicero ad Atticum, lib. 4. Paulus in medio foro basilicâ iam penè textit iisdem antiquis columnis. Plin. lib. 13. cap. 11. Ex ipso quidem papyro navigia texunt. Virg. 11. Aen. Bis denas italo texamus robore naveis. Ovid. Epist. 15. Textitur & collis pãda carina suis. Texere nidos apud Quintil. lib. 2. cap. 16. Texere epistolâs, Cicero ad Pætum lib. 9. Epistolâs verò quotidianis verbis texere solemus. Idem ad Quint. Frat. lib. 3. Sanè texebatur opus lucentè hominumq; dignitas aliquantum orationis pondere asserbat.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Textus, a, um, participiû. [Textus. Gall. Ouvrage tissû. Ital. Cosa tessuta. Ger. Ein gewapp. Hisp. Cosa tejida. Pol. Wzrostek. Vng. Zs. Ang. That is woven.] Martialis lib. 5. Et dona matrua vimineo ferunt textu. Ovid. Epist. 16. Purpura nempe mihi, pret. ofaq; texta dabuntur. Virg. 2. Aeneid. Tum leveis ocreas electro, auroq; tecto, Hæstamq; & clypei non enarrabile textum. Pinea texta carina, Catullus Argon. & Textum orationis, pro stylo. Quintil. lib. 9. Neq; illud in Lybia dicendi textum tenue, atq; ratum lætioribus numeris erat contumendum.

Vertical text in the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Vertical text in the right margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Gall. Tiffure, ou tissiment. Ital. Tessura. Ger. Webung/ fiedtung in einander. Hisp. Obra de tener. Pol. Tkama. Vng. Zimas takasfag. Ang. A weaving. Lucret. lib. 3: Quam tenuis conset textura, quamq; loco se continet parvo.

Thalamegos, pen. prod. Judamozje, Navis genus. Athenzus, Aedificavit Prolemxus Philopater navem etiam fluvialem, que thalamegos vocabatur. Longitudo ejus semistadium: latitudo que esset amplissima triginta cubitis: altitudo cum suggestu tabernaculi paulo minor quadraginta cubitis: figura ejus neq; longis navibus, neq; rotundis assimilis.

Thalamus, penult. cor. m. f. [Thal. chuppah. Judamozje. Gall. Chambre à coucher. Ital. Camera da sposo o de sposa. Ger. Die schlufftammer der Eheleute. Hisp. La camera y cama donde se ayuntan los desposados. Pol. Komara zepje pakl a lala jenucha. Vng. Agyas haz. Ang. A chamber to lye in.] Commune conjugis utriusque cubiculum. Virgil. 9. Aeneid. Ferreiq; Eumcaidam thalami, & discordia demens. Per translationem pro ipsa nuptiis atque adeo pro ipso connubii jure accipitur. Idem 6. Aeneid. Hic thalamum invasit nata, vetitosq; hymenaeos. Idem Aeneid. 4: Non licuit thalami expertem sine crimine vitam Degere more ferre? Ovid. 10. Metamorph. sine conjugis caelebs Vivebat, thalamiq; diu consortio carebat. Idem 1. Amor. Eleg. 2: Ille sibi proposuit thalamos violare pudicos. Thalamus, pro alveolis apium. Virgil. 4. Georg. Post ubi jam thalamis se composuere, siletur in noctem. Hinc Epithalamium, carmen nuptiale.

Thalassicus coloris est. Marinus. [Thalassos. Gall. De couleur de mer, comme bleu au pers. Ital. Di colori di mare. Ger. Meerfarb / ede wasserfarb. Hisp. De color del mar. Pol. Wodni farbi. Vng. Tezer zu Ang. sea coloured.] Qui similis est fluctibus marinis. Graeci enim Thalassos mare dicunt. Plaut. Nescio quis tecum incedit ornatu quidem thalassico. Idem Mil. Palliolum habeas ferrugineum: nam is color thalassicus.

Thalassius, a, um, pen. cor. ejusdem significationis. Lucretius libro 4: tecturq; thalassina vestis. Hoc est, caerulei coloris, & marini.

Thalassio, Vide TALASSIO.

Thalassium, Thalassos, Medicamentum quod fit ex aquis portionibus, maris, mellis, imbris, fistiliq; vase depicato conditur. Plinius libro 12. capite 6: Invenitur quod vocatur thalassium, a quo portioibus maris, mellis, imbris, &c. Accurrationem hujus medicamenti confedionem vide apud Dioscorid. lib. 5. cap. 17.

Thalassium terra Thalassos, Maris mensor.

Thalassium, Thalassos, Dioscoridi, Herba folia coriandri habens, pinguis paulo, caulem papaveris. Plin. lib. 27. cap. 12.

Thalassos, Thalassos, Ger. Klaget odet die miassem fanga im fueltasth. [Thalassos. Gall. Thalassos. Ital. Thalassos. Ger. Thalassos. Hisp. Thalassos. Pol. Thalassos. Vng. Thalassos.] In portis & capis, & alio, medii stipites dicuntur: Thalassos est, vitescere. Colum. lib. 11. cap. 3: Thalli caparum venis prostermentur, totumq; semen excutitur. Thalassos item dicuntur rami lauri, vel oliuae, semper virentes.

Thalassos, Thalassos, dicti qui Athenis in Panathenaeis oleae ramos gestabant. Erant in utroque senex. Unde per jocum thalassos dicuntur, qui ad munera obeunda suat inutiles.

Thanatos, Latine, mors dicitur, a quo Athanatos, immortalis.

Thapsia, Thalassos, Frutex est torsi specie ferulae similis, graciliore tamen caule, folio forniculo simili, umbellas habens in singulis germinibus anetho similes, & in his flores luteum: semen autem modice latum, minus quam ferulae: radix est praegranda, intus candida, foris nigra, crassiore cortice vestita, & acris. Colligitur ex ea liquor ejusdem nominis, effusa circa eam terra, vulneratoq; cortice. Dicitur Thapsia a Thapso insula, in qua primum creditur inventa. Vide Plin. lib. 13. cap. 22. & Diosc. lib. 4.

Thea medes, Thalassos, Lapis contrariam magneti habens naturam. Nam ut ille ferum occulta quadam virtute vi ad se attrahit, ita theamedes respuit, repellitq; Plin. lib. 35. cap. 16.

Theatrum, tri. n. f. [Theatron. Gall. Theatre. Ital. Teatro. Ger. Ein hald rund Schaubhaus / schaubhaus / schaubhaus. Hisp. Teatro, logar he. dlo en forma de media luna para jugar. Pol. Dwa ilia zier pakajamania. Vng. lakokoch epalat, hely. Ang. A theatre or stage where the beholders play.] Aedificium in hemi. ychi speciem factum, ad videnda spectacula: sive conum: dicitur Theatron, hoc est spectando dictum. Virgil. 1. Aeneid. hic alta thecaus Fundamenta locat ali. Ovid. 2. Amor. Eleg. 7: Sive ego marmorei reperi summa thecaus. Plinius lib. 11. cap. 31: In theatrorum orchestrae scobe, aut arena superjecta deponitur vox. Aliquando tamen ponitur pro spectaculo. Martial. libro. 1: Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro dicitur, exhibuit Caesar Arena tibi. Aliquando pro multitudine spectantium Magno theatro hae acta sicut est, multis spectantibus. Cicero 3. de Orator. Sin his paulum modo officium est, theatra tota recia-

mant. ¶ Versari in theatro, per translationem, pro esse in aliquo loco conspicuo, in luce, in omnium oculis. Cicero in Ver. act. ult. Sic obtinui. Quae plurimum in provincia Sicilia, ut omnium oculos in me unum coniectos arduerit: ut me, Quae plurimum in meam, quasi in aliquo orbis terrae theatro versari confirmarem.

Theatrum, Spectandi locum in theatro senatores in imis gradibus ante omnes habuerunt: quod insinuere curules a dilectis censorum iussu. Attilius Serranus, & L. Scribonius Libo. loci postea sua lege L. Roscius Orho, Cicerois aetate, alterum in populo distinctione: tulerit eniq; ut equites ordo senatorem a plebe in XLIII. gradibus sederet, iis tamen equibus caeteris, qui sine suo, sive fortunae vitio decessissent, cui generi equum locum assignavit, pena interrogata, si in XLIII. sedibus, hoc illud in Antonii, oratione 11: Tenetne memoria, te praevocatum decessisse: Patris, impio, ista culpa est, concedo illud tamen audacia tuae, quod sedisti in quatuordecim, quum esset lege Roscia decessitoribus certus locus confectus: quantum quis fortunae vitio, non suo, decessisset, primum iugiter senatorum in sedibus circa proximis confederat secundum loco proximis sedisse equites putabam, quum exceptis magistratibus & senatoribus & magistratibus dignitate antea: sed i Cornelio Tacito monitus, opinionem mutaviis enim, sedisse quidem in XLIII. ordinibus equites narrat, non tamen ante plebem, sed confusus tantum ut XLIII. ordines haberent. Hero, inquit lib. XV. equium Romanorum locos sedibus plebis anteposuit apud circum: nam ad diem indifferet ibant: quia lex Roscia nihil, nisi de XLIII. ordinibus sanxit. Ex libro P. Maximi de legibus Romanis.

Theatrum, n. f. [Theatron. Gall. Petit theatre. Ital. Piccolo teatro. Ger. Ein schawhauslein. Hisp. Pequeno teatro. Pol. Maloie dygnost. Vng. lakokoch helyetke, szinesetke. Ang. A little field or stage.] diminutivum forma Graeca a theatro deducta. Varro lib. 5. de Re rustica: Inter has & exteriores graduum substructum, ut theatridium avium: mutuli crebri in omnibus columnis impositi, sedilia avium.

Theatralis, ae, om. t. Theatralis, seu quod ad theatrum pertinet. [Theatron. Gall. De theatre. Ital. Di teatro. Ger. Das Schaubhaus oder schawhaus. Hisp. Casa de teatro. Vng. lakokoch helyetke. Ang. Belonging to a scaffold.] Unde dicitur theatralis theatralis. Cicero pro Sextio: Theatrales gladiatorum, coacti dicuntur omnino solere levitate nonnullorum cupios plausus exiles & rarios excitare. Tacitus li. 1: Erat in castris Petriani quidam, dux olim theatralium operarum. Humanitas indecora, & theatralis. Quint. lib. 2. cap. 2.

Theatrum, a, um, [Theatron. Gall. De theatre. Ital. Di teatro. Ger. Das schawhaus. Hisp. Casa de teatro. Vng. lakokoch helyetke. Ang. Of a scaffold.] Quod ad theatrum pertinet, flauis theatrici Spectacula theatra.

Thebaides, sive Thebaicae, Thalassos, Palmulae sunt arbores, quae admodum & Arabicae, macro corpore, caetera, & vapore assiduo, crusta vel ut quam cute obducta, iudicia ut inquit Strabo) suaviores, etiam duriores. Gignuntur in Thebae & Aegypti regione. Arabiopiae coeterminae: unde & nomen accipiunt. Vide Plin. lib. 13. cap. 4.

Theca, s. p. [Theca. Thalassos. Gall. Theca. Ital. Theca. Ger. Ein gehobenes fass / fass / fass. Hisp. Lugar donde se guarda. Pol. Odkryty pokrow. Vng. Tek. Ang. A case, chest or cabinet.] Vagina, locus in quo aliquid reconditur: Theca calami, theca numaria, theca vasorum. Varro lib. 1. de Re rustica. cap. 45: Proinde ut grani theca fit gluma, & apex arista. Martial. lib. 17: Somitus thecae calami amare memento. Cantina nos dedimus, tu leviora para. Cic. ad Attic. lib. 4: Quare in hoc thecam numariam ne retexeris in alio cras cantine. Item 6. Verina: Qui videt equum Trojanum introducendum, vide captam esse dicitur: effem sine thecae vasa: exorquet alia de manibus mulierum.

Thelygonum, [Thelygon. Ger. Thelygon. Ital. Thelygon. Hisp. Thelygon. Pol. Thelygon. Vng. Thelygon. Ang. Thelygon.] Herba ab alio sentipron vocatur, propter similitudinem radice, cuius radice monentur scorpionis. Plin. lib. 24. cap. 10.

Thelyptis, huius Thelyptis, pen. cor. f. [Thelyptis. Ger. Thelyptis. Ital. Thelyptis. Hisp. Thelyptis. Pol. Thelyptis. Vng. Thelyptis. Ang. Thelyptis.] Alterum genus filiciae thelyptis Graeco vocatur: sive nymphocamptris.

Thema matris, Thalassos, Latine positum, seu positio dicitur, & sicut etiam themata mathematicorum apud Firmicum, sicut dicitur natalis, & quasi positurae cordis, dicitur per m. Thema controuersa

controverſia declaranda argumentum. Quintil. lib. 7. cap. 2. ſunt in illi cura in controverſia forenſibus noſſe omnia, quæ in cauſa verſantur. Nam in ſchola certa ſunt & pauca, & ante declarationem exponuntur, quæ ſchola Græci vocant Cæro propoſita.

Thēſia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] (ut docet Alconius) ſunt ſacra vehicula, cum pompa ſolennium & officiōrum: ſic dicitur quod ante eas lintea tenduntur, quæ gaudent manu tenere & tangere qui eas deducant. **Thēſia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] id eſt, arte divina, & ſic per thēſiam dicitur Cicero de Aruſpicum reſponſis: Te appello, Lentrale, cujus ſecundum ſunt thēſia, curricula, præcæſio, ludæ, libationes. **Thēſia** libro 1: Quæ anguſtillima veſtis eſt, thēſia ducentibus, triumphantiſſimæ, ea veſtis mediæ ædificata ſel- liſſimæ.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Deorum origo: quo nomine extat opus Herodoti, deorum genealogias explicans. Cic. 1. de Nat. deorum. Quam verò Herodoti Theogoniam: id eſt, originem deorum interpretatur, tollit omnino.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Gall. Theologia Ital. & Hiſp. Theologia. Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit. Pol. Theologia. Vng. Theologia. Ang. Theologia. Prima philoſophiæ pars, quæ verſatur circa Deum, & rerum divinarum contemplationem.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. magica, qua Perſarum reges adveſus omnia cum animi, tam corporis incommoda ſuebantur. Plin. lib. 24. cap. 19: Thēſiologia triginta ſchœ- nis à Choarpe aſſeci, pavonia picturis ſimilem, odore eximio. Hæc ſicem regibus Perſarum comedi aut bibi: omnia corporum incommoda, inſtabilitatemq; mentis, eandem demerſionem à potentia majestate appetunt.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Adjectiv. à nomine proprio Theon: ut Dente Thēſiologia dicitur, Horat.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Latine, Speculatio, cōmentatio. [p. 17] **Thēſiologia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Gall. Contemplatione Ital. Speculatione. Ger. Contemplatione. Pol. Contemplatione. Vng. Contemplatione. Ang. Contemplatione. Cic. de ſato: Etiam ſi eſt divitiarum, qualibet unam à præceptis artis proficietur: Præcepta appello, quæ dicuntur Græce Thēſiologia.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. quæ nullum exigens actum, ipſo in ſuſtinetur, intellectu contenta eſt. Quintil. libro 2. cap. 13.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Speculatio, meditatio, contempla- tio. Cic. de ſato, quod eſt animo contemplari.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. à quo multa per compositionem ſunt.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. cum accento in penultima. [p. 17] **Thēſiologia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Virginitatis epitheton eſt, quod Latine Deiparam venire poſſimus. Cōtra Theotocos accento in antepenultima ſignificatio, paſſivam habet ſignificationem, idem va- lens quod ex Deo natus. Verum hujuſmodi dictiones merè Græcæ, quæ noſtris literis ſcribi non conſueverunt, ſatis ſunt à Græcolatino Lexico petere: quum hæc nihilo magis pomeant quam Latinarum vocum ſignificationes ad Græ- com Lexica.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. sive Theriaca, cæ. t. p. [p. 17] **Thēſiologia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Gall. Theriaca Ital. Theriaca. Ger. Theriaca Hiſp. Theriaca. Pol. Theriaca. Vng. Theriaca. Ang. Theriaca. Medicamentum præſtatiffimum, multis et ſimplicibus conſtat, ſingulariter adverſus venena omnia temedum. Dicitur Theriaca à Thēſia: hoc eſt, à venenatis beſtis, ſive quod illarum carnes recipiat hæc compoſitio (ſit enim ex viperna carne) ſive quod earum venenis adverſetur. Plinius certè Theriacam ab effectu non à materia videtur ap- pellatæ, non unam ejus conſiciendæ rationem præſcribens, cui tamen nulla admixcet venena. Quin & vitis quoddam genus in Thāſia natiens, Theriacem appellat, nō aliam ob cau- ſam, quàm quod venenatis omnibus videatur reſiſtere. Vide ſolum lib. 21. cap. 21. & lib. 14. cap. 18.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] pen. prod. [p. 17] **Thēſiologia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Gall. Un parc à nom de bête ſauvage. Ital. Venato, barto. Ger. Ein Thiergarten. Hiſp. Zoológico. Pol. Zwierzyńca. Vng. Vad- kert. Ang. A park to feed wild beaſts in. Vivarium, in quo feræ ſolent. Varro lib. 3. de Re ruſtica. Sylla erat (ut dicebat) ſupra quinquaginta iugerum, materia ſepta, quod nō leporarium, ſed thēſiologia appellabat.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] pen. prod. nō. [p. 17] **Thēſiologia** [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Gall. Un viere appelle ſa-

Ital. ſiſſa Ger. Zigmagon. Hiſp. Uaga qui hæc materia. Pol. Zigmagon. Vng. Zigmagon. Ang. A ſiſſa in the fundament called the pylus. Viciuſ vinilium, interiuſ & ſedis, & partium aliaru, multo ac nigro ſanguine, mali odoris atra ſit caro, & corio dicitur. Ex quo naſci quandoq; ſolet herpes eſthiomenos. Ita vocatur ulcers genus, quod ſeipſo corpore oſſa uſq; devorat, inæquale ac cægo ſimile.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Frutex eſt ſubherbacens, roſeo flore: inde nomen habens, quod torporem afficit ſerpentibus, quali Zigmagon ſignis. Vide Pinium lib. 25. cap. 9.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit. Veſtium, vel veſtis tenuis, qua utebantur mulieres Palæſtinæ. Dicitur Thēſiologia ſive quod eo ſiſſa, hoc eſt, meſſores, uterentur ſive quod eo ſiſſa, hoc eſt, ſiſſa maxime uſui eſſet.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermes, baing. Ital. Soffi, bagno. Ger. Donatur warme Bäder. Hiſp. Baño o bañia. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Bath, ſtome, bathing place. Loca aquas habentia aut ſponte nature calentes, aut ſor- tace calefactas, ſudandi lavandive uſibus deputata. Sic & Hebra. hoc eſt, à calore, proprie tamen Thermas vocamus, quas ſudandi gratia ingredimur: quæ Seneca Sudatoria vocat. Quid (inquis) cum Sudatoria? Omnis Sudor per laborem excat. In quo verò deſcendimus, ut lavemur. Balneo vocamus, & balnearia, Græci βανια. Quæ tamen differentia perpetua nō eſt. Nam & thermas pro balneis legimus, in quibus aqua calida lavamur. Vide Vallam in Rauderſem, & ea quæ ſupra an- notavimus in diſtione BALNEAE. Martial. lib. 1: Hic ubi mir- ramur velocia munera thermas.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Peti- ta. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. War- mebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

Thēſiologia [Ger. Ein Saar derauf man Heythumb und Sudtauffen mit.] Hebra. Gall. Thermopolis. Ger. Warme Bäder. Hiſp. Petre bagno. Ital. Petite ſoffe, petre bagno. Ger. Warmebäder. Hiſp. Petre bagno o baño. Pol. Cieplice. Vng. Gőz fürdő, he viz fürdő. Ang. Little ſtome. Martial. libro ſecundo: Hætuſcia niſi thermulis laveris illotus motiens Oppiane.

act. 4. f. 3. v. 67.

act. 4. f. 3. v. 7.

lecta fabulam agebant: thymelici verò, qui personam ex fabula non habentes, ante scenam in orchestrâ saltabant, & scenæ inserviebant.

Thymiamis atis. n. t. [ῥυμιανισ] Gall. Encensement. Ital. Perfumia. Ger. Ein deuchter und lieblich riech. Hisp. Sabumero. Pol. Kadzys. karp wosyepne. Vng. Jolien. Ang. A sweet perfume. J. Sulfus, vaporatio, suffimentum. Quod est vaporare, sufficere.

Thymiatium, Thymbulum, vel etiam locus in quo sufficit adoleo.

Thymus, vel Thymum, [ῥυμιον] Gall. Du thym. Ital. Timo. Ger. Wascher quader thymen und immetraut. Hisp. Tamiyona. Pol. Tymy. Vng. Mez. Ang. Time herbe. J. frutex humilis, odoratus, apibusq; granulosus. Virgil. 3. Eclog. Dumq; thymo pascentur apes, dum rose cicadae. Horat. 2. Carm. ut apis Matine Grata carpentis thyma per laborem. Sicut autem thymi duo genera, album scilicet, & nigru. Vnde in thymum mel, quod ex utroq; thymo collectum est. Plin. lib. 11. cap. 16. Thymus item, ut inquit Julius Pollux, veruaculus est, Aegyptiæ fabæ magnitudine, scabra, & subrubens siccusque, cujus summa pars (ut Celsus inquit) florè thymi repletur, in genitalibus, sede, feminibus, palmis, & intertibus pedum partibus nascens. Vide Plin. lib. 12. cap. 10.

Thymus, pen. prod. [ῥυμιος] Gall. Vin de thym. Ital. Vino de ty. Ger. Wasch quader thym. Hisp. Vino de tomillo. Pol. Wino tyne. Vng. Mez. Ang. Wine of thyme. J. Vinum thymo conditum: ea forma dictum, qua Absinthice, & Abrotanice: de quo Col. lib. 12. cap. 36.

Thymus, adiect. Quod ex thymo factum est. [ῥυμιος] Gall. Vin de thym. Ital. Vino de thimo. Ger. Wasch quader thym. Hisp. Vino de tomillo. Pol. Wino tyne. Vng. Mez. Ang. Wine of thyme. J. Colum. lib. 6. cap. 33. Cum melle Amro, vel si non est, utiq; thymino celeriter levatur.

Thymus, aliud adiectivum. [ῥυμιος] Gall. Vino de thym. Ital. Vino de thimo. Ger. Wasch quader thym. Hisp. Vino de tomillo. Pol. Wino tyne. Vng. Mez. Ang. Wine of thyme. J. Plin. libro 11. capite 15. Thymus in mel condit.

Thymus, m. f. [ῥυμιος] Gall. Thym, ou thymine. Ital. Timo. Ger. Thymus, ist ein thymus wird angestrichen: teo. Hisp. Elatan perfumado con thimo. Pol. Wypio. Vng. Hony. Ang. A thyme hie. J. Picea maritima est nonissima, qui melle Mas copiosissime capitur in freto Gaditano. Nam id tempus ex Oceano Atlantico in Mare mediterraneum irumpit, non tunc Gaditanorum quatuor, qui insidiam eorum multitudinem rebus extrahunt, cetamq; insunt, saluetaq; membratq; dissectos, & in cadis aservatos, celebri mercimonio per omnem Europam diffundunt. Hæc ferè ex libello Julii Iovii de Romanorum piscibus.

Thymum, pen. prod. [ῥυμιος] Sæcum erat, quo piscatores Nepesino thymum immolabant, spe impetrandæ ab illo scilicet captae. Vide Cælium Rhodiginum lib. 5. cap. 6.

Thyrus, m. f. [ῥυμιος] Gall. La thyse ou thyse de quelque herbe que on se. Ital. Torfo, castoreo. Ger. Ein ansechter transtingel. Hisp. Horno a tranco de herba. Pol. Gl. ab tako pres wianu i syl. Vng. Thyrus in thyrus capta. Ang. The stalk or stem of an herb. J. Proprie dicitur illud in herbis, quod virgula in modum, vel tenuitatem confingit. Plin. libro 19. capite 18. Inventum omnes thyrus, vel folia lactucarum protogare urceis conditas, ac recentes in patinis coquere. Idem: Folia lactucæ tosta, thyrusq; ex aceto bibuntur. Lucetius accipit thyrusum pro ferore, ardore, stimulo, vel insidulo, quum ait: Percussit thyrus laudis spes magna meum cor. & est præterea thyrus hilla aculeata, hederis obiecta, quam in Orgiis Bacchæ quæritur. Tacit. Messalina crine fluxo thyrusum quarrens. Scribit Dioscorus: Dionysium in exercitu habuisse mulieres thyrus amatas. Et Macrobius ait: Liberum patrem tenere thyrus, quod est latens telum, cujus mucro hederæ lambente protigitur.

Thyriger, Dicitur est Bacchus. [ῥυμιος] Seneca in Medea: Candida Thyrigeri proles.

Tiaræ, pen. prod. f. p. [ῥυμιος] Gall. Ornament de tête de femme de Perse, da. quod est vie pout apres les hair & dentifer. Ital. Ornamento di donna Persiane, usato poi di re & principi, miera, capelli, ma zerbis. Ger. Ein honygequand der Weibchen in Persia wird genommen für ein K. Hisp. Corona. Pol. Kapla. Vng. Honygequand der Weibchen in Persia wird genommen für ein K. Ang. A kind of ornament worn on the women's heads in Persia. J. Ornamentum capitis Persicarum pueri mulierum, quo postea usi sunt reges, & sacerdotes. Iuven. Sat. 6. & Phrygia vestitur bucca tiara. Virgilius per usurpatione dixit: Reperimusq; sacriq; tiaras. Alioqui enim Tia-

ra dicitur, teste Servio. Hieron. ad Fabiolam: Quantum est genus vestimenti rotundum pileolum, quasi sphaera media dividitur, & pars altera ponatur in capite, hoc Graeci, & nostri nunc, nonnulli galeam vocant. Non habet acumen in summo, nec rotam usq; ad comas tegit, sed tertiam partem à fronte in operam relinquit, atq; ita in occipitis vicia cõstituitur, ut non facile labatur ex capite.

Tibia, f. p. Proprie est os cruris, oppositum suræ. [ῥυμιος] Gall. Tamba, l'os de la tamba. Ital. Gamba. Ger. Das Schenkel. Bel. Dat. Schenkel. Hisp. Espalda de cauda de la perra. Pol. Golen. Vng. Bõdzer isen. Ang. A shin, the shindano. J. Celsus lib. 2. cap. 1. Ipsum autem crus est ex ossibus duobus, &c. Verum alterum os ad exteriore parte, &c. alterum à priore parte possum, cui tibia nomen est, longius & in superiore parte plenus, solum cum femoris inferiore capite committitur, sicut cum humero cubitus. Tibia item vocatur instrumentum musicum oblongum, tetes, & foraminosum, quod iustitiam, & digitis modo adductis, modo reductis temperatum, non in iucundam reddat symphoniam. [ῥυμιος] Gall. Vne flûte. Ital. Piffara, piva. Ger. Ein Schwingel pfeifen. Hisp. Flauta. Pol. Flauta, fl. amais. Vng. Flûte, sz. taryato. Ang. A flute. J. Has primum ex græcum tibiis confectas existimant, & inde nomen accepisse. Horat. de Arte: Tibia non, ut nunc, orichalco vincta, tubæque, Aemula: sed tenuis, simplexq; foramine paucis. Ovid. 3. Trist. Eleg. 1. Tibia funeribus convenit illa meis. Cicero. 1. Tusc. Non intelligo quid metuar, quum tam bonos septenarios fandar ad tibiam. Virgil. 3. Eclog. Incipe Mænalios mecum moa tibia versus. Cic. de clar. Orat. Si tibi inflat non referat sonum, adiciendas eas sibi tibicen putet.

Tibialia, sicut n. t. Velamentum tibiari. [ῥυμιος] Gall. Lambiere, l'os de tamba, armoire de tamba. Ital. Calce fibulare. Ger. Strumpf an hofen stiften oder der stäbchen das man an die schuh an legt. Hisp. Armadura de aquella parte, modica calca. Pol. Nacpoki. Vng. Narijnya, salancs. Ang. Hoax or mather flacke. J. Sæton. de Augusto: Hyeme quateros cum pingui tota tunica, & subucula thorace laneo, & feminalibus, & tibialibus muniebatur. Tibialia pro oreis, quibus tibia militum muniantur. Paulus Iureconsultus: Si tibiale vel humerale miles alienavit, castigari verbis debet.

Tibialis, le. om. t. Quod est idoneum ad tibiis faciendas. [ῥυμιος] Gall. Apparement à flûte. Ital. Pertinente à flauta. Ger. Auf dem gut schwingen oder pfeifen zu machen ist. Hisp. Pertinente a flauta. Pol. Do cyntowa pizjal ek dobra. Vn. Narijnya sz. taryato. Ang. Flûte, sz. taryato. Plin. lib. 16. cap. 36. Terna arundo est tibialis calami, quam auleticam vocant.

Tibicen, inis, secunda syllaba prod. m. t. Qui tibia canit. [ῥυμιος] Gall. Tamba, l'os de tamba, armoire de tamba. Ital. Trombetta. Ger. Ein Schwingel. Schwingel pfeifen. Hisp. Tamber de flauta. Pol. rzytyk. Vng. Sz. taryato sz. sz. Ang. A flute or player on the flute, a piper. J. Plin. in Pseud. Tibicen vos interea hic de egerit. Cicero ad Gallum lib. 9. Ille autem qui se tectum potem bellum tibiicem habere, & se bonum unctorem, d. lectis à me Horat. 3. Epistol. Nunc tibiicibus, nunc est gavisus Tragedis. Tibicen item, ut dicitur, piz dicitur iue tigna, quibus ædificia inclinata & alioqui iutura sustentantur, Iuven. Saty. 3. Nos urbem colimus tenui tibiicem fulam Magnam parte sui. Tibicem pro sustentaculo telt. Ovid. 4. Fast. Hæc modo versabat stantem tibiicem telam. Virgilius quoq; hemistichia sua, quæ in Aeneide aliquot reliquit impetita, tibiicem appellabat, eò quod ad futicendam supplicandamq; sententiã ad tempus essent inferta. Ipsa quoq; particula, quibus veruum hiatus replentur, alioqui nihil facientes ad sententiam, tibiicem à Grammaticis appellantur. Quale est hoc apud Virgilium: Sic forte precatur. Nam forte vacat.

Tibicula, n. t. p. cor. f. p. Mulier tibia canens, quemadmodum Fidiçia, quæ canit fidibus. [ῥυμιος] Gall. Femme qui joue de la flûte. Ital. Donna che suona di flauta. Ger. Schwingel pfeiferin. Hisp. Tamber de flauta. Pol. rzytykoma. Vng. Taryato sz. sz. Ang. A woman that plays on the flute. J. Mart. libro 14. Ebria non madidis rampit tibiicula buccis.

Tibin, inquit Origenes super Exodum, esse genus tegminis ex vitis aut papyro contextum, vel etiam ex arborum cortice formatum, intra quod Moses expositus fuit.

Tignus, n. m. f. & Tignum, n. l. Trabe, qua varè disposita domus ædificatur: & proprie, cui superponitur tectum: à tignendo nomen deductum. [ῥυμιος] Gall. Solus, thymon, marais. Ital. Trave. Ger. Ein rafen stoch. Tashlats. Hisp. Viga à madera de la techumbre. Pol. Krokow, kopol. Vng. Taryato, anes les zercnda. Ang. A beam, a rafter, all timber is build with. J. Lucet. libro 1. Nec quam sublinent ignes ad tecta domorum, Et celeri flamma degustantigna, tadesq; Horat. de Arte Poet. & modicus intravit palpita ugnis.

tignia. Ovid. 3. Metam. Sordida terga suis nigro pendencia tigno. Iuven. Satyr. 3. fecit asserere dano. Alterat hic tignum capiti incutit, ille metretam. Caesar. 4. bell. Gall. Tigna dina scilicet pedalia ab imo præacuta, dimensa ad altitudinem fluminis. Tigni nomine omnia generis materici, ex qua ædificia constant, connotantur, inquit Vlp. de tigno juncto l. 1. & ad exhib. l. Tigni & Caius de Verb. sign. l. Tigni. Sed & in vicinis Tigni appellatione omnia vincis necessaria continentur, ut puta perica, pedamenta, ut ait ibidem Vlpian. Hinc Contigao, vide suo loco.

Tigillus, & Tigillum, diminutiva. [Dicitur.] Gall. Solinean, petit chiron. Ital. Tracico, Ger. Ein kleine rasen. Hispan. Pequeña viga. Pol. Krokwiża, Łaska. Vng. Kozaga, leg. goendatka. Ang. A little beam or rafter. Liv. 1. ab Vrb. Transmisso per viam tigillo, capite ad operto, velut sub jugum misit juvenem. Tibul. libro 2. Eleg. 1. Illi compositus primum ducere tigillis, Exiguam vitidi fronde operire domum. Catul. Janua lustrata tigillo.

Tigarius, a. um, adjectivum, Tigarius faber, Qui tigna dolat, aut ædificio adaptat. [Dicitur.] Gall. Vo charpentier. Ital. Marozzo. Ger. Ein Zimmerman. Hisp. Carpintero. Pol. Cyflica. Vng. Láz gerdia szegő. Ang. A carpenter. In qua significatione legitur & Tigarius ablativus. Cicero. de Clar. Orat. Ego me Phidiam esse mallem quam vel optimum tigarium.

Tigris, hujus tigris, & tigris, s. t. [Dicitur.] Gall. Vos tigre. Ital. Tigre. Ger. Ein Tigerthier. Hisp. La tigre, hembra de pardo. Pol. Tygra. Vng. Tigris. Ang. A tiger. Fera ferocissima & velocissima in Hyrcania maximè abundans, dicitur, quod sagittæ velocitatem, quam Tigrim Medii appellant, cursu videatur æquare. Virg. 4. Aeneid. Hyrcanæq; admorunt ubera tigres. Attianus, qui res gestas Alexandri condidit, tigrim feram Indicam, non eam esse voluit, quam vulgus Tigrim nominat, sed hanc esse iho: tigrim vero æqui magnitudine esse, à superiori longè diversam.

Tigrinus, a. num. [Dicitur.] ut Tigrinæ mensæ: hoc est, venarum discursu tigrinum maculas referentes. Plin. lib. 13. cap. 15. Mensæ præcipua dicitur in vena crispis, vel in vertice variis. Illud oblongo evenit discursu, ideoq; tigrinæ appellantur.

Tilia, s. p. [Dicitur.] Gall. Teul, ou tille, ou tilleul. Ital. Tiglia albero. Ger. Indebama. Hisp. Teja arbol. Pol. Lipa. Vng. Hősfa. Arbor est apud Gallos nomen retinens, folio hederaceo molliore, & in angulum acutiorem rotundiore, & prolixiore, in orbem lentè crispo, atq; serrato, flore tantisper dum calyculo continetur, herbaceo, dum emerit, flavo, fructus magnitudine fabæ, similis acinis hederæ: in quo semen prætenue, quantum atriplicis, omnibus animalibus ingratum, quum foliorum pabulo maximè ducantur. Virgil. lib. 2. Georg. Nec tiliz læves, nec torno rasilæ buxum. Ovid. 10. Metamorph. Nec tiliz molles, nec fagus, & innuba laurus. Tiliæ item dicuntur vincula ex arboris hujus membranæ tenuissimis, inter cortices & lignum sitis. Plin. lib. 16. cap. 14. Inter cortices & lignum tenues tunicas multiplici membrana, è quibus vincula tiliæ vocantur, tenuissimæ ætrem philyræ, coronatum lemniscis celebres, antiquorumq; honore.

Tiliacæus, a. um, Quod ex tiliæ confectum est. [Dicitur.] Gall. Fait de tille. Ital. Sarto de tiglia. Ger. Lindens oder lindendrumm. Hisp. Hecho de teja. Pol. Lipowy. Vng. Hősfa szelvény. Iulius Capitolinus de Antonio Pio: Quum senex & longus esset, incurvareturq; tiliacis tabulis in pectore fasciatur. Colum. lib. 12. cap. 43. Arcule saginæ, vel etiam tiliacæ, quales sunt in quibus vestimenta forculæ conduntur, huic rei paulò ampliores præparari debent.

Tilicia, locularis dictio. Cic. de clar. Orat.

Timeo, es, ut, act. l. Metuo, horreo, reformido, vereor. [Dicitur.] Gall. Crainte, Ital. Temere, haver para. Ger. Furchen Bel. Weesen. Hisp. Temer, aver miedo. Pol. Bieć się. Vng. Félek rettegők. Ang. To fear. Cicero pro Flacco: Nihil magis quam perdidam timeo. Variis modis construitur, dicimus enim, Timeo te, tanquam inimicum: Timeo tibi, tanquam amico, nequid mali tibi accidat. Terent. And. Pamphili vitæ timeo. Timeo mihi abs te. Cicero pro Sylla: A quo quidem genere, ludices, ego nunquam timuisti est, non timui ne malum mihi inferrent. Invenitur etiam cum ablativo, mediante de. Ovid. lib. 4. Fast. Nec timui de morte: tamen metus oblitit. Item dicimus, Timeo furem taurum: id est, ne fur taurum laetetur. Iuvenal. Satyr. 6: quæ furem nemò timeret. Caulibus, aut pomis. Dicimus etiam timeo pro amico. Gall. lib. 19. cap. 11. Illum autem pro Aristippi animam timeo. Timeo, quemadmodum hæc explicari possint. Cicero. lib. 13. Epist. Nunc istuc quid agatur, magnopere timeo. Idem ad Amicum lib. 2. Speciale est autem in hoc verbo, & in cæteris ejusdem significationis, ut si sequatur negatio, siue non, nihil addat, detrahatur sententiæ. Nihil enim refert nam ita dicas, Timeo ut possis: an sic: Timeo ne possis.

Grammaticorum enim quæ traditur differentia, usu Latini loquentium repudiatur. Composita hujus verbi sententia, meo, pertimeo, & prætimeo: quorum significata videantur locis.

Timidus, a. um, pavidus, metulosus. [Dicitur.] Gall. Crainte, Ital. Timido, paura, di paura animo. Ger. Furchsam. Hisp. Temeroso por naturaleza, miedo. Pol. Bostajmi. Vng. Félek rettegők. Ang. Fearful, timorous, soft hearted. Cic. 1. Offic. Ne imbelles atq; timidi videamur. Cicero pro Marcello: Si in alterutro peccandum sit, malum videtur nimis timidus, quam parum prudens.

Timidè, adverb. Pavidè, minus audaciter. [Dicitur.] Gall. Avec crainte, Ital. Con timore. Ger. Furchsamth. Hisp. Con temor, temerosamente. Pol. Bostajmi. Vng. Félek, félő. Ang. Fearfully, with a faint heart. Cic. 2. Tusc. Sed hoc quidem in dolore maxime est providendum, nequid abiecit, nequid timidè, nequid ignavè, nequid serviliter, multumque ve faciamus.

Timiditas, atis, s. t. Pro civitas ad timorem. [Dicitur.] Gall. Crainte, Ital. Timida, Ger. Furchsamth. Hisp. Temor natural. Pol. Bostajmi. Vng. Félek féltettség. Ang. Bashfulness, timorousness. Cic. 4. de Finib. Ex rebus enim timiditas, non ex verbis nascitur. Idem 3. Tusc. Quæ qui recipit, recipiat necesse est timiditatem & ignaviam. Idem in Partit. Verecundiam timiditas imitatur.

Timor, oris, m. t. Est (ut Cic. 4. Tusc. quæst. inquit) Metus mali appropinquantis. [Dicitur.] Gall. Crainte, Ital. Timore, Ger. Furcht. Bel. Weese. Hisp. Temor natural. Pol. Bostajmi. Vng. Félség, Ang. Fear of some evil coming. Facere aliquid timore. Cic. lib. 10. Epist. Quæ res mihi facit timorem. Affici timore de aliquo. Idem lib. 11. Epist. Amici de nobis magis timore afficiuntur. Injicere timorem. Idem Attico: Nolitis animus accellere, hostibus timor iniectus est. Percussus timore. Idem ibid: Civitas percussa magno timore.

Timorosa, s. p. [Dicitur.] Ger. Furchtsam. Pol. Skopowia. A Graecis dicitur qui prætercautur, ut rerum prætercedant, annonamq; flagellant: id est, duriores, canioresq; faciant pretio non patientes.

Timor, Vide TIMEO.

Tin, Antiqui pro cum dixerunt.

Tinæ, s. p. Vitis vinaria genus, quod à festo tinon appellatur. Varro lib. 1. de Vita pop. Rom. ut citat Nonius: Antiqui in convivis vitis vini primò, postea uvas ponebant.

Tincta, s. t. p. pilis flavatilis, vulgò notus. [Dicitur.] Gall. Vos polissa, Ital. Tencia, Ger. Ein Saft. Hisp. La tencia, Pol. Lys. Vng. Csompa. Ang. A tincture. In Mosella: Quis nò & vindes vulgò solatis uvas Naris, & Alburnos prædam paucillibus hamis?

Tinctilis, Tinctura, Vide TINGO.

Tinæ, s. p. Vermiculus est, qui aut sita, aut pulvere, ac potestine interdum nascens, vestes, aut libros atrocin, teredo. [Dicitur.] Gall. Verser, ver qui galle. Vng. Lásza. Ital. Tignolo, larva, verme. Ger. Ensch. Hisp. La tinna de las telminas polilla. Pol. Mol. Vng. Moly. Ang. A worme that eateth clothes or books. Horat. 1. Epist. 21. ad Albiu suum: aut tinæ, pascere taciturnus inertes, Aut fugies Vicia, aut vincit miteris llerdâ. Item tinæ venis venies sunt in intestini recti extremo nascentes. Cellus Lambinos appellat. Plin. lib. 11. cap. 13. Sicinita hominum tace tricennum pedum, aliquando & plurimum longitudo. Tinæ sunt vermes in alveicibus, apibus noxi. Colum. lib. 9. cap. 14. Præterea, ut tinæ si apparuerint, evectantur, papilionisq; enecentur, qui plerumq; inter alveos morantes apibus exitio sunt. Nam & ceras erodunt, & stercore suo vermes progenerant, quos alveorum tinæ appellamus.

Tinæ, s. l. sum. [Dicitur.] Gall. Plin de tinæ. Ital. Tinna. Ger. Vos schaben. Hisp. Leno de tinna. Pol. Pol. s. m. Vng. Molgy. Ang. Full of meales. ut Alvei tinæ, apud Colum. lib. 9. cap. 14.

Tingo, gis, s. sum, act. t. vel tinguo, Inficere, macerare, immergo, colore vel humore imbuo. [Dicitur.] Gall. Tinture. Ital. Tingere. Ger. Tintan oder einfärben. Bel. Dropp, natmata. Hisp. Tintar a mojar. Pol. barwaz, Vng. Meg azatom meg marjam meg szilkes. Ang. To dye die colours. Mart. lib. 5. Mentiris juvenem vicia Letent capillis hoc est, unctis & coloratis. Virg. 1. Aeneid. Quod tantum Oceano propereat se tingere Soles: id est, ut tingere. Mart. lib. 15. ungit cutem Catinus, & tamen pallet. Vng. 3. Georg. Avix suppositi tinguntur sanguine cultu.

Tingens, ingentis, participium. [Dicitur.] Plin. lib. 9. cap. 38. Sed id ungentium officina ignorant, quum summa veretur in eo.

Tindis.

Tindus, a. um, participium passivum, immerfus, vel infectus: [TIND] sicut [TIND] thannus: [TIND] sicut [TIND] sicut Gall. Tindus. Ital. Tinto, tinta, tintato. Ger. Getundet: in etwas geflossen. Hisp. Tinto, tinta, tintado. Pol. Omalony. Vng. [TIND] maratos sicut. Ang. Dipped, or dyed. ut, Spicula tincta venens. Ovid. 4. de Pont. Idem 1. de Arte. Consule de gemmis, de tincta murice lana, Consule de facie corporibus q. diem. Per translationem accipitur pro leviore imbutus. Cic. 1. de Orat. Sit enim mihi tinctus litens. Idem de clar. Orat. Ergo illam patris elegantia tinctam, Tindus, tus, ipse tingendi actus. [TIND] Gall. Tinture, tint. Ital. Tintura. Ger. Tintung, tintung. Hisp. Tintura, tinta. Pol. Omalony. Vng. [TIND] sicut. Ang. A dipping, or dyeing. Plin. lib. 10. cap. 48: Et alia eodem nomine croceo tinctu. Tinctus, a. f. p. Infectio, imbutio coloris. [TIND] Gall. Tinture, tint. Ital. Tintura. Ger. Tintung, tintung. Hisp. Tintura, tinta. Pol. [TIND] sicut. Vng. Fellet. Ang. A dipping, or dyeing. Plin. lib. 37. cap. 9: Adulceratur maxime tinctura, idq. in gloria regni Aegypti a describitur, qui primus eam tinxit. Tinctus, le. p. cor. om. t. Quod innocuum est. [TIND] Gall. Tint. Ital. Tinta. Ger. Zundig, daten man etwas tündt mag. Hisp. Tinto. Pol. [TIND] sicut. Vn. [TIND] sicut. Ang. Dieh. Ovid. de Tril. lib. 3: Nam volucri ferro tinctile virus inest. Tintus, vasa vinaria apud antiquos fuerit, ut inquit Festus. [TIND] Gall. Tint. Ital. Tinta. Ger. Ein gattung weingefüllte Weinflasche. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vn. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Nonius Tinas appellavit. Erant autem hae vasa minora, & omnino diversa ab illis, quae apud nos sub hoc vocabulo habentur, necad eos alia parata. His namq. ligno fabricatis, multa cum vinacis aceti ebulliant. Apud veteres autem inter [TIND] sicut numerantur. Tintus, nis, nivi, itum, n. q. Proprie de metallis dicitur, quum ex eorum pulvis ac sonus efficitur. [TIND] Gall. Tint. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Tintus enim aurum, argentum, & ferrum, stannum, orichalcum, & hujusmodi. Hinc Circutatio compo sita. Varr. 1. de Re rust. cap. 16: Quum a mellario id fecisse sunt animadvertit, jaciendo in eas pulverem, & circutatio xre, pertomas, quod volucri perducet. Tintus quoq. dicitur autis, quam inclusi subtile & leves vapores, interdum per membranam illam, quae in auribus est, emergunt, & sonum illum fictum edunt. Catul. ad Lesbiam, Epig. 48: Aures tintunt scopae sonitu. Eleg. iterum Tintus dicitur, qui nummos habet, vel qui nummos addit. Maxime autem expecto, ecquid Delabella tintiat, Cic. Tintamentum, ti, n. f. Ipse tintiendi actus. [TIND] Gall. Tintament. Ital. [TIND] sicut. Ger. Ein tinte / tint. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Plaut. in Rud. Illud quidem xdepol tintimemum est aumbus. Tintus, tus, m. q. Metallus sonitus. [TIND] Gall. Tintus. Ital. [TIND] sicut. Ger. Das tingen / tint. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Plin. lib. 11. cap. 20: Apes gaudent plausu, atque tintita aris. Virgil. 4. Georg. Tintusq. cie, & Matris quate cymbala circum. Aurium tintitu praefatur, Plin. lib. 11. cap. 2. Tintus, la, lum, Quod acutum edit sonum: cuiusmodi est sonus metallorum. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Ovid. Tintulaq. xra sonant, & olent myrthaeq. croco. Quint. lib. 2. cap. 3: Nam & tumidos, & corruptos, & tintulos, & quocunq. alio cacoz elix genere peccantes, certum habeo non vitium, sed infirmitatis vitio laborare. Tintus, as, pe. prod. n. p. Resono. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Catullus ad Lesbiam: sonitu canoro Tintunt aures. Dicitur & Tintinus, nis, nivi. Afranius: Tintine janituras impedimenta audio. Tintinabulum, li, n. f. Instramentum aeneum, quo populus laevae hora ad balneas convocari solebat. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Plin. lib. 36. cap. 13: Vt in summo orbis aeneus, & petasus unus omnibus sit impositus, ex quo pendant excepta cate nis tintinabula, quae vento agitata longe sonitus referant, ut Dodonae olim factum. Tintinabulum, vehes qua steruus

eychitur, inde fortassis, quod tintinabula appendrentur, ut audiretur vehiculum appropinquare, quod quisq. omnis generis fordes pollet imponere. Lucilius: Tintinabulum abest hinc, sicut aliaq. oletorum. Tintinaculus, Qui flagris caedunt fontes ob noxam, & loris bubulis castigant. [TIND] Fictio vocabulo a sonitu, quem verbera efficiunt. Nam dum verberant, & caedunt flagris, tintinum scedere videntur ex crepitu plagatum: quae percussio a Plauto dicitur tax, per onomatopoeiam, a sonitu quem reddidit. Id genus homines flagratores dicebantur, & lorarii: nam caedendo loris, & flagris hunc sonum faciunt. Plaut. in Truc. Nisi ad tintinaculos vultus vos educi viros. Tinnunculus, Avis est, teste Plin. lib. 10. cap. 37, columbas defendens, & accipitres territans occulta naturae vi, in tantum ut visum vocemq. ejus fugiant. Tintulus, x. p. cor. f. p. [TIND] Ger. Ein kleines mäntlein / oder wasserfisch mit sechs füssen. Vermis sex pedes habens, sed rapae levitatis, ut super aquam currens non desinat. Plaut. in Persa. Neq. tulpae levius pondus est, quam fides lenonia. Tis, genivus est antiqua a Tu pro nomine est. Plaut. in Mil. Tis egeat, quia te careat, ob eam rem huc ad me missi est. Tithymalus, m. f. [TIND] Gall. Herbe à lait, lacteron. Ital. Lattaria herba. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Herba est lacteum emittens succum: cuius septem convolvunt genera. Characias, myrtinides, paraliae sive tithymalis, helioscopios, cyrtissias, dendroides, & platyphyllos. Col. lib. 9: Tithymalus majorum quoq. animalium ventrem solvit. Idem paulo supra: Maximusq. vel minimus annuus earum labor est initio veris, quo tithymali floret frutex. Plin. lib. 26. cap. 10, Dioscor. lib. 4. cap. 168. Titi, Columbae agrestes sunt, ut scribit Cornutus, quas augures in auguriis observare solebant. Tittillo, las, ad p. Levi attentatione alatum, aliarumve mollium corporis partium usum cupiam moveo. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Tittillatio, onis, verbale, s. Ipse tittillandi actus, suavitas, motus. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Tittillatio in senibus. Tittillatus, us, m. q. idem. Plin. lib. 11. cap. 37: In eadem praecipua hilaritatis sedes, quod tittillatu maxime intelligitur alatum, quas subit. Tittio, m. t. Lignum adustum, quod ab igne extrahitur. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Cellus libro 3. capite 12: Fomentisq. protinus totum corpus circundare convenit, maximeque involutis testis, & extinctis titionibus. Tittivilitium, ti, n. f. Dici voluerunt (inquit Nonius) sila putida, quae è telis cadunt. Plaut. in Cal. Non ego istud verbum empitem tittivilitio: id est, re admodum vili. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Titubo, bas, penult. cor. n. p. proprie pedibus consistere nequeo, vacillo. [TIND] Gall. [TIND] sicut. Ital. [TIND] sicut. Ger. [TIND] sicut. Hisp. [TIND] sicut. Pol. [TIND] sicut. Vng. [TIND] sicut. Ang. [TIND] sicut. Titubans, tis, m. q. Titubans, quae non titubet, auribateat, quod ab animo verba dissentiant. Plaut. in Mil. cogitare Nequid ubi miles vegent, titubetur. Terent. in Heaut. Verum illa nequid titubet. Cic. ad Atticum lib. 2: Videbis brevi tempore magnos, non modò eos, qui nihil titubant, sed etiam illum ipsum qui peccavit. Catonem. Horat. 1. Epist. 13: Cave ne titubet, mandataq. frangas. Titubare quoq. lingua & dentes dicitur. [TIND] Ovid. 3. Trist. eleg. 1: Haec ubi sum factim lingua titubante locutus, &c. Idem 6. Fast. Nec mora, convixit valido titubantia vino Membra movent. Tittubatus,

Titubans, participium sine verbo, ut inquit Servius nam titubor non legitur. [Titubans, participium sine verbo, ut inquit Servius nam titubor non legitur. Gall. Chancelier. Ital. Vacillans, haerens. Ger. Schwand. Hisp. Hambancado. Pol. Chwian. Vng. Tantarator. Ang. Stag. gerod or flutted.] Virgil. 3. Aeneid. vestigia presso Haad tenuit titubata solo.

Titubans, x, f, p. & Titubatio, onis, verbalis, f. Ipse titubandi actus. [Titubans, participium sine verbo, ut inquit Servius nam titubor non legitur. Gall. Chancelier. Ital. Vacillans, haerens. Ger. Schwand. Hisp. Hambancado. Pol. Chwian. Vng. Tantarator. Ang. Stag. gerod or flutted.] Suet. in Vitel. Ac de hac quoq; liberos utriusq; sexus tulit, sed marem titubantia oris prope mutum, & elinguem. Ad Herennium lib. 2: Vt ne parvula quidem titubatione aut offensione impediremur.

Titubans, adverbium, Inconstanter, dubitanter. [Titubans, adverbium, Inconstanter, dubitanter. Gall. En chanceliant, en vacillant, inconstamment. Ital. Dubbiafamente, incostantemente. Ger. Schwandung. Hisp. Hambancamiento, obra de hambancarse, duda. Pol. Chwian. Vng. Tantarator. Ang. A flammering or flutting.] Suet. in Vitel. Ac de hac quoq; liberos utriusq; sexus tulit, sed marem titubantia oris prope mutum, & elinguem. Ad Herennium lib. 2: Vt ne parvula quidem titubatione aut offensione impediremur.

Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. [Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. Gall. Titre, inscription. Ital. Titolo. Ger. Ein Zitel oder Unterschrift. Hisp. Titulo de alguna obra escrita. Pol. Napis, tytuł. Vng. Földy névleírás. Ang. A title or inscription.] Sueton. in Domit. cap. 3: Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit, sed omnia sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Mart. lib. 2: Vnum de titulo tollere iura potes. Ovid. lib. 1, de Remed. amor. Legetur huius amor titulum, nomenq; libelli. Dicitur titulus a tuendo, quasi tutulus, quod rugatur factum auctoris, & si quis alterius opus esse contendat, veri operis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur pro laude & dignitate. Ovid. lib. 2. Fall. At tua prosequimur studio pectore Caesar Nomina, per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento. [Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. Gall. Titre, inscription. Ital. Titolo. Ger. Ein Zitel oder Unterschrift. Hisp. Titulo de alguna obra escrita. Pol. Napis, tytuł. Vng. Földy névleírás. Ang. A title or inscription.] Sueton. in Domit. cap. 3: Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit, sed omnia sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Mart. lib. 2: Vnum de titulo tollere iura potes. Ovid. lib. 1, de Remed. amor. Legetur huius amor titulum, nomenq; libelli. Dicitur titulus a tuendo, quasi tutulus, quod rugatur factum auctoris, & si quis alterius opus esse contendat, veri operis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur pro laude & dignitate. Ovid. lib. 2. Fall. At tua prosequimur studio pectore Caesar Nomina, per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento. [Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. Gall. Titre, inscription. Ital. Titolo. Ger. Ein Zitel oder Unterschrift. Hisp. Titulo de alguna obra escrita. Pol. Napis, tytuł. Vng. Földy névleírás. Ang. A title or inscription.] Sueton. in Domit. cap. 3: Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit, sed omnia sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Mart. lib. 2: Vnum de titulo tollere iura potes. Ovid. lib. 1, de Remed. amor. Legetur huius amor titulum, nomenq; libelli. Dicitur titulus a tuendo, quasi tutulus, quod rugatur factum auctoris, & si quis alterius opus esse contendat, veri operis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur pro laude & dignitate. Ovid. lib. 2. Fall. At tua prosequimur studio pectore Caesar Nomina, per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento. [Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. Gall. Titre, inscription. Ital. Titolo. Ger. Ein Zitel oder Unterschrift. Hisp. Titulo de alguna obra escrita. Pol. Napis, tytuł. Vng. Földy névleírás. Ang. A title or inscription.] Sueton. in Domit. cap. 3: Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit, sed omnia sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Mart. lib. 2: Vnum de titulo tollere iura potes. Ovid. lib. 1, de Remed. amor. Legetur huius amor titulum, nomenq; libelli. Dicitur titulus a tuendo, quasi tutulus, quod rugatur factum auctoris, & si quis alterius opus esse contendat, veri operis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur pro laude & dignitate. Ovid. lib. 2. Fall. At tua prosequimur studio pectore Caesar Nomina, per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento. [Titulus, li, m, f. Inscriptio cuiuscuq; operis: quod scilicet libro, operi, vel statuae superscribitur, ut statim primo aspectu argumentum noscimus, aut artificem. Gall. Titre, inscription. Ital. Titolo. Ger. Ein Zitel oder Unterschrift. Hisp. Titulo de alguna obra escrita. Pol. Napis, tytuł. Vng. Földy névleírás. Ang. A title or inscription.] Sueton. in Domit. cap. 3: Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit, sed omnia sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Mart. lib. 2: Vnum de titulo tollere iura potes. Ovid. lib. 1, de Remed. amor. Legetur huius amor titulum, nomenq; libelli. Dicitur titulus a tuendo, quasi tutulus, quod rugatur factum auctoris, & si quis alterius opus esse contendat, veri operis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur pro laude & dignitate. Ovid. lib. 2. Fall. At tua prosequimur studio pectore Caesar Nomina, per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento.

Tityrus, vocis, Vox Graeca majorem gregis arietis denotans.

Tmesis, sit, fecm, tert, tmesis: Est unius verbi compositi, vel simplicis scilicet, una dictione, vel pluribus interiectis. Virg. 3. Georg. -septem subiecta tmesi. Idem 1. Aeneid. Et multo nebulę circum dea sudat amictu: pro circumfusit. Hoc autem tolerabile est, inquit Servius, in sermone composito: ceterum in simplici nimis est asperum, quod tamen aliquando fecit antiquitas: ut Saxo certe minuit brum. Utuntur & hac figura nonnunquam oratores. Cicero pro Sestio: Quisquis erat, qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodianus attigisset, quod iudicium cuiq; subierat, damnabatur. Id est, quodcuque iudicium.

Toculio, onis, minus, vel parvus fornicator. Cic. in Epist. ad Atticum: Neque te in tocullionibus habebam. Turnebus sentit nomen esse formatum a diminutivo Graeco τωκώλιος: ut apud Plautum à τωκώλιος, & e parnio. Nonnulli legunt in prox. dicto Ciceronis loco, Locullionibus, quam bene, ipsi viderint.

Toga, x, f, p. Vestis communis omnium Romanorum, tam feminatum, quam marium: sicut pallium Graecorum. [Toga, x, f, p. Vestis communis omnium Romanorum, tam feminatum, quam marium: sicut pallium Graecorum. Gall. Vue robe longue. Ital. Toga vestis palanstra. Ger. Ein stantlicher langer rock, ein erbarer Burgerrock. Hisp. Vestidura propria de Romanos. Pol. Szata pozyma dluga. Vng. Föld ruhás. Ang. A gowne.] Dicitur toga a regendo, quod corpus tegat. Superimponebatur autem tunice, vel potius tunicae. Heclaxa erat, & in sinum multus crispulis subtracsa succingebatur. Tibullus lib. 1. eleg. 7: Et fuit effuso cui toga laxa sua. Hinc Romani togati dicuntur, quemadmodum & Graeci palliati. Virg. 1. Aeneid. Romanos rerum dominos gentemq; togatam. Quoniam verò in pace tantum toga usus erat (nam in bello deposita toga, luga sumebant) factum est, ut toga pro pace, seu artibus pacis acciperetur: sicut arma pro bello, seu re militari. Cassius Cicero: Etenim tua toga omnium armis scilicet. Cicero in Pisone: Non dixi hanc togam, qua sum amictus: nec arma, scutum & gladium unius Imperatoris: sed quod pacis est insigne & otii, togati contra arma, tumultus atq; belli. Toga olim etiam utebantur tenuiores, qui potentiores, officii gratia per

urbem deducebant, ut sportulam consequerentur: Martialis Si matutinos facile est tibi supere somnos, Atina veniet sportula saepe toga. Idem: Heu quam perfatae sunt tibi Roma togae. Hinc turbam togatam vocat Iuvenalis Satyra 1, clientelam illam comitum, qui toga induti, potentiores amicos per urbem deducebant, & deducebant: sportula (inquam) primo Limine parva sedet turbam rapienda togam. Item opera togata dicitur idipsum togatum officium. Martialis: Exgo a nobis operam sine sine togatam. Toga candida, erat quem petitores magistratum induebat: unde Candidati dicebantur. Plin. lib. 7. de Nasc. In toga candida bis repulsa notatus a populo. Pura toga, quam tyrunculi forenses adumebant tyrocinii die. Lucan. lib. 7: pura venerabilis aequa Quam curas ornante toga: id est, nec picta, nec triumphali, nec praetexta, inquit Budgus. Pura enim ideò dicebatur, quod nullo purpure praetexta distincta esset. Toga praetexta dicebatur, cuius orae & circumus purpura erat praetextus. Sueton. lib. 4. Plutarcho. quod ipsum satis indicat Liv. 4. Decad. lib. 4: Purpura viri utitur praetextati in magistratibus, in sacerdotibus liberi nostris praetextati postquam togati utuntur. Toga palmata, vestis erat triumphalis, a palma: id est, victoria appellata. Martialis lib. 7: I comes, & magnos illas moere triumphos, Palmataq; duces sed cito reddere toga. Toga picta, vestis qua imperatores posterioribus temporibus uti, & magistratus. Capitol. de Gord. Palmatam tunicam, & togam pictam primus Romanorum privatus suam & propriam habuit: quum ante imperatores vel de Capitolio acciperent, vel de palatio. Lampridius de Alexandro: Praetextam & togam pictam nunquam nisi Consul, acceperit: & eam quidem quam de Iovis templo sumptam alii quoq; accipiebant, aut praetores, aut Consules. Budgus. Toga pulla, qua in funebus utebantur, ut nude atra veste utitur. Alba autem qua in spolia publico. Toga trita, ut inquit Plin. lib. 8. cap. 48: Divi Augusti novissimis temporibus coepit. Toga puerilis, qua & praetexta appellabatur, quam ingenus pueri usq; ad septimum decimum annum gerabant: quo anno sumebant aliam, qua & virilis & pura dicebatur. Gell. lib. 18. cap. 4: Quum iam adolescentuli Romae praetextam & puerilem togam mutassent. Cicero in Laelio: Ego ante a patre ita eram deductus ad licuolam, sumpta virili toga, etc. Per translationem ponitur quandoq; toga pro officio deducendi & reddendi potentiores. Martialis: Lis nunquam, toga rara, mens quita. Plinius ad Apollinarem: Altius tibi otium, & plagiarius, eng securus, nulla necessitas togae, nemo accersitor ex praetura. Quod idco invaluit, quia ad officia praestanda togati utebantur: id est, ad deducendos, comitandosq; amicos honoris gratia.

Togula, dimin. [Togula, dimin. Gall. Petite robe longue. Ital. Togola toga. Ger. Ein Burgerrocklein. Hisp. Poparrana vestidura longa. Pol. Malo szata dluga. Vng. Föld ruháska. Ang. A little gowne.] Mart. lib. 1. Ignosce, togulam Posthume plura cmo. Togatini, m, f. Togati induti: unde Romani togati dicti sunt quoniam toga Romanorum propria erat. [Togatini, m, f. Togati induti: unde Romani togati dicti sunt quoniam toga Romanorum propria erat. Gall. Vestis d'une robe longue. Ital. Vestiti di lungo. Ger. Wit langen faldigen et dem bettet. Hisp. Vestidos de vestidura longa. Pol. Długie pozyci togani obywateli. Vng. Föld ruhás. Ang. Gowne, that wareth a gowne.] Sic ii qui principes civitatis officii gratia in forum deducebant, ac deinde domum deducebant, quosdam togis amicti erant, Togati vocabantur. Iuvenalis: unum rapienda togatæ. Hic etiam per diminutionem Togati dicebantur, quod diminutivum est joco formatum. Martialis lib. 10: Quam diu salutator, antambulones, & togatiles inter Centum mercebor plumbeos die toto. Togata comae dix, qua scriptae sunt secundum ritus Romanorum, sicut Graecas fabulas ab illorum habitu Palliatae appellamus nam Graeci supra tunicam pallium ferebant. Togata tabernacula, dicitur comae dix, in quibus non magistratus, sed humiles perfoxae inducuntur, teste Donato, quales ferè sunt qui in tabernis vendunt merces suas.

Tolero, as, unico lat. p. Fero, patior, perfeto, sustinco. [Tolero, as, unico lat. p. Fero, patior, perfeto, sustinco. Gall. Endurer, souffrir, punir, supporter. Ital. Tolerare, soffrire, patire, sopportare. Ger. Ertragen, ertragen, ertragen. Bel. Berdragen. Hisp. Paderen i sofferir, sufrir. Pol. Znosiam, wytrzymac. Vng. El szenvedes, el turin. Ang. To suffer, to abide, to endure, to bear.] Terent. in Phorm. Vna tece bona, malaq; tolerabimus. Idem in Hecyr. Sed quando sece indignam deputat matri mex, Cui concedat, cuiusq; ments toleret sua modestia. Tolerare ponitur interdum pro alere & sustinere. Cornel Nepos in vita Pomp. Attic. Ex quibus agris patrisfamilias fructus caperet, quibus se toleraret. Cesar: Erat summa inopia, adeo ut folis ex arboribus siccis, & teceis arborum radicibus contulis, equos alerent, & cogentur his rationibus equitatum tolerare. In qua significatione etiam dicimus, Tolerare vitam: id est, vivere, sustinere.

Tacitus: Multos militis, quosdam exercendo agros tolerare vitam. Caesar 7. bell. Gall. Qui in oppida compulsi, ac simili...

Tolerantia, nomen ex participio id est patiens: [Tol] sibi NWS...

Tolerantior, comparativus: [Vng] Zenuedhatb... [Cic] de fin. Quaedam alia tolerantia est venor...

Tolerantior, onis, verbale, f. r. Ipse tolerandi actus. [Tol] sibi NWS...

Tolerabilis, Quod tolerari potest. [Tol] sibi NWS...

Tolerabiliter, adverbium, Facile, sine discrimine. [Tol] sibi NWS...

Tolerantia, tolerantia, f. p. [Tol] sibi NWS...

Tollenon, onis, m. r. Genus machinae, ut ait Festus, quo hauritur aqua...

Tolles, tumor faucium, teste Festo, quas & tonsillas vocamus...

Tollo, lonis, a Plauto in Rudente videtur positum pro eo, qui ex puteo aquam haurit...

Tollo, is, sustuli, & secundum antiquos tetuli, sublatum, a. c. t. Elevo, atollo, sursum erigo. [Tol] sibi NWS...

Toluitari, sive Tolutares equi, m. l. Dicitur qui alio nomine ab Asturia Hispaniae regione Asturcones dicuntur...

Tolutim, [Tol] sibi NWS...

[Tol] sibi NWS... Cic. in Lael. Solem enim de mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt...

[Tol] sibi NWS... Aliquando differe. [Tol] sibi NWS...

[Tol] sibi NWS... Tollere se altius a terra, est crescere, ac de herbis, & arboribus dicitur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem in caelum humeris, est illum laudibus celebrare, & quantum fieri potest, diis immortalibus aequalem facere...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem numero, est eum excipere...

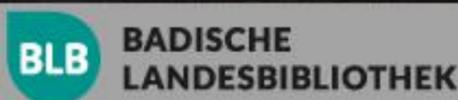
[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

[Tol] sibi NWS... Tollere aliquem testimonio, testimonis ita convincere, ut condemnetur, & puniatur...

gignunt: quibus non vulgans in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio: unde equus solutum carpe- re in casus traditur ante.

Tōdidiō, quēstā, Ep. Volubilis sermo: ut interpretatur Noni- us, citans locum Nævii vetusti poetæ ex Gallinaria: O' peiffite- ra. Pontica fera, tu xoluciloquentia iuvēre. *l. 1. 2.*

Tōmacūllā, vel per syncope tomacula, Edulia sunt, quæ ferè ex jecore porcino minutim conciso, & jam semicocto, in- fusis ovis cradis, & caseo optimo, & liquamine, pipere, aniso, zingibere fieri consueverunt, tequanturq; omento lullo. [*l. 1. 2.* Gall. *Sanffissā* Ital. *Tomafelle*, alibi *mortadelle*. Ger. *Em tō* berwerff: *fūmūff*. Hisp. *Affadora del animal gūfado*. Pol. *latris* ca. Vng. *Mari*. Ang. *Fuddingri calidū fūfagei*.] D. & a tomacu- la, *l. 1. 2.* quod est incidere. Iuven. Sat. 10: Candiduli di- vina tomacula potci.

Tōmāciāz, Edulia ex jecore porcino minutim conciso, quæ & tomacula dicuntur. *l. 1. 2.* Varro lib. 2. cap. 4: Quotannis è Galia apponantur Romam perneæ, tomaciæ, & petafones. Plin. Tomaciæ appellatur, quæ tomacula in subres vocant, Galli nostris temporibus *tomacellæ*.

Tōmentum, ti. n. f. Lana brevis ac concisa, quæ ex vestibus à fullone poliendo detrahitur: & quidquid farcimionis ex qua- cunq; re, sive ex foeno, aut palea, sive ex pluma fuerit quo cul- citra farciuntur. [*l. 1. 2.* Gall. *Bourre*, *ce qu'on met dans un ma- telas*. Ital. *Stipa grossa*, *stipacci*. Ger. *Karke Wollen* / *schäwölle* / *schoppwölle*. Hisp. *Agnella delo que algo se confunda, como yoncos*, *la- na pluma para confundar avelhan è colodra*. Pol. *Ostępki w poliwolnie* *do wstępania podłozek, albo najciel ania kol dsi albo pol*. Vng. *Lazy tbiens* *zalo piti*. Ang. *Flocks*, *locks*, *clipped wool*.] Varro de lin- gua Latina, lib. 4: Postquam tranfierunt ad culcitra, quod in cas sagos, aut tomentum, aliudve quid calcabant: ab incul- cando culcitra dicta. Videtur autem tomentum deduci à *tom- to*, quod significat incidere. Sueton. in Tib. Ad cō alimēta Dru- so subdūta, ut tomentū ex culcitra tentaverit mandere. *l. 1. 2.* To- mentorum autem aliud leuconium dicebatur, quod fiebat ex lana alba concisa. Aliud Circesie, ex arundinibus concisis factum: idq; stramentum habebatur plebeiōū. Dicitur Cir- cesie, quod in Circo Romano sternebatur, illicq; egenti quie- scebant. Seneca lib. de beata vita: Nihil miserius ero, si lassa cervix mea in manipulo ferri acquiescat, si super circesie to- mentum per fascinas veteris lintei affluens incubabo. Mar- tial. lib. 14: Tomentum concisa palus circesie vocatur: Hæc pro leuconio stramina pauper emit.

Tōmice, cea, sive (ut quibusdam placet) Tomix, cis, f. t. [*l. 1. 2.* Gall. *Une sorte de corde faite de chanvre qui n'est point accablée, en de genil*. Ital. *Tune di canape è di sparto*. Ger. *Ein grob vngeloh* *get hantfot* Hisp. *Tomice de canamo è sparto*. Pol. *Serowi a grubu* *potroskonopi*. Vng. *Khészek* *zalo nyrytot ma zagy*. Ang. *A cable rope*, *a collar put on horses necks for hurting them*.] Græco nomine appellatur ex cannabi impolita, & sparto leviter torta restis, ex qua funes fiunt. Plin. lib. 17. cap. 10: Tomice motis spinatū circumlita. Pallad. lib. 1. cap. 13: Tunc eos catenis ligneis ex ju- niperō, aut olivæ, aut buxo, aut cupressō factis, ad contigna- tionem suspendemus, & binas inter eas peticas trigemus, tomicibus alligatis. Vitruv. li. 7, docet afferes tomice religan- dos. Pulvilli quoq; quos in collo habent animalia, ne restes lædantur, tomices vocantur.

Tōmūs, mi. m. f. [*l. 1. 2.* Gall. *Tome*, *volume*, *piece*. Ital. *Pezzo parte*, *volume*, *tomo*. Ger. *Ein suet oder ston*. Hisp. *Cortadura*. Pol. *tyka*, *tyka*. Vng. *Kozmetex*. An. *A cutting*, *a volume*, *a piece*.] Fragmentum vel pars operis, quam Latine sectionem vocamus. Martialis lib. 1: Scriptura quanti conftet, & tomus vilis. Vnde Origenes tertium librorum suo- rum genus tomos inscripsit, quos (ut ait Hieronymus) nos possumus appellare volumina. Idem alibi de eodem: Edidit innumerabiles commentarios, quos ipse appellat tomos.

Tōndēō, des, torondi, tonsum, sct. f. Lanam, sive capillos, & hujusmodi incido. [*l. 1. 2.* Gall. *Tondre*. Ital. *Tofare*. Ger. *Schür*. Hisp. *Tresquilar*. Pol. *Golte*. Vng. *Nyrtm*, *beret* *valam*. Ang. *To stippe*, *to shere*, *to raze*, *or mawe*.] Plinius lib. 2. cap. 48: Oves non ubiq; tondentur. Cic. 3. Tusc. quæst. Regiæ vir- gines, ut tonstricula, tondēbant barbā, & capillum patris. Martialis lib. 2: Non tondet inquam: quid ergo facit? adit Vir- gil. lib. 3. Georg. Nec minus interea barbā, incanaq; menta Cinyphii tondent hirci, feratq; comantes. *l. 1. 2.* Interdum pasce- re, vel pascendo absumere. [*l. 1. 2.* Gall. *liber*, *siuod*.] Virgil. lib. 1. Georg. Ter centum nivei tondent dumeta juveni. *l. 1. 2.* Ali- quando refecare, vel demerere. [*l. 1. 2.* Gall. *katid*.] Idē libro 1. Georg. Nocte arida prata tondentur: id est, secantur. Tondere aliquem auro: id est, emungere, rechina aliqua spo- liare. Plaut. in Bacchid. Tondebo auro, usq; ad vivam cutem. *l. 1. 2.* Hujus verbi composita sunt, Attondeo, & detondeo: quorū significata explicantur suis locis.

Tōns, as, frequentativum: unde & detonso, *l. 1. 2.* Gellius:

Capillos dialis, nisi qui liber homo est, non detonset.

Tōns, eo, as, aliud frequentativum. Plaut. in Bacch. Ter in ante- tu has tonsas?

Tōnsū, sū, sum, participium. Lana, cinēve spoliata. [*l. 1. 2.* Gall. *hois*, *uqes*. Gall. *Tondo*. Ital. *Tofato*. Ger. *Schür*. Hisp. *Tresquilar*. Pol. *Ozeliem*. Vng. *Nyrtm*, *beretualt*. Ang. *Coppulat shorn*.] Cicero in Pisonem. Cum illa salatrice tonia. Martialis lib. 11: & tonsō para ministro. Ibidem: Lam mihi nigrescit tonia sudaria barba. Tonsē valles, quæ arboribus & sylvis vetoni- mis suis spoliatae sunt. Virgil. 4. Georg. tonis in vallibus illi Pastores, &c. *l. 1. 2.* Contrā, in tonis montes: id est, sylvosi. Varro in tonis montes, & feris pleni. Valli tonis. Virg. 1. Aeneid. ton- sisq; ferant manilia villis. Tonsa oliva. Vng. 3. Aeneid. ipse caput tonsa foliis evindus oliva.

Tōnsz, f. p. dicuntur remi, à diverberādis fluctibus. [*l. 1. 2.* Gall. *un schisatim*, *iger pgi*. Gall. *Anores*. Ital. *Pale de remi*. Ger. *Sater*. Hisp. *Palas de los remos*. Pol. *Kudol*. Vng. *Varb del remb*. Ang. *Owers*.] Virgilius libro 7: & in leato luctantur marmore tonsz.

Tōnsōr, oris, m. t. Qui barbā, aut aliud quippiā tondet. [*l. 1. 2.* Gall. *ghax*, *z*.] Gall. *shakid*, *zag*. Gall. *Barbier*. Ital. *Barbieri*. Ger. *das Schür*. Bel. *Es Schür*. Hisp. *Barbero è tresquilar*. Pol. *hd wery*. Vng. *Barboly nyrtm*. Ang. *A clipper*, *or paller*, *of shears*, *and in- ardes*, *a barbers*.] Varro lib. 2. de Re rust. cap. 11: Omnino ton- sores in Italia primū venisse ex Sicilia dicuntur. post Romā conditam anno quadringentesimo quinquagesimo quarto, ut scriptum in publico Audez, in licetis extatrosq; addūz: P. Ticinium Menam. Ibidem: Olim tonsores non fuisse ad- significat antiquorum statuz, quod plerūque habent capil- lum, & barbā magnā. Horat. lib. 1. Serm. Sary. 7: Omni- bus & lippis notum, & tonsores esse. Cic. 1. Tusc. Dicoz sint ne tonsores collum committeres, tondere filias sicut docuit. Plautus in Afin. Ad tonsores ut dixit.

Tōnsōr, ūs, a. um. Quod ad tondendū pertinet. [*l. 1. 2.* Gall. *Appartenance à tondre*. Ital. *Pertinente à tofare*. Ger. *Das ist die sct- tere* *gehrt*. Hisp. *Pertinente a tresquilar*. Pol. *barwiera*. Vng. *Nyrtolox*, *beretualt*, *zalo*. Ang. *belonging to tondre*, *or tondre*.] ut, Cultor tonsores: hoc est, a vacula. Cic. 2. Offi- Qui cultros metuens tonsores, candente carbone libi ad- regat capillum. Apud Martial. lib. 14, titulus est detonsonis seramenti.

Tōnsōr, z, f. p. Est ipse tondendi actus. [*l. 1. 2.* Gall. *Tonfere*, *ou tonfere*. Ital. *Tofatura*. Ger. *Schürang*. Hisp. *Tresquilarura*, *obra de tresquilar*. Pol. *stępienie*. Vng. *Nyrtm*, *beretualt*. Ang. *Clipping*, *golling*, *shairing*.] Col. lib. 7. cap. 4: Tonsura cer- tum anni tempus per omnes regiones servari nō potest. Item lib. 11. cap. 2: Oves Tarentinæ radice lanaria lavari debent, ut tonsura præparentur. *l. 1. 2.* Legitur quoq; apud veteres tonsus nasus, labra. Accius: Sed quædam hæc est mulier sancta: et- stro tonsu lugubri. Ex Nonio.

Tōnsōr, cis, f. m. mulier tonsonis officio fungens. [*l. 1. 2.* Gall. *ghax*, *z*.] Gall. *Barbier*. Ital. *Tonditrice*. Ger. *Es Schür- rin*. Hisp. *Barbero*, *è tresquilarura*. Pol. *barwiera*. Vng. *Nyrtm*, *beretualt*. Ang. *She that doth the office of a barbers*.] Plaut. Trucel Tonsitricem Syram novisti nostram.

Tōnsōr, cūlā, diminutivū. *l. 1. 2.* Cic. 5. Tusc. Regiæ vir- gines, ut tonstricula, tondēbant barbā.

Tōnsōr, sū, f. p. penult. cor. om. t. Quod tonsum est, ac in ostem & comam paratum. [*l. 1. 2.* Gall. *Tondo*. Ital. *Tofato*. Ger. *Schür*. Hisp. *Tresquilar*. Pol. *Ozeliem*. Vng. *Nyrtm*, *beretualt*. Ang. *That may be shorn or clipped*.] ut, Tonsura vice, Tonsura buxus. Plin. lib. 12. cap. 2: Prunus. Co. Manus ton- ra tonsura invenit. Idem libro 15. capite 50. Villa tonstru- stiantur.

Tōnsōr, sū, f. p. Extremæ faucium partes circa radicem linguz, gulam utrinque attingentes. [*l. 1. 2.* Gall. *Les glandes* *de la* *grot* *de la* *glotte*. Ital. *Pala*. Ger. *Die tonstricula* *ist* *die* *stunde* *und* *das* *ziffen*. Hisp. *Azala en la garganta del hombre*. Vng. *Nyrtm*, *beretualt*. Ang. *Keruelles about the mouth*.] Cic. 1. de Num- ra deor. Linguam autem ad radices ejus hærens exopto- machus, quo primū illabuntur ea, quæ accepta sunt, utraque ex parte tonsillas attingens, palato extremo atque inimo terminatur. *l. 1. 2.* Tonsillas item medici vocant tan- cium inflammationes cum tumore, quas & Græci *tonstricula* appellant.

Tōnsōr, z, pen. prod. f. p. Officina tonsores. [*l. 1. 2.* Gall. *L'ouvroir d'un barber*, *barberie*. Ital. *Barberia*. Ger. *Ein schür- sbargad*. Hisp. *Barberia*, *la tienda del barbero*. Pol. *barwiera*. Vng. *Barboly maly*. Ang. *A barbers shop*.] Plaut. in Afin. Libanum in tonstrinat ut iusseram venire, is nullus ve- nit. Terentius in Phor. Ex advoctum eiloco tonstrina est quædam.

Tōnsōr, ūs, Veteres pro sonamus usurpavit. Varro Rudem- abas,

venias, videtur vasa, torcula, doli, multane sint. Plin. lib. 18. cap. 23. Viginti jugeribus sufficit unum torculum.

Torcularius, a, um, adjectivum, Quod ad torcular pertinet. [torcularius]. Gall. Appartenance à pressoir. Ital. Pertinente a torcolo. Ger. Zu der troem gehöret. Hisp. Pertenciente a torca de hufilla. Pol. Pressoia. Vng. Szotybox vasa. Ang. Belonging to a press. Varro de Re rust. lib. 1. cap. 22. Si sit centum jugerum, habere oportet vasa torcularia instructa trina. Colum. lib. 12. cap. 13. Tum lacus vinearum torculari, & fora, omniaq; vasa, &c. Torcularia cells. Colum. lib. 1. cap. 6.

Torcularius, m. f. Qui torculari premit uvas. [torcularius]. Gall. Pressoir. Ital. Chi preme con torcolo. Ger. Ein Treuer/Trontweh. Hisp. El que apreta con torca. Pol. Pressownik. Vng. Szotylo. Ang. A presser or he that presses. Colum. lib. 12. cap. 13. Quia interdum multitudo bacca torcularum vincit laborum.

Torculus, a, um, adjectivum, Quod ad torculum pertinet. [torculus]. Gall. De pressoir, seruant à pressoir. Ital. Che serve al torcolo. Ger. Zu der troem dienend. Hisp. Cosa que sirve a torca de hufilla. Pol. Pressoia. Vng. Szotybox vasa. Ang. Of or serving to a press. Jur. Torculus funis, Cato cap. 135: Funem torculum siquis faciet, &c.

Tores, pro torques annui dixerunt: quemadmodum hoc Servilius & etiam Flavius Pomponianus notat. Sospater lib. 1.

Toreumi, ari, a. t. & Toreumatum, ari, [Toreumi]. Gall. Ouvrage de taille en bois, piece d'ouvrage en bois. Ital. Opera fatta al torno, sculpa, à di rilieno. Ger. Ein getredete oder angegrabene gefchnitten arheit. Bel. Trechsterwerd. Hisp. Vaso torneado à esculpta. Pol. Krotym krotki. Vng. Szotybox vasa. Ang. Plate shaved or ingraved, work imbedded. Est enim vasa, tornate, sive sculpte. & vnde & ars ipsa Toreutice dicitur, [torcutice]. Gall. L'art de tailler en bois, ou en l'ouvrage, ou de relever. Ital. Arte di lavorare al torno, à di rilieno. Ger. Die kunst des treuens oder aufschneens von hölzernen. Hisp. Arte de tornar à esculpir.] quam Plin. lib. 34. cap. 8. primum à Phidias inventam scribit, sed à Polydeto Sicyonio consummatam. Mart. lib. 3. Artis Phidiasce torcum a clatum. Salustius in lugurtha: Tabulas, signa, torcum a emitt.

Tormamen, ludus erat, qui à Troia dicebatur, quasi pro Troiano agmine dicitur Troiamen.

Tormentum, n. f. Cruciatu, qui aut erudendæ veritatis, aut criminis puniendi causa fieri solet. [tormentum]. Gall. Colonne, torture, tourment, supplice. Ital. Tormento pena, supplitio. Ger. Ein peinliche forterung. Bel. Puzing. Hisp. La question de tormenta, tormento. Pol. Drewno. Vng. Kem. Ang. A torment or rack made with cords to try the strength of one.] à torqueo, quod inter cetera significat crucio. Saepe dicitur. Cic. 3. de Finib. Vtq; in omnibus tormentis conservetur vita beata Horat. 1. Epist. 2. Invidia Siculi non invenere tyranni Majus tormentum. Cic. 3. de Natura dcor. Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus Zenocem Eleatem in tormentis necatum. & Praxerea tormentum generale vocabulum est omnium machinarum saxa, tela, & id genus varia torquentium. [tormentum]. Gall. Instrument de guerre à tetter loing, comme pierres, boulets, & autres choses. Ital. Machina da guerra per lanciare pietre à altre cose. Ger. Ein gericht mit dem man etwas in die weite vnd hede wufft, ein gewerck. Hisp. El engenho para combate.] Caesar 2. Comment. Ad extremas fossas castella constituit, ibiq; tormenta collocauit. Virg. 11. Aeneid. Fulminis in morem, aut tormento pondicis acti.

Tormina, n. t. Morbus intestinorum, quem *divertergia* Graeci vocant. [tormina]. Gall. Tremble de ventre, flux de ventre avec sang & tremble. Ital. Dolere di ventre, di panza, di corpo. Ger. Darmgicht/tremmen, bauchweh. Hisp. Torca de hufilla de bellia, y confusio di sangre. Pol. Zarye wywozyc. Vng. Ver has. Ang. Crispings, paines or crampings of the stomach or bellie.] Celsus li. 4. cap. 13. Proxima his inter intestinorum mala tormina esse consueverunt: *divertergia* Graecè vocantur. Intus intestina exulcerantur: ex his cruor manat: itq; modò cum stercore aliquo semper liquido: modò cum quibusdam quasi mucosis exeruntur. Interdum simul quædam carnosa descendunt. Frequens deiectionis cupiditas, dolorq; in ano est. Hæc Celsus. Plin. lib. 20. cap. 14. Mentastum torminibus cholericis efficacissimum. Cic. 2. Tusculan. Quævis idè forticuli se in torminibus & in stranguria sua præbeat. Colum. lib. 12. cap. 7. Sequitur torminum vitium, quorum signum est eruenta de rupcola ventris proluvia. & Hinc torminosi, qui eam morbum patiuntur, quos & dysentericos Graeco vocabulo appellat. [torminosi]. Gall. Simus à tremble de ventre, ou qui les ont. Ital. Segetti d'al dolore di ventre à chi l'anno. Ger. Bauchweh vnd so darauß föiget / den rethschaden oder durschlauff vnder wiffen. Hisp. Atorvados affe.] Cicerone Tusculan. Itaq; dicitur gravem ofos quosdam, quosdam torminosos: non quia semper sint, sed quia sæpe sint.

Torminalis, le, om. t. Quod tormina inferit. [torminalis]. Gall. Qui engendre tremble de ventre. Ital. Cosa che causa tal male. Ger. Das trumen/oddet bauchweh machet. Hisp. Cosa que engendra tal torca. Pol. Nolegic wrychcia spozni. Vng. Ver has. Ang. That engendeth paines or crampings of the belly.] Plin. lib. 13. cap. 21. de forbis ager: Quatum genus torminale appellant.

Tornatilis, Torno, a, videtur **TORNARE**.

Tornis, m. f. [tornis]. Gall. Tourn ou tourner. Ital. Torno. Ger. Ein tordelweh oder tordelweh. Bel. Ein tordelweh. Hisp. In tordendo para volver, torca. Pol. Drewno krotki. Vng. Szotybox vasa. Ang. A turning instrument.] Instrumentum labellæ, quo ligna, ebur, & reliqua hujusmodi polita reddunt. Virgilius in Bucol. Aeglog. 3. Lenta quibus toroio facili superedita vitis. Idem 2. Georgie. aut toroio rale burum. Plin. lib. 7. cap. 56. Normam autem & libellam, & toroio & clavem Theodoros Samius invenit. Idem li. 16. cap. 40. Calices ex Terebintho solius facere toroio.

Tornatilis, le, pen. cor. om. t. Quod torno factum est. [tornatilis]. Gall. Fait au tour, tourne. Ital. Fatto al torno, torca. Ger. Getreut. Hisp. Cosa hecha al torno. Pol. Krotym. Vng. Szotybox vasa. Ang. Made with a turning instrument.]

Torno, a, a. p. Torno cõficio vel polio. [torno]. Gall. Tourner, faire au tour ou au tour. Ital. Torno, far al torno. Ger. Drehen. Bel. Drazen. Hisp. Tornar con torca. Pol. Krotym. Vng. Szotybox vasa. Ang. To make or turne any thing with a turning instrument.] Plin. li. 16. Lapis est qui graviter toroaturq; in vasa coquendis quibus utilis. Cicero de Vener. Idq; ita toroatur, ut nihil effici possit rotundius. & Vetus male toroatur, pro male elaboratur, *periphrasis*. Horatius de Arte: Bis terq; expertu frustra, dclere jubebat, Et male toroatur incudi reddere veritas. & Hinc detorno, quod est ex materia quâpiam torno aliquid efficio. [detorno]. Plin. lib. 13. Lignum grande intus, firmaq; durit, ex quo velares decernant anulos.

Torois, a, um, vide **TORVA**.

Torpedo, pro pisce, vide **TORPEO**.

Torpeo, es, torpi, n. f. Strapco, piger sum & legnis, languis sum & remissus. [torpeo]. Gall. L'etre en torde, avoir les membres gelés & endormis. Ital. Esser debile, pigro, languido. Ger. Zart und laßig sein/von trägheit ragen/von trägheit sein. Bel. Izrad sumen su. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. Ang. To be a sloape as the partes of the body are, to be slow, dull or weak.] Virg. li. 2. Georg. conserroq; agmina cervi Torpent mole nova, & lumis vix corubus extant. Cic. 1. de Natura deorum Deum sic sciatu volumus cessatione torpere, ut si se commoverit, vereamur ne beatu esse non possit. Liv. 7. bell. Pun. Doligati ad palum, virgicq; casti & secuti percipi ad eos torpentibus metu qui aderat, ut non modò ferocior vox & verius citatem puenæ, sed ne gemitus quidem exaudiretur. Virg. 1. Georg. Nec torpore gravi passus sua regna veterno.

Torpeo, n. t. Piger sive torpidus fio. [torpeo]. Gall. Devenir en l'endormissement & comme endormi. Ital. Venire in stupido torca adormentis. Ger. Zart odit vnschulm werden/von schulm stunden werden. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. Ang. To be a sloape as the partes of the body.] Salustius in lugurtha: Ceterum ingenium quo neque melius, neque amplius in natura mortalium est, melius atque fortiora torpescere sinunt. Plinius libro 9. capite 131. Flavescunt framen & illa tenecia, nigisq; torpescunt. Demogantia.

Torpeo, oris, m. t. Animi & corporis stupor, à torpedine pisce, cuius cõtractu corpus stupi scit. [torpeo]. Gall. L'etre en torde, avoir les membres gelés & endormis. Ital. Esser debile, pigro, languido. Ger. Zart und laßig sein/von trägheit ragen/von trägheit sein. Bel. Izrad sumen su. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. Ang. To be a sloape as the partes of the body.] Cic. li. 2. de Natura deorum Alia fugat se, alia occaltatione turtentur, arameum effluunt sepis, torpore torpedines. Virg. lib. 12. Aeneid. Illi mœnet novus solvit formidine torpor.

Torpeo, a, u, penult. prod. Torporem induco. [torpeo]. Gall. Rendre en torde & endormi, faire en torde & stupido & sans mouvement. Ital. Far stupido. Ger. Zart/von trägheit odit stunden macher. Hisp. Entorpecido à otro. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. Ang. To make dull and slow or weak.] Torpil in Hecateis, ut citat Nonius: Stupidus alit, ita ejus aspectus repens cor torporis vit hominis amor: id est torpescit.

Torpidus, a, um, Segnis, stipes, piger. [torpidus]. Gall. L'etre en torde. Ital. Torca stupido. Ger. Zart odit vnschulm sein. Hisp. Entorpecido y sin fuerza. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. Ang. Slow, dull.] Liv. 5. bell. Pun. Tum inter torpidus somno paventeq; ad nec opatum tamulum &

inermes in cubilibus suis oppressos illa cædes edatur, à qua...

Torpido, inis, f. Piscis genus quillimo mersus occultat se, &...

Torquatus, adjectivum, vide TORQUES.

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורקט]

quam longos fugiens dat corpore tortus.

Tortum, Vox obsoleta, qua antiqui utebantur pro tormento.

Tortum, onis, verbale, f. c. [טורטום]

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Ecc 3 gcaera,

Acceid. Talibus Acneas ardentem, & torva tuentem Leni- hat dicit.

Torvis, penult. corr. torvitas, f. e. [torvis] acia, torvis, torvis. Gal. Affusio. Ital. Torvis. Ger. Torvis. Hisp. Torvis. Pol. Torvis. Vng. Torvis. Ang. Torvis. Lat. Torvis. Proprie taurorum est, quali taurorum acceditas. Plin. lib. 7. cap. 19. Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quendam, torvitateq; naturae duram & inflexibilem.

Tot pluralis tantum numeri, & indeclinabile, Ta multi. [tot] Gall. Tot. Ital. Totus. Ger. Totus. Hisp. Totus. Pol. Totus. Vng. Totus. Ang. Totus. Lat. Totus. Totus in numero. Pol. Tak wiele. Vng. Annyi. Ang. Totus. Habetq; se adjectivam particulam Quot. Cicero, de Arusp. Resp. De nullo opere publico tot Senatus extant consilia, quot de mea domo. Idem de Orat. Quot homines, tot caulae.

Totidem, Aequè multi, nec plures, nec pauciores. [totidem] Gall. Totidem. Ital. Totidem. Ger. Totidem. Hisp. Totidem. Pol. Totidem. Vng. Totidem. Ang. Totidem. Lat. Totidem. Totus, a, um, adjectivum Integer, universus, solidus. [totus] Gall. Totus. Ital. Totus. Ger. Totus. Hisp. Totus. Pol. Totus. Vng. Totus. Ang. Totus. Lat. Totus. Totus, a, um, adjectivum Integer, universus, solidus. [totus] Gall. Totus. Ital. Totus. Ger. Totus. Hisp. Totus. Pol. Totus. Vng. Totus. Ang. Totus. Lat. Totus.

Toxicum, ci, pen. cor. Venenum, quasi taxicum: quoniam taxus ubi est veneni praesentissimum, ad id ut si iumenta ejus solis comederint, emoriantur. [toxicum] Gall. Toxicum. Ital. Toxicum. Ger. Toxicum. Hisp. Toxicum. Pol. Toxicum. Vng. Toxicum. Ang. Toxicum. Lat. Toxicum. Toxicum, ci, pen. cor. Venenum, quasi taxicum: quoniam taxus ubi est veneni praesentissimum, ad id ut si iumenta ejus solis comederint, emoriantur. [toxicum] Gall. Toxicum. Ital. Toxicum. Ger. Toxicum. Hisp. Toxicum. Pol. Toxicum. Vng. Toxicum. Ang. Toxicum. Lat. Toxicum.

I ante R

Trabes, Vide TRABS.

Trabea, Vestis nomen, Vide in PROPRIS.

Trabes, bis, f. e. Lignum duplex (inquit Festus) ex duobus compactum tignis adificii gratia. [trabes] Gall. Trabe. Ital. Trabe. Ger. Trabe. Hisp. Trabe. Pol. Trabe. Vng. Trabe. Ang. Trabe. Lat. Trabe.

Trabes, bis, f. e. Lignum duplex (inquit Festus) ex duobus compactum tignis adificii gratia. [trabes] Gall. Trabe. Ital. Trabe. Ger. Trabe. Hisp. Trabe. Pol. Trabe. Vng. Trabe. Ang. Trabe. Lat. Trabe.

Trabes, bis, f. e. Lignum duplex (inquit Festus) ex duobus compactum tignis adificii gratia. [trabes] Gall. Trabe. Ital. Trabe. Ger. Trabe. Hisp. Trabe. Pol. Trabe. Vng. Trabe. Ang. Trabe. Lat. Trabe.

Trabes, bis, f. e. Lignum duplex (inquit Festus) ex duobus compactum tignis adificii gratia. [trabes] Gall. Trabe. Ital. Trabe. Ger. Trabe. Hisp. Trabe. Pol. Trabe. Vng. Trabe. Ang. Trabe. Lat. Trabe.

tra, a, um, adjectivum Integer, universus, solidus. [tra] Gall. Tra. Ital. Tra. Ger. Tra. Hisp. Tra. Pol. Tra. Vng. Tra. Ang. Tra. Lat. Tra. Tra, a, um, adjectivum Integer, universus, solidus. [tra] Gall. Tra. Ital. Tra. Ger. Tra. Hisp. Tra. Pol. Tra. Vng. Tra. Ang. Tra. Lat. Tra.

Trachia, sive Trachia, pen. prod. f. p. [trachia] Gall. Trachia. Ital. Trachia. Ger. Trachia. Hisp. Trachia. Pol. Trachia. Vng. Trachia. Ang. Trachia. Lat. Trachia. Trachia, sive Trachia, pen. prod. f. p. [trachia] Gall. Trachia. Ital. Trachia. Ger. Trachia. Hisp. Trachia. Pol. Trachia. Vng. Trachia. Ang. Trachia. Lat. Trachia.

Trachoma, penult. prod. f. p. [trachoma] Gall. Trachoma. Ital. Trachoma. Ger. Trachoma. Hisp. Trachoma. Pol. Trachoma. Vng. Trachoma. Ang. Trachoma. Lat. Trachoma. Trachoma, penult. prod. f. p. [trachoma] Gall. Trachoma. Ital. Trachoma. Ger. Trachoma. Hisp. Trachoma. Pol. Trachoma. Vng. Trachoma. Ang. Trachoma. Lat. Trachoma.

Tractatus, Tractum, Tracto, tractas, Tractus, vide TRACTO.

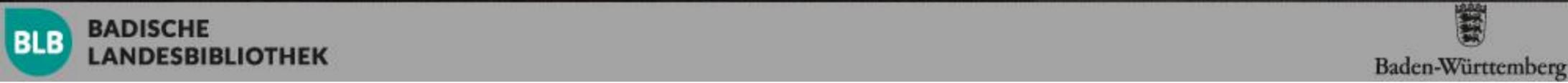
Trado, dis, tradidit, um, act. t. In potestatem do, dedo, mancipio, a Trans, & Do, duabus postremis praepositionis licetis abjectis. [trado] Gall. Tradere. Ital. Tradere. Ger. Tradere. Hisp. Tradere. Pol. Tradere. Vng. Tradere. Ang. Tradere. Lat. Tradere.

Tradere, sive Tradere, penult. prod. f. p. [tradere] Gall. Tradere. Ital. Tradere. Ger. Tradere. Hisp. Tradere. Pol. Tradere. Vng. Tradere. Ang. Tradere. Lat. Tradere. Tradere, sive Tradere, penult. prod. f. p. [tradere] Gall. Tradere. Ital. Tradere. Ger. Tradere. Hisp. Tradere. Pol. Tradere. Vng. Tradere. Ang. Tradere. Lat. Tradere.

Traditum, sive Traditum, penult. prod. f. p. [traditum] Gall. Traditum. Ital. Traditum. Ger. Traditum. Hisp. Traditum. Pol. Traditum. Vng. Traditum. Ang. Traditum. Lat. Traditum. Traditum, sive Traditum, penult. prod. f. p. [traditum] Gall. Traditum. Ital. Traditum. Ger. Traditum. Hisp. Traditum. Pol. Traditum. Vng. Traditum. Ang. Traditum. Lat. Traditum.

Traditio, Verbale, f. e. [traditio] Gall. Traditio. Ital. Traditio. Ger. Traditio. Hisp. Traditio. Pol. Traditio. Vng. Traditio. Ang. Traditio. Lat. Traditio. Traditio, Verbale, f. e. [traditio] Gall. Traditio. Ital. Traditio. Ger. Traditio. Hisp. Traditio. Pol. Traditio. Vng. Traditio. Ang. Traditio. Lat. Traditio.

100.35.

Traditio, m. f. proditor. [L. 2. de re. Vng. Arule.] Cornel. Tacitus lib. 20: Qui potius interfecto traditore, fortunam virtutemque suam malo omne exolverent.
Traduco, eis. xi. dum penult prod. est. f. Per locum aliquem duco, vel de loco in locum duco, transfero, à Traus, & Duco, abiectis duobus postremis prepositionis elementis. [L. 1. helleb. Trā traduco, memet d' r' u' l' i' c' e' n' a' u' t' e' r' e' f' a' c' i' t' e' p' a' s' s' i' t' e' r' e' t' r' a' n' s' p' o' r' t' a' r' e' I' t' a' l. Gall. Traducere, memet d' r' u' l' i' c' e' n' a' u' t' e' r' e' f' a' c' i' t' e' p' a' s' s' i' t' e' r' e' t' r' a' n' s' p' o' r' t' a' r' e. Ger. Durchführen, hindurch führen. Bel. Dore tepden doet voeren. Hesp. Trovpassar, irandar. Pol. Przejmoy. Vng. Altal vngm. Ang. To convey, frons one place to another, to pass over the tyme or life.] Caesar. i. Comment. Helvetii per angustias, & fines Sequanorum suas copias traduxerant, & in Hedunorum fines pervenerant. & Interdum idem quod traditio hoc est, in litus vel ripam ulteriorem transcho. [L. 2. helleb. traduco.] Cic. 2. de Invent. Flavius erat ita magnus, ut eo victima traduci non possent. & Aliquando extendo, produco. [L. 1. helleb. traduco.] & Aliquando ponitur pro transferre, interpretari, & ex una lingua in aliam convertere. [L. 1. helleb. traduco.] & Traducere vitā vel Traducere tempus, est consumere, terere, transigere. Cic. de Senec. Vt vitam otiosam & quietam, sine ullo labore, & contentione traducamus. Idem Scivio Sulp. Qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. & Aliquando sinistram famam de aliquo spargere. [Ang. To defame.] Martial. lib. 3: Maltoque magis traduceris Aphic. Liv. lib. 2. ab Uibe, de Volscis loquens publico consilio, ac voce praconis à spectaculo exactis: Vos, inquit, omnibus civibus, peregrinis populis spectaculo abeentes fuisse, vestras conjugas, vestros liberos traductos per ora hominum. & Aliquando traducere facere. Paulus in l. si duo. ff. Vi possid. Si vicinus vites ex fundo tuo in suas arbores traduxit. & Aliquando accipitur pro transmittere, & de loco, in quo quid natum est, aliò mittere. Iuven. Saty. 7. Quaquam & Cappadocce faciant equitesque, Bithyni, Altera quos nudo tradit Gallia tulo. Hoc est, quos mittit Gallia nudo pede.

Traduces, pen. prod. m. f. qui & Rampi dicuntur, sunt brachia vitium, quibus illa ex arboribus in arbores traducuntur, & sibi mutuò connectuntur. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Ananini de vine. Ital. Rampoli. Ger. tangt Röhgetten die man vder sch ven etnem Wann ju dem andern jaget. Hesp. Los mayrona è prouoca de la vid. Pol. Odran e latrosto mi vdi vdi minnakore przegrze mryzki, koryen pasywny rodya. Vng. Zsib sa veze. Ang. The branches or mayes of vines, which may be connected from tree to tree.] Varro 1. de Re rust. cap. 8: Quantum pedamentū est nativum ejus generis, ubi ex arboribus in arbores traductis vines fit: quos traduces, quidam rumpos appellant. Colum. lib. 5. cap. 6. Cetera simili ratione atque in arbuſto Italico administrantur, ut vites longis scrobibus deponantur, ut eadem diligentia curentur, atque in ramos diducantur, ut novi traduces omnibus annis inter se ex arboribus proximis connectantur, & veteres decidantur. Si tradux, traducem non contingit, media virga inter eas deligetur. Quum deinde fructus pondere urgebit, subjectis adminiculis sustineatur, & Per translationē accipitur pro omni eo, quod de se aliqua in alteram transfunditur, atque ita veluti in infinitum propagatur. Sic hominis generis traducem nonnulli appellant. & Famam quoque Tertullianus in animum & linguarum traduces ait profectere, quod autem linguarumque instrumentis propagetur, & brevi temporis spatio infinitum prope modum capiat incrementum.

Tragacantha, tragacanth. Ger. Ein scumbde dornstaud, die Kpoder nonnen desoben gummi Dragacanthum.] Frutex est spinæ candidæ non dissimilis, sarcocolla humilibus, robustis, latè se diffundentibus, inter quos frequens coma, sed brevis, cæcis spinis intercurrentibus horrida, quæ sua fronte contegitur: radice lata, sarcocolla, supra terram emergente: qua discilla distillat è vulnere succus, qui coalescit in lacrymam: qua & ipsa Tragacantha appellatur. Officinarum vulgò Dragacanthum gummi nominant.

Tragelaphus, phi. pen. corr. [L. 1. helleb. traduco.] Animal est ad Phasim amorem nascens, barbam & animum villos hirci habens, reliqua cervo simile: unde & commistum ex cervo & hircio

nomen invenit. Not hircocerum venire possumus. Vide Plin. lib. 1. cap. 32.

Tragemata, n. f. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Doffre de table. Ital. Manduculo risande. Ger. Die spayen des nachts. Hesp. Brutus de farten. Pol. Owoce y wje syakie cokolj z zere pzyj syp demata. Vng. Gememéltal. Ang. Blacketting dulces, sukketti.] Quæ Latini bellaria vocant, sive secundas menses. A Gæaco vrbis ægypti, quod est comedo: cuius anthesis secundus est festus.

Tragion, [L. 1. helleb. traduco.] Ger. Ein dorn wachst in Umbrauck dem dorn darvon der Rothe kompt nach vnglisch.] sive Tragionia. Frutex abnisi in Creta nascens, junpero similis: ita dicta, quod ætate ni tempore ejus folia hircinum vius oleant. Plin. lib. 27. cap. 13. & Est & alterum tragii genus, quod & tragocerum nonnulli appellantur, multis in locis nascens: folia habens scilicet pendula, & radicem sylvestris raphani, tenuem, & candidam: denique cum superiore nihil præter uocem & hircinum vius habens commune.

Tragedia, pen. corr. f. p. quavis apud Grecos ætate habent in penultima. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Tragedie. Ital. & Hesp. Tragedia. Ger. Ein Tragedy, was schen spilt in dem theatris. Poemata quædam verba sunt ab eo tragidica quædam habet. Pol. Tragedia, wozu sie die ghibi mozia, alle komme mit maschinen, die sie pobyje wozu sie effibi. Vng. Pó emberkedik, veszedelm, veszedel való tal, vng. dia. Ang. A tragedy.] Poematis gravissimi generis, quæ regum, principumve, aut eorum qui in aula regum veniunt, calamitates depinguntur, nihilominus scæd habens exitum. Dicitur Tragedia (ut quidam volunt) ab eo quod primum ejus poematis præmium hircus fuerit, aut certe uter hircus vius sit. Quod & ipsum non obscurè indicat Horat. de Arte Camice qui Tragico vitem cecavit ob hircum. Alii & facerant, quam Græci τραγωδία vocant, Tragordiam appellant, quod æra sua facibus pessimebant scenici, ante usum poematum ab Aeschylis repertum. Quam sententiam etiam præter Horatius dicit Tragediam à Thespide repertâ ludum liganum Tragice genus invenisse camice dicitur, & plures existit poematis Thespis, quæ canerent, agerentque prout facibus ora. Differt autem Tragedia à Comœdia, quod in hæc humiles & privatæ personæ introducuntur: in Tragedia reges & principes, nonnunquam etiam herodes & dii. Ad hæc Comœdia à turbulentiorebus scædibus incitum sombro, tranquillam lætiorumq; sortitur exitu. Tragedia autem totum quidem argumentum habent luctuosam, exitum autem nihilominus. Tristitia namque Tragedie propria est. Proprie quod Euripides Archelao rege petente, ut de se Tragediam traderet, abnuit, ac petitus est ne illi accideret aliquid Tragedie proprium. Ovid. 1. Amor. Eleg. 1: Venit & inquit vocata Tragedia passu. Hor. 2. Car. Ode 1: Paulum severum multum Tragedia dehit theatris. Tragedias pertinet. Cic. 1. de Orat. Neque verò illis Tragediis suis, quibus ut Philosophi maxime solent, Crasse, perturbos, & Tragedias agere, & Tragedias excitare, proventu speciem habet, pro eo quod est, mulum commovere. Cic. 2. de Orat. Ne autem innotuit, aut non digni putemur, si aut Tragedias agamus in noxia, & Quintil. lib. 6. cap. de Peroratione: Nam in parvis ludibus hæc Tragedias movere, tale est, quasi si personâ Herculis, & cubitos aptare infantibus velis. Vide Chlidia d. Erasini.

Tragediæ, substantivum, m. f. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. les heros fables de tragédie. Ital. Rappresentatore di tragedia. Ger. Ein Tragedy, was schen spilt in dem theatris. Hesp. Rappresentador de tragedia. Pol. Tragedia, wozu sie die ghibi mozia, alle komme mit maschinen, die sie pobyje wozu sie effibi. Vng. Pó emberkedik, veszedelm, veszedel való tal, vng. dia. Ang. A tragedy.] Qui tragediam scribit, Horat. de Arte: Et tragici peritiam dolet sermone præditi.

Tragediæ, a. um. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Tragédie. Ital. Tragedie. Ger. Das zu einem solchen ertheilten schen spilt ghibi Hesp. sa portentiante a tragedia. Pol. Do tragedy prapnawoz. Vng. Tragediahoz vala. Ang. Tragedy, belonging to a tragedy.] Quod ad tragediam spectat: ut Cothurni tragici. Poeta tragici. Horat. 1. Serm. Saty. 5: Nil illi lava, aut tragici opus esse cothurnis. Cic. 1. de Natura deorum: Quod quia quemadmodum natura efficere sine aliqua mente possit, non videns ut magi poetæ, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad deum. & Aliquando accipitur pro nihil, crudeliter & scelerato, qualis scæd solent esse tragediarum argumenta. In. 1. ab urbe: Tulit enim & Romana regis sceleris tragici exemplum, ut tædio regum majorum veniret libertas.

Tragediæ, adverbium. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Tragédiquement, trauement. Ital. Afframente, tragicamente, crudelmente. Ger. Ertragedy prapnawoz. Hesp. Afframente, crudelmente. Pol. Oplawoz. Vng. Tragédicamente, tragémente. Ang. Tragically, grandly.] Metuè graviter, sublimiter, crudeliter & more tragico. Cicero de clar. Orat. Hanc enim mortem Rhetoricè & tragice ornare potuerunt. Tragediæ, m. f. [L. 1. helleb. traduco.] Gall. Un poete ou un orateur de tragedie. Ital. Tragedia, cosa che recita la tragedia. Ger. Ein Tragedy, was schen spilt. Pol. Tragedia, wozu sie die ghibi mozia, alle komme mit maschinen, die sie pobyje wozu sie effibi.

et Aliquando libri pars est in qua aliquid describitur. Plin. lib. 14. cap. 4. Toto separatim tractatu testatus senectutiam.

Tractatio, verbale, sc. Vsurpacio, usus, tractatus, explicatio: *Lacru, yipozis, Jada qzate.* Gall. *Traitement, maniement.* Ital. *Treatmento, maneggiamento.* Germ. *Handlung.* Hisp. *Obras de tratar.* Pol. *Wlasna zabawka, wyuczynienie.* Vng. *Fogvatat.* Ang. *An ofien teaching or handling.* ut Tractatio armorum, tibiarum, philosophic. Cicero. 3. de Orat. Sic verbis quidem ad aptam compositionem & concordentiam: senectutis vero ad gravitatem orationis utatur, ut si qui in arborum tractatione versatur. Idem 2. de Divinat. Nec vero qui tibiis aut fidibus uti volunt, ab aruspiciibus accipiunt earum tractationem: sed a musicis. Idem 4. Acad. Etenim si quo in libro verè est à nobis philosophia laudata, profectò ejus tractatio optimo atque amplissimo quoque dignissima est.

Tractator, ovis, m. t. [Vng. *Yapozate fogdosi.*] Senec. Epistol. 67: Quidni ergo solacio est Matium putem, qui sic tractavit ignem, quasi illam manum tractatori præstitisset?

Tractabilis, tractabile, om. t. quod tractari potest: *Tractabilis, Jada qzate.* Gall. *Maniable, traitable, qu'on peut toucher.* Ital. *Facile da maneggiare.* Ger. *Satju handlen.* Hisp. *Cosa que se trata o puede tratar.* Polon. *Lecni de spramowania.* Vngar. *Verghathato, x. ligy.* Angl. *That may be handled or touched.* ut Tractabile pelagus idem ferè quod navigabile. et Tractabilis homo, mansuetus, pacatus, facilis. et Non tractabile cœlum. Virgil. 4. Aen. id est, procellisum, inquietum, impacatum. et Hujus contrarium est intractabilis, ut Intractabile ingenium apud Gel. lib. 1. cap. 17.

Tractum, adverbium, Trahendo in longum, longo tractu, diuturnè. [Vng. *Yapozate.*] Gall. *Tout d'un trait, d'un trait.* Ital. *Di un tiro.* Ger. *Eine jagt, tangsamlich.* Hisp. *De trecho a trecho.* Polon. *Wszystko.* Vngar. *Vonna, vuntatna.* Angl. *By drawing a length.* Plautus in Amphitruo. Quid si ego tractum tangam ut dormiat? Virgilius 4. Georgic. Tum sonus audiri gravior, tractumque susurrant.

Tractatus, adjectivum à traho. [Vng. *Yapozate.*] Lempidius in Hælog. Tractum est cadaver ejus etiam per circi spatia priusquam in Tyberim præcipiatur. Appellatus post mortem Tyberinus, & tractatus & impurus.

Tractatus, organa, à Vitruvio appellatur machinæ, quibus onera majora sustinuntur. *Tractatus, Jada qzate.*

Trasfero, cis, act. et Transvebo, transposito, traduco. [Vng. *habár.* Gall. *Passer outre, transferre.* Ital. *Trasferire, trasportare.* Germ. *Überbringen.* Belg. *Doveren tot overvoeren.* Hisp. *Passar allende alguna cosa.* Pol. *Przełożyć, przetranszować.* Vng. *Altal vetem.* Ang. *To pass over, to go beyond.* In qua significatione duos ferè habet accusativos: alterum vi prepositionis, alterum communem omnibus verbis activis. Plautus Cicero in Exercitium ad Calendas Majas Rhodanum trajeci. Idem alibi: Quam copias Rhodanum trajecissem. et Aliquando neutrum est, & significat transire, *Trasferre, Jada qzate.* In qua significatione unico ablativo contentum est, quem habet vi prepositionis inclusæ. Liv. 2. bell. Pun. Annem vado trajeci. et Idem dicitur etiam de aliis rebus, & non solum de fluviis. Cic. de Fin. Murum jaculo trajeci. Idem in Epistol. fam. Si se Alpes Antonius trajecerit. et Aliquando est transigo, & trasferbero. [Vng. *habár, dicitur.*] Livius 2. ab Vrbe: Contra quem & ille cœrat equum, tantaque vis infestis venientium hastis fuit. ut brachium Ebutio trajectum, Mamilio percussum pectus. et Trajicere in alia vasa, pro fundere in alia vasa dixit Var. 1. de Rust. cap. 64. et Trajicere in alium culpam aut quippiam, est transference. Cic. 1. Verr. Quid quum commiseram, conqerit: & ex illius invidia derivare aliquid, & in te trajicere coepit, &c. et Trajicere rem: id est, negotium ad magistratus, pro rejecere, Liv. 2. ab Vrbe.

Trasferus, a, um, particip. *Trasferendus.* [Vng. *mahodár.* Gall. *Passe tout outre, passe à travers.* Ital. *Passato.* Ger. *Überbringt.* Hisp. *Passado.* Pol. *Przejęty.* Vng. *Altal vetetati.* Ang. *Passed or gone over.*] Cic. ad Quintes post reditum: Trajectus navicula in Africam. et Aliquando idem quod confusus, sive transirus: *Trasferendus, Jada qzate.* Plin. lib. 11. cap. 37: Ob hoc in præliis, gladiatorumque spectaculis, mortem cum visu trajecta præcordia attulerunt. Ovid. 3. Metam. -trajecti summovit vulnere cruris.

Trasferio, ovis, f. t. *Trasferio, traductio.* [Vng. *mahodár.* Gall. *Passe tout outre, transférer.* Ital. *Passato.* Ger. *Überbringt.* Hisp. *El llevar allende, passamiento.* Polon. *Przejęty.* Vngar. *Altal vetetati.* Ang. *A passed or gone over.*] Cicero Antico: Causior centè est manio, honestior existimatur trajectio. et Trajectio verborum, pro translatione, *Trasferendus* apud autorem 3. Herenniam lib. 1. et Trajectio stellarum. Cic. 2. de Divin. Assyrii trajectiones, motusque stellarum observaverunt.

Trasferus, us, m. g. *Trasferio.* [Vng. *mahodár.* Gall. *Passe tout outre.*] Liv. 1. ab Vrbe: Qui in trajectu Aldule amnis submersus, ce-

lebre ad posteros nomen flumini dedit. lib. 4. Nisi in trajectu forte fluminis prohibendo.

Trasferitus, ut Trajectitia pecunia, quæ trans mare periculo creditoris vehitur, sive illa ipsa exponitur, sive etiam merces ex ea comparatur: de hac pecunia agitur L. 1. Digest. de nau. for. & L. 122. D. de verb. signif.

Trasfero, Trasferitur, Trasferus, Vide TRANSFERO.

Trasfero, trasfero, penult. prod. n. f. *Trasfero.* [Vng. *habár.* Gall. *Luire à travers, transférer.* Ital. *Trasferire.* Ger. *Überbringt.* Hisp. *Trasferir.* Pol. *Przejęty.* Vng. *Altal vetetati.* Ang. *To pass over, to go beyond.*] Loc. lib. 4. Vsq. ad d. è speculo trasfero imago.

Trasfero, d. i. *Trasfero.* hoc est, visui perivium. [Vng. *habár.* Gall. *Qui luit d'entre en outre.* Ital. *Trasfero, chiaro.* German. *Durchsichtig.* Hisp. *Luzo, lo que se trasfere.* Polon. *Przejęty.* Vngar. *Altal vetetati.* Angl. *Translucent.*] Plin. lib. 21: Suaviores albæ violæ, quoniam à trasfero talius accipitur aer.

Trasfero, s. f. p. Subregmen, teste Servio: hoc est, solum quod flumini ex transverso intertextitur: ita dicitur à transendo hoc est, transcundo, propterea quod flumen iterum iterum iterum transeat. [Vng. *habár.* Gall. *Trame de rivière.* Ital. *Trama del tessuto.* German. *Der untergehangene wasser.* Hisp. *La trama que atraviesa la orilla.* Vngar. *Altal vetetati.* Ang. *A transverse reed or beam.*] Plin. lib. 11. cap. 22. de arborum telis agens: Quanta arte eclat pedicæ scutulo ite grassantes! quam non ad hoc videtur pertinere cubæ præstitas telæ, & quadam polituræ arte ipsa per fetenarum telam. et Trama figura, à Persio dicitur, pro excelsissimo corporis habitu, umbra potius hominis quam hominem præferente. Verba ejus sunt Satyr. 6: mihi trama figura, stertili quam illi tremat omento popa veneto.

Trasfero, is, m. t. *Trasfero.* [Vng. *habár.* Gall. *Trasfero, transferre.* Ital. *Trasferire.* Ger. *Überbringt.* Hisp. *La senda o camino angosto.* Polon. *Strojka przycina.* Vngar. *Kony bony.* Angl. *A cross way.*] Livius libro 31: Obliquus transibus egressi. Cic. 12. Philip. Num idem in Apennini vultibus potero facere?

Trasfero, Transmittero, sive transicio. [Vng. *habár.* Gall. *Trasfero, transferre.* Ital. *Trasferire.* Ger. *Überbringt.* Hisp. *La senda o camino angosto.* Polon. *Strojka przycina.* Vngar. *Kony bony.* Angl. *A cross way.*] Livius libro 31: Obliquus transibus egressi. Cic. 12. Philip. Num idem in Apennini vultibus potero facere?

Trasfero, n. p. Natusdo trajicere à trans, & nato, duobus postremis prepositionis elementis abjectis. [Vng. *habár.* Gall. *Nager outre.* Ital. *Trasfero, passare oltre.* Ger. *Überbringt.* Belg. *Doer schynemmen.* Hisp. *Passar à nado maris.* Pol. *Przejęty.* Vngar. *Altal vetem.* Ang. *To swim over or beyond.*] Livius libro 2. ab Vrbe: Multaque insperatè incedibus reliquæ columis ad suos tranavit. Virgil. 2. Georgic. superant montes, & flumina tranant. Virg. 6. Aen. id. illius ergo venimus, & magnos Erebi tranavimus amnes. et Tranare pro transvolare. Virgil. 4. Aen. id. illa fretus agit ventos, & turbida transit Nubila. et Tranare pro penetrare, se transire. Cicero. 1. de Nat. deor. Atque idem facilius ceramæ, toto genere incognitæ, quod omnia trans, subtilius explicato. Hællæ tranavit ut potest. Sil. lib. 13. cap. 48.

Trasfero, aris, passivè. Ovid. 2. de Arte: Obsequio tranatur æquæ nec vincere possis flumina, si contra, quam rapit unda, rates.

Trasfero, a, um, Quietus, placidus, propneque de mai dicitur & ære, quando nulla exagitantur tempestate. [Vng. *habár.* Gall. *Trasfero, paisible, coy, serain.* Ital. *Cheto, tranquillo.* Ger. *Stille, ruhig.* Belg. *Worst.* Hisp. *Trasfero, quieto, calm, sereno.* Polon. *Spokoiny.* Vng. *Trasfero.* Ang. *Quiet, calm, fair.*] Cicero pro Cluentio: Mare quod sua natura tranquillum est, ventis concitatur. Plin. lib. 9. cap. 27: Subit in summa maria piscis, exaugmento appellatus locerna, linguaque ignea per os exeat, tranquillis non citibus relict. et Per translationem tamen accipitur pro quieto, miti, seu pacato. [Vng. *habár.*] Plaut. in Cist. Si possum tranquillum facere extrato mihi, Cicero. 3. Tulul. Nec verò ea frons erat, quæ M. Crassi illius veteris, quæ semel ait in omni vita tussisse Lucius: sed tranquilla & serena. Lucan. lib. 21: melius tranquilla sine armis. Una solus æger. Idem lib. 3: alter vergentibus annis in senium longæ, in tranquillior usque dedit jam pace duces. Claud. de bell. Get. Securæ jam Roma levat tranquillior arces. Terentia Andr. Oh, tibi ego ut credam furcifer! Qui me hodie certantissimam te conjecisti in nuptias et Tranquilla res est, inquit Terent. in Phorm. id est, integra res est.

Trasfero, li, substantivum ex adjectivo, Tranquillitas. [Vng. *habár.* Gall. *Trasfero, paisible, coy, serain.* Ital. *Cheto, tranquillo.* Ger. *Stille, ruhig.* Belg. *Worst.* Hisp. *Trasfero, quieto, calm, sereno.* Polon. *Spokoiny.* Vng. *Trasfero.* Ang. *Quiet, calm, fair.*] Cicero pro Cluentio: Mare quod sua natura tranquillum est, ventis concitatur. Plin. lib. 9. cap. 27: Subit in summa maria piscis, exaugmento appellatus locerna, linguaque ignea per os exeat, tranquillis non citibus relict. et Per translationem tamen accipitur pro quieto, miti, seu pacato. [Vng. *habár.*] Plaut. in Cist. Si possum tranquillum facere extrato mihi, Cicero. 3. Tulul. Nec verò ea frons erat, quæ M. Crassi illius veteris, quæ semel ait in omni vita tussisse Lucius: sed tranquilla & serena. Lucan. lib. 21: melius tranquilla sine armis. Una solus æger. Idem lib. 3: alter vergentibus annis in senium longæ, in tranquillior usque dedit jam pace duces. Claud. de bell. Get. Securæ jam Roma levat tranquillior arces. Terentia Andr. Oh, tibi ego ut credam furcifer! Qui me hodie certantissimam te conjecisti in nuptias et Tranquilla res est, inquit Terent. in Phorm. id est, integra res est.

serenitas Pol. Spokoinosq. Vngar. Tsen doffiq. Ang. Calmeureste,
serenite if weather.] Flaut. Caha. Tranquilium est, aedonia
sunt circa forum.

Tranquillo, absolute, pro Tranquillo tempore, quo neq. caelu,
neq. mare tepellate exagratat. [Tranquillu.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

nensem. Contra Cisalpinam Galliam eam vocabant, quae ab
Alpium radicibus extenditur usque ad Rubicorem, anti-

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

Tranquillitas, atq. q. Quies mairi, & celi, tempestatis expers.
[Tranquillitas.]

transiens. Hispan Passando solamente, negli ostentente y con de-
 fenda. Pol Zmierz, iedakako, iekalis. Vngar. Tonnian, rchuel.
 Ang. Ne passing over the sea. Vlp. lib. 1. de iur. patron. Patronorum querelas aduersus libertos Prae-
 sident audire, & non translatiuè exequi debent. Marrianus: Pre-
 uentorem esse eum ostendimus, qui colludit cum reo, &
 translatiuè monere accusandi fungitur.
 Translatio, de sanctione ac dicis causa. [translatio] Vn-
 gar. Tonnian, rchuel. Papiianus D. lib. 36. ut. 1. 55. Sed
 nec illud translatiuè omittendum est.
 Transfigo, u. pen. prod. transfixi, xum, Transfodio, seu trans-
 fendo, trajicio. [transfigo] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transitus, a, um, participium. Traiectus. [transitus] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfiguratio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfiguratio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transformatio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transformatio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.

Transfugatio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugatio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.
 Transfugio, a, ad. p. In aliam figuram verio. [transfugio] Gall. Trancher, trancher. Ital. Traffare, trasfodere. Ger. Durch-
 schneiden, durchschneiden. Belg. Deersien. Hisp. Hincar, passando, tra-
 fugar. Pol. Przekazać. Vn. Aital, gajakam. An. To peaca through.]
 Liv. lib. 1. ab Vrb. Stricto itaq; gladio, simul verbis inceptans,
 transfigit pueliam. & Dicitur autem transfigo pectus pla-
 dio, vel transfigo aliquem gladio per pectus. Liv. 2. ab Vrb.
 Ekbar. Qa Fabiam principem in confectos Veientes euntem,
 smoz vindas, & arthorum ante Tuscus, inter multas vesan-
 tem hostium manus gladio per pectus transfigit.

Apud

et Apud Rhetores transgressio dicitur, quum ab ea sententia, quam proposuimus, convertimus sermonem ad aliquam personam, aut rem, aut fortunam, & tanquam personam appellamus, vel quum ad id quod demostretur institutumus, ad aliam actionem nostram & orationem revocamus: Exempla pete ex Rufiniano & Rutilio Lupo.

Transgressus, us, m. q. Transgressio. [*אֲשַׁרְיָא*] Vng. *Altal hazer, altal mezer*. Gall. lib. 10 cap. 26. Amino Polliconi C. Salustius inique dignus nota visus est, quod si in primo historiarum maris transitum transmissamque navibus factam, transgressam appellavit. Recte vero sed translat.

Transigo, gis, egi, actum, act. e. Perago, perficio. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passer outre, acherer & par faire, theuri*. Ital. *spolire, faire, passer, faire*. Ger. *überbringen, überbringen*. Hisp. *Passar allende, cumplir & acabar*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Vegyez, vegyen*. Ang. *To pass over, to finish or end*. Cic. 4. Philipp. Quisquam homines putarent, si tum occidit esset, quum tu illum gladio stricto es insecutus? negotiumque transgresseris, nisi ille taber scalas sese abdidisset. Item 3. Verr. Prima actio à nobis octo diebus transacta est. Transigere vità dicimus pro peragere. Salust. in Prooemio Caus. Sed multi mortales edidit veni atq; somno, in docti incultiq; viram sicuti peregrinantes transegerunt. Accipitur aliquando transigere pro eo quod est controversiam decidere & negotiū dirimere, pacem facere. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transiger, a ceder*. Ital. *Accordare, quietare, differre*. Ger. *Einsetzen in ein Ding, überbringen*. Hisp. *Concertarse las pleytes*. Pol. *Wzyciszyć*. Vng. *Vegyez*. Ang. *To agree or decide a controversy*. Cic. pro Roscio: Qui pro totius transigit, satisfat neminem postea eorum penitentium. Idem in Verrem Oratore 3. Quod erat vix H. S. quadringentorum milium, transigunt H. S. ducentis milibus. et Aliqua fo accipitur pro convenire & negotium contrahere, veluti de pacti Conventionis verbum generale est, ad omnia pertinens de quibus negotii contrahendi transigendi que causa consentiunt. Hinc illud Ciceronis pro Cluentio: Manlius rem cum Oppianico transigit pecuniam ab eo accepit.

Transactus, participium, Præteritum. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passé, acheré & par fait, transige*. Ital. *Passato, forato, perfetto*. Ger. *Das überet ist, verdrichet*. Hisp. *Lo que es pasado y acabado*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *El moit*. Ang. *Bygone, done or ended*. Auctor ad Heren. libro primo: Insequens tempore spectabitur nunquid te transacta relictum sit, quod indicet aut factū esse maleficium, aut à quo sit factū. et Aliquando idem quod peractū sive perfectū: *אֲשַׁרְיָא*. Te. rent. Andr. Ego iam transacta re. convertam me diuinum cum opsonio. et Facta, transacta omnia, proverbiale est, inquit Doctus in And. Terent. quo utimur, quū volumus significare, nihil diligentur prætermissum; nihilque reliquum esse ad agendum. Verba Terentii sunt hæc: Contemptus, spectus: facta, transacta omnia.

Transactus, ois, m. e. Cujus ministerio ad rei alicujus transactionem utitur. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passant & accordi*. Hisp. *Intermedius*. Ital. *Chi fa da medio*. Ger. *Ein vnderhandler*. Hisp. *El que ha de acordar*. Pol. *Wzyciszyć*. Vng. *Közvető, zérő*. Ang. *He that dispatcheth a matter & bringeth it to a point*. Cic. 4. Verr. Qui est id quod ex prioris actione didicisti peritum omnium transactor & administrator.

Transiectio, ois, f. et que & transiectio, transpositio: ut Transiectio verborum. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Interrompre outre & par dessein, transesment*. Ital. *Trasgetto, passaggio*. German. *Verfügung*. Hisp. *Oltra de passar allende*. Pol. *Przejście, przejście*. Vng. *Altal vider*. Ang. *A passing or carrying over*. Auctor ad Herennium lib. 4. Huiusmodi transiectio quæ rem non reddat obscuram, multum proderit ad continuationes. et Ad eundem etiam modū legitur Transiectus apud Ciceronē de Universitate: iam verò, inquit, iteram, alteram nostram, quæ transiecto axe sustinetur, diem noctisque esse ceteram. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Traverser outre, passer tout outre*. Ital. *Passato, perferato tutto oltre*. Ger. *Überdrehen, überdrehen*. Hispan. *Passado y barado allende*. Ang. *Passed over, beyond thorough*.

Translato, translatis, secunda syllaba correpta, Ultra salio: à trans & salio, abjecta postrema præpositionis littera. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Sauter outre, sauter par dessus*. Ital. *Saltar oltre*. Ger. *Überbrücken*. Belg. *Überbrücken*. Hisp. *Saltar allende otra cosa*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Altal edéim vyerem*. Ang. *To leap over or beyond*. Colum lib. 6. cap. 26. 3. folla. sine cantatione transiit. et Per translationē accipitur pro silentio præteritis, & omittit. *אֲשַׁרְיָא*. Cic. 3. de Finib. Quum autem ad summum bonum voluit pervenire, transiit omnia. Idem 4. Philip. Sed ne rem unam pulcherrimam transibat oratio. Cic. Idem 3. Offic. Ingenii specimen quoddam est, transiit ante pedes posita & alia longè repetita sumere.

Translatis, Palmes qui inter traduces alios transiit. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Sarment plus haut que les autres*. Ital. *Sarmento più alto che gli altri*. German. *Em get so far die andern höher rechet*. Hisp. *Sarmento más alto que los otros*. Pol. *Latorol, przysalanie a in sych*. Vngar. *Altal haylak 233 702 d*. Ang. *A vine branch higher than the others*. Plin. lib. 17. cap. 23. Traducem binum præcidere solebant. Oneratis enim vetustate melius donare tempus, ut transilem faciant, si largiatur crassitudo.

Transiungo, gis, iungam loca muro. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transiuner*. Ital. *Tramutare*. Ger. *Verbinden was ermeiden*. Hisp. *Trasjundar*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Maissa byzem*. Ang. *To bring places of things coupled or yoked together*. Vlpian. in l. Aedil. de Aedil. edicto: Si multa talis sit, ut transiungis non possit, gis. Transiungere (inquit Budæus) est in quodam locum veteris mutare: ut mulam temonariam facere, quæ præcedere solida sit vel dextram facere, quæ sinistra esse solebat.

Transiubor, eris, da. Labendo transeo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Couler & passer outre*. Ital. *Passare strasciando*. Ger. *Überbrücken*. Hisp. *Passar delugando*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Altal folyék, megérik*. Ang. *To slide or slip over*. Claudian in Europ. rapit cœli per inania cursum Diva potens, unoque Padum translapsa volatu Castra sui rectoris agit.

Translative, Translative, vide TRANIFERO.

Translego, gis, p. ca. cor. act. e. Perlego, sive lego in iudicio. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Lire tout, lire jusqu'à la fin, lire couramment*. Ital. *Trascorrere legendo*. Ger. *Durch lesen*. Hisp. *Traslerer*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Altal olvasom*. Ang. *To read through*. Plautin Afin. Age queso mi hercle translege.

Translucēo, manuales, p. ca. prod. n. f. Pellucēo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Luce à travers*. Ital. *Tralucere*. Ger. *Durchschonen*. Hisp. *Traslarer*. Pol. *Przejść, przejść*. Vng. *Világnak*. Ang. *To shine through*. Ovid lib. 4. Metam. In liquidis translucet aquis. Plin. lib. 37. cap. 12. Quibus modis ex crystallo cæganus smaragdi, alioque, translucētes.

Translucēdus, p. ca. cor. Pellucēdus, Quod visui per medium sui transitum præbet. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Qui luit & transparet, diaphane*. Ital. *Lucido, chiaro*. Ger. *Durchsichtig*. Hisp. *Luceo, lo que transmite*. Pol. *Nakierzyć, przejść*. Vng. *Ágmin áttalában*. Ang. *That shineth through*. Plin. lib. 36. cap. 8. Producat quædam maxime mille coloris, in vertice maculolæ, atque non translucēdi.

Transmarinus, Quod trans mare est, vel inde petitur. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *D'outremer ou qu'on apporte de pays de là la mer*. Ital. *Di là del mar*. German. *Jonket don Meer*. Hisp. *Cosa de allende la mar*. Pol. *Zamorski*. Vngar. *Tranzmarin*. Ang. *That is beyond the sea, or brought from thence*. Plautin in Moute. Iam. Ego transmarinus hospes sum Diapontis. Terent. 7. Verrina: Nec accedere res transmarinas ex in locis. Idem 11. Philippica: Non ut ex ea acie avulsum habemus, sed ut ipsa acies subsidium habet etiam transmarinum.

Transmeco, transmecoas, transmecoare, Transeo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passer outre*. Ital. *Traspassare*. Ger. *Durch gehen*. Hisp. *Passar allende de lugar*. Pol. *Przejść, przejść*. Vngar. *Átalolni*. Ang. *To go beyond or over*. Plin. lib. 30. cap. 11. Piz oppo fecimus medicina placitis eorum renouari. Namque & in duodecim signa digelsere eam sole transmeante. Idem lib. 16. cap. 29. Ad quem Ciconia non transmeant.

Transmigro, as, Domicilium, habitationemque commuto. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Changer de lieu & de demeure, aller de maison de pays*. Ital. *Andar ad habitare, accendere elogiamento*. German. *Jo es andet*. Hisp. *Mudar casa allende*. Pol. *Przejść, przejść*. Vngar. *Átalolni*. Ang. *To change a dwelling place*. Livius libro 3. ad Videri hanc tradent rem actam esse, ut Vejios transmigrarentur, Suetonius in Tiberio, capite 15: Romam revertus deducto in forum sua Druso, statim et Carinis, ac Pompeiana domo Iugurth in hortos Mecenciananos transmigravit, totumque se in quietem contulit.

Transmitto, tis, act. e. Transmitem probo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transmettre, transporter, mettre outre, passer outre*. Ital. *Trasportare, portare*. German. *Überbrücken*. Hisp. *Embarcar*. Pol. *Przejść, przejść*. Vngar. *Altal vider*. Ang. *To pass or carry over*. Plin. lib. 18. cap. 11. Item cetera quæ simili modo in tertio remansit eridit angustissimo & tenuissimis arenis transmittente. Plinius lib. 9. cap. 22. Lacus est huiusmodi in Veronensi agro, Minucium amnem transmittente, est per mediū sui emittens, vel transitum ei præbeas. Aliquid idē est quod trajicere & traducere. *אֲשַׁרְיָא*. Plin. Epist. 173: Ad quæ noscenda stereingit, transmittente mare solemus. Cic. lib. 2. de Nat. deor. Græcis quum loca calidiora petentes, maria transmittunt, navigant efflicere formam. Suetonius in la'io Cesare: A' Brundisio Dyrrhachium inter oppiditas classes hinc etiam mittit. et Transmittere est pro, est celenter periclitari.

percurrere. Virg. lib. 4. Aen. alia de parte patentes. Transmittunt campo. Transmittere aliquem, est cum festinatione mittere. Plaut. in Epid. Continuo te orabit aliter, ut illum transmittas ubi. Transmittere rectum lapide, est lapidem ultra rectum conicere. Transmittere bellum vel aliquid onus alieni. Et dicit provinciam belli administrandi. Transmittere in formas coactam materiam dixit Colum. lib. 7. cap. 3: pro formate & in formas redigere. Transmittere menses, transfigere. Transmittere tempus, ducere, consumere. Transmittere discrimen, evadere. Transmittere hereditatem fratris, id est, transferre.

Transmissus, huius transmissus, m. q. p. trajectu, sive p. trajectu, ad spatio. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transmissus, passim ante. Ital. Passim ante. Ger. In der that. dursch. Hispan. Passim ante. Pol. Przejazd. Vng. Altal. mense. Ang. A passing over.] Cic. lib. 5. bell. Gall. Passim ante transmissus, atq; est a Gallia in Britanniam.

Transmissio, onis, f. Trajectio. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transmissio, passim ante. Ital. Passim ante. Ger. Hindurch lassung. Hispan. Passim ante. Pol. Przejazd. Vng. Altal. mense. Ang. A passing over.] Cic. ad Attic. lib. 4. O navigationem amandam, quam mchercule ego valde timebam, recordans superioris tuae transmissiois. Idem prima Philippica: Calendis Scribis veni Syracusas, quod ab urbe ea transmissio in Oceanum laudabatur.

Transmontanus, m. f. Qui ultra montes est, vel inde venit. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. De la del mont. Ital. Chi sta di la monti. Ger. Desuet. d. d. d. Hispan. Cosa de allende los montes. Pol. Zagora. Vngar. Az beyond the moutains. Ang. That is beyond the mountains.] Liv. 5. bell. Maced. Tum transmontanos adortus, quos non alicui C. Flaminius, omnes Acmilii subegit.

Transmovero, es, pen. cor. a. f. De loco in alium locum movero. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Removere. Ital. Rimovere. Ger. Versetzen. Hispan. Mudar. Pol. Przemiesc. Vng. El valaxatum. Ang. To change some one to another.] Tacit. lib. 2. Summa atque ima locans, transmutans dextera levis. Horat. 3. Carm. Ode 29: Fortuna saevo iuxta negotio, & ledam insolentem ludere peccinax, Transmutat in cecetos honores. Nunc mihi, nunc alii benigna.

Transnato, as, n. p. Ultra nato, natando transito. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Nager outre. Ital. Nadar oltra. Ger. Hindurch schwimmen. Hispan. Pasar nadando a otro cabo. Polon. Przejsc. Vng. Aral. Ang. To swimme over.] Liv. 1. bel. Pun. Ipsi ceteris superpositis incubantes, flumen transnatavere. Plin. lib. 6. cap. 27: Vnum genus et piscium est, idque transcurrentis non miscetur alveo, sicut nec est Tigri pisces in lacum transstant.

Transno, as, Idem cum lupenori. Cic. in Som. Scipion. Vel illum Gangem transnare. Horat. 3. Serm. Sat. 21. ter uncti Transno Tiberim, somno quibus est opus alio.

Transnominatio, nas, Nomē commuto, vel inverto, vel immuto. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Changer le nom. Ital. Mutar nome. Ger. Den Namen o erwandeln. Hispan. Mudar nombre. Pol. Miono odmian. Vng. Nevet el valtoztatom. Ang. To change a name, or name after meyn.] Sueton. de Clar. Gram. Lucius Crassitius genere Tarenus, ordinis libertini, cognomine Palides, mox Panfiliū se transnominavit.

Transnumero, as, Ultra numero. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Nombre outre. Ital. Annoverare davanti agli. Ger. Daruber zshen. Hispan. Contar allende de sobre. Pol. Nadzliczy. Vng. Altal. mense. Ang. To count over.] Autor ad Herenn. lib. 4: Puer qui iam bene hominis naturā novit, Tu illō plures mittas oportet, si hodie vis transnumerari.

Transpadanus, Trans Padum habitans. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Qui est outre, ou par de la le Pan. Ital. De la dal Po. Ger. Desuet. d. d. d. Hispan. Alal. mense. Ang. To look through.] Cic. ad Cass. lib. 12: Tuos dicentes Transpadanos etiam minifici conjunctos cum causa habemus.

Transpicio, is, a. t. Per cancellos aut per corpus pellucidū aspicio. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Voir à travers quelque chose. Ital. Guardar oltre. Ger. Hindurch sehen. Hispan. Mirar allende. Polon. Najker widz. Vng. Altal. lato. Ang. To look through.] Lactant.

de opific. Per eas igitur membranas sensus ille, qui dicitur mens, ea quae sunt foris, transpicit. Lucret. lib. 4: Quod genus illa foris quae verē transpicuntur.

Transpiciens, us, m. q. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Veit a travers. Ital. Veduta oltre di traverso. Ger. Ein durchsicht. Hispan. Mirada allende. Polon. Przejscenie. Vng. Altal. lato. Ang. A looking through.] Lucret. lib. 4: lanua quum per se transpictum praedat apertum.

Transpono, is, De uno loco in alium transfero. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transporter, mettre d'un lieu en autre. Ital. Trasporre. Ger. Versetzen. Hispan. Trasponer. Pol. Przejsc. Vngar. Masua helyzetem.] Gall. lib. 12. cap. 1: Arborem in locum alium transpositam.

Transporto, as, a. t. p. De loco in locū porto, traduco, transmitto. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transporter. Ital. Transportare. German. Hindurch tragen. pon einem ort an das ander traig. Belg. Overvoeren. Hispan. Llevar allende. Polon. Jasnajam. Vngar. Masua vixem. Ang. To carry some one place to another.] Cic. ad Att. lib. 14: Quid eas, quas Annius transportavit, & Transportare copias, vel exercitum, est navibus trajicere. Liv. 6. bell. Pun. Eum exercitum Patocolis in naves impositum Nero in Hispaniam transportavit. Transportare pro transmittere. Virg. 6. Aen. Nec ipsas datur horre das, nec tauca fluenta Transportare prius, quam sedibus oisā quierunt.

Transportatio, nis, f. t. [Vngar. Altal. hardas, hardas, kadat, altal. vint.] Seneca de Consolat. ad matrem cap. 6: Omnes autem istae populorum transportaciones, quid aliud quam publica exilia sunt?

Transquietus, pen. prod. adject. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Plaque coy & tranquille. Ital. Mente quieta & tranquilla. Ger. Sanft rüwig. Hispan. Muy sossegado y queda. Pol. Do koscia spokoino. Vng. Ugy nyugod. Ang. Very quiet.] Id est, Valde quietus. Plaut. in Merc. Ego illum in transquieto tuto sistam, ne time.

Transrhenanus, m. f. Qui trans Rhenum est, vel inde venit. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Qui est par de la le Rhein. Ital. De la dal Reno. Ger. Der jenseit dem Rhein wohnet. Hispan. Allende del Reno. Pol. Zone strone Rhenu mieszka. Vng. Az Rhensön tal valo. Ang. That is beyond Rheine.] Caesar 5. bell. Gall. Germanosque transrhenanos sollicitate dicebantur. Transrhenani hostes, apud Plin. lib. 19. cap. 1.

Transsiberinus, a, um, pen. prod. Trans Tiberim incolens. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. De la del Tibre. Ital. De la dal Tevere. Ger. Jenseit der Tiber wohnd. Hispan. Allende el Teveco. Pol. Za Tiberem rzyka mieszka. Vng. Az Tibersön tal lako. Ang. That is jenseit beyond Tyber.] Martial. lib. 1: Vrbano tibi Caecili videris: Non es, crede mihi: quid ergo? vema es, Hoc quod Transsiberinus ambulator.

Transstratorum, gen. neut. num. plur. Remigii sedilia in navibus. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Les bancs ou fens assis ceux qui tiennent à l'avance. Ital. Trastris. Ger. Die ruderbenck auff weichen die ruderer sitzen. Hispan. Bancos y asientos en la galea o barca. Pol. Lewice na koscich przigoni spindala. Vng. Altal. deha az hátsban, az kin az ruderer melok. An. Scates wheren rowers de sit.] Virg. 3. Aen. Imit immissis Vulcanus habentis Transstratorum per & ramos, & pistras abiete puppes. Idē 4. Aen. Praecipites vigilate viri, & obliquire transstratorum. Ovid. 14. Metam. Et incurvæ sumabant transstratorum. Caesar 3. belli Gall. Transstrata expeditibus in altum ducunt confixa clavis ferreis, digiti pollicis crassitudine. Hec etiam iuga dici solent. Virg. 6. Aen. Inde alias animas, quae per iuga longa sedebant, Decurbat, laxatq; foros. Transstrata nem tigna dicuntur, quae transveria a pariete in parietem potiguntur. Vitruv. lib. 4. cap. 2: Trabes etiam supra columnas, & parastatas, & antes ponuntur, in cōgnationibus, signa, & axes sub rectis si majora spatia sunt, & transstrata, & capiteoli commoda, columnas, & cantorii.

Transvehio, is, a. t. ex uno loco in aliū vcho, sive id navi fiat, sive plastro, aut etiam jumentis. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transporter outre, charrier outre. Ital. Menar oltra. Ger. Hindurch fahen. Belg. Overvoert. Hispan. Llevar allende. Pol. Przejsc. Vn. Altal. hordom. Ang. To carry some one place to another, or over.] Salust. in Jugurth. Ex eo numero Medii, & Perfae, & Amentii est navibus in Africam transvecti, proximos nostro mari locus occupavere. Tempus transvectum. Tacit. lib. 18. Abiit jam, & transvectum est tempus, quo posses videri contempsisse.

Transvehio, onis, verbale. At Transportatio trajectio. [מחבר. מן המדבר. מן המדבר. Gall. Transportement, charriement outre. Ital. Effo condurre oltra. German. Überführen. Hispan. Llevar allende. Polon. Przejscenie. Vng. Altal. hordom. Ang. A carrying over.] Cic. 1. Tusc. Dic quales, nom te illa tectent, tr egi apud inferos Cerberus, Coccyi fremitus, transvehio Acherontis, mento summam a quam attingens. Sic enē dicitur Tantalus, & Transvehio, item dicebatur equitum res, en fia, qua ante conspectum Censorū vel Principis equites praetervehedantur. Liv. lib.

Liv. lib. 9. ab Vibe: Idem Fabius instituit, ut equites Idibus Quiritibus transverberentur. Tranquil. in August. cap. 38: Equitum turmas frequenter recognovit, post longam intercapedinem reducto more transfectionis. Sed neq; quicquam detrahi in pratervehendo ab accusatore passus est, quod antea fieri solebat.

Transverbéro, as, act. p. Trañigo, trajicio. [Trañ dikkér] Gall. Transvercer de coups. Ital. Trapassare. Ger. Durchschneiden durchschneiden. Belg. Doersneiden. Hisp. Trapassar como con la espada. Pol. Przekłonić. Vn. Altal verem, gziakom. Ang. To strike through. Cic. Mario: Sed quæ potest esse homini politico delectatio, quum aut homo imbecillus à valentissima belua laniatur, aut præclara bestia venabulo transverberatur? Virg. 1. Aen. -cujus apertum Adversæ longa transverberat abiete pectus.

Transversus, a, um, Obliquus: cui opponitur Rectus: [Trañpav bakallatibin] Gall. Qui est à travers, transvers. Ital. In traverso. Ger. Durchwärts. Belg. Dwaers. Hisp. Atravessado. Pol. Przeko. Vng. Horog, keresztvalo. Ang. Over the way. Jut Linea transversa, quæ rectam lineam decussat: ut si linea recta, verbi gratia, ab ortu ducatur in Occasum, transversa dicitur, quæ à Septentrione ducta eandem mediam dissecat. Colum. lib. 2: Sed in arando maxime observandum est, ut transversus mons sulcetur. Auctor ad Herenn. lib. 4: Ecce ibi iste de transverso: Heus, inquit, adolescens, pueri tui modo me pulsarunt, satisfacias oportet. Transversum digitum, vel unguem discedere: proverbialis hyperbole est, pro eo quod est quàm minimo spatio. Cic. 2. Tusc. Ab hac regula mihi non licet transversum, quod ajunt, unguem discedere. Idem Attic. lib. 11: Curandum est hoc omni in vita, à sua quocunque conscientia transversum unguem non oportere discedere. Plaut. Aulul. 5: tu herele ex isto loco digitum transversum, aut unguem latum excesseris. Transversus agi dicitur, qui vi & impetu quodam ab instituto depellitur. Metaphora ducta à navigantibus qui secundo vento recto cursu feruntur, statu adverso transversi aguntur.

Transversus, accusativus pluralis, neutri generis. Aliquando adverbialiter ponitur pro transversè, & oblique. Virg. 3. Eclog. Novimus & qui te, transversa tuentibus hircis.

Transversus, adjectivum. Quod in transversum ponitur. [Trañpav] Gall. Mis or passe de travers. Ital. Atraversato, posto in traverso. Ger. Das durchwärts geht. Hisp. Atravessado, puesto al traves. Pol. Wprzek pol ożoni. Vn. Keresztesel teteti. Ang. Put over the way. Caesar 2. bel. Civil. Transversaria signa inspicuntur, quæ firmamento esse possint.

Transulto, tas, Transulto. [Trañpav] Gall. Saunter outre, tressaillir outre. Ital. Saltar ostra. Ger. überspringen. Hisp. Saltar allende otra cosa. Pol. Przekaknie. Vn. Altal veyrom. Ang. To leap over. Liv. 3. bell. Pun. Nec omnes Numidæ in dextro locati cornu, sed quibus defultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam sæpè pugnam in recentem equum ex fello armatis transultare mos erat.

Transumo, is, act. t. Ex alio sumo. [Trañpav] Gall. Prendre d'un autre. Ital. pigliare di un altro. Ger. Von einem in das andere nemmen. Hisp. Tomar de otra. Pol. Ziechno nadbrni przek adam. Vng. Mafamat vezek. Ang. To tak of an other. Statius 3. Theb. Lacrymas non pertulit ultra, illellopotens hastam laxa transumit, & alto (Haud mora) distulit. &c. Vnde quæ ex primis tabulis transcripta sunt, solemnitate juris adhibita, dicuntur transumpta, & actus ipse, transumptio.

Transumptio, f. t. Figura est quam Græci perimphos vocant, quæ ab eo quod præcedit, id quod sequitur paulatim insinuat. Virgil. 1. Aen. -speluncis abditus atris. Nam ex atris intelligimus nigras, ex nigris tenebrosas, ac per hoc in præceptis profundas.

Transivo, is, act. t. Ex trans & suo, abjecta ultima præpositionis litera. [Trañpav] Gall. En passant par tout outre. Ital. Passare del tutto. Germ. Durchschneiden durchschneiden. Hisp. Passar estiendo. Pol. Przekłonić. Vng. Altal varrom. Ang. To pass through. Col. libro 6. cap. 3: Media pars descripti orbiculi eadem subula transiit, & facto foramine prædicta radicalia inservit. Cornel. Celsus lib. 7. cap. 24: Cuius acu filum ducente transiit.

Transvoló, as, pen. corr. n. p. Volando prætereo, volando transcendendo. [Trañpav] Gall. Valre outre. Ital. Transvolare. Ger. Weiter hinans fliegen. Belg. Overvliegen. Hisp. Volar allende la tierra. Pol. Przekłonić. Vng. Altal veyrom. Ang. To fly beyond. Plin. lib. 10. cap. 29: Perdices non transvolant Bæonæ fines in Attica. Per translationem ponitur pro transcurto: vel pro repente accedo, celeriter eo. Liv. 3. ab Vrb. Eques inter ordines pedum testas se ad equos recipit: transvolat inde in alteram partem suis victorie nuntius. Plaut. in Epid. pro transugio posuit: Transvolaverunt ad hostes.

Trápēs, ena, m. t. & pen. gen. prod. Mola olearia, à tréps, volvo, seu verro. [Trañpav] Gall. Une meule en façon de table dentée.

lle pour faire l'huile d'olive, tordeir. Ital. Macina da oglio. Ger. En dreyon. Belg. Een otymolen. Hisp. Alzaga o muela del molino de aceite. Pol. Praska oliwna, vel. garnia oliwna. Vng. Olaj malom, plai sajtoló hely. Ang. A sort of mill to make the oyle of olives in. Vn. a terendo deducit. Cato cap. 28: Tripetibus locum dextæ, & sinistra.

Trápētum, ti, pen. prod. Idem cum superiore: hoc est, ipsa mola olearia. Virg. lib. 2. Georg. -teritur Sicronia bacca tripetis. Tripetus, ti, m. f. Idem, sed antiquè. Cato cap. 22: Tripetus emptus est in Suesano numis quadringentis.

Trápētizē, pen. prod. m. p. [Trañpav] Gall. Changeurs, banqueiers. Ital. banchieri. Germ. Wechsel. Belg. Wisseliers. Hisp. Cambiadores. Pol. Odmieniacze pienicy. Vng. Forz valick. Ang. Changeers, bankers of money men borowe money. Numularium, famitogonim enim vocant Græci, quam nos mensam. Plaut. in Capt. -subducam ratiunculam, Quantillum argenti mihi a pud trapezitam licet.

Trápēzōphōtōs, phōtōs, [Trañpav] Germ. Ein Tisch. Mensam ferens, status pro tripode ad mensam sustinendam. Cic. ad Gallum lib. 7: Quod tibi destinatas trapezophoros, si te delectat, habebis. Vbi interpret, Trapezophoros signum erat sacerdotis cuiusdam hujus nominis, quæ cum sba Cæsaris nomine omnia sacra Minervæ administrabat. Hæc illæ ad verbum ex Suida. Iulius Pollux Onomastici sui libri: Trapezophoros, mensam interpretatur pocula sustinentem. Vnde Cælius conjecturam capit apud Ciceronem, hoc nomen statuas significari in eum usum factam, ut ab eum sustineret, in quo pocula reponerentur. Vide ipsum lib. 7. cap. 12.

Trávio, as, Antiquum verbum est, quo usus est Luc. lib. 4. pro transeo. [Trañpav] Gall. Trauser, passer à travers. Ital. Trauare, trapassare. Germ. Durchschneiden durchschneiden. Hisp. Vn. allende. Pol. Przekłonić. Vng. Altal veyrom. Ang. To go over, or overthwartly. Qualia sunt (inquit) vitii species quæ vitiat omnis.

Tráuli, [Trañpav] Gall. Bequer. Ital. Bialli. Ger. Stabliker, Stabliker. Hispan. Taramandos. Polon. balacini, galkaia sic. Vng. Pely, helygek. Ang. Stater in summum. Græcis dicuntur quos nos balbi & blefo dicimus. Vnde verbum trébulis, quod est balbutire, & trébulis, ipsa balbuties. Luc. lib. 4: Magna atque immanis cataplexis plenas honoris: Balba lo qui non quit, trébulis, mura, pudent est. Trébelligum vinum, à Plin. lib. 14. cap. 6, inter generosa Italia vina commemoratur. Nascebatur autem in Campania, quanto lapide à Neapoli.

Trécenti, ta, Nomem numerale, idem valens quod ter centum. [Trañpav] Gall. Trois cent. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trecentos. Pol. trzyset. Vng. Harom száz. Ang. Three hundred. Virg. 7. Aen. Scerentus illi dederat Populonia mater Expertos belli juvenes ad, illas trécentos, insula in exhaustus chalybii generosa mensis.

Trécenti, pen. product. Idem quod trecentum. [Trañpav] Gall. Trois cent. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trecentos. Pol. trzyset. Vng. Harom száz. Ang. Three hundred. Virg. 7. Aen. Scerentus illi dederat Populonia mater Expertos belli juvenes ad, illas trécentos, insula in exhaustus chalybii generosa mensis.

Tréchedipni, [Trañpav] Græcis dicebantur, qui trécha ad cenam conveniebant, ut ex Apollodoro annotavit Cælius lib. 27. cap. 24. Quæ vox ut videtur (ut videtur) est imposita quum ad cenam curæ videtur significare. & hoc vestes quasdam cenatorias nonnulli tréchedipna à luvæle putant appellari, Satyr. 3: Rusticus ille tuus sumit tréchedipna Quintine.

Trédecies, adverbium, pro ter decies. [Trañpav] Gall. Treize fois. Ital. tredici volte. Germ. Dreyzehn mal. Hisp. trece veces. Pol. trzydziesiaty. Vng. Tizen háromszor. Ang. Thirteen times. Cic. 3. Verr. Tu ex pecunia publica H. S. tredecies tribam tuam permissu tuo quum absulisse facere, rei quæ tibi ullam defensionem putas esse?

Trémo, is, Tremore concutitur, contremisco. [Trañpav] Gall. Trembler, trembler. Ital. Tremare. Germ. zittern. Belg. Trillen. Hisp. Temer, temblar. Polon. Droi. Vng. Remek. Ang. To tremble or share. Plaut. in Aul. Non placet, pro monstro est quoniam qui sudat, tremis. Terent. Eunucho. totus Parmeno Tremo, horreo que, postquam aspexit hanc. Virg. 1. Georg. Terra tremis, fugere feræ, & mactata corda Per gentes humilis stravit pavor. Cic. 2. Acad. V si qui tremere, & exalbererent, vel ipsi per se motu mentis aliquo, vel, &c. Interdū ponitur pro timere. [Trañpav] Virg. lib. 2. Aeneid. Hic aliud majus mihi, multoque tremendum Objicitur magis, atque improvida pectora turbat.

Trémens, tis, participium. [Trañpav] Gall. Tremblant. Ital. Tremante. Germ. zitternd. Hisp. El que tembla. Pol. Pol.

Pol. *Dryas*. Vng. *Rechtum*. Ang. *Trembling*. Cicero 4. Tuscul. Vt ipsam Hectorem quemadmodum est apud Homerum, toto pectore tremencem provocasse ad pugnam pœniteres. Tremendus, a, um, Terribilis, timendus. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. Quis dicit craindre. Ital. *Cosa da temere*. Ger. *Dat ab in erpiten*. Hispan. *Cosa de espanto*. Polon. *Droga*. *przej khorim sie jnagac musz*. Vng. *Restenetes solendh*. Ang. *That is to be feared*. Virg. 4. Aeneidos: manesq; adit, regemq; tremendum. Idem 1. Aeneid. matrisq; egeret tremenda Caementis nymphæ monia. Huius composita sunt, Contremo, intremo, & pertremo: quorum significata vide supra suis locis. Tremendum, a, um, Abundè tremens. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremblant*. Ital. *Tremente*. *timido*. *pauroso*. German. *erschrocken*. Belg. *Wecende*. Hispan. *Cosa che mucho teme*. Polon. *Droga drzawca*. Vngar. *Reketeges*. Ang. *That feareth or trembleth much*. Autor ad Herennium lib. 3: Sicut erit sermo, in jocatione leviter & tremebunda voce, cum parva significatioe risus. Ovid. 4. Metam. Dum dubitat, tremebunda videt pulsare cretuntum Membra solum. Hinc Tremebundior, comparativum. Colum. lib. 10: Candidus efforet tremebundior ubere porca. Tremescio, is, ad t. Tremore incutio. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremble*. Ital. *Par paura*. Germ. *erschrecken*. Hispan. *Haz se miedo a temblar*. Pol. *Zdrzawienie cinnie*. Vng. *Meg nyugom*. Ang. *To make one feare or tremble*. Virg. lib. 3. Aeneid. Tum verò tremefacta novus per pectora cunctis Insinuat pavor. Tremefacta libertas: id est, concussa, dixit Cicero 2. Offic. Idem 1. de Divination. ex Poëta quopiam vetusto: Aut què se gravido tremefecit corpore tellus. Virg. 6. Aeneid. Fixerit suspè è cervam licet, aut Erymanthi Pacant nemora, & Letæam tremefecerit arca. Tremisco, is, a. Tremore concutio. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Trembler*. *craindre*. *avoir peur*. Ital. *Haver paura*. Germ. *Ersitteren* oder *stetzig werden*. Belg. *Wecende worden*. Hispan. *Temer a temblar*. Pol. *Zdrzawic*. Vng. *Meg rem unok resteg*. Ang. *To quake or shake for feare*. Virg. lib. 3. Aeneid. valloque ab rupe Cyclops Prospicio: Ioniumque pedum, vocemque tremisco. Idem 5. Aeneid. -to aitruque tremiscunt Ardua terratum, & campi. Ovid. 14. Metam. Perque dies multo tantant, omnemque tremiscens Ad strepitum, mortemque, timens, cupidusque moriri. Hinc contremisco & pertremisco, composita: quorum significata explicata sunt supra suis locis. Tremor, oris, m. t. Concussio corporis, qualis in febricitantibus, suppetibus, aut timentibus cernitur. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremble*. Ital. *Tremore*. Germ. *erschrecken*. Hispan. *Cosa que tembla y se estremec*. Pol. *Dryas*. Vng. *Reketeges*. Ang. *That trembleth or quaketh*. Terent. Eunuuch. Incurvus, tremulus, labis demissis. Mart. lib. 9: Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli. Cic. 1. de Divin. Haud modico tremulo fundens è guttore cantus. Horatius 4. Carm. Ode 17: Vis anus, & tamen Vis formosa videris: Ludis que, & bita impudens: Et cantu tremulo pota Cupidinem Lentum sollicitas dextra. Virg. 8. Aeglog. Aspice, cornipuit tremulis almaria flammis Sponte sua. Trepidus, a, um, Pavidus, timens. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremble*. Ital. *Tremante*. Germ. *erschrecken*. Belg. *Wecende*. Hispan. *Cosa que tembla y se estremec*. Pol. *Dryas*. Vng. *Reketeges*. Ang. *That trembleth or quaketh*. Terent. Eunuuch. Incurvus, tremulus, labis demissis. Mart. lib. 9: Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli. Cic. 1. de Divin. Haud modico tremulo fundens è guttore cantus. Horatius 4. Carm. Ode 17: Vis anus, & tamen Vis formosa videris: Ludis que, & bita impudens: Et cantu tremulo pota Cupidinem Lentum sollicitas dextra. Virg. 8. Aeglog. Aspice, cornipuit tremulis almaria flammis Sponte sua. Trepidus, a, um, Pavidus, timens. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremble*. Ital. *Tremante*. Germ. *erschrecken*. Belg. *Wecende*. Hispan. *Cosa que tembla y se estremec*. Pol. *Dryas*. Vng. *Reketeges*. Ang. *That trembleth or quaketh*. Terent. Eunuuch. Incurvus, tremulus, labis demissis. Mart. lib. 9: Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli. Cic. 1. de Divin. Haud modico tremulo fundens è guttore cantus. Horatius 4. Carm. Ode 17: Vis anus, & tamen Vis formosa videris: Ludis que, & bita impudens: Et cantu tremulo pota Cupidinem Lentum sollicitas dextra. Virg. 8. Aeglog. Aspice, cornipuit tremulis almaria flammis Sponte sua.

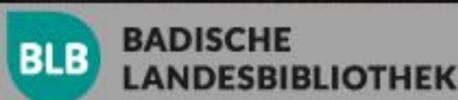
tur: aut trepidam: id est, celerem. Hæc Servius. Trepidulus, diminutivum. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Vn peu tremblant*. Ital. *Alquanto spaventato*. Germ. *Ettlich maß erschrocken* oder *erschrocken*. Hispan. *Que tiemblo yn poca, yn poca temeroso*. Pol. *Dryas*. Vng. *Restenetes solendh*. Ang. *That trembleth for feare somewhat*. Gell. lib. 2. cap. 39: Atq; ubi rediit Cassita, pulli trepiduli circumstrepere, orareq; matrem, &c. Trepidè, adverbium, Celeriter, & quasi per timorem. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *En tremblant*. Ital. *Tremando di paura*. Germ. *Wit forcht in si*. Hispan. *Temeroso y apresurado*. Pol. *Zdrzawia presko*. Vng. *Restenetes solendh*. Ang. *That it were trembling*. Liv. lib. 10. ab Vrbe: Nam & stativa trepidè deferta fuerant. Trepiditer, Timide. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *En tremblant de peur*. Ital. *Tremendo di paura*. Germ. *Wit forcht in si*. Hispan. *Temeroso y apresurado*. Pol. *Zdrzawia presko*. Vng. *Restenetes solendh*. Ang. *That it were trembling*. Liv. lib. 10. ab Vrbe: Nam & stativa trepidè deferta fuerant. Trepidus, a, um, pen. corr. n. p. Timeo, metuo, timore concutio. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremble*. Ital. *Tremere*. Germ. *Ben grosser forcht erstaten*. Belg. *Wecende*. Hispan. *Haver miedo*. Pol. *Odrzywiany*. Vng. *Resteg*. Ang. *To tremble for feare, to be affrayed*. Terentius in Hecyia: Trepidari sentio, cursum futurum per sum. Terentius in Eunuuch. Quid est quod trepidas? fatiscne salva? dic mihi. Cicero 3. de Oratore ex Poëta quopià antiquo: At Romanus homo, tamen est res bene gesta est, Corde suo trepidat. Cæsar 5. bell. Gall. Tum demum Titurius, uti qui nihil antè providisset, trepidare & concursare. Virg. 6. Aeneid. Vt videre vitum, fulgentiaq; arma per umbras Ingenti trepidare metu: pars ventere terga, &c. Pro trepidabant. Et quoniam à timentibus omnia præpropere aguntur, factum est, ut trepidare accipiatur pro scissinare. [**תְּרַם** *teram*.] Virg. 4. Aeneid. Dum trepidant alæ, saltusque indagine cingunt. Trepidatio, oris, verbale, f. t. Trepidandi actus, metus, commotio. [**תְּרַם** *teram*.] Gal. *Tremblement*. Ital. *Essa tremore*. Germ. *Ersitteren*. Belg. *Wecende*. Hispan. *Haver miedo*. Pol. *Odrzywiany*. Vng. *Resteg*. Ang. *To tremble for feare, to be affrayed*. Cicero pro Dejotaro: Num quæ trepidatio? num qui tumultus? Liv. 2. ab Vrbe: Pilis inter primam trepidationem abjectis. Trepōdo, Trium librarum pondus. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Trois livres*. Ita. *Tre libbre*. Germ. *Dreypfund*. Hispan. *Tres libras*. Pol. *Trojs funty*. Vngar. *Harom font*. Ang. *The weight of three pounds*. Quintil. lib. 1. cap. 9: Nam dua & tre, & pondo divertorum generum sunt barbarismi: at duapondo, & trepondo usque ad nostram ætatem ab omnibus dictum est, & rectè dici Messala confirmat. Tres, & hæc tria, pluralis numeri tantum. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Trois*. Ital. *Tre*. Germ. *Drey*. Hispan. *Tres*. Pol. *Try*. Vng. *Harom*. Ang. *Three*. Nomen numerale est, notæ significationis. Virg. 5. Aeneid. Tres equitum numero tumæ terminque vagantur Ductores. Idem 8. Aeneid. Treis imbris torti radios, treis nubes aquosæ Ad diderant utuli treis ignis, & alius Auspici. Trium literarum homo: id est, furi: quod tres in ea dictione tantum fiat literæ. Plaut. Aulul. -tu trium literarum homo Vituperas me! Tribus verbis id est, breviter. Plaut. Trinum. Pax, te tribus verbis volo. S. vel trecentis. Idem in Milite: Brevin, at longinquo sermone? M. tribus verbis. Trevisiri, orum, Idem qui triumviri: de quibus suo loco. *trevisiri*. Plaut. in Amphitr. Quid faciã nunc si trevisiri me in carcerem compegerint? Trevisis, & hoc treffe, Vilis & minimè pretii, quasi trium assium, *trevisis*. Persius Satyr. 3: Non trevisis agaso. Triambli, inquit Festus, Dicebantur qui cerni ex profcenio loquebantur. Triangulus, li, pen. cor. m. f. Figura est tres angulos habens, quam Græci *trigonon* vocant. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Triangle*. Ital. *Triangolo*. Germ. *Ed dreyeckts figur*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *Trojgraniã*. Vng. *Harom zygwe*. Ang. *A triangle, a figure with three corners*. Cic. 2. de Nat. deor. Græcos quam loca calidiora petentes, maria transmittunt, trianguli efficere formam. Triangulus, a, um, Quod triangularem figuram habet. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Qui a trois angles, triangulaire*. Ital. *Di tre angoli*. Germ. *Das dreyeckthig ist*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *wejtroganic*. Vng. *Harom zygwe*. Ang. *That hath three corners*. Colum. lib. 5. cap. 2: Esto ager triangulus, pedum quoquo versus trecentorum. Triangulæ, are, pen. pro. om. t. [**תְּרַם** *teram*.] Gall. *Triangulaire*. Ital. *Di tre angoli*. Germ. *Dreyschekig*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *wejtroganic*. Vng. *Harom zygwe*. Ang. *That hath three corners*. Colum. lib. 5. cap. 2: Esto ager triangulus, pedum quoquo versus trecentorum. Pff Hisp.

Hisp. *Casa de tres angulos.* Pol. *O tresch granich.* Vngar. *Harm*
agwe. Ang. *Of three corners.* Quod trianguli formam refert,
 ut Triangularis agri forma apud Colum. lib. 5. cap. 2.
 Triarii, orum. *Triarii* dicitur, si quisque dicitur, in iusticia, et
 equo, Polybio. Gal. *Vetus soldatus Ital.* *Soldati veteri.* Germ. *Die*
dappersten tringent so nicht den angreif thun / sendet hernach erst
 wo es von nöthen ist / den streit erhaben. Hisp. *Soldado veteri.* Pol.
Zel nierz dwadz y dwuzastym, kow y wozpoyez ruzie bedac, przelnic
szich meque nall opoz y bronilo. Vng. *Triarii.* Ang. *Old sold*
doers / set in the rearward. Dicitur autem milites veterani, specta-
 re virtutis, qui tertio loco praelium inibant, post profligatos
 hastatos, qui primo loco, & principes, qui secundo loco pu-
 gnare capere solent. Ita enim apud Romanos, teste Livio lib. 1.
 ab Vibe, acies instruebatur, ut primo loco hostes aggredere-
 tur manipuli hastatorum ex flore juvenum pubescentium col-
 lecti, qui si hostem propulsare non possent, scilicet retroceden-
 tes a principibus fecutatis, quos antepianos vocabant in in-
 tervalla orationum recipiebantur, principesque in eorum locum
 succedebant hastati autem post eos sequebantur. Si a princi-
 pibus quoque non satis feliciter esse pugnant, a prima acie ad
 triarios paulatim referebantur, unoque agmine facto, iam nul-
 la spe post se relinca, una omnes in hostem procedebat. Hinc
 factus est locus proverbio, ut quid in re aliqua laboratur, eo-
 que res adducta est, ut extremo conatu summusque viri sit enten-
 du, re ad triarios redisse dicimus. Triarii (inquit Varro) dicti
 sunt, quod in acie tertio ordine extremis subsidio ponerentur.
 Plautus. *Agite nunc, subsidite omnes, quasi solent triarii.* De his
 vide plura apud Liv. 1. Decad. li. 8. & apud Erasmus in Adagia.
 Tribrachius, pen. cor. sive Tribrachys, *tribrachys*, Per iunctura
 ex trib. syllabis brevibus consistit, unde & nomen habet, quasi
tribrachys dicitur, ut Dominus, Loqueris, Agimus.
 Tribulus, *tribulus*, s. p. & Tribulus, *tribulus*, s. p. *tribulus*, s. p.
 Gal. *Vae triarius paritur in oleo d'anc la paille.* Ital. *Triolo.*
 Germ. *Ein alte gattung eines tards mit dem man vorzeit das er in*
un tenn austradit che man die y legat bindet. His. *El tribulo para tri-*
lar missis. Pol. *lakies sialis dotarypa y lanch gra mialis typon.*
 Vng. *Trip.* Ang. *A flail or beak instrument to thresh corn.* Genus
 vehiculi quo frumenta in area teruntur, a tribus lateribus sic
 appellatum. Virgil. 1. Georg. Tribulaque, trabesque, & iniquo
 pondere rasti. Varro lib. 1. cap. 32. Et spica in area excuti gra-
 na, quod sit apud alios iumentis iunctis, & tribula. Colum.
 lib. 1. cap. 21. Et si pauca iuga sunt, adpice tribulam & tra-
 ham possis, quae res utraque culmos facillime comminuit.
 Tribulo, verbum est Ecclesiasticis scriptoribus familiare, pro
 alligere, seu opprimere: *tribulus* dicitur, *tribulus* dicitur, *tribulus*
tribulus, & tribulatio, pro oppressione, angustia, anxietate, &c.
 Quae significationes tractae videntur a tribulo instrumen-
 to rustico, quo frumenta olim terebantur, aut certe a tribulo
 herba acutissimis spinis infecta: aut (ut alij malunt) a stimulo
 ferreo, formae utragonae, qui quancunque in partem, incu-
 buerit, aculeum semper infestum protendit. Aliter hoc ver-
 bo utitur Cato de re Rust. cap. 23, de multi medicatione lo-
 quens: Si (inquit) indideris defrutum, aut marmor, aut resinam,
 dies viginti permiscio credid, tribulatoque quotidie Quo
 tamen in loco non desunt qui turbato, rectius legi posse exi-
 stiment.
 Tribulis, Vide TRIAVS.
 Tribulus, *tribulus*, pen. cor. *tribulus* dicitur, *tribulus* dicitur, *tribulus*
 Gal. *Vn chardon appellé chasso-trape.* Ital. *Triolo.* Germ. *Wassers*
nies / oder wegerich / rill an trest. Hisp. *El abrojo yerba espinoza.* Pol.
Kwiat jaskini ul ofami, fructus, modus orzech. Vng. *Bojterian.* An.
A thilla. Herba ex foliis ad portulacae effigiem accedentibus,
 tenuioribus viticulis in terra stratis, spinis secundum folia
 rigidis & praeduris. Nascitur secundum flumina, & in locis
 ruderosis. Ovid. lib. 5. Metam. Iolium, tribulique fatigant Tri-
 ticeas melle. Virg. 1. Georg. Lappaque, tribulique, interq;
 nitentia culta Infelix Iolium, & steriles dominantur avenae.
 Xil & alterum tribuli genus aquaticum, nonnulli in omnibus
 nascens, coma duntaxat aquis extante, folio ulmi effigie, pe-
 diculo longo, caule cacuminibus crassiore, quam partibus in
 humore coarctatis. Tribulos item vocat Vegetius lib. 3.
 Stimulos illos ferreos, formae quadrangulae, qui in bello ad-
 versus equitatum spargi solent, in quodcumque latius incubue-
 rint, infestum semper aculeum protendentem. Latini Murice
 appellant. Vide supra in dictione MYREX.
 Tribunitus pl. In sacro monte, quo plebs irata patribus se-
 cesserat, lata lex est, quae Sacrae nomen accepit, ut plebi sui
 magistratus essent, sique sacrosancti quibus auxilio latio ad-
 verius consules esset: nec cui patrum capere cum magistra-
 tum liceret: qua lege tribuni pl. quinq; primi creati sunt, an-
 no post reges ejectos XVI, quos ego non dubito curiatis co-
 mitis esse factos: nam aliquot post annis Publius de L. X. ro-
 rius tribuni pl. tulserunt, ut plebs sui magistratus tribus comi-
 tus fierent. Post alia lege decem tribuni pl. creati, bini e lingui-

lis classibus, anno a primis tribunis pl. XXVI. Et quoniam
 Atinii Plebisiti, quod ad tribunos pl. pertinet, mentionem
 a Gellio fieri video: quae nam tunc fuerit sententia, antiquita-
 tis illustrandae causa quaerendum videtur. Ego sic existimo
 tribunos pl. ante Atiniam Plebisitum partem senatores fuisse,
 se, alios non fuisse: quod scilicet liberum esset populo Rom.
 bunatum pl. dare cui vellet. Atiniam, quo modo quidem mi-
 hi videtur, nec ademit hanc libertatem plebi Romanae, & au-
 xit potestatis tribunitiae dignitatem: tunc enim, non nequis,
 nisi iam Senator, tribunus fieri posset (plebis enim libertate
 huiusmodi rogatione minueret, neque id plebes illo modo
 scivisset) verum, ut quae tribunus pl. crearetur, in hoc ipso in pos-
 siterum senator esset, atque hanc esse Gellii verborum sententiam
 crediderim, cum ant. lib. xvi. tribunos pl. senatores habendi
 fuisse, quancquam senatores non essent ante Atiniam plebisiti-
 tum: hoc etiam e quodam Suetonii loco suspicamus: nam in
 Augusto: Comitibus, inquit, tribunitiis, si candidati senatores
 delectent, ex equitibus Romanis creavit. ex quo sequitur, non
 licuisse antea equitibus Romanis tribunatus petere: multo igi-
 tur minus tertio ordini, iis, qui de plebe dicebantur, qui nec
 equites, nec senatores erant, quin, primis temporibus, aliam
 abest, ut ex senatu tribuni pl. crearentur, ut ob eam ipsam cau-
 sam instituti sint, ne senatus aduersus plebem crudelitas, aut
 arrogantiis ageret: id eo quod ex ipsa plebe per annos multos
 creati sunt: postea tempore equites quoque Romani, & senato-
 res tribus atque plebis petere. Quoniam autem M. Duilius tribu-
 nus pl. plebem rogavit, plebesque sicuti qui plebem sine tribu-
 nis pl. reliquissent, tergo ac capite punirentur, anno proximo
 L. Trebonius tribunus pl. rogatione tulit, ut qui plebem Ro-
 manam tribunus pl. rogaret, is usque, eo rogaret, dum x. tribu-
 nos pl. faceret: nam Duilia lex de tribunis, nisi qua sumtrum
 praesentia: tantum, ut restituerentur, sanctas, & ab iis, qui
 creati essent, cooptant collegas iuberet, fultit igitur Trebo-
 nia lex cooperationem: non cum iuberet, ab eo qui comitia tri-
 bunus creandi haberet, omnes plane tribunos, qui x. omnino
 erant creati: nimirum parte tribunorum creati, reliquos autem
 ab iis, qui creati essent cooptari vetuit, quod cum M. Duilius
 tribunus pl. fecisset, legem, statum, ut qui contra legem ab ipso
 Jara commissum, defendere, anno insequenti Trebonius tribu-
 nus pl. ne in posterum fieret, lege cavuit: nec aliam legem in
 gni Liv. lib. 4. cum ait: Antea omnia res illa sum imaginis in-
 titulum, paucis ante annis lege cautum, ne tribunis collegam
 cooptare liceret: haec enim verba nihil aliud significant, nisi
 id, quod id est lib. 3. scripsit, ut qui plebem Romanam tribunos
 pl. rogaret, is usque, eo rogaret, dum x. tribunos plebis faceret.
 Verum L. Sylla dictator, plebis inimicus ad immutanda tri-
 bunatus potestatem legem tulit, primum, ne tribunis pl. alios
 magistratus capere liceret: deinde, ne ad eos provocatio ef-
 ferretur, ne leges ferri possent: postremo, ne ius cooptandi in-
 cetera hanc Sylla iratus plebi tulit, quia pro Mariis patris
 contra ipsam steterat. Sed, eo mortuo, C. Aurelius Cotta con-
 sul primus legis caput abrogavit: tulit enim ut alios magistra-
 tus tribunis pl. capere liceret, alterum caput abrogavit Pom-
 pilius Magnus in primo consulatu, legem, ut ad tribunos
 pl. esset provocatio, omninoque omnino, quae tribunis pl. ad-
 meras Sylla, illis esse restituta exemplis intelligitur: nam
 intercedendi lege nonquam amiserat: quod illis inno deli-
 vitis inique ereptum, queritur Caesar his verbis lib. 1. de bello ci-
 vili: Agitur, ut quis raptim, atque turbatim, docendi Ca-
 ris propinquis ejus spatium datur: nec tribunis pl. supplicari
 deprecandi, neque, cum extremi iuris intercessionem retineat,
 quod L. Sylla reliquerat, facultas tribunus: sed de sua salute
 septimo die cogitare cogitur: quod illi turbulentiissimi spo-
 rioris temporis tribuni pl. octavo denique, mensis fuerit adho-
 num respicere, ac tumere consueverant, & in eo de libro, paulo
 post: Novum in sep. introductum exemplum queritur, ut tribu-
 nita intercessio armis non aratur, atque opprimere, quae
 perioribus, annis armis esset restituta: Syllam, audax omnibus
 rebus tribunitia potestate, tamen intercessio ne liberam reli-
 quisset: Pompeium, qui amillam restituere videtur, bona sua
 quae ante haberet, admissit. Video autem fuisse legem, quae
 tribunos pl. veteri integrum dicitur ab Vibe abesse: in Gel.
 lib. 3. ca. 2. ita scriptum est: Tribuni quoque nullum diem esse
 Roma licet, cum post mediam noctem proficiscuntur, & post
 prima faciem ante mediam noctem revertuntur, non dicuntur
 abfuisse unum diem: quando ante horum noctis sciam re-
 gressi, partem aliquam illius in urbe sunt. Nam, quod in Livio
 lib. ix. legitur, duos tribunos pl. Livium, & Qu. Melium, cum
 de iis, qui pacem Caedoniam fecerant, dedecus in senatu age-
 retur, ita locutus: Neque exulsi religione populum deditione
 sua, nisi omnia Samnitibus, quibus apud Caedoniam fuissent,
 restituerentur, neque se pro eo, quod spondendo pacem, resti-
 tuerent exercitum populi Rom. pacem illam meritos esse: nisi
 ad extremum, cum sacrosancti essent, dedi hostibus, violenter

posse: tribunos quidem plerumque, cum hæc dicerent, Livium, & Melium, constat non tamca simul illud, eisdem fuisse tribunos pl. cum pacem ad Caudium sponderunt: non enim hoc anno, quo de sponforibus pacis populo Samnitum dedenda actum est, sed proximo superiore paxilla per sponforum facta fuerat: in qua non affuisse tribunos pl. indicant hæc, quæ sub-
 scribam, Livii verba: Sponderunt consules, præfecti, legati, quæstores, tribuni militum, nominaque omnium, qui spon-
 derunt, extant, itemque illa, haud ita multo post in eodem li-
 bro: Samnitibus non fuit satis, consules spondere, sed lega-
 tos, quæstores, tribunos militum spondere coegerunt, tribu-
 nos pl. non nominat: ergo nulli affuerunt. Liv. autem, & Me-
 lius eo tempore tribuni militum, ut opinor, in castris fuerunt:
 quos, quod meminimus, aut fortasse etiam, quod omnino le-
 gemus, Q. Metellus Nepos, cum tribunatum pl. gereret, con-
 tra leges in Syriam ad Cn. Pompeium sua sponde, nulla vi co-
 gente, profectus est: quo facto subit ignominiam, nulla tamè
 affectus est insigni poena, consul etiam aliquot post annis cū
 Lentulo Spinthere creatus est: sive quod hominis vitia fami-
 lia dignitas tegetet, sive quod cum non tam ipsius facta de-
 promerent, quam Pompeii, & aliorum, qui plurimum in repub.
 poterant, amicitia sublevarer. Non videtur præmittendū,
 quod Plutarchus in libro τὰς ἀρχαίων ἱστορίας scriptum reliquit,
 tribunatum pl. magistratum non esse, cum neque purpurā ha-
 beat neque, lictoribus utatur neque, sella curuli sedens ius dicat:
 neque potestatem, creato dictatore, deponat, more omnium
 magistratum. Cicero tamen magistratum appellat in ora-
 tione pro P. Quintio. Et quod ait Plutarchus de purpura, id
 refertur idem Cicero pro Cluentio: qui, quo loco de L. Quin-
 tii tribunū pl. intolerabili superbia verba facit: Vultū, inquit,
 atque amictum, atque illant usque, ad talos demissam purpurā
 recordemini. Est illud quoque à nobis animadvertendum, tribu-
 nos pl. comitiis designari solitos antequam consules, ut ex
 prima epistola ad Atticum satis dilucide patet, qui etiam ante
 consules magistratum inibat, nempe 111. id. Dec. quod ex
 Dionysio, Livioque, planum sit: nam quod in Pædiani libris
 impeditum est, tribunos pl. nonis Dec. magistratū inire soli-
 tos: id mendosum puto: nam, ut omittam Livii testimonium,
 in quo momenti multū statū esse, Dionysius cum de 111. id.
 id. Dec. primo tribunatus pl. die mentionem facit, adiungit il-
 lud, ἀπὸ τῆς αὐτῆς, cum dicat, suis quoque temporibus idem ser-
 vatus, eoque magis adducor, ut suspicet de mendō, quod, quem
 locum Cicero, qui est in libro 11. in Verrem, Pædianus ibi
 exponit: in eo Cicero de alio magistratu potius, quam
 de tribunatu pl. locutum esse, facile perspicitur, si quis animū
 paulo accuratius adverterit: nam si de tribunatu pl. intel-
 ligit, nūquam Sulpicium à Manlio, & Cornificio, quos proxi-
 mis supradictis, verbis tribunos pl. nominaverat, separasset,
 nec verò de Sulpicio ullo, nisi patricio, memini me legisse: et-
 iam illud addo, nonis Dec. quo die actū est in senatu de con-
 juratione, non fuisse M. Catonem tribunum pl. sed designatum,
 ut esset anno sequenti, patet ex oratione pro Sextio. Ex libro
 P. Manutii de legibus, & ex commentario ad Qu. Fratrem.
 Tribunus, alii, pen. prod. n. t. Locus excelsus acutus figura,
 in quo residebat qui ius tribubus redderet. [ΝΟΤ. διὰ τὴν ἀ-
 γρίαν, διὰ τὴν ἀγρίαν, διὰ τὴν ἀγρίαν.] Gal. Le parquet des juges supérieurs. Ital. Tribunale,
 solia de tribunal. Germ. Ein richterstuhl. Hisp. El tribunal. Pol. Sądni-
 stwo. Vng. Törvényszék. Ang. The bench.
 Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitu-
 dinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne
 domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autē
 tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.
 Tribuni, m. l. Magistratus Romæ plebe primū creati anno
 c. lxx. quum plebs propter nobilium fœneratorum insolentiam
 ex urbe discessit, & Anienem montem occupavit. Nā re-
 vocari inde non potuit, antequam Senatus permissa magistra-
 tum t. suo corpore creasset, qui se contra Patriciorum poten-
 tiam defenderet. Unde & Tribuni plebis sunt appellati. [Τῶν
 ἀρχόντων, ἀρχόντων, ἀρχόντων.] Gall. Tribuni, magistratus Romani defensori du-
 nono plebe. Ital. Tribuni, magistratus Romani plebis defensori il po-
 ple. Germ. Oberrichter. Hispan. Jueces de la plebe. Pol. Sądni-
 stwo. Vng. Törvényszék. Ang. The bench. Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitu-
 dinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne
 domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autē
 tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.
 Tribuni, m. l. Magistratus Romæ plebe primū creati anno
 c. lxx. quum plebs propter nobilium fœneratorum insolentiam
 ex urbe discessit, & Anienem montem occupavit. Nā re-
 vocari inde non potuit, antequam Senatus permissa magistra-
 tum t. suo corpore creasset, qui se contra Patriciorum poten-
 tiam defenderet. Unde & Tribuni plebis sunt appellati. [Τῶν
 ἀρχόντων, ἀρχόντων, ἀρχόντων.] Gall. Tribuni, magistratus Romani defensori du-
 nono plebe. Ital. Tribuni, magistratus Romani plebis defensori il po-
 ple. Germ. Oberrichter. Hispan. Jueces de la plebe. Pol. Sądni-
 stwo. Vng. Törvényszék. Ang. The bench. Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitu-
 dinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne
 domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autē
 tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.

Magistri equitū apud Dictatores, quo in numero fuit Lu-
 nius Brutus. Postea facti sunt tribuni militares, sive Tribuni mi-
 litum in castris, qui pacem cum Consulibus haberent: & pote-
 statem. [Τῶν ἀρχόντων, ἀρχόντων, ἀρχόντων.] Gal. Le parquet des juges supérieurs. Ital. Tribunale,
 solia de tribunal. Germ. Ein richterstuhl. Hisp. El tribunal. Pol. Sądni-
 stwo. Vng. Törvényszék. Ang. The bench. Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitu-
 dinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne
 domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autē
 tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.
 Tribuni, m. l. Magistratus Romæ plebe primū creati anno
 c. lxx. quum plebs propter nobilium fœneratorum insolentiam
 ex urbe discessit, & Anienem montem occupavit. Nā re-
 vocari inde non potuit, antequam Senatus permissa magistra-
 tum t. suo corpore creasset, qui se contra Patriciorum poten-
 tiam defenderet. Unde & Tribuni plebis sunt appellati. [Τῶν
 ἀρχόντων, ἀρχόντων, ἀρχόντων.] Gall. Tribuni, magistratus Romani defensori du-
 nono plebe. Ital. Tribuni, magistratus Romani plebis defensori il po-
 ple. Germ. Oberrichter. Hispan. Jueces de la plebe. Pol. Sądni-
 stwo. Vng. Törvényszék. Ang. The bench. Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitu-
 dinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne
 domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autē
 tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.

lis tribubus præerant, Tribuni & pecuniæ quæ tributim hoc est, per tribus imperabantur, vocantur tributa. Sed postea alia quæque partes urbis factæ, quæ similiter tribus appellatæ sunt. Nam sex partes sunt distributa civitas, in primos, secundosq; Tatienses, Ramnes, Luceres. Quilibet ex tribubus decem curias continebat, quæ de nominibus Sabinorum appellatæ sunt. Hæc Varro, Festus, Plutarchus, & Asconius, Dissentit paulum ab his lib. 1. Livius, scribens, à Romulo centurias equitum tres fuisse conscriptas, Ramneses, & Tatienses & Luceres: nec videtur existimare totum populum in hos distributum, sed solos Equites. Tribus autem statim ab initio quatuor esse factas assent, urbe quadrifariam secundum colles & regiones divisa: tribusq; nō à numero ternario, sed à conferendo in dōto appellatas existimat. Quæ in se optimè cum Livio convenit Plinius, qui quatuor ab initio urbanas fuisse tribus affirmat, Suburbanam, Palatinam, Collinam, & Exquilinam, ita appellatas à partibus urbis in quibus habitabant. Cicerois vero ætate urbs in xxxv. tribus erat divisa: quod ipse cum plerisque aliis in locis, tam apertissime ostendit in orationibus contra Rullum de Lege Agraria. Harum nomina erant Aemylia, Arniensis, Cornelia, Claudia, Collina, Crustumina, Exquilina, Falerina, Fabia, Galeria, Lemonia, Mæcia, Natunensis, Otriculana, Oufentina, Palatina, Papyria, Pollia, Popilia, Pötina, Publilia, Papinia, Quirina, Romilia, Sergia, Suburbana, Scaptia, Stellatina, Sabatina, Terentina, Tromentina, Velina, Vejentina, Veturia, & Volitina.

Tribuum xxxv. nomina.

- AEMY.** Aemylia. CICERO ad Atticum lib. 11. 30. Liv. lib. xxxv. 11. antiquæ urbis inscriptiones 75.
- ANI.** Anienfis. Cicero Plancio, 260. epistolarum fam. lib. vi. 11. 117. Liv. lib. x. antiquæ urbis insc. 160. 175. & in libr. Petri Appiani de inscriptionibus antiquis totius orbis, 93.
- ARNIENSIS.** Cicero in Agraria 11. in Rullū 31. Liv. lib. vi. & li. xxx. ubi corrupte legi patamus Natunensis: nā lapis antiquus, quem Vulturnis in templi parietibus vidimus, expræfatur Arniensis mentionem continet.
- CLA.** Claudia. Liv. lib. 11. Virg. lib. vii. Dionysius Halic. lib. v. antiquæ urbis insc. 75. 84. 114. liber Appiani 479.
- CRV.** Crustumina. Cicero pro Plancio 267. pro Balbo 67. antiquæ urbis.
- COL.** Collina. Varro lib. 11. 11. de ling. Lat. Plin. lib. xv. 11. ca. 11. Festus in litera v. antiquæ urbis insc. 27. 99. 120. liber Appiani 110.
- COR.** Cornelia. Liv. lib. xxxvi. 11. antiquæ urbis insc. 29.
- EXQ.** Exquilina. Varro lib. 11. 11. de ling. Lat. Plin. li. xv. 11. ca. 11. Festus in litera v. antiquæ urbis insc. 75. est præterea in ædibus vni optimi, valdeq; cruditi Gentilis Delphini Romani fragmentum antiqui lapidis cū hac tribus: quod ipse quidē nō vidit, sed is, cui facile credo, se vidisse dixit, Honorius Veronensis, monachus ordinis Augustiniani, qui ordinē annorum urbis Romæ à Romulo ad Iulianum penitissimè descripsit.
- FAB.** Fabia. Horatius epistola vi. libri 1. Suetonius in Augusto 38. antiquæ urbis insc. 61. 77. 76. 94. & Petri Appiani liber 62. 66. 335. 343. 500.
- FAL.** Falerina. Livius libro 1x. in libro Petri Appiani 105. 120. & Neapoli antiquus lapis est ita inscriptus: C. PISTORIO C. F. PAL. FIRMO AEDIL. II VIR. CVRATORI OPER. PVBLICOR. item Iosephus de reb. iudeis antiquæ urbis lib. 11. ca. 11. 117.
- GAL.** Galeria. Liv. lib. xxv. 11. Plin. lib. vi. ca. 11. et in pro Galeria legitur Galerius: sed corrigendus locus est ex antiquo libro avunculi mei Francisci Asulani, & antiquæ urbis insc. 89. 142. 159. liber Appiani 14. 15. 18. 19. 21. 22.

- LEM.** Lemonia. Cicero pro Plancio 267. Philippica. 11. 223. Festus in litera l. antiquæ urbis insc. 91. 151.
- MAEC.** Mæcia. Hanc in antiquis lapidibus duobus invenimus: C. OCTAVIO C. F. MAEC. VERO: C. HERACIO MAEC. ROMANO: in libris quater nominatâ oblectavimus, à Tullio lib. 11. 11. ad Atticum 67. à Livio lib. xxix. à Valerio Max. lib. 11. cap. 11. 11. à Festo in litera m.
- MEN.** Mentina. Cicero li. xi. 11. epist. fam. Iosephus de reb. iudeis antiquæ urbis lib. 11. ca. 11. 117. cū quibus lapides neci connotant: C. VALEKIO C. F. MEN. DOLYCIO MAECIANO: A. MVNIO A. F. MEN. E. VARISTO: C. CATIO C. F. MEN. BALBO. C. CASTIVS. C. F. MEN. GALLVS.
- OVF.** Oufentina. Livius li. 1x. Festus in litera o. antiquæ urbis insc. 86. 133. in libro Appiani 27. 28. 30. 31. 67. 71. 79. 84. 85. 86. & in lib. Veronensis antiquitatum 51: Q. EVPHLEMI Q. F. OVF. LVCYLLIVS.
- PAL.** Palatina. Cicero in Verrem 11. 11. 124. Pedianus in Varro li. 11. 11. de ling. Lat. Plin. li. xv. 11. ca. 11. Liv. lib. xx. Festus in litera p. antiquæ urbis insc. 29. 34. 39. 62. 116. 153. 176. liber Appiani 17. 22. 34. 64.
- PAP.** Papitia. Festus in litera p. antiquæ urbis insc. 72. 131.
- PAPIA.** Scriptum in libris de hac tribu nihil est, quod ego quidem legerim: in libro tamē de antiquæ urbis inscriptionibus explicata mentio est 61. nec semel in Pythia thesauris: sic enim ejus libros appello.
- POB.** Poblilia. Quæ deinde Publilia scripta est: sicut ex Poblis Publius factus est: reperitur in lapidibus & PV. & PVB. & PVBL. & PV. ELIL. & POB. Liv. lib. vi. 11. antiquæ urbis insc. 10. liber Appiani 252. & in libro Veronensium antiquitatum sæpè exempla Publilia, per u scriptæ, quinque habentur, duo in antiquæ urbis insc. 66. 81. ita in Appiani lib. 65. 105. 352.
- POL.** Pollia. Livius lib. xxix. Valer. Max. lib. 11. 11. 111. & lib. 1x. ca. x. antiquæ urbis insc. 110. 114. 147. liber Appiani 18.
- POP.** Popilia. Cicero epist. fam. li. vi. 11. 117. Val. Max. li. vi. 11. 11. Festus in litera p. liber Appiani 257.
- POM.** Pomptina. Cicero ad Atticum lib. 11. 11. 63. Liv. lib. 11. Festus in litera p. antiquæ urbis insc. 114. 117. liber Appiani 147. 484.
- PVB.** Pupinia. Cicero ad Quintū Fratrem lib. 11. 11. 117. fam. lib. vi. 11. 117. Liv. lib. xxv. 11. Festus in litera p. duo antiquorū lapidum exempla extant, alterum Capiti, D. VIRIDI D. F. PVP. NIGRI: alterum Patavii, C. CLAVSIO C. F. PVP.
- QVIR.** Quirina. Cicero pro Quirio 4. epist. fam. li. vi. 11. 117. Alconius 61. Festus in litera q. antiquæ urbis insc. 15. 34. 44. 113. liber Appiani 14. 17. 18. 19. 103.
- ROM.** Romilia. Cicero in Verrem 11. 70. & in Agraria 11. 11. Alconius 18: Varro lib. 11. 11. de ling. L. Festus in litera r. Servius in 3. Aecadius antiquæ urbis insc. 165. in libro Veronensium antiquitatum, 51: L. CALLIO. L. F. ROM. est etiam Ferraria: semitrasas lapis, in imis summi templi parietibus inscriptum, in quo ita scriptum videtur: ITIO T. F. ROM.
- SAB.** Sabatina. Livius lib. vi. Festus in litera s. lapis antiquæ urbis insc. 110.

quus Romæ in ædibus Cardinalis Carpenf. CN. CORNELIO CN. F. SAH. MVSÆO MANCIPI VIAE APPIAE.

36A. Scaptia. Liv. lib. vi. 11. Sueton. in Aug. 38. Feltus in li- terra f. lapidis antiqui exemplum Romæ extat in regione Pantheonis: C. AVFELIVS C. F. SCA. SEVERVS: & item aliud: C. GRANTANIVS SCAPTIA MACER.

36B. Sergia. Afconius 61. antiquæ urb. infc. 61. 63. 81. 165. est & in eodem lib. 63: quatuor literis SERG.

36C. Stellatina. Livius lib. vi. antiquæ urb. infc. 110. liber Appiani 150 & duabus literis ST. 139.

36D. Suburana. Varro lib. 1111. de ling. Lat. Cicero etiã in Agraria: quo in loco videtur corrupte legi, ab Otriculana: quã libris quinq; manuscriptis, quos se vidisse affirmavit vir optimus ac doctissimus Gabriel Phaer- nus, legatur, ab ulura nam. unde mihi or- ta conjectura est, quam Phaerinus ipse & Octavius meas probarunt, legi posse, A Suburana, mutatione ferè nulla. Plin. lib. xviii. cap. 111. Felt. in litera f. & litera y. antiquæ urb. infc. 147.

36E. Terentina. Cicero pro Plancio 265. epist. fam. lib. vi. 11. 117. lib. vi. & lib. x. antiquæ urbis infc. 140. 199. liber Appiani 105. 336.

36F. Tromentina. Feltus in litera t. Livius etiã lib. vi. scripsit Tromentina, ut opinor, nõ ut impressum est, Promentina, antiquæ urb. inf. 107. liber Appiani 16. 177. & in lapide, qui Gajetæ est. L. ATILIO L. F. TROMEN.

36G. Velina. Cicero ad Atticum libr. 1111. 63. in Bruto. Horat. Epist. vi. li. 1. Persius antiquæ urb. infc. 162. lib. Appiani 19.

36H. Voltina. Cicero pro Plancio 267. antiquæ urb. infc. 355. & in antiquo lapide, qui est Venetiis in turri S. Vitalis, CN. NYMERIVS CN. F. VOL. FRONTO. est & qua- tuor literis VOLT. in Appiani lib. 434.

36I. Vejentina. Cicero pro Plancio.

Tributarius, a, um, adjectivum, Quod ad tribus pertinet. [i]n p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti. Tributarius, pen. prod. m. i. Qui ex eadem est tribu. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti. Tributarius, pen. prod. m. i. Qui ex eadem est tribu. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tributum, n. p. ca. m. b. u. b. u. s. Varro dictum ostendit, quod ea pecunia quæ populo imperata erat, tributum à singulis pro- portionem census solvebatur. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tributarius, Qui solvendo tributo obnoxius est, stipendia- rius, vestigialis. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tributus, adjectivum, [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tricæ, f. p. Capilli pedibus pullorum gallinaccorum involu- tita dicti, quasi tricæ, teste Nonio: qui quoniam gressum illorum impediunt, factum est, ut omnia impedimenta tricæ vocentur. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Triceni, s. a. pl. num. Triginta. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tricentarius, a, um, adjectivum, ut, Vites tricentariæ. Varr. lib. 2. cap. 21. Nonne item in agro Faventino, à quo tibi tricentariæ appellantur vites, quod jugerum tricentis amphoras reddat. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Triceps, Trium capitum. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Tricesimus, a, um, pen. cor. Vltimus ex triginta. [i]n p[ro]p[ri]o, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc socialitio- ni nomine tributario ad comunitatem ambitus causam te contulisti.

Trichiasis, f. p. Pileus est ex genere saxanili, bis quotannis patiens. Quodam Sardonio interpretantur Plin. lib. 9. cap. 31: Pileus aureus & trichiasis bis anno patit, & saxatiles om- nes. Idem lib. 9. ca. 31: In antiquo Pontu soli nõ remeant trichias. Trichiasis, f. p. Pileus est ex genere saxanili, bis quotannis patiens. Quodam Sardonio interpretantur Plin. lib. 9. cap. 31: Pileus aureus & trichiasis bis anno patit, & saxatiles om- nes. Idem lib. 9. ca. 31: In antiquo Pontu soli nõ remeant trichias.

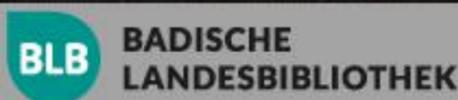

ut visum fugiat: quæ non raro mortem affert.
 Trichilla, orum. *trichilla*. Nonnulli interpretantur vasa, tria ha-
 bentia labra, è quibus liquor effluere possit. Quod si verū est,
 penultima debet prodici, utpote quæ in diphthongo scri-
 barur. Columella tamē corripit libro 10. sic scribens: Tum mo-
 do depēdens trichillā, modo more chelydri Sole sub æthivo ge-
 lidas per graminis umbras lituitus cucumis, prægnantiq; cu-
 curbita scripsit. Aut rigitur Columella vocalem præpositivam
 è diphthongo abiecit, aut aliud quærendum est vocis hujus
 etymon. Apud Cæsarē de bello Pompiciano, Trichilon acci-
 pi videtur pro vestis stragulae genere tenuissimorū quod & an-
 notavit Cælius Rhodiginus, libro 18. cap. 11. qui vocis hujus
 originem à τρι τρις repetit. Verūm hoc Columella loco
 jam citato nullo modo convenit.
 Trichinus, a, um, adjectivum obsoletum, tardum & quasi im-
 pedatum significat, vel siccum, ut sunt capilli, qui Græcè τριχ-
 νος dicuntur. Varrō in Eumenidib. Quod tunc quæstus trichinus
 erat, nunc est uber, et quæstus sit magnus. Ex Nonio.
 Trichitis, *trichitis*. Aluminis genus, quod alio nomine schi-
 ston à quibusdā appellatur, in capillamēta quædā tenuia de-
 hiscit: unde trichitidis nomē accepit. Vide Plin. lib. 33. ca. 15.
 Trichomānes, *trichomanes*. Pol. C. p. m. o. m. e. s. i. l. i. Herba est,
 filicē similis, sed minor, quā Capillacē herba Romani luxuria
 capillitii, officinæ Polymichon appellat. Vide Plin. lib. 22. ca. 22.
 Trichrus, *trichrus*. Gemme nomen, à tribus coloribus impo-
 situm, quos reddet cum atria. Plin. lib. 37. cap. 10: Trichrus ex
 Africa est: sed tres succos reddendā radice nigram, medio san-
 guineum, summo candidum.
 Trices, adverbium, Triginta verbis. [Trices] Gal. Trente
 seu Ital. Trente volte. Germ. Dinstig wahl. Hisp. Treinta veces.
 Pol. Trzydziesty raz. Vng. Harminczet. Ang. Threes times.]
 Liv. 8. bell. Panic. Pecunie in ararium tulerunt scilicet trices
 o. octoginta milia aeris. Cic. 1. Verrii. His nominibus foli-
 sis Cn. Dolabella 8. 5. ad trices licem esse æstimatam.
 Trichinum, n. i. Conclave, cenaculum. [Trichinum] *trichinum*
 טריכין חדר. Gal. Chambre où l'on prend le repas de dis-
 nay. Ital. Camera, ridotta da convitti. Germ. Ein Saal oder
 tanner darinn man isst: hat den nammen von dreien gauschschichten
 wie die bey den alten vmb die tisch in drauff geschessend. Hisp. La
 sala de camara de el tan tres usuras en el sala de bodas de combite. Pol.
 Komara wia kichin straz iadala bogacna trzeych lakach. Vng. Ebells hely
 kamara. An. A. parlar se ether place de dinis in suppein.] Erat enim
 locus in quo discumbebant, & cenabant, & à tribus lectis,
 quos in eo sternebant, nomen habens. Nā tres mensas in con-
 vivio apponere veteres solebat, & cubantes cenare. Hinc Ho-
 rat. 1. Serm. Satyr. 4. Sæpe tribus lectis videas cenare quater-
 nos, E quibus unus avert quavis aspergere cunctos. Præter eū
 qui præbet aquā. Liv. 5. Satyr. 3. ergo duos post si libuit mē-
 sis neglectum adhibere clientem Tertia ne vacuo cessaret cul-
 citra lecto, Vnā simus, ait. Ex quibus Iuvenalis verbis aperit-
 simū est, trichinum discubitorium tribus fuisse instructum lec-
 tis, atque inde nomen accepisse. Et quamvis *trichinum* sic di-
 ctio merè Græca, ita tamen recepta est in Latinam coloniam,
 ut ea utamur tanquam Latina. Quintilianus: Vix eo limen eg-
 gressi, trichinum illud supra convivas coaruit. In eadē signi-
 ficatione Cicero Conclavis vocabulo usus est, eandem cū Fa-
 bio referens historiam lib. 3. de Orat. Hoc interim (supra) ipa-
 tio conclave illud ubi epulabatur Scopas, concidit. Quinetiā
 Vitruvius lib. 4. manifestè trichinia inter conclavium genera
 annoverat. In trichinis, inquit, ceterisq; conclaviis, maxi-
 mus est usus luminum. Aliquādo trichinum accipitur pro
 ipsis lectis, & reliquo discubitus apparatu. Cic. 4. Verri. In fo-
 ro sibi trichinum straverat. Quod explicans paulò post sub-
 dit Imperavit ut in foro sibi medio lecti sternerentur. Ali-
 clinio dictus est architrachus, trichini præfectus, cui instituen-
 di, ornandiq; trichini cura incumbit. Legitur & trichinum
 apud Plautum in Bacchid pro cenaculo duobus tantum lec-
 tis instrato, Græci δισκουσι appellant. Adverbite (inquit) Mne-
 silochē, & tu Pisko clere, iam facite in trichinio cū sua utiq; que
 amica cubitum eatis.
 Trichinias, orum, n. i. Aulae, sive vestes stragulae, quibus tri-
 clinia ornantur. [Trichinias] Gal. Tapissierie ou
 vestimēti pour venir telle chambre. Ital. Tappezzerie, s. vestimenti per
 ornare quella camera. Germ. Tappet oder bedcken mit weichen man
 ein Saal pferet in dem man isst. Hisp. Tapetes o velludoras para a-
 feyrtar tal sala de camara. Pol. Okryta da ozdobięnia komari w izocy
 iadama. Vng. Karpit szineseg. Ang. Archede ragillins for a parter.
 Plin. lib. 19. cap. 30: Quæ purpurea quis non jam trichinias fa-
 cit? Varrō 1. de re Rust. cap. 13: Quæ elaborant ut spediēt sua
 vestiva trichinias ad frigus Otientis.
 Trichinias, a, um, & Trichinias, trichinare, om. t. [Trichinias]
trichinias. Gall. Appartennat à telle chambre. Ital. Pertinente à tale ca-
 merra. Ger. Das ist einem jãhfaat mit demen gauschschichten vmb einbett
 gãhlt. Hisp. Pertenesiente à tal camara. Pol. Trzykuchnia da tãkoci

trichinias. Vng. Ebells hely kãr. Ang. Belonging to such a par-
 or chamber.] Quod ad trichinias pertinet Mappæ trichinias,
 & lecti trichinias. Plin. lib. 37. cap. 23. Lecti trichinias erant
 Tricolon pen. prod. [Tricolon] Gall. De trois membres. Ital. De
 tre membri. Ger. Das diey stue oder gilde bat. Hisp. Casa de tres
 miembros. Pol. Try cz' auko w szbie miedoi. Vng. Harom tago, tago.
 Ang. Of three members.] A Græcis dicitur, quod nos roma-
 bre vocare possimus. Vnde certa quædam Odorum genera,
 quæ triplici carminis genere veluti tribus constant membris,
 tricola dicuntur: cujus generis nō pauci sunt apud Horatium.
 Tricōnes, m. t. Contentiosi, & rixarum peramantes. [Tricōnes]
tricōnes. Ital. Falliti, tritanti. Ger. Heterige trat, dom mit
 wine eding wot ist. Hisp. Perfidios, o perfidos. Pol. smara. Vng.
 Garaylat. An. Men of debat or stifi, contention folk.] Videlicet
 Capitol. in Actio Vero: Fertur & nocte perpetre alex lulū,
 quum in Syria concepit id vitium atq; intantum victoriam
 Gratianorum, & Neronianorum, ac Vellianorum fuisse am-
 mullū, ut vagaretur nocte per tabernas ac lupanaria, oblecta
 capite cucullione vulgari viatorio, & committeretur cum tri-
 conibus, & committeret rixas, dissimulans quis effect, sapiti
 afflictiū livida facie sedusse, ac in tabernis agnum, quum
 esse absconderet.
 Tricoccus, a, um. Genus heliotropii, quod alio nomi-
 ne *scorpiorum* appellant, eō quod semen ferat scorpionis ca-
 de non dissimile. Autor Plinius lib. 22. cap. 21. Apud Dioscor.
 lib. 1. cap. 131. genus est mospilii, buxæ spinæ similitudine, po-
 tum ferens exigui mali magnitudine, in quo tria sunt olia
 nā quibus tricoccus dicta, quasi trigraia, sive triolia.
 Tricor, aris, 4. p. Nagas ago, inepitū. [Tricor] *tricor*
 Gall. Navet, baudet, lire des se frivoles. Ital. Giomene Ger. joma.
 Hisp. Desuana cu raxa palabris. Pol. Łyżwiosz, porzeczka. Vng.
 Szendogk. Ang. To dalle, so triffle in toye mist triffling words.] Cic.
 Attic. Brutus Veddum accusat: tri caror sollicit. Noomū
 quam accipitur pro rixati, segetis. Idem eadem: Publius rixum
 tricatur est.
 Tricornis, ne, Quod tria corna habet. [Tricornis] Gall. Qui a
 tres cornes. Ital. De tre corni. Ger. Das diey horn bat. Hisp. Casa de
 tres cuerno. Pol. Ocztych rogach. Vng. Harom szorn. Ang. Three
 horned. Plin. lib. 8. ca. 21. Indicos boves unicornes, tricornesq;
 Tricorporis, ne, Quod tria corpora habens. [Tricorporis]
tricorporis. Gall. Qui a trois corps. Ital. Chi a tre corpi. Ger. Der
 diey teib bat. Hisp. Casa compuesta de tres cuerpos. Pol. Tricorpo
 kwal a. Vng. Harom testis. Ang. Three hath three bodies.] Vng.
 6. Aeneid. & formā tricorporis umbre. Silbus lib. 1. Goryx
 pteret quum longa tricorporis aiva.
 Tricuspis, dis, pen. cor. adjectivum, Quod tres habet cuspi-
 des. [Tricuspis] Gall. Qui a tres pointes. Ital. Chi a tre punte. Ger.
 Dreispitz. Hisp. Casa de tres puntas. Pol. Trzeci szczyt. Vng.
 Harom elus, juyegye. Ang. Three pointed.] Ovid. 1. Metam. po-
 toq; tricuspide telo Mulcet aquas restet pelagi.
 Tridens, *tridens*. Ostræa tantæ magnitudinis, ut tri-
 dendā esse: ut a nomenclatore nepotis cuiusdam ita pinum
 appellatam referit Plin. lib. 32. cap. 6.
 Tridens, Fenamenum tres habens dentes, sive cuspidē.
 [Tridens] Gal. Tridens. Ital. Tridens. Gall. Tridens qui a
 trois dents. Ital. Tridens di tre denti. Germ. Drei zindig, das die
 oder spiz bat. Hisp. Casa que tiene tres dientes o puntas. Pol. Trzy
 otazy szczyt. Vng. Harom agy viba. Ang. Any teeth or instrument
 with three teeth.] Vnde Neptuni septemque Poëtar ab hac for-
 ma peculiariter Tridencem appellarunt. Virg. 1. Georg. ni-
 gno tellus percussa tridenti. Plin. lib. 9. ca. 15. Thynti a tridē
 naculis non separantur, ne tridente quidem in cor sapientis
 Sto territi.
 Tridencis, a, um, pro Neptuno, *tridencis*. Ovid. 1. Metam.
 o proxima terræ Regna vaga diis fontie tridentifer undę.
 Tridencis, pen. cor. Idem Ovid. 11. Metam. Quamq; triden-
 tifero tumidi genitore profundi.
 Triduum, ind. n. i. Spatium trium dierum. [Triduum] *triduum*
 Triduanus, a, um. [Triduanus] Gall. L'espace de trois jours. Ital.
 Tre die. Germ. Drei tag. Hisp. El espacio de tres dias. Pol. Cze a
 trzych dniach. Vng. Harmad nap. Ang. The space of three days.
 ut Triduana indocia, in tres tantum dies patiz. Plin. Epit.
 621 Et qui audit triduo velint, invenientes. Cic. 2. de Legib.
 Cotta censeat habendas triduum ferias, & porco facinora pe-
 cunum pati. Idem pro Mil. Cio dias respondit, triduo illum ad
 summum quatuordecimur.
 Triduum, ne, Quod est trium annorū. [Triduum] Gall. Tri-
 ans. Ital. De tre anni. Germ. Dreydrey. Hisp. Casa de tres años.
 Pol. Trzy lata. Vng. Harom ezymb. Ang. Of three years.
 Triduum, n. i. Spatium trium annorū. [Triduum] Gall. Es-
 pace de tres ans. Ital. spazio di tre anni. Germ. Drei jah. Hisp.
 Efpacio de tres años. Pol. Trzy lata.] Cic. 4. Verri. Triduum tri-
 vincium obtinuit. Idem ad Quir. Terrib. lib. 11. Prædium tri-

nam summus est imperio fuisse in Asia triennium. Ovid. 9. Me-
tam. Iliarum celebrant repetita triennia Bacche.
Triens, cis, m. t. Tertia pars affinis est, uncię quatuor. [Ejus
10220. Gal. Va daniel. Ja tresime partis d' un tont, quatre onces. Ita.
Va daniel, quatre onces. Germ. Der drit theil eines asin oder schil-
lens ein viertel. Hispan. La tercera parte de va entero, quatro onces.
Pol. surs vocy. Vng. Az puznek harmad része. Ang. Four ou-
nce the fourth part of any thing. Cic. Attic. Dolabellam video. Li
viz testamento cum duobus coheredibus esse in triente: hoc
est in tertia parte totius hereditatis. Erat item Triens num-
mali genus, valens tertiam aëlis partem. Iuven. Satyr. 3. Non
habet infelix, quem porrigat ore trientem. Item sumitur
pro calice quatuor continente cyathos. Propert. lib. 3. Quam
sunt multis exacta trientibus hora. Persius Satyr. 3. Cali-
dumque trientem Excubit in manibus. Triens item apud
Viniuim accipiuntur pro tertia pedis parte. Unde Trientalis
materia dicitur, quae est crassitudine quatuor unciarum, sive
quatuor pollicum. Nam in mensuris, teste Budæo, uncię ac-
cipiuntur pro pollicibus: Duodecim siquidem pollices con-
stituunt pedem.
Trientalis, lis, n. t. Vasis genus, tertiam partem sextarii capiens.
Persius Satyr. 3. calidumque triental Excubit in manibus. Quo
tamen in loco alii legunt Trientem, ut jam dictum est.
Trientalis herba, Quae altitudine equat tertiam pedis partem:
hoc est pollices quatuor. [Ejus 10220. Gal. Betonia.
Trientalis, quod est unius trientis, ut trientarii foenus apud
Capitolium in Anton.
Trientarchus, chi, m. f. [Ejus 10220. Praefectus trientem. Nam à
Graecis trientem dicitur, quae a os trientem vocamus. Cic. 3. Verr.
Qua de re Charidemum Chium testimonium priore actione
audire audistis, seise quem esset trientarchus, &c.
Trientis, huius trientis, gener. foem. penult. prod. [Ejus 10220. Navis
oblonga genus est quam Latini à tribus remorum ordinib.
Trientem vocant.
Trientis, a, um, [Ejus 10220. Gal. De triu ani. Ital. Di tre an-
ni. Germ. Das je zum dritten jar geschickte dreyer. Hispan. Casa
de tre años. Pol. Tre cioroqui. Vng. Harom elendökent valo.
Ang. of three years. Triennialis, sive quod tertio quoque an-
no fit. Hinc Trienterica appellata sunt sacra Bacchi, quae ter-
tio quoque anno sumptuosiora annuis eius Orgiis agitaban-
tur. Instructa enim sunt, quum ex India victor Liber pater re-
sunder, à triennio quo peregrinatus est. Virg. 4. Aeneid. ubi
audito simulant Trienterica Baccho Orgia, nocturnusq. vo-
cat clamore Citharon. Ovid. 8. Metamorph. Tèpus erat, quo
siera solent Trienterica Bacchi Sibonix celebrare nurus. Nox
Trienterica. Stat. 2. Theb. non hæc trienterica vobis Nox patrio
de morte venit.
Trienteris, pen. prod. genitivo trienteridis, f. [Ejus 10220. Gal.
L'espere de trois ans. Ital. Tre anni. German. Ein jett von drey jar-
ren. Hispan. Tres años. Pol. Trepletni. Vngar. Harom esztold.
Ang. The space of three years. Spatium trium annorum. Statius
lib. 4. Theb. Ludus & atra sacrum recolet trienteris Opheltes.
Martial. lib. 6. Aspicias ut parvus, nec adhuc trienteris de plena
Regulis, auditum laudet & ipse patet. Cic. 3. de Natura deo-
rum: Quintum Niso natum, & Thione, à quo trienterides con-
stituta putantur.
Trienteriam, adverbium, Trienteris, tribus modis. [Ejus 10220. Gal.
En trois sorts & maneres. Ital. In tre parti à modi. Germ. Dreyer-
ley wof. Hispan. En tres maneras. Pol. Trojako. Vng. Harom keppen.
An. Threpsidlye. Liv. 5. ab Vide: Trientia Romæ munitabant.
Trienteris, adverbium, trifariam. [Ejus 10220. Vng. Harom keppen.]
Diomedes Grammat. lib. 11. Trientem ordinantur.
Trienteris, tri, rium, Triplex, [Ejus 10220. Gal. Tri-
ple, de trois doubles. Ital. Di tre doppi. German. Dreyfacher wof.
Hispan. Casa que tiene tres dobles. Pol. Trojaki. Vng. Harom
rejos. Ang. Threpsid. Liv. lib. 3. ita trifaria adortus castra
circuvenit.
Trienteris, cis, om. t. Tres fauces habens: [Ejus 10220. Gal. Qui
atru fauces. Ital. Che à tre bocche. Germ. Das drey schland hat.
Hispan. Casa que tiene tres gargantas. Pol. Otrych past ckeach.
Vng. Harom triko. Ang. That hath three gullettes. unde pecu-
liari epitheto vocant Poete Cerberum trifaucem. Virg. lib. 6.
Aen. Cerberus hec ingens latratus regna trifauci Personat.
Trienteris, ra, rum, Ter trifidus in anno serens. [Ejus 10220. Gal.
Qui parte fruit trois fois l'an. Ital. Che fruttifica tre volte all' anno.
Germ. Das drey mal im jehes jar frucht treigt. Hispan. Casa que
fruttifica tres veces cada anno. Pol. Try rzy dzetka redyati. Vng.
Haromger terevid egy esztoldban. Ang. That beareth fruite thre
tymes in one year. Colum. lib. 3. cap. 10. Omnes etiam bisere
& triseræ. Plin. lib. 16. cap. 17. Vites quidem & triseræ sunt,
quas ob id infanas dicunt, quoniam in his alia maturescunt,
alia turgescunt, alia florent.
Trifidus, da, dum, pen. corr. Quod in tres partes dividi po-
tuit. [Ejus 10220. Gal. Fendu en trois, qui à trois pointes ou fourchons.

Ital. Fesso in tre, vero chi ha tre punte. Germ. Drey spitzig das man
in drey stück abtheilen mag. Hispan. Fendido en tres partes. Pol. Drotro
trojczy. Vng. Harom reze olatot. Ang. That may be divided
or cleave in to three partes. Unde proprium orbis terræ epitheto
ron est, qui in tres divisus est partes. Flammar trifida: id est,
fulmen trifidum. Ovid. 2. Metamorph. Najades Hesperia tri-
fida fumantia flamma Corpora dant tumulo. Halta trifida,
Valer. Flac. 1. Argon. Cuspis trifida, Neptuni tridentis, Claud.
li. 2. de rapt. Proserp.
Trifinium, Dicitur ubi trium agrorum terminus est. [Ejus 10220.
Trifolium, n. f. Herba est à tribus foliis, quæ in singulis has
bet germinationibus, appellata. [Ejus 10220. Gall. Treffle. Ital.
Trifoglio. Germ. Rie. Hispan. Trebol. Pol. Nawrot, kanik. Vng.
Harom lezime fue. An. No heabe with three leaves. JEsus tria sunt
generata ex quibus moysi anthei vocat Greci, quod majore est fo-
lio: cui adulto binominis inest odor: unde asphaltion nonnul-
li appellantur, in coronarum usu commendatum. Alterum à
folii acuminis oxytiphylon cognominant. Tertium omnium
minimum in pratibus passim provenit. Vide Plin. lib. 21. cap. 21.
Triformis, me, om. t. Tres habens formas: [Ejus 10220. Gal.
Qui à trois formes ou figures. Ital. Chi ha tre forme. Germ. Das drey
gestalt hat. Hispan. Casa que tiene tres formas o figuras. Pol. Trojaki-
go kszal tu. Vng. Harom formain. Ang. That hath three shapes. J
ut, Canis triformis Cerberus. Seneca Herc. Oetæo: Diva tri-
formis Hecate. Horatius 3. Carm. Ode 22. Montium cultos, ne-
morumque virgo, Quæ laboratres utero puellas Ter vocata au-
dis, adimisque letho Diva triformis.
Trifur, Furacissimus, sive eximius fur. [Ejus 10220. Gall. Tres-
furer plus que larcin. Ital. Più che ladro. Ger. Ein drey-
facher dieb rezeid. Hispan. Grande y famoso ladrón. Pol. Trifur y od-
y, arcyj kodyj. Vng. Lezelen lapa. Ang. Great or common thief,
or sheep stealer. Nam particula tri in compositione augendi
vim habet. Plautus: Non fur, sed trifur, Sic Trifurcifer dicitur
turid est, insignis furcifer. Plautus in Rud. Tūn' trifurcifer mi-
hi audes inclementer dicere?
Trifurcus, adjectivum, Quod tres furcas habet. [Ejus 10220. Gall.
Qui à trois fourchons, fourchu en trois. Ital. Di
tre forche. Ger. Drey spitzig wie ein gebel. Hispan. Casa que tiene tres
horcas. Pol. Otrych spiczach. Vng. Harom agu villa. Ang. Three-
forked. Colum. lib. 5. cap. 10. Trifurcam maximè posito, &
extet minimè tribus pedibus. Trifurca semina, quæ in tres par-
tes furcata sunt. Colum. de Arb. cap. 20. Semina, trifurca maxi-
mè posito: ea extet supra tertiam tribus pedibus.
Trifurcifer, penult. corr. [Ejus 10220. Gal. Plusquam
furcifer, vel maximus fur. Plaut. Aulol. Vinperas me! A. Eia
sunt trifurcifer. Idem Rud. Tūn' trifurcifer mihi audes incle-
menter dicere?
Trigā, gā, Vehiculi genus quod tribus trahitur equis: quasi
triangula tribus equis junctis: [Ejus 10220. Gal. Chariot
à trois chevaux. Ital. Carro da tre cavalli. Germ. Ein wagen für drei
man drey Ross spannet. Hispan. El carro de tres cavallos. Pol. Wozy
trzy kaniach. Vng. Kolia, harom lozu kofsi. An. A cart drawn with
three horses. in pandectis lib. 31: Et, si triga vaxierit, retinenda
erit rota: sed & si quadrigæ, redhibeatur.
Trigā, ū, ū, m. f. Trigatum agitator. [Ejus 10220. Gal. Char-
tier, qui conduit trois chevaux. Ita. Carrattivo a d' un carrattivo da tre
cavalli. Ger. Ein furman eines wagens mit drey Rossen. Hispan. Car-
ratero de carro de tres cavallas. Pol. Trysch kani poganiacz. Vng.
Kofsi, zekeren. Ang. That quiddeth three horses in one cart. Plin. lib.
28. cap. 17. Fetuntque & Neronem principem hac portione re-
creari solitum, quum sic quocumque se trigatio approbare vellet.
Trigā, ū, ū, pen. corr. [Ejus 10220. Qui tres duxit uxores: nam ja-
nus nuptias significat.
Trigē, ū, ū, tantum pluraliter, Tres uno partu editi, tergemini.
[Ejus 10220. Gal. Trois nee à une ventree, trois gemeaux. Ital. Tre
fratelli nati à un parto. Germ. Dreyling) drey einer geburt geborn.
Hispan. Tres melleros. Pol. Spol en trzy wrodzow. Vng. Harmasik.
Ang. Three borne at one tyne of one mother. Plin. de Viris illust.
Bellum Albanis indixit, quod trigeminorum certamine fini-
vit. Col. lib. 7. cap. 6. de capellis: Parit autē si est generosa pro-
les, frequenter duos, nonnunquam trigeminos.
Trigē, ū, ū, gemmæ, om. t. Quod tres habet gemmas. [Ejus 10220.
Gall. Qui à trois bagueons. Ital. Chi à tre gemme. Ger.
Das drey angen hat. Hispan. Casa que tiene tres yemas. Pol. otrych
parykac. Vng. Harom dreyga keme. An. That hath three buds. J
Colum. lib. 3. cap. 19. Vallis, & ulginosi campi situ ferimus:
etiam trigemem (scilicet malleolum) qui est paulo minor
do drante, longior utique semipede: isque non ab eo trigemmis
dictus est, quod omnino trium oculorum est, quum ferè cir-
ca plagam, qua a matris abscissus est, plenus sit gemmarum: sed
quod his excepus, quibus est frequens in ipso capite, tres de-
inceps articulos, totidemque gemmas habet.
Trigē, ū, ū, a, um, pen. corr. Ultimus ex triginta. [Ejus 10220.
Gal. Trentesimo. Ita. Trigesima. Ger. Dreyssigst. Hispan. en ar-
des.

deo. Pol. Tridjisti. Vng. Harminez adik. An. The threthieth.] Cicero de Senect. Cujus a morte jam tertius & trigessimus est annus.

Triginta Lindeclinabile nomē numerale, Ter decē [𐤆𐤓𐤗] *shibisshim*. ἑξήκοντα. Gall. Trenta. Ital. Trenta. Germ. Dreyßig. Hisp. Treinta en numero. Pol. Trzydziesiąt. Vng. Harminez. An. Threthie] Virg. 3. Aen. inventa sub ilicibus ius Triginta caputum fecit enixa jacebit.

Trigla, ἰσχυρία, Genus piscis qui a veteribus nullus vocabatur, in præcipuis olim cœnarum deliciis habitus, adeoq; ganeonum mensis expertus, ut sæpius argenti puri pondere a privatis etiam emeretur. Apud Romanos etiam hodie Græco nomine trigla appellatur, amissa nulli appellatione. Vide Iovium in libello de Romanis piscibus.

Triglitēs, pen. prod. ἰσχυρία. Gemma nulli piscis colorē habens. Autor Plin. lib. 37. cap. 11.

Trigon, ὄμας, ἰσχυρία, Locus erat in thermis, pilæ ludō destinatus: a trigona hoc est, triquetra figura nomen habens. Unde & minimum pilæ genus trigonem, & trigonalem pilam appellarunt, quod eo in trigone luditare solebant. Martial. lib. 2: Qui lentum ceroma tenis, tepidumq; trigona. De pila trigonali extat epigramma apud eundem lib. 14: Si me mobilibus scis expululare sinistris, Sum tua: si nescis, rustice recde pilam. Idem lib. 12: Captabit tepidum dextra, lævâq; trigonem.

Trigonūs, ni, penult. prod. ἰσχυρία. Triangulus: unde Trigonus, a, um, triangularis.

Trilibris, & hoc trilibre, pen. prod. Quod est trium librarum. [ἰσχυρία] Gall. De trois livres. Ital. Di tre libbre. Ger. Dreyßig. Hisp. Casa de tres libras. Pol. Osię funkięch. Vng. Haram lot-tis. fentes. Ang. Of three pounds weight.] Horatius 2. Sermon. Satyr. 2. laudas insane trilibrem Mullum.

Trilinguis, que, om. t. Qui tres linguas habet: vel tribus loquitur linguas. [ἰσχυρία] Gall. Qui a trois langues. Ital. Trilingue. Germ. Das drey jungen hat) oder mit drey sprachen redt. Hisp. Cosa que sabe a tiene tres lenguas. Pol. Trzy mowy kama mowa. Vng. Haram nyelve. Ang. That hath three tongues.] Horat. 7. Carm. Ode 11: quamvis turiale centū Maniant angues caput ejus: atq; Spiritus celer, saniesq; manet Ore trilingui.

Trilix, cis, pen. genitivi prod. adjectivū, om. t. Quod ex tribus constat licis. [ἰσχυρία] Gall. Tissa de tron fili. Ital. Tiffino con tre fili. Ger. Aus dreyertey garn gewißm. Hisp. Casa de terlix, tecido de tres lięes. Pol. Ze trych nię. Vng. Haram uve trili harom fele fonalos. Ang. That a woman of three threads.] Unde trilices vestes dicitur, quæ ex tribus licis versicoloribus cōstant. Interdum tamen Trilix accipitur pro triplici. ἰσχυρία. Virg. 3. Aen. Loricam cōferam hamis, auroq; trilicem. Valer. Flac. 2. Argon. Per clypei cedentis opus, partemq; trilicem.

Trimacrus, ἰσχυρία, Pes medicus, cōtrarius tribracho, cōstant ex tribus longis: ut Virtuti.

Trimētris, Ære, om. t. Trium mensū. [ἰσχυρία] Gall. Qui a trois mois. Ital. Di tre mesi. Germ. Dreyer Monat. Hisp. Casa de tres meses. Pol. Trzy miesiace stary. Vng. Haram ho. napo. Ang. Of three monethes.] Plin. lib. 7. cap. 15: Et hoc tale, tantumq; omnibus tricenis dieb. malum in muliere existit, & trimētri spatio largius.

Trimetrōn, ἰσχυρία, Carminis genus ex tribus cōstant mensuris majoribus: hoc est, pedib. sex, unde scenarios jambicos, trimetros appellamus.

Trimma, [𐤆𐤓𐤗] ἰσχυρία, Gal. Fin. accert, viciū en malice. Ital. Astuto, scelerato, prattico. Ger. Geschid und weigchheit. Hisp. Enseguido en su arte, astuto. Pol. Wkades wyzi. qui qui bymal i, arobimality. Vng. Ag rana. Ang. An old craftie knave.] A Græcis dicitur, qui a Latinis appellatur veterator, qui scilicet in re aliqua tritus est, & exercitatus, quasi ἐμπειροῦς ἰσχυρία. Sic Quintilianus attrita usu forensi ingenia dixit.

Trimōdium, n. f. Quod tres modios continet. [ἰσχυρία] Gall. Qui contient trois boisseaux. Ital. Chi capisce tre moxy. Germ. Dreyßetzig. Hisp. Melida de tres celemines. Pol. O trych miarach. Vng. Haram ve katu. An. That containeth three bushells.] Plin. lib. 33. cap. 1: Neq; enim aliter potuissent trimodia illa anulorum Carthaginem ab Annibale mitti. Plautus Menæch. Nunc argumentum vobis dēmensum dabo: Nō modio, neq; trimodio, verūm ipso horreo.

Trimōdīa, x, Nomen vasis tres continentis modios. Columella Satoriam trimodiam appellat, quod ex ea factores jacent femina, lib. 2. cap. 9. ubi sic ait: Nonnulli pelle hyenæ satoriam trimodiam vestiunt, atque ita ex ea quum paulum immortata sunt, semina jaciunt, non dubitantes proventura, quæ sic facta sint. Idem lib. 12. cap. 50: Tum scalæ, corbulæ, decemmodiæ, trimodiæ, satorix, &c.

Trimōrion, ἰσχυρία, Dodrans, q; tres cōtineat assis partes.

Trimūs, ma, mum, Quod est trium annorū. [ἰσχυρία] Gall. Qui a trois ans. Ital. Di tre anni. Germ. Dreyßig. Hisp. Casa

de tres annos. Pol. Trzyletni. Vng. Haram eximili. Ang. Of three years.] Plaut. in Rud. Trima quæ petit mihi, jam tanta est, si vivit, scio. Plin. Arborem nec minorem bima, nec majorem trima, trans ferri quidam præcipiunt.

Trimulus, diminutivū, Quo in us duntaxat utimur, teste Val- la, quæ adhuc incrementum capere possunt. Unde puerū mulum rectē dixeris: equum autem aut canem trimulum, non trimulum. Suet. in Vesp. Trimulus patrem amicit.

Trimyxōs, ἰσχυρία, Lucerna est tribus lucens elychniis. Nī μύξος a Græcis & nares dicitur, & canaliculi, quibus elychnia inferuntur.

Trinēpos, pen. corr. genitivo Trinēpotis, m. t. Abnepos filius, tertius a nepote: [ἰσχυρία] Gall. L'arrière neveu, le neveu en droite ligne. Ital. Il nipote di nostro nipote in diretta linea. Ger. Das Enckelsohn des Enckel. Hisp. Tataranieto, 2. chuzos. Pol. Nęci wnuczek. Vngar. Harmad vauka. Ang. He that is three times descended from my childes child.] cuius correlativum est Tinaxar: hoc est atavi pater, Vide Institutiones Iustiniani.

Trinoctium, n. f. Trium noctium spatium. [ἰσχυρία] Gall. Espace de trois nuits. Ital. Spazio di tre notti. Germ. Dreyßigstundt. Hisp. Espacio de tres noches. Pol. Czas trzyletni. Vng. Haram aial. Ang. The space of three nights.] Gell. lib. 3. cap. 1: Nō enim posse impieri trinoctium, quod adesse a viro utiurpadi causa ex xii. tabulis deberet.

Trinoctialis, je, pen. pro. om. t. [ἰσχυρία] Gall. Qui est de trois nuits. Ital. Casa di tre notti. Germ. Das drey nacht lang wohn. Hisp. Casa de tres noches. Pol. Trzy nocny. Vng. Haram nyolc. Ang. Of three nights.] Magt. lib. 22. sed ipse divum Officialis genus, trinoctiali Affecit domicœno clientem.

Trinodis, de pen. pro. Tres nodos habens: [ἰσχυρία] Gall. Qui a trois nœuds. Ital. Di tre nodi. Germ. Dreyßigstundt. Hisp. Casa de tres nudos. Pol. O trych węszach. Vng. Haram hokme. Ang. That hath three knots.] ut Clava trinoda. Ovid. Epist. 4. Olla mei fratris clava perfracta trinodi.

Trinūdium, n. f. Spatiū vigintiseptem dierū, quod ternas nūdinas cōplectetur, dictū: unde Trinūdino promulgari dicebatur, quod trib. cōtinuis nūdinis, promulgabatur. Erant autē nūdinae apud Romanos, ferre statæ, nono quoq; die celebrari solite, eo cōsilio instituta, ut octo dieb. rustici in agris essent, nono autē die in urbē cōmeare, partim ut res sibi necessarias cōpararent, partim ut plebsciza, & senatusconsulta frequētiore populo referrentur: quæ ideo trinūdino: hoc est, tribus nūdiniis proponerentur, ne in tanta hominū frequentia promulgata quempia latere possent. Quamobrem lex, iust. Cicero, pure lata nō putabatur, nisi quæ trinūdino amēsserit promulgata. Magistratū quoq; cōdidati trinūdino pūbē circuibat, unūquemq; manu prehēntes, suamq; illi dignitatē cōmendantes. Cic. in Epist. de Casare: Neq; iā velle absente se rationē haberi sibi se presentem trinūdino pūbē putarum.

Trinūs, a, um, Ternus, tres. [ἰσχυρία] Gall. Qui a trois. Germ. Drey. Hisp. Tres. Pol. Trzy. Vng. Haram. Ang. Three.] Caesar 7. bell. Gall. Milites signo dato celeriter ad munitionem perveniunt, eamq; transferti, tūc castris possuntur. Trinū, pro terni, distributive Sueton. in Nerone. cap. 56: Detra cōfessim conjuratione, pro summo in mine, trinū que in die sacrificis colore perseverant. Cicero ad Att. Tullius mea literas reddidit trinās.

Triobolūs, pen. cor. [ἰσχυρία] Germ. Ein bogen.] Tres obolos valet, alio nomine Hemidrachmium dicitur: senos enim obolos archama efficit, ut ajunt Plinius, Pollux, & alii. Trioboli nom. ab altera parte effigiē Iovis, ab altera ocellam habebat. Plaut. in Bacch. Negare se debere tibi triobolum. Trioboli homo, nequam, & nullius pretii. Plaut. in Pœnal. Non ego homo trioboli sum.

Triobolūria, ἰσχυρία, Vilis, & pretii trium obolorum.

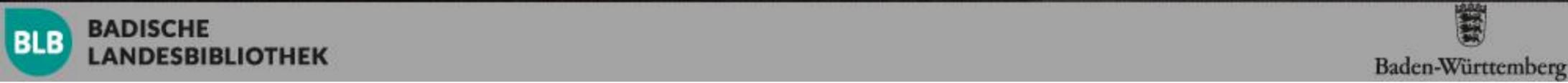
Trionēs, m. t. Ab antiquis dicebantur boves aratores: quæ trionēs, a terendo: [ἰσχυρία] bekatin. Poly. abēpau. Gall. Boefi de labour. Ital. Bestie aratori. Ger. Pflugschefen ruder mit dem man zu ader sahet. Hisp. Navari para labrar la tierra. Pol. Łob-nemol i. Vng. Seante bkr. Ang. worke oxen, or plough team.] ut, ut alii malunt, a terra, quali trionēs. Trionēs (inquit Varro lib. 6. de ling. Latina.) eolū nunc boves appellantur a buboliceis, maxime quum terram arant: & quibus valentiores dicit glebari, quod facile glebas profcindant. Sic omnes qui terrā arabant, a terra trionēs: unde Trioner ut dicerentur, demum. Hasenus Varro. Trionēs item dicuntur septem bellæ, versus Aquilonem circulumq; hyemalem sic, sidus illud cōsistentes, quod Græci Arcton, nostri Vrsam & Nativum appellant. Mart. lib. 6: Cœtere Parrhasios dum te jurat Aule Trionēs, Cōminus & Scythici sidera ferre poli. Cic. 2. de Nat. deor. Altera dicitur esse Helice, cuius quidē clarissimas stellas totis noctibus cernimus. Quas nostri Septē soliti vocitare mones. Virg. 1. Aen. Arcturū, pluviarq; Hyadas, germinatq; Trionēs. Ovid. Metam. Tū primum radiis pēbdi colere Trionēs.

Trioph...

Triopthalmus, *Triopthalmus*, Lapillus qui in Sicyonia nascitur, trios oculorum effigiem præ se ferens. Plin. lib. 37. ca. 11. **Triorchis**, chis, *Triorchis*. Gal. *Vn busard Ital. Sorte di vicello di spina.* Ger. Ein bus/cin grosser raub vogel. Hisp. Vn gero de sus arribas adesa. Vn. Verfe. Ang. A busards. Avis ex accipitrom genere, quam Latini appellant buteonem: ita dicta à testiculorum numero. Ab hujus avis nomine putat Plinius, Theophrastum secutus, triorchis herbæ nomen factum, eò quod e ruentes hanc herbã, infestissimã habeant hoc genus accipitris, ratorq; sine vulnere discedant. Vide Plin. li. 10. c. 8. & li. 25. c. 6. **Tripales** vites, dicebatur quæ trib. palis sustinebatur. Varro: Quis tu non vides in vineis, q; tria pala habeat, tripales dici. **Triparscus**, ca, cum, Valde parvus. *Triarscus*. Gal. *Tres parsi, forte chabe.* Ital. *Molto scasso.* Ger. *Der die man fumbt.* Hisp. *Muy fiado.* Pol. *Bary skapt.* Vng. *Tres pascus.* Ang. *Vn fparing and nigard.* Plaut. in Perfa: Nam id demum lepidu est, triparscos homines, vetulos, avidos, aridos Bene admordere. **Tripertorus**, a, um, Tria habet pectora. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail.

Tripèdalis, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail. **Tripèdalis**, Tripedaneus, Vide **TRIPES**. **Tripertorius**, in, in tres partes dividit. *Tripartus*. Gal. *Qui a triu pectoribus.* Ita. *Di tri parti.* Ger. *Das drei brist bat.* Hisp. *Cosa que tiene tres pechos.* Pol. *Tres piersi maias.* Vn. *Harem mudo.* Ang. *That hath three breastes.* Lucret. lib. 3. quidve tripodata tergemini vis Gettonail.

Fff 3 1708

maximè triumphalis, &c. Triumphales vestes quæ triumphantium erant: quemadmodum & Aurum triumphale, & Habitus triumphalis. Plin. lib. 8. c. 48: Pictas vestes jam apud Homerum fuisse: unde triumphales nate. Triumphales cœnæ. Plin. lib. 9. cap. 5: Cœnis triumphalibus Cæsaris Dictatoris sex milia numero muranarum mutuo appendit. Triumphalis statua, Plin. Epist. 2. lib. 2: Hæc à Senatu Vestricio Spuriæ, pncipe autore, triumphalis statua decreta est: id est, in habitu triumphantis.

Triumphalis, itum, pluraliter, ipsa triumphatio, &c. Tacitus lib. 4: Dolabellæ perenti abnuit triumphalia, Sejano tribuens, ne Blæsi avunculi ejus laus obsolefceret.

Triumvir, triumvir, pen. cor. masc. gen. Nomè magistratus, quem tres collegæ administrant. [Tri viros reges regerunt. Gal. L. vii de triu. gubernatori. foverunt ou magistrati, non de magistratu iadu à Romæ. Ital. Vno di tre governatori, magistrato Romano. Ger. Dreyherren. Hisp. Vno de tres varones principales. Pol. Van se trych idem. Vng. Harom s. gubernator. Ang. One of three sovereign magistrates, the name of the magistrates in Rome.] Triumviri triplices fuerunt, Capitales, Mensarii, Nocturni. De Capitalibus sic habet Pomponius de Origine juris l. necessarium: Triumviri Capitales constituti sunt, qui carceris custodiam haberent, ut Athenis Vadecimviri, si cõditæ. & quem animadverti oportet, interventu eorum fieret. De mensariis Livius commemorat: Triumviri Mensarii creati sunt: hi que numularis, & monetæ omnis generis, & formæ cufonibus præerant. De Nocturnis meminit Cornelius Tacit. Triumviri Nocturni, quod ad incendium in facta via ortum tate venerant, à Tribuno Plebis die dicta damnati sunt. Triumvirorum item nomen assumptum Octavianus, Antonius, & Lepidus, qui oppressa iam republica, ut tyrannidem honesto aliquo velarent nomine, Triumviros republicæ constituendæ causa, se dici voluerunt.

Triumviratus, m. q. ipsa triumvirorum dignitas. [Tri viros reges regerunt. Gal. La dignité de trois gouverneurs principaux. Ital. Dignità di tal magistrato. Ger. Dreyherren ampt und wiede. Hisp. La dignidad de aquellos. Pol. Godoscy trych panew radnich. Vngar. Harom s. imbernek gubernatiua. Ang. The dignities or office of the three chiefs in dury.] Cicero de clar. Orator. Qui quidem in triumviratu indicaverit contra P. Africani avunculi sui testimonium.

Triumviratus, le, om. t. Horat. Epod. 4: Scelus flagellis hic trifurcalibus Præconis ad fastidium.

Triuncus, Numulus æreus, quem postea quadrantem appellatunt. [Tri uncus, tri uncus. Gal. De trois unces. Ital. Di tre unze. Germ. Ein vterer. Hisp. Tres unces, è quarta de libra. Pol. Czwariak. Vng. Harom finto penz. An. Of three ounces.] Plin. lib. 33. cap. 3: Quadrans antea Triuncus vocatus, à tribus unciis.

Trochæus, trochæus, Pes metricus syllabis duabus, prior e longa, altera brevi constans. Dicitur Trochæus (ut quidam existimant) quod celeritate sua imitetur volubilitatem rotæ, quam Græci τροχός appellant: vel (ut alii malunt) διὰ τὸ ἄστρον ἰσχυρῶς τῆς τροχῆς τῆς τροχῆς ἄδου: hoc est, ab eo quod circum aras currentes carmen decantabant, hoc pedis genere compositum. Cic. 3. de Orat. Iambus & trochæus frequentem segregat ab oratore Aristoteles.

Trochillus, pen. prod. τροχίλλος, Avicula exigua, quam ideo aquilæ invisam esse quidam tradiderunt, quod rex avium appelleret. Vide Plin. lib. 10. cap. 7, & lib. 8. cap. 25.

Trochiscus, Vide TROCHVS.

Trochleæ, pen. corr. sp. Instrumentum cum orbiculis ad sublevanda & demittenda onera. Vel rotula striata è ligno, vel ære, qua aquam hautimus sine ductario, & hydria. [τροχίλλος. Gal. Vne poulis. Ital. Taglia, cirilla. Ger. Ein schiffen oder wesen vber die das sat oder teuen geht an einem jag. Hisp. Carillo de polea, en yerno. Pol. Kol amrot nad studnia, item, kol'ka po ktovnich quary ncia zata nabai. Vn. Tropa. An. A windlass or pulley to draw up heavy things.] Lucret. Multaq; per trochleas, & tympana pondere magno commovent, atque levi sustollit machina nitu. Budæus ait Trochleæ significare totam illam machinam, quæ continet rotulam, & axiculum per rotulam tractum, circa quem rotula versatur, & præterea ductarium funem, qui circa orbiculum æreum currit, quales in puteis videmus, quas Pōdus vocamus. Trochlearum meminit Caro de re Rust. In instrumento torcularis, in quo saculas quinque, funes ductarios quinque, trochleas decem oportere esse tradit. Trochleis punitam adducere per translationem dixit Quintilian. lib. 11. cap. 3, de pronuntiatione, pro difficultet expuere, his verbis: lam tussire, & expuere crebri & ab imo pulmone punitam trochleis adducere, est non utique vocis sunt vitia: quia tamen propter vocem accidunt, potissimum huic loco subiciantur.

Trochus, chi. m. f. τροχός. Gal. sabot, zompie. Ital. Troceta, mascola pirla, pirla, carlo. Germ. Ein troff. Belg. Ein tep. Hisp. Trompa &

ponca. Pol. Cypa, Szparga, szlisy. Vng. Tropa. Ang. Atropa.] Instrumentum quod usitat pueri, quod Latine Turbo dicitur à rotando dictum: τροχός enim significat curro, & τροχός rotam, vel aliud instrumentum, quod in gyrum circumvolvitur. Trochus (inquit Acron) turbo est, qui à ludentibus pueris sicut agitatur & rotatur. Martial lib. 14: Induceoda rota est, & ex ubi utile munus: ille trochus pueris, at mihi cantus erit. Horatius de arte: Indoctus que pilæ, discive, trochive quietit. Trochillus, diminutivum. [τροχίλλος. Gall. Petit sabot, en troppie. Ital. Picciol troceta. Ger. Ein troffin. Hisp. Pequena trompa & ponca. Pol. Mal a cypa. Vng. Trogatka. Ang. Little troppie.] Plautus in Amphit. Tum meo patri autem trochilus inerat aureus sub petaso. Exemplaria depravate legunt Torulæ. Trochiscus, sci. m. f. diminutivum. Parvus trochus, vel parva rota. [τροχίσκος. Gall. Petite roue. Ital. Picciola ruota. Germ. Ein schiffen reit. Hif. Pequena rueda. Pol. Mal a kula. Vng. La tropa. An. A little wheel.] Unde compositiones quædam medicorum in formam rotulæ, τροχίσκος dicitur Latini vocant Pastillos, ut apud Celsum lib. 5. cap. 17.

Tropæi, τροπαιοί, Venti Altani, qui in terra geniti, quum mare perstrinat, redeunt ad continentem: ita dicti à τῆς τροπῆς: hoc est, à conversione. Iidè quum in mare tendunt, Apogæi vocantur, quod à terra proficiunt. Plin. l. 2. c. 43: Nanque & è saminibus, & è nivibus, & è mari videmus etiam troquoillo, & alios, quos vocant Altanos, à terra consurgere. Qui quidem quum è mari redeunt, Tropæi vocantur: si pergunt, Apogæi. Tropæi item dicuntur in cetero lusuf genere, qui alios vellicant, infestantq; & ne deprehendantur, convertunt se. Sætoa in Claud. Cæf. cap. 8: Et quoties post cibum obdormo, feret, olearem, ac palmularum offibus incessabatur: intercidum sula, flagròve, velut per ludum, excitabatur à tropæis.

Trophæum, trophæi, n. f. [τροφῆα] trophæum, trophæus. Gall. Trophée, trophée ou marque de victoire. Ital. Trofeo, trofeo de vittoria poite in mostra per memoria. Germ. Ein Sigtzeichen, etiam si was stelet oder auffricht et an einem ort zu einem jahren das da sich da demt begualliget und abertunndt werden sey. Hif. Trofeo del conuigo abuyntado. Pol. Znak postawiony na pamiatko zwycięzstwa w wojny. Vn. Gyrdz dolnok milkecietre vale ul. An. Vllorie, the ensignes of victorie. Jcū x diphthongo & ph, aliquam, quamvis apud Græcos sine aspiratione scribatur, a verbo Græco τροφή, quod est, renouero. Propriè enim Trophæum est monumentum à victore erectum eo in loco, ubi hostes in fugam convertit. Prima autem trophæa ex arboribus constructa sunt, quas amputatis ramis hostium spoliis decorabant. Deinde etiam cœpta sunt fieri ex lapide, & in montibus, & locis eminentioribus collocari. Hinc Salustius de Pompeio ait, quod de vicis Hispani trophæa in jugis Pyrenæi montis posuit. Romæ quoque in arcibus figebantur ex marmore ædificatis. Quæ verò spolia in trophæo figerentur, docet Virgil lib. 11:

Mezenti ducis exuvias tibi magne trophæum
Bellipotens aptat rotantes sanguine cingit:
Telaq; trunca viri, & bis sex thoraca petuum,
Pectorisq; locis, clypeumque ex ære sinistræ
Subligat, atque ensem collo suspendit eburnæ.
Spolia capta, fixa in stipitibus, appellatur trophæa. Acropius & trophæum pro victoria, sive pro spoliis que victona parant. Horat. 2. Carm. Od. 9: & potius nova Cantemus Augusti trophæa. Virg. 3. Georg. Et duorapta manu diverso ex hoste trophæa.

Tropis, is, seu tropios. [τροπικός. Gal. Le fond d'un navire, la course. Ital. La fontina della nave. Ger. Ein schiffboden. Hif. El fondo de la nave. Pol. Dno m' edy. Vng. Haisoldal. Ang. The bottom of a ship.] Præter vulgaram illam significationem, qua apud Græcos carinam navis significat, accipitur etiam pro uno quo in balneis utebantur, sive ad abluenda corpora, sive ad occidendum vomitum. Mart. lib. 12: Famose feret ipse tropin de sacellage næ: Frontis & humorem colliget usque iuxæ.

Tropologus, τροπολόγος, Sermo alle goticus, ad maris emundationem tendens. Græci enim τῆς τροπῆς appellatioe motu intelligunt.

Tropus, [τροπικός. Hif. Tropus.] Figurata verbi immutatio. Cic. de claris Orator. Ornat orationem Græci purant, à verborum immutationibus utantur, quos appellant τροπῆς, & sententiarum, orationisq; formis, quæ vocant τροπῆς. Quum Tropum sic definit, quod sit verbi vel sermonis à propria significatione ad aliam cum virtute mutatio.

Tropus, a, um, τροπικός est, figuratus. Augustinus Quod est locutione dictum, quæ utique tropica est, non propria.

Tropici, m. f. τροπικός, A Cosmographis appellatur duo circuli cœlestes, æquali spatio distantes ab æquatore, quos Latini Solstitiales appellant: quorum alter, qui nobis propinquior est, Cancri Tropicus dicitur: alter in Aëlii vertex Tropicus Capricorni. Hicce circulos Sol nunquid egred. r. s. c. m. s. 12. 110.

ad alterum eorum pervenerit, retrosum se convertit. Vnde & nomen accepit, *trochus* hoc est, à conversione Solis.

Tropus, adjectivum *tropicus*, ut Tropica figura. Gell. lib. 13. cap. 27. Tropica quædam figura mutationis vocabuli fecerit.

Troximus, *trochus* *trochus* *trochus* *trochus*.] Vva edulcis, quæ cibaria à Plinio vocatur. Apud Iureconsultos, coalat troxymos uvas esse, quas non vini causa habemus. Paulus in Pandectis: Qui fundum vendidit, pomum recipit, nucas, & si eos, & uvas duntaxat duracinas, & purpureas, & quæ ejusdem generis essent, quas non vini causa haberemus, quas Græci *trochus* appellarent, recepta videtur. Ita enim legit Politianus ex Archetypo Pandectarum, qui Florentie asservatur: quanvis in idem Politianus faceret, non male ibi à quibusdam legatur *trochus*, cujus significatio scilicet eadem est cum superiore. Vtrumque enim nobis sonat comestibilis licet hujus significatio videatur generalior, *trochus* autem etiam nihil aliud addas, proprie de uva intelligitur. Hoc accedit quòd *trochus* à verbo *trochus* fiat, cujus verbi significatio uvæ, exteriorque bellarilis, quæ in secunda mensa apponuntur, optimè congruit. Inde enim sunt *trochus*, *trochus*, *trochus*. Hæc ex lib. 7. Epist. Politiani, Epist. ult.

Trulla, Ep. Vasis genus, à terendo dicitur, quæ tertia, quam nos diminutive Trullam dicimus. Sive (ut Varrus docet) à trullando, trullandi dicitur, quòd per ram aqua trullatur. *Trulla* Gal. Vna forte de vasis a terendo immodicis. Ita Varrus de re rustica. Germ. Ein weis wassergeschicht darinn man wissht vnd glichet. Hi. Hæretica. Pol. Myslik, wickrum myslyna.]

Trullus, a. p. diminutivum est à Trux, Vasis vinaris genus. *Trullus* (inquit Varrus lib. 4. de ling. Lat.) dicta est à similitudine trux sed hæc magna, illa pusilla. Martial. lib. 9. Cuiusdam Hæretici Trullam subdlexerat ægro: Deprensus dixit, Stulte quid ego bibis? Est item Trulla eodem Varrone teste, aliud vasis genus, quo in culina aquam in lastrinam solent insudare. [Pol. Dicitur. An. Atræ et jactis hinc vasis occupat abna a hanc.]

eodem capite pro vase lato, profundoque, quòd in mescam solent plerumque soter. Quòd licet potum ineptum videatur, tamen usurpatum fuisse legitur. Horat. 2. Sermon. Satyr. 3. Qui Vriantæi seclis potare diebus Campana solitus trulla, vapantque proficibus. Juvenal. Satyr. 3. Si trulla in vesco crepitum dedit aure fando. Vbi bibacem arguit, quòd in trulla bibit ineptum, quòd crepitum inter bibendum edat. Plin. lib. 34. cap. 28. sunt ergo vasa tantum Corinthia, quæ ubi elegantiores nucas iculpendo transferunt, modò in lucernas, modò in trullas, nullo munditiarum despectu. Est & trulla cementarium instrumentum, quo fabri muram tectoris linendis, complanduntque, uti solent ut non solum parietes pulchritudine decorant, sed & firmitatem contra injuriam imbium, & ærebrum temperantes. [i. m. e. Gal. Trulle de maffu Ital. Carzola da murare. Ger. Ein man tellem. Hi. Instrumento para atajar ornato.]

Trullus, a. p. diminutivum, apud Virg. lib. 7. ca. 3. pro trulla gyphus inducere legitur: cujus hæc sunt verba: Coronis explicatis, patentes quam asperimè trullissent: postea autem supra, trullatione subdextere, deformatur directiones arenati.

Trucido, Truculentus, vide TRVV.

Trudo, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Trudo.] Trudo, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Trudo.]

Trudus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Trudo.]

Trullus, a. p. diminutivum, apud Virg. lib. 7. ca. 3. pro trulla gyphus inducere legitur: cujus hæc sunt verba: Coronis explicatis, patentes quam asperimè trullissent: postea autem supra, trullatione subdextere, deformatur directiones arenati.

Trucido, Truculentus, vide TRVV.

Trudo, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Trudo.]

Trudus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Trudo.]

Trulla, Ep. Vasis genus, à terendo dicitur, quæ tertia, quam nos diminutive Trullam dicimus. Sive (ut Varrus docet) à trullando, trullandi dicitur, quòd per ram aqua trullatur. *Trulla* Gal. Vna forte de vasis a terendo immodicis. Ita Varrus de re rustica. Germ. Ein weis wassergeschicht darinn man wissht vnd glichet. Hi. Hæretica. Pol. Myslik, wickrum myslyna.]

Trullus, a. p. diminutivum est à Trux, Vasis vinaris genus. *Trullus* (inquit Varrus lib. 4. de ling. Lat.) dicta est à similitudine trux sed hæc magna, illa pusilla. Martial. lib. 9. Cuiusdam Hæretici Trullam subdlexerat ægro: Deprensus dixit, Stulte quid ego bibis? Est item Trulla eodem Varrone teste, aliud vasis genus, quo in culina aquam in lastrinam solent insudare. [Pol. Dicitur. An. Atræ et jactis hinc vasis occupat abna a hanc.]

Trullium, le. n. i. Vasis genus quo manus peluuntur, simile trullæ, nisi quòd latius erat. [i. m. e. Gal. Trullium.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

Truncus, dis, si, son, act. t. Proprie significat violentia quadam impello. [i. m. e. Gal. Truncus.]

T ante V.

Belg. Growniſſa. Hiſt. Cruel. Pol. Traz. Vng. Kerytilen iagnyn. Ang. Sicea, cruell.] Plaut. in Bacch. Ardetes truces nos erimus. Cic. 2. de Divinat. Capite brevi, cervice anguina, aſpectu truci. Idem 2. de Nat. deor. E trucibusq; oculis duo fervida lumina flagrant. Plin. lib. 6. cap. 22: Ipfos vero excedere hominũ magnitudinem, rutilis comis, cæruleis oculis, oris ſono truci, nullo commercio lingua. Ovid. 2. Metamorph. Non armenta truces poſſunt defendere tauri: Tacit. lib. 4: Et Cęfar truci vultu deſenſionem accipiens. etc.

Truci do, as. pen. prod. act. p. Crudeſterneco, morti do. [Druw ſchachat תרוחל] hēmiel הרה harogh חמורא, אמריוו. Gal. Affamit, acer cruellēti. Ital. Truciar à peccati, ammaxere cruellēti. Ger. Graufamit ſch umbbringen. Belg. Growniſſa dooden. Hiſt. Mater deſpicienda y cruellēti. Pol. Zabynam, mordaię. Vng. Mez nyama? rom meg dõm. Ang. To murder, to ſlea cruellēti. Vnigil. 2. Aeneid. Fit via vi, rapiunt a ditus, primos que trucidant. Cic. 4. in Catil. Qui nos, qui conjuges, qui libereros noſtros trucidate voluerunt. Idem in Catil. Et quos ferro trucidati oportebat, eos nõdum voce vulnero. Trucidari ferrore per translationem dixit Cic. pro Cæl. Parcat (inquit) juventus pudicitia ſua, ne ſpoilet alienam, ne effundat patrimonium, ne ferrore trucidetur.

Tructa, Achiano ἰσχυρῶν, Alias Amia, & recentioribus Trutta. Varius Iſidoro, quibuſdam Sario, ſive Fario Auſonii, aliis Salmo fluvialilis. [Vng. Degrung.] Piſcis eſt etiã in torrentibus, rapidiſſimis que fluminibus vivens, quĩ & adverſum means ac ſubiens, cui parvi ſalmõis figura (ob id que Salmo fluvialis Plinii eſſe creditur) doſum flavēſcit, corpus parvis squamis contectum & guttis rubris ſtelligatum, ac inſignitum eſt. Divus Ambroſius lib. 3. Hexaemer. c. 3: Piſcium ali ova generant, ut ii quos Tructa vocant, & aquis fovenda committunt. Iſidorus: Piſcium nonnulli a colore appellantur, ut vaci, a varietate, quos vulgo trutta vocant. Hoc genus piſcis, & maximum & præſtantiſſimum provenit in Lacu Lemano, cui præſertim in copia reſpondet Tranſylvanica: quædam provincia ab accolis Egarofium vocata.

Tructa, onis, verbale, f. r. Occiſio, cædes. [הרה hēregh הרה] hēregh hēre. Gall. Tuamēt cruel, cruelle tuevie. Ital. Eſſe ammazzare. Germ. Ein graufamer oder eremlicher todtschlag. Hiſp. Obra de matar cruellēti. Pol. Mord. Vng. Mez nyama xazas wlo. Ang. A cruel ſlaying. Cic. 4. Philipp. Nullus ei ludus videtur eſſe jucundior, quam cruor, quam cædes, quam ante oculos trucidatio civium.

Truculentus, a, um, Qui vultu crudeſitate præfert, alioſq; terret. [חמורא חמורא] achzari, achzari. Gal. Cruel, ſer. Ital. Cruello, fiero. Germ. Schrecklich, graufam, eremlich. Belg. Growniſſa, verſchrecktich. Hiſp. Terrible y cruel. Pol. Traz. Vng. Kerytilen iagnyn, retinēteti telicitum. An. Cruell, fiero. Terent. in Adelph. Ego ille aggreſſus, ſexvus, parcos, trilliſ, truculentus, tenax. Cic. pro Seſtio: Alter õ dii boni, quã tenet incedebat, quã truculentus, quã terribiliſ aſpectu. Ovid. 2. de Pont. Eleg. 7: Nulla Getis toto gens eſt truculentior qube. Invenitur dativo junctum. Plin. lib. 8. cap. 4: Sic & tigris etiã ſecis cunctiſ truculenta.

Truculentus, tius, uſimẽ, adverb. [אמורא, אמורא] Gall. Cruellēti. Ital. Cruellēti. Germ. Schrecklich, graufamlich, eremlich. Hiſp. Cruellēti. Pol. Szokly. Vng. Kerytilen iagnyn, verſchrecklich, kerytilen. Ang. Cruellēti. Cic. contra legem Agrar. Truculentus ſe gerebat quã cæteri.

Truculentus, a, tia, quæ & Truculentitas ab antiquis eſt dicta. [אמורא]

Trychnos, quæ & Strychnos [Germ Raſchſch] Herba eſt quam Latini ſolanum appellant: cuius quatuor ſunt genera quæ ſuprà explicuimus in diſtione SOLANVM, חמורא, חמורא. Plin. lib. 21. c. 31: Strychno, quam quidam Trychnon ſcripſere, utinam ne coronari in Aegypto uterentur, quos iavitat hederæ ſorum ſimilitudo.

Tryginon, חמורא, Atramenti genus ex vini ſæce excoctum. Plin. lib. 35. cap. 6: Sunt & qui vini ſæcem ſecatam excoquant: affirmantq; ſi ex bono vino ſax fuerit, Indici ſpeciem id atramentum præbere. Polygnotus & Mycon celeberrimi piçtura Athenis, è vinacea ſæce, Tryginon appellant.

Trygodamones, חמורא, Poëta dicebantur, qui ſæce faciem inancti, ne cognoscerentur, plauſibus invecſti, Poëmata canebant.

Trygedus, vel Trygodus, trigodi, pen. prod. m. f. Qui ſæcem vini per urbem empittat, Bud. [Ger. Ruſſſſer oder auſtröſſer der weinſchẽn oder weintruſen.]

Trygon, חמורא, Piſcis eſt ex genere venenatorum, quem Latini paſſinacam vocãvere, nonnulli etiã turturem, Græcos imitati, qui una voce & avem ſignificant & piſcem.

Tryxalis, חמורא, Animal locutiũ ſimile, ſine pennis, quod nonnulli idem eſſe putant cum eo, quod alio nomine Cryſum vocamus. Vide Plin. lib. 30. cap. 6.

Tu, tui, vel tibi, tui ſecundæ perſonæ pronome [תינתן] atab. co. Gall. Toy. Ital. & Hiſt. Tr. Germ. Du. Pol. Ti. Vng. Te. Ang. Thou.] Plautus in Amph. Lacrumantẽ ex abitu concinnas tu tuam uxorem. Cic. pro Rab. Tu mihi etiã legiſ Porciã, tu C. Græchi, tu horum liberatis, tu cuiusquam tenique hominis popularis mentionẽ faciſ: Plaut. in Merc. Tibi aras, tibi occas, tibi ſeris, tibi eudem metis. Tute, tu ipſe. Terent. in Eunu. Et quod tunc tute tecum iratus cogitas. Turemet, idem Lucr. lib. 4: Turemet in culpa quum iſ.

Tufarim, inquit Nonius: id eſt, tuo morte. Plaut. Amphit. Ece rem iam tuatim faciſ.

Tubi, a, f. p. Buccina, inſtrumentum incurvum ex ære argento, cuius ſonitu milites equiq; ad prælium inſtammanunt: tubi: hoc eſt, canalis concavitare nomen habens. [כנף] ſchophar הכנה chafſet ſarab. m. d. m. y. Gal. Trompete. Ital. Tromba. Germ. Ein trommet oder poffau. Hiſp. Lamaca trompeta dorecha. Pol. Truba. Vn. Trombita, kurr. An. A trompa. Huius inventionem Piſco Tyrheno aſſignat. Plin. lib. 8. cap. 56. Cic. in Catil. Quum tubas & ſigna militaria ſcire eſſe præmiſſa. Viig. 2. Aeneid. Exoritur clamorque vium, clangorque tubarum. Autor ad Herenn. lib. 4: In concione deſignateloqueris, in prælio per ignaviam tubæ ſonitum peſere non potes. Lucan. lib. 1: Vangiones, Batavosq; truces, quos ære recurvo ſtridentes acutere tubæ. Tacitus lib. 2: Tuba Septima occanere cornua tubasq; & peti apyretem, erigi ſcalas iſtu, ac promiſſiſſimum quoque ſuccedere.

Tubarii, a, i, ſ. m. p. Tubari, qui tubas efficiunt. [Vn. Trombita] Tubariõrũ meminit Caſſiodorus D. li. ult. Tit. 6. l. 6. inter eos, quib; aliquam vocacionẽ muneitũ graviõrum cõdimo tribuit.

Tubicen, tubicinis, pen. coir. Qui tuba canit. [כנף] ſchophar. Gal. Vn. trompeteur, ou trompette. Ital. Sonatore di trombeta. Ger. Ein Trommter. Hiſt. Varus que tanne trompeta. Pol. Truba. Vn. Trombita. Ang. A trumpeter.]

Tuber, eris, neut. s. & prima ſyllaba producta, Tumor ſive calculus in quoque corpore eminent. [כנף] ſchophar. Gall. Tuffis, buſſe. Ital. Gonfiamento, tarto ſola. Ger. Ein Wuh; ein ven geſchwulſt; ein heſer; oder baſet; ein tub. Hiſp. Inchaçan; tumor, tumor de la tierra. Pol. Puchlina. Vn. Troma. An. A molton, aſt; a ſwelling. Terent. Adelph. Præterea colaphiſ tubet eſt totum caput. Plin. lib. 8. cap. 1: Tubera bina in doſo habent tamieli. Tuber, pro callo præduro in arboribus eminent. Plin. lib. 16. cap. 16: Reperitur & in alno tuber, tanto detentiũ quanto ab æcere alnus ipſa diſtat. Tubera item dicuntur tumentis terræ calli, & quidam prægnantis æreæ ſarutis, licet in locis ſine ullo caule provenientes, nulliſ que raõibus, xi capillamentis. Plin. lib. 19. cap. 2: Tubera enim undique terra circumdata, nulliſ que fibris nixa, aut ſaltẽ capillamentis, nec ſiquẽ exuberante in quo gignuntur loco, aut nimã gente, neque ipſa terræ coheret: cortice etiã incluſantur, ut plant. nec terram eſſe poſſimus dicere, nec aliud quã terræ callum, etc. Idem cap. ſeq. Quum fuerint imbrẽ autumnales, ac tonitrua credra, naſcuntur, & maxime contritiõs nec ultra annũ durant. Iuvenal. Satyr. 3: poſt huic rãdũtũ tubera, ſi verũ tunc erit, & faciẽt optata tonitrua cocarã Majores. Mart. li. 13: Rũpimus altricem tenero de vertice terrarũ, Tubera boletis poma ſecũda fumus. Eſt & Tuber pro brevis & ſæmin. gen. arboris genus, poma ſæretis hociũ quã malis ſimiliõra, à Sexto Papinio ex Africa in Italiam tranſlatum. Plin. lib. 16. cap. 25: Ab Amygdala pronũtã docent Armeniã: deinde tuberes & præcoces, illã prægnarã, hã coactã. Fruſtus quoque arboris huius Tuberes dicuntur, ſed maſc. gen. Sueton. in Domit. Pridẽ quã perierit, quum oblatos tuberes ſervari juſſiſſet. Mart. lib. 12: Leſta ſuburbaniã mittuntur apyrina ramis, Et vernæ tuberes: quid tibi cum Libycis; Nebriçis, & Sabellicis purantes Vernæ; di adhibitum eſſe, dixerunt Tuberes ſem. gen. eſſe: at ſubſtanctum eſt pluraſe ab hic Vernã, ut per appoſitionẽ dicamus Tuberõ vernã: id eſt, turi noſtro natus, non ex Africa allatus. Tubetia, herba eſt folia habens hederæ purpurea, variã macula trinique albicanctibus, caule quadrantali, nudo, floribus purpureis, roſarum eſſigie, radice nigra & tuberoſa. ita ut ſapum videri poſſit: à cuius figura apud Latinos etiã nomen accepit uolapã. Vide Plin. lib. 25. cap. 9.

Tuber, eris, neut. s. & prima ſyllaba producta, Tumor ſive calculus in quoque corpore eminent. [כנף] ſchophar. Gall. Tuffis, buſſe. Ital. Gonfiamento, tarto ſola. Ger. Ein Wuh; ein ven geſchwulſt; ein heſer; oder baſet; ein tub. Hiſp. Inchaçan; tumor, tumor de la tierra. Pol. Puchlina. Vn. Troma. An. A molton, aſt; a ſwelling. Terent. Adelph. Præterea colaphiſ tubet eſt totum caput. Plin. lib. 8. cap. 1: Tubera bina in doſo habent tamieli. Tuber, pro callo præduro in arboribus eminent. Plin. lib. 16. cap. 16: Reperitur & in alno tuber, tanto detentiũ quanto ab æcere alnus ipſa diſtat. Tubera item dicuntur tumentis terræ calli, & quidam prægnantis æreæ ſarutis, licet in locis ſine ullo caule provenientes, nulliſ que raõibus, xi capillamentis. Plin. lib. 19. cap. 2: Tubera enim undique terra circumdata, nulliſ que fibris nixa, aut ſaltẽ capillamentis, nec ſiquẽ exuberante in quo gignuntur loco, aut nimã gente, neque ipſa terræ coheret: cortice etiã incluſantur, ut plant. nec terram eſſe poſſimus dicere, nec aliud quã terræ callum, etc. Idem cap. ſeq. Quum fuerint imbrẽ autumnales, ac tonitrua credra, naſcuntur, & maxime contritiõs nec ultra annũ durant. Iuvenal. Satyr. 3: poſt huic rãdũtũ tubera, ſi verũ tunc erit, & faciẽt optata tonitrua cocarã Majores. Mart. li. 13: Rũpimus altricem tenero de vertice terrarũ, Tubera boletis poma ſecũda fumus. Eſt & Tuber pro brevis & ſæmin. gen. arboris genus, poma ſæretis hociũ quã malis ſimiliõra, à Sexto Papinio ex Africa in Italiam tranſlatum. Plin. lib. 16. cap. 25: Ab Amygdala pronũtã docent Armeniã: deinde tuberes & præcoces, illã prægnarã, hã coactã. Fruſtus quoque arboris huius Tuberes dicuntur, ſed maſc. gen. Sueton. in Domit. Pridẽ quã perierit, quum oblatos tuberes ſervari juſſiſſet. Mart. lib. 12: Leſta ſuburbaniã mittuntur apyrina ramis, Et vernæ tuberes: quid tibi cum Libycis; Nebriçis, & Sabellicis purantes Vernæ; di adhibitum eſſe, dixerunt Tuberes ſem. gen. eſſe: at ſubſtanctum eſt pluraſe ab hic Vernã, ut per appoſitionẽ dicamus Tuberõ vernã: id eſt, turi noſtro natus, non ex Africa allatus. Tubetia, herba eſt folia habens hederæ purpurea, variã macula trinique albicanctibus, caule quadrantali, nudo, floribus purpureis, roſarum eſſigie, radice nigra & tuberoſa. ita ut ſapum videri poſſit: à cuius figura apud Latinos etiã nomen accepit uolapã. Vide Plin. lib. 25. cap. 9.

Tuberculum, tuberculi, diminutivũ. [כנף] ſchophar. Gall. buſſete. Ita. Picciola conſtatã. Germ. Ein tubete. Hiſp. Piquera hincaxõ; torwand. Pol. Mal; a puchlina, napach. Vn. Troma. Ang. A little ſwelling or bunche. Plin. lib. 11. cap. 11: Apertigias extruunt tuberculo eminentes. Colum. lib. 7. ca. 5: Clari quoque dupliciter inſeſtant ovem, ſive quum ſubſonũtã que inſeſtingo in ipſo diſcrimine ungulã naſcuntur: ſeu quum idem locus tuberculum habet, cuius in media ſerẽ parte cauzã ſimilis extat pilus, eique tubel venniculus.

Tubero, as, n. p. Tuberoſus ſum, tubercis modo eminent. in tubet

tuber exercito. *hymnau*, unde Extubero, & protubero com-
pobitate quibus vide sua locis.

Tuberculum, (inquit Festus) Dies erat quo aqua tubu-
labantur.

Tuberculorum, tuberculatis, d. p. Raptim comedo. [*ἄρπιον*,
Gal. *ἄρπιον* & *μαζον* *αὐδένων*. Ital. *Distorare*, *manigare* *in* *cor-*
damna. Ger. *Schnapptun* in *stessen*. Hisp. *Tragar* *mucho*. Pol.
Lepiate *cyam*. Vn. *Mohou* *ex* *hu*. An. *To cas* *grandelis*.] Totinius
apud Nonium: Tuberculari sine me vultis reliquias. Plaut. in
Pent. Tuberculari de suo liquit est domi.

Tubulus, tubi, masc. l. Canalis teres, & concavus, seu fistula ma-
jor, qua aqua ducitur: nomen habens à tumore. [*ἰσμήρ*,
Gall. *Tuyau* *no* *canal* *comme* *ceux* *de* *fontaines*. Ital. *Canale*,
canone, *laccano*. Ger. *Ein* *ronde* *ronde*. Hisp. *El* *atare* *para* *traer*
agua. Pol. *Kana* *de* *prymulypenia* *modi*. Vn. *Niz* *hoz* *stet* *starna*.
An. *A* *condute* *pape*, *pe* *pape* *in* *comogh* *water*.] Cic. li. 2. de Legib.
Ductas vero aquarum, quos isti tubos, & cuniculos appellant:
quis non, quum hæc videret, in serti? & Tubos viscerum, Mar-
tial. lib. 11. per translationem posuit pro podice, & pudendo
mulliebri, quod is meatibus, veluti canalibus quibusdam, ex-
ercentia tam liquida quam sicca egerantur: Modò (*inquit*)
qui per omnes viscerum tubos ibat.

Tubulus, tubuli, pen. cor. diminutivum, Canaliculus, parva fi-
stula. [*ἰσμήρ*, Gall. *Petit* *tuyau* *ou* *canal*. Ital. *Piccola* *canone*
in *duto*. Ger. *Ein* *ronde*. Hisp. *Pequeño* *atamor*. Pol. *Korka*.
Vngar. *Vez* *hoz* *stet* *starna* *tika*. Ang. *A* *condute* *pape*.]
Varro lib. 1. de Re rust. cap. 8: Inde enim aliquot colligatas
latus demittunt in tubulos fistiles cum suado petulo, quos
cuniculos appellant, qua humor adveniens transire possit.
Tubuli olim in parietibus fiebant, quibus calor ignis ex for-
nice ascendens, primum parietem, deinde & locum vicinum
calescebat. Hinc est quod apud Paulum Jurisconsultum
legimus tubulos eos esse, quibus paries calore torretur, A-
pod antiquos enim nullus in cubilibus triclinisque usus erat
ignis, non dum salicet ratione excogitata fumum per in-
feriula emittendi.

Tucetia, inquit Cornutus in Persium, Satyr. 2. apud Gallos cis-
alpinos bubula caro dicitur, condimentis quibusdam crassius
obita ac macerata, ac ideo toto anno durat. Poniunt etiam
pro ipsi condimentis, quibus caro bubula conditur, quæ Per-
sus valedudini inimica esse notavit, quum dicit Satyr. 2. Poscit
optimævis corporaq; fidele senectæ! Eho, age, sed grandæ
vixit tucetæq; crassa. Annuere his speros veterere.

Tudicula, ius, idem quod malleus, teste Festo, à tundendo dictus,
[*ἰσμήρ* *πατὶς* *ἰσμήρ* *πατὶς*. Ger. *Ein* *hammer*.] Unde
eiusdem nomen factum est Tuditano, quod caput oblongum
haberet, & malleo simile. Hæc ille.

Tudicula, l. s. p. Instrumentum quo vas signa imprimuntur,
[*ἰσμήρ*,] Quodam etiã accipiunt Tudiculam pro cochleam
maiori quo olea moveatur. *regis* Aristophani. Est & Tudic-
ula machina, qua tunduntur oleæ. [*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ* *πύλαι*
ἰσμήρ. Gall. *Tudicula*, *le* *bon* *en* *un* *pressir* *de* *quoy* *un* *pressir* *l'huile* *d'*
olive. Ital. *Reggia* *di* *mela* *à* *far* *aglio* *d'* *olive*. Ger. *Ein* *sticker* *stapf*.
Hisp. *Vna* *manera* *de* *muela* *para* *apretar* *la* *axeyte*. Pol. *Cochleada*
paragana, *paragana*, *item* *st. uk*. Vng. *Belyez* *na*, *st. uk*. Ang. *A*
printer *press*.] Colum. lib. 12. cap. 50: Est & organum erectæ
tubule simile, quod tudicula vocatur, idque ad incommodè
opus efficit, nisi quod frequenter vitatur, & si bæccæ plucula-
rum in excessu, impeditur.

Tudicula, penult. corr. Imprimo, ac seipso: [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ*
ἰσμήρ.] & per translationem commoyeo, exco. [*ἰσμήρ*
ἰσμήρ: *ἰσμήρ* *ἰσμήρ*.] Varro Marciore: Hæc tunc nobis
cæcis hæc mala tudicula sæ vetulam?

Tudico, ditas, pen. corr. [Ger. *Und* *gerins* *willen* *worden* *vnd*
haupta.] Negotii aliquid ago, teste Festo, & quasi tundendo
aliquid efficio. Lucret. lib. 2. Nec tudicantia rem cessant extrin-
secus illam Corpora conficere. Tractum à fabricis, qui malleo
sæpe percussendo opera faciunt.

Tutor, eris, d. s. Tutor, confervo, custodis, defendo, secundæ
conjugationis est. à quo tutus: [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ* *ἰσμήρ*.]
[*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*. Gall. *Tuteur*, *garder*, *contregarder*. Ital. *Tutore*,
tutore. Ger. *Schutze*, *beschutzen*. Belg. *Beschutten*, *béhou*
ten. Hisp. *Defender*. Pol. *Browie*. Vng. *Oralmaz*. An. *To* *defend*,
posera, *se* *kapp* *sema* *hama*.] quavis Tutor eius participium
est, quo utitur est Quintilianus in declamatione Cæci: Tutor
sunt (*inquit*) adolescentis miserissimi causam. Quem imitatus
Laurentius Valla in Rudenssem: *Quis*, *inquit*, narrat Verreni
superasse Dacos? Tantum Siciliam contra puritas fortiter tri-
um esse accepimus. Hinc & Tutio nomen verbale, non tu-
tio: id est, defensio, custodia. Cicero in Top. Tutio sui. Sumi-
litem composita. Intutum dicimus: non intutum. Tatus au-
tem magis nominis, quam participii vim habet, licet activæ, &
passivæ in se gerat significationem, ut Valla docet: ut Tutus
portus. Tutus urbs: quod tucatur alios, non quod ab aliis de-

feratur. Cæc. 3. belli Civil. Hæc subitam fortunæ commuta-
tionem videre licuit: qui modò sibi timuerant, hos tutissimus
portus recipiebatur. Sic apud Terent. in Heavt. Tutum con-
siliū: id est, firmū, securum. Tutus locus, in quo securè ver-
sari, aut quippiam agere possumus. Plaut. in Milit. Nam opus
est nunc tuto loco. Non raro etiam passivè accipitur: & tuc
ferè ablativo cū præpositione à, vel ab iungitur: ut tutus sum
ab hostibus, pro munitus & sine periculo sum. Cæsar 2. bell.
Galic. Quæ res & latus unum castrorum ripis fluminis mu-
niebat, & post eam quæ essent, tuta ab hostibus reddebat. Sic
dicimus quempiam tutum à calore, à vi, à perfidia, &c. Cæ-
tera vide in dictione T V T V s, suo loco. Quia hæc autem signi-
ficatione Tutor unicum habet compositum Contutor, quo
usus est Cicero in Clod. Videant hi in illum Pompeii inimicum,
ob eamque causam tot, tantisque sceleribus contuebantur,
& nonnunquam ejus indomitos furores plausu etiam suo
prosequabantur, quam se citò inveniunt. Tucri passivè
positum in L. 7. D. decur. fur. Concilio & opera Curatoris
tueri debet, non solum patrimonium, sed & corporis salutem
fatioli.

Tutor, aris, deponens, p. sive (ut Putschiano placet) commune di-
ligenter protego, sive defendo. [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ* *ἰσμήρ*.]
[*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*. Gall. *Defendre*. Ital. *Defendere*. Ger. *Wie* *schüt-*
zen. Hisp. *Defender*. Pol. *Obroniom*. Vng. *Ostalmarom*. An.
To *defend*.] Horat. in Epist. Res Italas armis tuteris, moribus
ornes. Terent. in Heeyt. Ego interea mecum non potui tutari
locum. Cicero pro Sylla: Hunc patronum defenlorem, custos
dem illius coloris, si in omni fortuna atque honore incolumi-
ten habere non poterunt: in hoc tamen casu, quo afflictus
jacet per vos tutari, conservareque cupiunt. Virgil. 7. Aeneid.
& jubat arma parari.

Tutari Italiam, detrudere limibus hostem. Idem 7. Aeneid.
Sic aliquam expertus sumptis spem ponis in armis,
Hanc priusquam tutare domum, cui parvus lulus, &c.

Tutor, oris, m. s. Nomen verbale, quo is significatur, qui jus &
potestatem habet in capite libero, ad tutandum eum, qui se
per eum non dum tutari potest. [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ* *ἰσμήρ*.]
[*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*. Gall. *Tuteur*, *defenseur*. Ital. *Tutore*,
defensore. Ger. *Ein* *Begetmann*, *Schüt* *morgt* *Bemunder* *Belg*. *Ein*
Wunder. Hisp. *Tutor* *del* *menor* *de* *edad*. Pol. *Obroniom* *opicki*. Vng.
Tutor *aralmaz* *pe* *nodusib*. Ang. *A* *defender* *or* *preserver*.] Hæc au-
tem etas (secundum Jurisconsultos) est usque ad pubertatem:
id est, usque ad decimumquartum annum. Nam inde usque
ad vigesimum quintum dantur curatores, qui etiam furiosi,
& mente capti dari solent. Quis igitur Tutor, pupilli defensor.
Liv. 1. ab Vibe: Postremo tutor etiam liberis regis testamen-
to institueretur. Cic. de Orat. Q. Sergius Galba populum Ro-
manum tutorem institueret se dixit filiorum suorum orbis.
Idem de Clauis orat. Orbis eloquentia quasi tutores reliqui
sumus. Tutor finium: id est, defensor. [*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*.] Horat. Epod.
2: Et te pater Sylvane tutor finium. Tutor rem pupilli emere
non potest, idemq; potest ad similitudinem est, curatores,
procuratores, & qui negotia aliena gerunt. I. si in emptione,
& si in emptio. ff. de contr. empt.

Tutorius, a, um, Quod ad tutorem pertinet. [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ*,
ut Au-
toritas tutoria.

Tutela, l. s. p. quid sit docet Paulus Jurisconsultus. ff. de Tut. Tu-
tela, inquit, est jus ac potestas in capite libero, collata ad tue-
dum eum, qui per eum sua sponte se defendere nequit, jure
civili data ac permittata: qua ipsi tutores nomen acceperunt,
quasi tutores, atque defensores: sicut Aeditui, qui a deis tue-
tur. [*ἰσμήρ* *ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*. Gall. *Tutela*, *defence*. Ital. *Defensione*.
Ger. *Defensung*, *beschutzung*: *bes* *Wogts* *ampt* *vnd* *soer* *Belg*.
Ein *verminderung*. Hisp. *Defension*, *tutela* *del* *menor* *de* *edad*. Pol.
Obroniom, *Opicki*. Vng. *Ostalmaraz* *pe* *nodusib*. Ang. *Defence*, *preser-*
ving, *wardship*.] Cic. de Orat. Filius ejus parvus, qui tibi in tute-
lam est traditus. Accipitur item latius Tutela nomen, pro
quavis protectione. [*ἰσμήρ*, *ἰσμήρ*. Cic. 3. de Finib. Atque etiam
lorem, quum optimum & Maximum dicimus, quumq; eun-
dem salutarem, hospitalem, statorem: hoc intelligi volumus,
salutem hominum in ejus esse tutela, Horatius 1. Epist. 1:
rerum tutela mearum Quum sic, &c.

Tutelarius, re. om. s. Quod quippiam in sua habet tutela: [*ἰσμήρ*
ἰσμήρ.] Gall. *De* *tutelle* *ou* *defence*. Ital. *Di* *tutela* *ou* *defensione*.
Ger. *Das* *der* *beschutzung* *oder* *beschutzung*. Hisp. *Di* *tutela* *ou*
defension. Pol. *Opicki* *omni* *in* *re*. Vng. *Ostalmaraz* *pe* *nodusib*.
Ang. *Protecting* *in* *the* *custody* *of* *a* *ward*.] ut, Qui tutelatus: id
est, urbium præsidēs, in quorum tutela illæ esse putaban-
tur. Hi autem in oppugnationibus urbium certo carminis
genere soleat evocari, ne cum ipsis etiam dita bellum susce-
ptum videretur. Tutelaris prætor, cujus officium erat pu-
pillis tutores attribuere. Hæc autem omnium primus M. An-
tonius imperator constituisse existimatur, ut in vita ejus nar-
rat Capitolinus.

Tutelarius,

Tutelarius, m. f. Aedituus, qui aedes sacras, aut publicas suo periculo tuetur. *[LXXVI. Gall. Sacrétaire, garde de temple, marguillier. Ital. Sacrestano guardiano di chiesa. Ger. Ein tuchembäter; dem der schirm über ein gemetse behangung beschützet ist. Hif. El sacristan o guardador del templo. Pol. stróg, opiekuń kościoła. Vn. Egbaxhu, ghaax bres. Ang. A churchwarden.]* Plin. lib. 34. c. 7. Aetas nostra vidit in Capitolio, priusquam id novissimè collagraret, à Vitellianis incensum, in cella lunonis canem ex ære vulnus suum lambentem: cuius exitum miraculum, & in discreta verisimilitudo, non ex eo solum intelligitur, quod ibi dicatus fuerat, verum & nova satisfactione: nam summa nulla videbatur par. Capite tutelarios cavere pro eo, instituti publici sunt.

Tutamen, n. f. Defensio. *[LXXVII. Gall. Défense. Ital. Difesa. Germ. Ein schirm. Hif. Defensa. Pol. Obrona. Vng. Orlmazas. Ang. Defense.]* Liv. 1. bell. Punici: Vt ea sola ignibus aliquoties coniectis ab hoste etiam tutamentum fuerit.

Tutum, n. f. idem. Vir. 5. Acacid. Donat habere viro, decus & tutamen in armis.

Turo, ad verbum, sine periculo, impunè. *[LXXVIII. Gall. seuremit, à seure, sans d'oe. Ita. Seuramento, senza pericolo. Ger. Sichertid; sijn alle geferd. Belg. Veitsa. Hif. Seuramento, de pelgro. Pol. bezpiecziw. Vng. Bacterfagossan, batron. Ang. Surety, without d'oe. Ger.]* Plaut. in Amphit. Patii ut liceret tuto illum amplexari? Cic. 4. Verr. Quà vix tuto transire posse videamur.

Turo, as, verbum antiquum, Protego, defendo. *[LXXIX. ebanas, à ephad. Gal. Defendre. Ital. Difendere. Ger. Beschirm. Hif. Defender. Pol. Bronie. Vn. Orlmazaxm d'axim. An. To defend.]* Plaut. in Mercat. Invoco vos Lares Diales, ut me tutetis.

Turris, & Turtio, Vide TVEOR.

Tugurium, n. f. Casa rustica ex leviori materia excitata, arundine aut ulva palustri tecta. *[LXXX. melonah, hoo sutchah, waldon. Gall. Vie loge. Ital. Tugurio, teca. Germ. Ein waldgittig bawenhaus mit strom gedekt; bawenstüben. Hif. Choca, cabanna, à casa pobre. Pol. Kuchka. Vng. Galitka kunyotika. Ang. A cottage, a lodge.]* Dicitur tugurium, quasi tegurium, à tegendo, propterea quod rusticos ab æstus tempestatibusque injuria tectat. Virg. 1. Aeglog. Pauperis & tuguri congestum celsipite culmè. Tugurii appellacione (ait Pompon. de Verb. signific. l. Tugurii) omne ædificium quod rei rustice magis cultodiendæ convenit, quam urbanis ædibus, significatur. Proprie autem quæ edificantur, ut nec parietes habeant, nec luto crustata sint, sed stramentis, vel arundinibus, aliòve simili genere teguntur, tuguria appellant.

Tugurium, cum accètu in antepenultima, Parvum tugurium. *[LXXXI. Gall. Logette. Ital. Picciola casetta. Germ. Ein bawenstüben. Hif. Pequenna, choca, cabanna o pequenna casa pobre. Pol. Kuchka. Vng. Galitka kunyotika. An. A little cottage or lodge.]* Quo si angustius sit, gurgustium nominatur, à gurgulione verime.

Tull, Modò attali significat. *[LXXXII. Terent. in Andr. Nam si illum objurges vitæ qui auxilium tulit, Quis facias illi, qui dederit damnum, aut malum. Modò pertuli. Virg. 1. Aen. Non tulit hanc speciem furiata mente Choræbus. Modò sustuli.]* Vide in Dictione FERRO.

Tullios, Alii dixerit esse silanos, alii rivos, alii vehementes projectiones sanguinis arcuatim fluctantis, quales sunt Tiburi in Aniene. Ennius in Ajace: Ajax missò sanguine tepido tullii efflantem evolant. Festus.

Tum, particula in oratione plerumque subsequens post Cum, ejusdem ferè cum illo significationis, nisi quod tum majus quiddam in se contineat, aut specialius. *[LXXXIII. Nam si mèbra ambo ejusdem sint pòderis, magis utimur Tum geminato. Verùm de hoc abundè multa supra diximus in particula Cum.]* Tum autè ponitur pro Et, teste Donato. Terent. in Euvuch. Ve illi dii, deæque, seniu perdat, qui me hodie remoratus est. Meque adeo, qui restiterim, tum autem qui illum non floccifecerim. Aliquando pro preterea, inquit Donatus. Cic. de Natur. deor. Is tum susus sublimè fertur, tum autem concretus in nubes cogitur. Tum demum id est, novissime. *[LXXXIV. Virg. lib. 12. Tum demum moyet arma leo.]* Ponitur aliquando pro tunc, tandem. Cic. 2. de Legib. Quæ non tum demum incipit esse lex scripta, sed tum quum orta est. Tum denique: id est, tum demum, vel ad extremum. Cic. ad Quir. Frat. lib. 1: Atque ille quidè princeps ingenii & doctrinæ Plato, tum denique fore beatas Respublicas putavit, si aut docti aut sapientes homines eas regere coepissent. Tum verò id est, deinde, Cum non præcedente. Cic. de Orat. Ex his enim & dignitatem maximè experendâ videmus: tum verò & iustus, ac honestus labor honore, præmiis, splendore decoratur.

Tumba, x, f. *[LXXXV. kedvrah, vialos. Gall. Tombe, sepulture. Ital. Tomba. Ger. Ein hute vnder der erden ein grab. Hif. La tumba o sepultura. Pol. Lama podziemna, grob. Vng. wreg hely, bairlang, temetshely. Ang. A tombe, sepulchre or grave.]* Locus

concavus sub terra. Vnde & pro sepulchro poni consuevit. *[LXXXVI. hoc est, ad quod corpus mortui ibi uratur.]*

Tumens, mes, mui, n. f. Inflat, protubero, turgeo, in tumore sum. *[LXXXVII. ghaab, aflu, aflu. Gal. S' enfler, se enfler, enfler. Ita. Effere, gonfi. Ger. Wulstig sein, geschwollen sein. Belg. Swollen. Hif. Hincharse. Pol. Nadat em sie. Vng. El dagadk. Ang. To swell, to be puffed up with pride or anger.]* Plaut. in Pest. Quis hoc quod in collo tibi tumet? Virg. 2. Georg. Vere tumens teris & gentilia semina poscunt. Ovid. 3. Metamorph. Igne micant oculi, corpus tumet omne veneno. Tibul. lib. 1. Eleg. Et tuas si fletu lumina fella quodant. Ponitur aliquando pro superbo, quoniam inflari quodammodo superbiunt animi videntur. *[LXXXVIII. ghaab, aflu, aflu. Plin. lib. 7. cap. 7. Tu qui te Deum credis, aliquo successu tumens, tunc tamen potire potuisti. Cic. 3. Tulcul. Sapientis autem animus semper vacat vitio, nunquam turgescit, nunquam tumet. Hor. 1. Epil. 11. Laudis amore tumes.]* Tumet negotia, dixit Cic. ad Attic. lib. 1. quid est, seditiones crumpunt, & bella, ut ait interpret.

Tumescit, n. f. Tumidus fio, Turgesco. *[LXXXIX. ghaab, aflu, aflu. Gal. S' enfler. Ita. Gonfiarsi. Ger. Geschwollen. Hif. Hincharse. Pol. Nadamajsc. Vng. El dagadk. Ang. To waxe provide, to be puffed up, to swell.]* Virg. li. 1. Georg. Continuo veris surgentibus aut freta pòti incipiunt agitata tumescere. *[LXXXX. Georig. maria alta tumescit. Hinc contumescit, tumescit, & intumescit: quorum significatio supra est explicata.]* Tumescit, facit, aet. Tumidus facio. *[LXXXXI. ghaab, aflu, aflu. Gal. Enfler. Ital. Spuntarsi. Germ. Geschwollen sein, aufgeschwollen sein. Hif. Hincharse. Pol. Nadat em sie. Vng. El dagadk. Ang. To waxe provide, to be puffed up, to swell.]* Cic. 1. de Divin. Quam sit immo derato tumescit potu, atque passu Martial. lib. 4. Dum ininivum vano tumescit nomine gaudes. Ovid. 14. Metamorph. Extentam tumescit humum.

Tumidus, 2, um, Inflatus. *[LXXXXII. ghaab, aflu, aflu. Gal. Enfler, enfler. Ita. Gonfiarsi. Ger. Geschwollen sein, aufgeschwollen sein. Belg. Swollen. Hif. Hincharse. Pol. Nadat em sie. Vng. El dagadk. Ang. To waxe provide, to be puffed up, to swell.]* Cic. 3. Tusc. Num aliquod quodpiam mèbrum tumidum ac turgidum non vitiosè se habet? Virg. lib. 3. Aeneid. Nos tumidum sub teperibus classibus æquor. Jæter translationem accipitur pro superbo. Ovid. 8. Metamorph. Ergo impunè feret, vivusque & victor, & ipso successu tumidus, regnâ Calydonis habebit.

Tumoris, n. f. Inflatio. *[LXXXXIII. ghaab, aflu, aflu. Gal. Enfler. Ita. Spuntarsi. Ger. Geschwollen sein, aufgeschwollen sein. Belg. En getwen. Hif. Hincharse. Pol. Nadat em sie. Vng. El dagadk. An. A swelling.]* Cic. 3. Tusc. Ni manus affecta recte est, quom tumore est. Idem 4. Tusc. Citiusque repetuntur oculorum tumores sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. Cellus. de 5. cap. 28: Ea sic temperanda est, ut & manu contingenti juicida sit usque eò adhibenda, donec aliquid ex tumore miscelæ, colorumque ulceri magis naturalium reddidisse videatur. Per translationem ponitur pro ira. Cic. 3. Tul. Quom tumor animi resedisset. Idem ad Attic. lib. 14: tumorem ceruicis, pro commotione dixit, & perturbatione.

Tumulo, Vide TVMVLVS.

Tumultus, us, ui, m. q. Metus, vel trepidatio, quasi timor multus. *[LXXXXIV. melonah, hoo sutchah, waldon. Gall. Trouble, mouvement, bruit. Ital. Rumore, tumulto, seditione. Ger. Ein bewegung se jederman eschro den ist ansturr. Belg. Een yroet. Hif. Adbors albaros. Pol. Korych. Vng. Tiste pau vices vonyos. Ang. A tumult, uproar.]* Proprieque dicebatur bellum aliquod sudium, quod ob periculi magnitudinem, hostiumque viciniam magnam urbi trepidationem incutiebat. Cic. 1. Philip. Quid aliud est tumultus, nisi perturbatio tanta, ut major timor ostentat: Vnde & nomen ductu tumultus, quasi timor multus. Itaque majores nostri, tumultu Italicum, quod erat domebocum, tumultum Gallicu, quod erat Italia finitimus, preterea nullu tumultum nominarunt. Livius 8. ab Vibe: Nondū persanctis cura Privernatis belli, tumultus Gallici fama atrocior inuolat, haud ferè unquam neglecta paribus. Cic. 5. Philip. Rem administrandam arbitror, sine ulla mora, & contentum gerendam censeo, tumultum decerni iusticiam indicio, erga sum dico oportere, delectu haberi sublati vacationibus in Vibe & in Italia. Hisce verbis Cicero omnia in tumultu præpostere administrati publicè privatimque solita, quom bellu urgent, & quasi moris imminens solennes actus non amittit. In de factum, ut multatarium pro præpropere, & subitatio, ac rapidè factu, ac quæsito accipiat. Ponitur aliquando tumultus pro omni motu, trepidatione, seu perturbatione. Cæ. 1. bell. Civil. Obclamant legiones tercia decimæ, quæ a dera, milites hanc omnim initio tumultus evocaverat, reliquæ nondum convocarant se se paratos esse Imperatoris sui, Tribudrumque pibus injurias defendere. Plautus in Milite: None in tumultu

libo, intus clamorem audio. Virg. lib. 1. Georg. ille etiam cecos inflare tumultus sapere monet. Idem 2. Aeneid. hic liba- cur vatem magno Calchanta tumultu Protrahit in medios. Terent. And. Nihil ornati, nihil tumulti. Tumulti in genitivo, pro tumultus, more antiquo.

Tumultuosa, a, um, Qui turbas excitare solitus est, turbulenti. Gall. Tumultueux, mutineux, mutin. It. Strepitose, turbatore della pace. Ger. Aufruhr. Bel. Dyruicid. Hisp. Ueno de buliciso. Pol. Niepo kains, ten dzoni rad tyju resped. Vng. Tzate paze vyzvanoye. Ang. That raised tumults. Liv. 2. ab Vrbe: In quo tumultuosi, in bello leges. Tumultuositas item dicitur pleonis tumultu. Cicero. 1. de Divin. Ex seditione & tumultuosa vita se in studium aliquod tradent quietum. Liv. 2. ab Vrbe: Latini equites cum tumultuoso advo- lant nuntio, Volscos in festo exercitu ad urbem oppugnan- dam venire. Horat. 3. Carm. Ode 1: Desiderantem quod satis est, & que tumultuosum sollicitat mare.

Tumultuosa similis, superlativus. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Seneca de consolatione, ad ma- ximam cap. 6: Atqui futuro se bello ante bellum paraverunt, temporis & adaptati primum, qui tumultuosissimi est, idu facile excipiant.

Tumultuosus, adverbium, Cum tumultu, turbulenti. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Tumultueusement, avec trouble & mutinerie. Ital. Con tu- mulo, con temere & strepito. Germ. Aufruhrlich; mit ungeheuerem Getöse vmb getummelt. Hisp. Con buliciso & alboroto. Pol. Zroz- nion. Vngar. Tzate pazeval vyzvanoye, szel habonitel. Ang. With tumults and uproar. Liv. 2. ab Vrbe: Adeo tumultuose excepta est diamonibus undiq; & indignatione patrum. Caf. 7. bell. Gall. Cesar mittit complures equitum turmas eo die media nocte: his imperat ut paulo tumultuofius omnibus in locis pervagarentur. Hinc Tumultuosissime, Cicin Vtreem: Quam tumultuosissime aliquem adoriri.

Tumultuositas, uas, n. p. In perturbatione sum. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Tumultue, faire bruit & tumulte. Ital. Ego in thuragio. Germ. Borring edez aufruhrlich son. Belg. Des- nut yn vroet meten. Hisp. Alborotose. Pol. Rozpoch cymie. Vng. Hahabonidom. Ang. To make a tumult or uproar. Plaut. Rud. Ve mihi istud dicas, negotii quid sit, quod tumultus.

Tumultuosus, aris, deponens, p. Turbas facio, inquietus sum. Plaut. in Poen. Atque interfectis hostibus non decet tumul- tuari. Terent. Hecyr. Nescio quid iam dudum hic audio tu- multuari, misera Male metuo. Cic. 1. Offic. Fortis vero animi & constantis est non perturbari in rebus asperis, nec tumul- tuantem de gradu deseri, ut dicitur: sed praesenti animo uti & consilio, nec a ratione discedere. Cafar 7. bell. Gall. Vno ferè tempore sub lucem hostibus nuntiatur, in castris Romanoru prater consuetudinem tumultuari, & magnam ire agmen aduerso summe.

Tumultuatio, onis, verbale, f. t. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Tumulte, foliation. It. Tumulto, seditione. Ger. Ein gewaltig auff- lauf. Hisp. El buliciso & el alboroto. Pol. Rozpoch, burzka. Vng. Tzate paze szel habonitel. An. Tumulto, vyzvanoye. Liv. 3. bell. Macedon. Hinc tumultuatio regem cupientem, si se sequeretur, raptim eva- dere angustias, recedere primos, & eadem, qua venerat via, referre coepit signa.

Tumultuarius, a, um, Quod sine praemeditatione factum est. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Fait en trouble, fait à la haste. Ital. Fatto en fretta, & tumulto. Germ. Das in einem gewaltig edez est get- scheh. Hisp. Hecho con alboroto. Pol. Na prece wzmieszpaniu vyz- vanoye. Vngar. Hetele nabe valo zur Zavanoye. Ang. That is done in hast, with force and without aduifement. Vnde Tumultuaria oratio dicitur: Quaequid progeratum & subitaneum, aut rapide factum, quodsumve est. Tumultuarius dicitur, ut ait Budens: ut Tumultuarius miles. Liv. 5. bell. Macedon. Mens ea Sena- tui fuit, ut in Hispania tumultuarius milites legerentur. Tumultuarius dux, qui pro tumultu eligitur. Tumultuarius opus, in promptu, & raptim factum. Tumultuarius exercitus dicitur, qui quasi tumultu quodam praeparatus est: id est, rap- tum, & sedinante conscriptus. Liv. lib. 5. Quippe quibus vel- lunt tumultuarius exercitu raptim ducto aegre ad undecimum lapidem occursum est.

Tumultuarius, adverbium. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Avec trouble & mutinerie. Ital. Con strepito & tumultu. Germ. Etwas edez in einem gewalt. Hisp. Con buliciso y alboroto. Pol. Na prece, wzmieszpaniu. Vng. Tzate pazeval vyzvanoye. Ang. With trouble & uproar. Apuleius: Et ex more calida tumultuaria lavacro nostro praeparato.

Tumultuosus, l. m. f. Colliculus, locus est terra nonnihil eminentis. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Tumbeau, sepulchre, tertre. Ital. Necchio, sepulchro. Ger. Ein bucht edez bucht. Belg. Ein aert theop. Hisp. Sepultura, tertro & collada. Pol. Pogrebek. Vng. Domb, temetdomb. Ang. A heape of earth or grave. Virg. lib. 2. Aen. Est urbe egressus tumulus. Caf. 1. bell. Gall. Planities erat magna, & in

ea tumulus setreus satis grandis. Cicero. antequam iret in exi- lium: Du de aequae immortales, qui excellenti tumulo civitatis sedem Capitolii in saxo incoltus constitutam. Virg. 3. Aen. Socios in coctum litore ab omni Advocat Aeneas, tumuliqui ex aggere satus. Ovid. 15. Metam. Est prope Pittheam tumu- lus Tereza, sine ullis Arduus arboribus, quondam planissi- ma campi Aera, nunc tumulus, &c. Aliquando accipitur pro sepulchro, quod ubi aliquis sepelitur, ibi terra eminere solet. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Virg. lib. 3. Aen. O felix una ante alias Priameia virgo, Hostilem ad tumulum Troiae sub mœnibus altis Iulsi mori. Cic. 3. Tusc. ex Homero: Quod magis est aequi tumulis mandare peremptos firmo animo, & luctu lacrymis finire diurnis. Tumulus honorarius: hoc est, vacuū sepulchri, quod in mari submersis, utque quorum corpora haberi non poterant, erigi solet. Suet. in Claudio: Ceterum exercitus ei honorarium tumulum excitavit, circa quem, &c.

Tumulosus, a, um, adjectivum, Quod est tumulis plenum. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Plein de petri tertres. Ital. Pieno di pietrele di mura- re. Ger. Habetstigt reinetigt. Hisp. Casa llena de cerros. Polon. Pogrebek szel oi. Vngar. Dombot, temetdomb. Ang. Full of heapes of earth. Salust. in Jugurth. Ante lucis adventum pervenit in lo- cum tumulosum, à Capia non amplius duum millium in- tervallo.

Tumulus, ar, ad. p. Sepelio, in tumulo condo. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Entepulcher mettre dans le tombeau. Ital. Sepelire, se- pultare. Germ. Begraben. Belg. Begraven. Hisp. Sepultar à enterrar. Pol. Pogrzebam. Vng. El temetdomb. Ang. To mak below, to burie. Mart. lib. 11: Acolidum Canace jacet hoc tumulata sepulchro Vltima, cui parva septima venit hyems. Ovid. 8. Metamorph. -ne conjugis unquam Bulla mea videam, neu sim tumulan- dus ab illa. Catul. Argon. Nec injecta tumulabor mortua ter- ra. Vnde & Atumulo, quod est terram appeto, & quasi tu- mulum iuxta facio. Plin. lib. 19: Dem si terram fugientes cau- licalos feces, à terraque proceritate luxuriosa attollentes se exaggerando, aliam atumules.

Tunc, adverbium temporis, Eo tempore & de omnibus tem- poribus dicitur. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Lors, alors, adonc. Ital. All hora. Ger. Dajmat. Belg. Dan. Hiss. En aquel tiempo. Polon. Wtemcu. Vngar. Akkor. Ang. Then. De praesenti. Plaut. Virg. Tunc decuit, quum sceptrum dabas. De praesenti. Plaut. Tunc ad eam accede, quum potes. De futuro. Idem: Ego tunc a- dero, quum tui videndi mihi copia erit. Additur quando- que genitivus temporis: ut apud Iustinum: Tunc temporis Periarum Cambryi mediocri viro. Tunc demum, idè quod tum demum. Plin. lib. 11. cap. 14: Tunc demum labra utraque mortu apprehendentes.

Tundo, tundis, tundi, tusum, ad. t. secundum Priscianum, hec eius composita ipsum nō habent, ut Obtundo, obrudi, obtusum: Communio, tecto, cædo, pulso, verbero. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Frapper, cogner, braver, poler. Ital. Poliare, polare, colare, sbattere. Ger. Knitschen, stampfen, schagen. Belg. Dutschen sloet. Hisp. Tundir, & herir. Pol. Tłok, byc. Vngar. Döbni, veröm. Angl. To knock, thump or beat. Virg. lib. 4. Georg. Profuit & tunsam gallie ad- miscere sporem. Plin. lib. 31: Tufum sine nō posuit: Hinc tusa, cribrataque vino quantum possit excellenti. Diomedes putat habere duplex præteritum, & duplex supinum, scilicet tundi, tusum, & tundi, tunsam. Plaut. in Asin. Sed quis hoc quod picus ulnum tundi? Col. lib. 2. cap. 1: Ipsa autem spica melius fustibus tunduntur. Et lib. 6. cap. 7: Quibus in unum tunsis. Cic. 7. Vetr. Quum ille nihilominus jacenti latera tunderet, ut aliquando spondere se diceret. Ovid. 1. de Arte: Iamq; iterum tuadens mollissima pectora palmis. Refertur interdum ad verba, & significat saepius idè repetere. Terent. in Hecyr. Tun- dendo atq; odio efficit lenex id est, saepe dicendo, sive iterādo. Et est transitio sumpta à malleo fabricorum saepe percussio. Tundere aures. Plaut. in Poenul. Pergio aures tundere? id est, obtundere saepe idem repetendo. Tandere eandem in eadem assidue, proverbialiter dicitur pro eo, quod est indefatigabili assiduitate in operis alicujus studio perseverare. Vide Chiliadas Erasmi. Hujus composita sunt, Contundo, extundo, obrundo, pertundo, protundo, & retundo: quorum significata explicantur suis locis.

Tunicā, a, f. p. Vestis erat apud Romanos interior, & sine ma- nicis, cui toga superinduebatur, à tuendo corpore dicta, au- ctore Varrone: vel ab induendo, ut induca. [Vngar. Igen bafatos, viza va- puzate paze edez, habonite.] Gall. Tunica, tunique. Ger. Ein vordere edez dhyn ermt. Hisp. Sayo sin mangas. Pol. Spodnia suknia. Vng. Dol- many, subica, yaba. Ang. A waite, a tacket or rickon. Virg. 9. Aen. Et tunice manicis, & habent sedimicula mitra. Hoc autem dicit, ut barbarum & peregrinum more indicet, nō Romanū, quum apud Romanos sine manicis tunice gestaretur. Plaut. Manuleatam tunicam habere hominē decet. Cic. 5. Tusc. Atq; is quō pila ludere vellet (studiosè enim id faciebat) tunicamq; poneret,

Ggg poneret,

usurpatum ab antiquis. Cic. 3. de Legib. ex 11. Tab. Ast qui turbat in agedo. Claus autoris esto. Turbor passivum. Cic. ad Att. lib. 2. Protulsi ut scribis ita sentio: turbatur Samplicianus. Huius composita sunt. Conturbo, deturbo, exturbo, disturbo, interturbo, obcurbo, & perturbo: quorum significata explicantur suis locis.

Turbata, Cōmōtus, perturbatus. [תורבתי] Gal. Turbata. Ger. Turbat. Hisp. Turbado. Polon. Zamieszanie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. Turbled, vexed. Cel. 1. deli. Civ. Turbatas ex inopinato malo.

Turbatē, adverb. Turbulenter. [תורבתי] Gall. Avec trouble. Ital. Turbatamente. German. Mit betrübter ordnung. Norw. detur. Hisp. Turbia y perturbadamente. Pol. Zamieszanie, nieporządnie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. A troubled or vexed. Cel. 1. deli. Civ. Turbatas ex inopinato malo.

Turbator, oris, m. t. qui rem aliquam conturbat, perturbator. [תורבתי] Gall. Troublent, bruyant. Ital. Disturbatore. Ger. Ein betrübter. Hisp. Perturbador. Pol. Zamieszanie, nieporządek. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. A trouble or vexed. Liv. 4. ab Vid. Patum id videri, quod omnia divina humanaque turbator jam ad consulatum vulgi turbatores accingi. Idem lib. 21. Quam pacis ipse auctor à belli turbatoribus pinceretur.

Turbamentum, n. s. f. Turbatio. [תורבתי] Gall. Troubliment, trouble. Ital. Turbamento. Germ. Ein betrübung. Hisp. Turbamiento. Pol. Zamieszanie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. Troubling or vexing. Tacit. lib. 17. Quaeque alia turbamenta vulgi. Salust. in oratione Lepidi ad Quirites: Maxima Republicae turbamenta atque exitia probare.

Turbiditas, oris, lapis spumae candidae, nitentisq., non tamen melleaeentis. Alii libium vocant.

Turbo, turbinis, m. t. Ventus validissimus, & vorticofus, obvia quaeq; deturbans, prosterneatq; ventus omnia turbans & involvens. [תורבתי] Gall. Vn turbillon de vent, vortice. Ital. Nembro de vento. Ger. Ein wendoblast. Hisp. Turbino, viento temblado. Pol. Wiry wicherzacy. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. A whirl wind. Virg. 1. Aen. ventus velut agmine factus. Qua data porta iuuat, & totas turbine perlat. Cic. 3. de Orat. Vndique omnes venti erumpunt, se vi exiliant turbines. Turbo pacis per translationem, pro turbatore & everfore. Idem pro Domo sua: Tu procelis patitur turbo ac tempestas pacis atque otii. Et & turbo genus instrumenti, solum quod à quavis furca in gyrum circumagitur. [תורבתי] Gall. Vn sabot, ou vent. Ital. Trovato, mofolo, ou de girocane i fucino. Germ. Ein topf. Hisp. El trompo à penna. Pol. Cyrta. Vn. Tira. Ang. Atoppe. Tabullus lib. 1. Eleg. 5. Namq; agor ut per plenas citus sola verberet turbo, Quem cetera efflucta verlat ab arte puer. Virg. 7. Aen. Cui quodam tonno volitans sub verberet turbo, Quam pueri magno in gyro vacua atriā circum intenti ludo exerceant. Atq; in hac significatione est etiam nominativus Turben. Tabullus: Naoque agor ut per plena citus sola verberet turbem. Sospates lib. 1. & ab huius instrumenti similitudine Turbo dicitur, quicquid elato paulatim definit in acutum. [תורבתי] Gall. Vn figure ronde qui va en pointe comme un sabot. Ital. Ogni cosa puntata di sotto & bassa di sopra. Germ. Ein jedes dings das rund ist vnd sich vndem auff & abmah in ein spit zeucht. Hisp. Cosa en figura de trompo. Polon. Wyślizka rycy, kopyta. Vngar. Tiroc, topf. Ang. A figure round and long like a toppe. Cic. de Fat: Sed revertitur ad cyndrum, & ad turbinem suum: quae moventi incipere, nisi pulsa, non possunt. Plin. de aloe lib. 27. cap. 4. In turbibus caudoru. Ovid. 1. Metam. cava buccina sumitur illi, Voxtulis, in latum, quae turbine crevit ad imo.

Turbiditas, a. um. [תורבתי] Gall. Qui est rond comme un sabot, en façon de poire. Ital. Acuto, quantitate di sotto come un pino. Ger. Das wie ein topf vndymitbet. Hispan. Hecho en guisa de trompo à penna. Pol. Wyślizka krakazi se. Vng. Tiroc mogyara rca, fergesle. Ang. That round like a toppe. ut, Vortex turbidus. Ovid. 3. Metam. Multa quoque hic torrentis nivibus de monte soluta, Corpora turbineo juvenilia vortice merfit.

Turbino, as, pen. cor. In turbinis figuram exacuo. [תורבתי] Gall. Aguiser, faire pointu. Ital. Aguzare, appuntare. Ger. Ein was vnd aufspizet mach in ein topf. Hisp. Aguzar, hacer agudo. Pol. Krzycie mierzal ek. Vng. Tiroc firmata coriose. Ang. To sharp and mak pointed.

Turbiditas, adject. Quod in turbinis figuram definit. [תורבתי] Gall. Long & rond en forme de sabot, en façon de poire. Ital. Acuto in punta, puntata di sotto come un pino. Ger. Das rund vnd abgemach aufspizet ist. Hisp. Hecho in manera de trompo à penna. Polon. Wyślizka rycy. An Long & round like a toppe. Plin. lib. 37. cap. 4. Si quid & colore translucido ad differt, & lateru sexangulo hinc turbiditas in mucrone. Idem lib. 11. cap. 37. Cor homini infra laryam papillam turbidato mucrone in priora emittens. Idem lib. 15. cap. 15. Turbinatos pyris figura quam malis.

Turbiditas, oris, f. t. [תורבתי] Gall. Forme & figure en façon de sabot ou poire. Ital. Aguzamento, & punta di sotto come un pino. Ger. Die geßalt so von der breite in ein spit außgetzet ist. Hispan. Forma y figura en manera de trompo à penna. Pol. Wyślizka. Vng. Tiroc firmata valo tormaz. Ang. A forme or sharp like a toppe. Plin. lib. 15. cap. 20. Alia turbiditas pyris, alia ovata species.

Turbistum, Medicamentum est, coeque forbere, & pro colore turbiditate citam sumitur.

Turdus, m. f. Avis nota, & inter primas à sapientia bonitate collocata. [תורבתי] Gall. Grive, rous. It. Turdo. Ger. Ein Rammtes vogel. Hispan. Torca, ave canvida. Polon. Drog. Vngar. Hata madar. Ang. A felds fare or trube. Horat. lib. 1. Epill. 16. Nil melius turdo, vulva nil dulcius angula. Et & Turdus nominā piscis, quem & ipsum turdo vocant Graeci. Plin. lib. 32. cap. 11. Turdus inter saxatiles nobilis.

Turdium, Locum quo turdi aluntur ad saginā. [תורבתי] Gall. Turdus, turca, turcum. Vide T V 5.

Turgēo, ges, tuth, n. f. Turgēo, inflatus sum. [תורבתי] Gall. Turges, turgēo. Ital. Gonfiarsi. Germ. Barzen von vñho sich bideyes. Hispan. Hincharse. Polon. Oddonam sie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. To swell, to be puffed up with pride or anger. Virg. Aeglog. 7. 12. In hinc turgent in palmitē gemmae. Turgere à tui, est irasci in aliquem, sive commoven. Plaut. in Cas. Nunc in sermone tota est, ita turgent mihi. Idem in Mostel. Tota mihi turgent uxor nunc domi, scio. Plin. lib. 20. cap. 13. Imponunt & mammae turgentibus decorem rucam, & pituita. & Composita sunt. Deturgeo, & obturgeo: quorum significata explicantur suis locis.

Turgēo, n. t. Turgidus sio, tumefco. [תורבתי] Gall. Turges, turgēo. Ital. Gonfiarsi. Germ. Barzen von vñho sich bideyes. Hispan. Hincharse. Polon. Oddonam sie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. To begin to swell, to wax proud. Persius: Non equidem hoc thudeo, bullant ut mihi nuptis Pagina turgescat dare pondus idonea fumo. Cic. 3. Tusc. Corque meum penitus turgescit tuisibus istis. Varro 3. de Re rust. cap. 9. Obviandum pulvis diebus quindecim, prius manē subiecto pulvere (ne rostris noccat terra dura) polentam mistam cum nasturti semine, & aqua aliquanto ante facta intrita: & ne tum deniq; in eorum corpore turgescat aqua, prohibendum. Ovid. 3. Amor. Eleg. 9. Prima Ceres docuit turgescere semen in agis. Plin. lib. 7. cap. 50. Novembrii mense, ut Martio patiar caprae turgescantibus virgulis.

Turgidus, a. um, Tamidus, inflatus. [תורבתי] Gall. Turges, turgēo. Ital. Gonfiarsi. Germ. Barzen von vñho sich bideyes. Hispan. Hincharse. Polon. Oddonam sie. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. Swelled, puffed up. Plaut. in Milite. Cobare in navi hippam, atq; oculis turgidis. Cic. 3. Tusc. Num aliquod quod piam membrum tumidum ac turgidum non vitiosè se haberi. Horat. 3. Carm. Ode 15. cras donaberis herdo, Cui froas turgida cornibus.

Turgidus, diminut. [תורבתי] Gall. Vn petit sabot. Ital. Alquanto gonfiato. Ger. Etlicher mal ungeschwollen oder getungen. Hispan. Vn poco hinchado. Polon. Trochic natat. Vngar. Felmeszabolgat. Ang. A little swollen or blown. Caululus: Fiendo turgidulus rubent ocelli.

Turbidulum, Turifer, Turicremus. Vide T V 5.

Turionēs, m. t. Turilli ardorem, fructum aut herbarum cacumina. [תורבתי] Gall. Tendrillon de bout de braches & arbres ou arbrassans. Ital. Teneti germoli d' arbore. Germ. Die jeten todereshof der blumen oder stauden. Die obersten theil der treuterem. Hispan. Las renuevas del arbol. Polon. Wierzbak do ml ode 7. 1. 1. 2. Vng. Fasar anagy fovek nek gyrozog hgyi. Ang. The tender crops of trees or herbes. Colum. lib. 12. cap. 48. Turionis deinde pleno vase olivis, immitte destratum utque ad os, lauti turiones in hoc usu mittito, ut olivas deprimant: post dies viginti utere.

Turma, turmae, f. p. Ordo militaris, tres equitum continens decurias, totidemque habens decuriones. [תורבתי] Gall. Turme, turme. Ital. Compagnia de spilati. Ger. Ein geschwader. Hispan. Batalla de las decurias. Polon. Turma haffny. Vng. Leveg fereg. Ang. A band of men of war. Romuli enim tempore quum tres tantum essent tribus, Ramensium, Tarentium, & Lucerū, ex singulis tribubus deni equites in turmam ascendebantur, & singuli decuriones: a quo etiam numero Turmam dictam assent Varro, quasi terdensim. Cic. pro Marcel. Nihil tibi ex ista laude ceatuno, nihil praefidus, nihil cohortis, nihil turmae decurpit. Virg. 5. Aeneid. Tres equitum numero turmae ternique vagantur. Du doret, pueri bisleri quaque securi. Horat. lib. 3. Carm. Ode 4. Divor que mortalesq; turmas Imperio regit antea quo.

Turmalēs, Dicti qui in turma sunt eadem. Livius 3. ab Viber. T. Manlius Consul filius supra castra hostium cum suis turmalibus evasit.

Turmalis, turmale, adject. Quod ad turmam pertinet. Claud. Ggg 1 de bell.

de hel Gild. Exiit in cellos turmalis buccina somnos. & Aliquando idem quod & equellus, ut Turmales statuz, apud Ciceroem de Orat.

Tumultum, adverb Per turmas [*ital. Gal. Par. hender. Ital. Per. comp. Ger. Mit scharen / hantfettig. Hisp. De batalla en batalla. Pol. Wrota. Vng. Szerekes. Ang. Band by band.*] Cicero 8. bell. Gall. Turmam in eum locum devenerunt. Liv. 5. ab Urb. Mox ululatus, cantusq; dissonos, vagantibus circa moenia turmam barbaris, audiebant.

Turpis, & hoc turpe, om. t. Deformis, inhonestus, foedus, distortus: est enim contrarium Pulchro. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Terent. in Phorm. Lacrymaz, veltus turpis. Horat. 3. Carm. Ode 27: Antè quam turpis macies decentes Occupet malas. Ovid. 3. de Arte. Turpe precus mutilum, turpis sine gramine campus, Et sine fronde frutex, & sine crine caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 13. Si mihi Tithono de te narrare liceret, Turpior in caelo femina nulla foret. & Transferret etiam ad animum. Cicero pro Quinzio: Multis vexatus contumeliis, plurimis in status injuriis, non turpis ad te, sed miser confugit. Terent. in Heaut. pudet Dicere hac praesente verbum turpe. Ovid. 1. Amor. Eleg. 9: Turpe senex miles, turpe senilis amor. Cic. 1. Offic. Luxuria verò cum omni turpi, cum senectute foedissima est. & Interdum ponitur pro magno, ut annorum Nonius, Virg. 3. Georg. optima torva. Forma bovis, cui turpe caput, cui plurima cervix. Idem 4. Georg. & turpes pascit sub gurgite phocae. Item pro crudelitate non uno in loco apud Salustium.

Turpi, ulis, a, um, diminutivum, Subturpis. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. de Orat. locus in turpiculis, & quasi deformibus ponitur. & Hinc fit compositum Subturpiculus. Idem Att. lib. 4. Quod etiam subturpicula mihi videbatur palinodia.

Turpifera, turpificans, ad p. fecdo, turpitudine afficio. [*NMD. timm. WD. timm. Ph. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. de Orat. Verborum turpitudine, & turpium obsecantarep vitare.

Turpiter, adverbium, foede, inhonestè, indecorè. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 3. Tusc. Quae te turpiter & nequiter facere nihil patitur. Ovid. 5. Trist. Eleg. 7: Turpius ejicitur quam non admittitur hospes.

Turpo, turpas, ad p. fecdo, turpitudine afficio. [*NMD. timm. WD. timm. Ph. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. Tusc. ex verbo quopiam Poeta: Haec omnia vidi in flammam, Priamo vivita n' evitati, lovis aram sanguine turpani. Virgil. 10. Aeneid. & terra sublevar' ipsam sanguine turpantem compos de more capillos. Horat. 1. Sermon. Satyr. 5: at illi foeda cicatrix Scetorum laevi frontem turpaverat oris.

Turtis, hujus turris, feminini generis, t. a' terrenis hostibus dicta est. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 3. Tusc. Quae te turpiter & nequiter facere nihil patitur. Ovid. 5. Trist. Eleg. 7: Turpius ejicitur quam non admittitur hospes.

agitur ingens Pinus: & celsè graviore caesa Decidunt turres, feruntque summos Fulmina montes. Front enim turris ambulatoria, de quibus Vegetius libro 4. cap. 17. sic scribitur. Turres dicuntur machinamenta, ad edificium speciem tabulis, tabulatisque compacta. Et ne tantum opus huiusmodi crederetur incendio, diligentissime ex cruclis corus vel contentibus communitur, quibus pro modo laterum ad hunc altitudo. Nam interdum tricenos pedes per quadrum, interdum quadragenos, vel quinquagenos late sunt. Proccetus autem ipsarum tanta sit, ut non solum muros, sed etiam turres lapideas altitudine superent. His plures rotæ mechanicae adhibentur, quarum sapu volubili, magnitudo tam alta movetur. Praesens autem periculum civitatis est, si ad murum turris turris admota. Plures enim accipit scalas, & diverso genere conatur irrumperet. Nam in inferioribus habet arsetem, cuius impetu destruit muros. Circa mediam verò accipit pontem factum de duabus trabibus, septemque de vimine, quem subitò prolaturum inter turres murumque constitunt, & primum egredientes de machina bellatores in civitate insulant, & occupant muros. In superioribus autem totius illius pontibus contrati, & sagittarum collo cantur, qui defensores utriusque alto contris, faxis, missilibusque prosternant.

Turtis, diminutivum, Pa: va turris. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. de Orat. Verborum turpitudine, & turpium obsecantarep vitare.

Turtis, turris, turris instructus. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. de Orat. Verborum turpitudine, & turpium obsecantarep vitare.

Turtis, turris, turris instructus. [*WD. Phobis. NMD. tem. W. Rab. aj. p. p. p. p. p. p. Gall. Laid, vilain, deform, deshonorable. Ital. Sozzo, brutto, turpe, diffama. German. Dagestalt (schodt) / d. s. u. d. Belg. leuis. Hisp. Fea, deshonesta. Pol. Szpetny. Vng. Roz. Ang. filthy, villainous.*] Cicero 1. de Orat. Verborum turpitudine, & turpium obsecantarep vitare.

Kalydii. Vng. Tdmien. Ang. Frankencens. Ovid. 14. Metam. Tempia tibi statuam, solvam tibi turis honores. Tibul. lib. 1. Eleg. 3. Redderet antiquo menstrua tura Lari. Varro a tufis glebis dictum existimat: cui & Servius allipulatur, & Priscianus. Quocirca sine aspiratione scribendum videtur. Alii tamen originem ejus à Græco verbo τῦνν petere malunt, quod est sacri carere unde etiam per aspirationem scribendum præcipiant. Provenit autem tus potissimum in regione Sabæorum, quæ foelicis Arabiæ pars est. Virg. 1. Georg. India mittit edur, molles sua turâ Sabæi. Colligitur aut duplici vindemia: quarum prior est circa canis ortum: altera, verno tempore, inciso arboris cortice, quâ maximè videtur esse prægnans, & ubi tenuissimus tenditur. Laxatur hinc plaga, unde profilit spuma pinguis, quæ concreta densatur. Probatur tus candore, amplitudine, fragilitate, carbone, ut itatim ardeat, & fietur potius quàm dentem recipiat.

Turris, a, um. Quod ex ture est. [Turris Gall. D' encens. Ital. Di encens. Ger. D' encens. Hisp. Cosa de materia de encens. Pol. Kadydini. Vngar. Tdmien. Ang. Of Frankencens.] Colum. lib. 3. Iam tuream plantam mature ampliatam, florentesq; hortos myrrha & croco. Virg. 2. Georg. -sola India nigrom fert hebennum, solis est turea virga Sabæis. Idem 6. Aen. -congesta cremantur Turea dona Ovid. 4. Fastor. Farra deæ, micæq; licet salientis honorem, Deis, & in veteres turea grana focos.

Turibulum, li, n. f. Vas quo tus adoleatur. [Turris Gall. Encensier. Ital. Turribulo da incenso. German. D' encensier. Hisp. Encensario donde se quema el encenso. Pol. Kadydina. Vngar. Tdmien. Ang. A encensier.] Liv. 9. bell. Pun. Ex per manus succedentes, deinde alix aliis, omni effusa civitate obviam, turibulis ante januas positis, quæ perferebatur, atq; accenso ture præcantibus, &c. Cic. 6. Ver. Nam etiam de L. Pappio vito primario, locuplete, honestoq; equite Romano turibulum tuisit!

Turris, ra, rum, penult. correp. Tus producet: [Turris Gall. Qui parit, au produit encens. Ital. Che porta a produrre incenso. German. Das D' encensier. Hisp. Cosa que trae a cria encens. Polon. Kadydli o rodziaci. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Veniantque circiter xxx. diem. Oculin Arabiæ, aut Caniam turisore regionis. Idem libro 12. Vt illo modo, quam deviciisset turiseras gentes, supplicaret. Ovid. 3. Fastor. Et domitas gentes turisere inde tuas.

Turris, a, um. Cremans tus: ut, Ara turicremæ, &c. Virg. 4. Aen. -turicremis quum dona imponeret aris. Ovid. Epist. 2. Sæpe deos supplex, ut tu scelerate valeret, Sum prece turicremis de venerata focis.

Turris, a, um, pen. cor. [Turris Gall. Qui recuilla & amara. Ital. Chi raccoglie incenso. German. Das D' encensier. Hisp. Cudegor de encensio. Pol. Kadydli o rodziaci. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

Turris, li, dim. [Turris Gall. Turris. Ital. Turris. German. Turris. Hisp. Turris. Pol. Kadydli. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

Turris, sis, f. Vehemens spiritus efflatio (ut definit Galenus in tractatu de Sympt. causis) ea quæ meatum suum obstruit excitare conantis. [Turris Gall. Turris. Ital. Turris. German. Turris. Hisp. Turris. Pol. Kadydli. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

Turris, a, um, pen. cor. [Turris Gall. Turris. Ital. Turris. German. Turris. Hisp. Turris. Pol. Kadydli. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

Turris, a, um, pen. cor. [Turris Gall. Turris. Ital. Turris. German. Turris. Hisp. Turris. Pol. Kadydli. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

Turris, a, um, pen. cor. [Turris Gall. Turris. Ital. Turris. German. Turris. Hisp. Turris. Pol. Kadydli. Vng. Tdmien. Ang. Turis. Arabiæ turis. Plin. lib. 6. cap. 23. Ut Arabes turisore est, colligentes tus. Ovid. 4. Fastor. Nam modo turiseros Arabas, modo despiciat Indos.

bus auxiliatur. Martial. lib. 1. Et placet, & tussit. Horat. 2. Serm. Satyr. 22. -siquis Fortè cohæredum senior malè tussit. Tussilago, tussilaginis, f. t. Herba est sylvestris folia habens quinna, aut septena, majuscula quàm hedera, subalbida à terra, supernè pallida, sine caule, sine flore, sine semine, radice tenui. [Tussilago Gal. Pas d' asne. It. Passo d' asino, farfara. Ger. Hustantich oder roßhuff. Hisp. Vvna de asino farfara. Polon. Podbial, kwiat. Vng. Zamar lapu sime lapu Zamar kbrdm. Ang. An hearse which remedeth the cough.] Nomè habet ab effectu, quòd famus ejus per arundinem haustus, tussim quantumvis veterem sanare dicatur. Officium Vagulam caballi hodie appellant. & Est & Tussilago sativa, à quibusdam salvia appellata, similis verbasco, quæ in pulverem contrita, adversus tussim utiliter bibitur. Autor utriusque Plin. lib. 26. cap. 6.

Tutela, Tutelariorum, Vide TVEOR.

Tutor, Tutorius, Vide TVEOR.

Tutulus, inquit Festus, Ornamentum capitis Flaminicarum, & vitta purpurea innexa crinibus, & in altitudine erecta, qua Flaminica à cæteris mulieribus discernebatur. Viri item in sacris titulis utebantur, qui inde tutulati dicebantur. Varro lib. 6. de ling. Latin. Tutulati dicti, qui in sacris habere solent ut metam in capitibus: id tutulus appellatur, ab eo quòd matres familiaris crines convolutos ad verticem capitis, quos habent uti velatos, dicunt tutulos: sive ab eo quòd tuendi causa capilli fiebant, sive ab eo quòd altissimum in urbe, quòd est. arx, ea res tutissima, tutulus vocatur.

Tutulus, tota, tutum, Vide TVEOR.

Tutus, tua, tuum, prohomen possessivum à Tu. [Tutus Gall. Tien, qui est à toy. Ital. Cosa tua. Germ. Dein. Hisp. Cosa tua. Pol. Twój. Vng. Tied. Ang. Thine or belonging to the.] Plaut. in Perfar. Tua merx est, tua indicatio. Cic. ad Trebonium lib. 15. Nunc hæc primò cupio cognoscere, iter tuum cujusmodi sit. & Tuus est, ad te spectat, tui est negotii & officii. Tetent in And. Tuum est, liquid præter spem evenit, mihi ignoscere. De tuis unus, pro unus tuorum amicorum, vel de numero amicorum tuorum. Cic. ad Cæc. lib. 13. Qui & in bello tecum fuisset, & propter memoriam Crassi, de tuis unus esset. & Tuapte, & Tuopte, ablativi sunt ex Tua, & Tuo ablativis, & Pte, syllabica adjectione compositi: ut, Tuapte sponte id est, tua ipsius sponte: Tuopte consilio: id est, tuo ipsius consilio. Plautus Mil. Quippe si rescivere inimici consilium tuum, tibi Tuopte consilio ocludunt linguam. Tuatum adverbium significat tuo more. Plaut. in Amphit. Iam tuatum facis: ubi Solipater lib. 22. suæ Gram. tuatum, tuo more exponit.

Tylus, li, m. f. Vermiculus est, pluribus pedibus, colore fusco, sub lapidibus aut sigulinis vasis vivens, qui tactus se arceat, atque in globum contrahit ad similitudinem parvæ pilæ. [Tylus Gall. Tylus. Ital. Tylus. German. Tylus. Hisp. Tylus. Pol. Tylus. Vng. Tylus. Ang. Tylus. Arabiæ tylus. Plin. lib. 11. cap. 11. Tylus est, ab eo quòd ibi mortui cadaver exuratur. Latini paucis literis immutatis, etiam tymbam appellant. Cic. 2. de Finib. Siquis bustum (nam id puto appellati tymbon) aut monumentum, inquit, aut columnam violarit, deiecerit, &c.

Tymbas, tymbi, m. f. [Tymbas Gall. Tombe, tombeau, sepulchre. Ita. Sepolchro, monumento. Germ. Ein Grab. Hisp. Tomba o sepultura. Pol. Grob. Vngar. Holt tag egot hely, temetoi. Angl. A tombe or grave.] Vox est Græca, quæ Latine bustum vertere possunt, teste Cicerone. Fit enim tymba ad similitudinem tymbi: hoc est, ab eo quòd ibi mortui cadaver exuratur. Latini paucis literis immutatis, etiam tymbam appellant. Cic. 2. de Finib. Siquis bustum (nam id puto appellati tymbon) aut monumentum, inquit, aut columnam violarit, deiecerit, &c.

Tympanum, tympani, n. f. [Tympanum Gall. Tabourin, bédou. Ital. Tamburo. Ger. Ein Leummen. Hisp. Atabal, pandero. Pol. Buben. Vn. Cymbalom. Ang. A drumme.] Instrumentum ex una parte planum, membrana clausum, intus vacuum, quòd baculo pulsatur. Eo uti solebant in sacrificio Matris deum. Virgil. 9. Aeneid. Tympana vos buxusque vocat Betecynthia Matris Idææ: sinite arma viris, & cedite ferro. Ovid. 4. Fastor. Ibant semimares, & inania tympana tudent. Idem 4. Met. Quæcunque ingredetis clamor juvenilis, & unâ Fæminæ voces, impulsaque tympana palmis, Concavaque æra sonat, longoque foramine buxus. & Est & Tympanum vehiculi rotarum, ut inquit Servius, sive (ut aliqui putant) testudo supra radios. Radii autem dicuntur spirites, altera parte rotæ centro, altera canthi infixi. Virgil. 2. Georg. Hinc radios trivère rotis, hinc tympana plaustris. & Est præterea Tympanum, machina rotunda ad rotæ similitudinem, quæ à calcantibus hominibus versata, pondera in ædificis subvehuntur, vel aqua hauritur sicut majoribus ex puteis, vel ex rivis per canales ad irrigandos hortos distanditur. [German. Ein Pflug od edet Tramad, grosse Läst anspuchem.] Hujusmodi etiâ Tympana in portibus

portibus insignioribus videmus ad exonerandas naves ac-
commodata. Lucrer lib 4. Maltaque per trochleas, & tympa-
na pondere magno commovent, atque levi sustollit machina
nisa. Tympanum genus vasit. Plin. lib. 33. cap. 11. Tympana
verò se juvene appellata itaceras, & lances, quas antiqui ma-
vidas appellaverant.

Tympani feres margaritæ, de quibus Plin. lib 9. cap. 35. Craf-
fecunt etiam in senecta, concha q; adhærescunt, necius avelli-
queant nisi lima, quibus una tantum est facies, & ab ea rotū-
ditas: averis planicies, ob id tympana nominantur. Item Pau-
lus L. 32 D. de aur. & arg. Quom quædam ornamentum ma-
millarum ex tympanis margaritis triginta quatuor legasset.
Tympani feda, tympanici. [Tympanici] Germ Ein Wasfer
schüttiger / dem der Bauch ist ein Trummen ausschütt. Qui tympa-
nicæ laborat. hoc est ea specie aquæ intercutis, quum venter
spiritu, aqua que distentus, sonum reddat tympani, quum pul-
satur. Plin. lib. 24. cap. 5. Hydroticis, incipientibusq; tympani-
cis, stomschicis, &c.

Tympani feda, tympanica. [Tympani] Gall Tabourin. Ital. Sonator di timpano. Ger Ein
Trummenschtäger. Hispan. A losero, tañedor de atabal & pandero &
adofre. Polon. Bębentk. Vng. Cymbalo mos. Ang. That soundeth
the drumme. Qui tympana pulsant.

Tympani feda, tympanica. [Tympani] Gall Tabourin. Ital. Sonator di
tamboro. Germ Ein Trummenschtäger. Hispan. Tañedor de pan-
dero & adofre. Pol. Bębentk. Vng. Cymbalo mos. Ang. She
that soundeth the drumme. Mulier tympanum pulsans. Sidonius
lib. 1. Epist. Tympanistræ, psalteria canit.

Tympani feda, tympanica, penult prod. [Tympani] Ger. Die
Wasfer schütt von wasser der Bauch ist wie ein Trummen. Genus
hydropis est, quum ventre vehementer intente, creber intus
ex motu spiritus sonus est. teste Celso lib. 3. cap. 21.

Tympanicus, penult. corr. Plin. [German. Der gestalt wassers
schüttig.]

Tympanizo, tympanizas. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

Tympano feda, triba, m. p. [Tympani] Gall. lo-
uer de tabourin, sonner d' un balon. Ital. Timpanizare, sonar il timpa-
no. German. Trummenschtügen. Hispan. Tañer atabal & pandero &
adofre. Pol. Węben bye. Vng. Cymbalo mos. Ang. To sound
or playe on the drumme. Tympana pulso. Sueton. de August.
cap. 68. Et assensu maximo comprobavit versum in scena pro-
nuntiatum, De Gallo matris deum tympanizante, Videtur,
ut cinctus orbem digito temperet.

facta sunt Etypha verò, quæ ex ipsis sunt formata typha. Plin.
lib. 35. cap. 12. Dicutades primus personæ regulari ceteris
imbricibus imposuit, quæ inter initia protypa vocavit, po-
stea idem eetypha fecit. Archetypha autem dicitur prima de
principalia exemplaria, quæ non aliunde sunt desumpta, ne-
que ad aliorum similitudinem efficta, cuiusmodi vulgus vo-
cat originalia. Typi item, teste Gell. lib. 1. quem admodum &
hypographæ, à Græcis dicuntur, quas nos descriptio appella-
mus, quæ radiiores sunt, minusque exactæ quam *typi*,
quas nos *frustiones* vocamus. Typus item dicitur figura de
umbra & velut imago & symbolum veritatis. Sic veteri Testa-
mentum Novi typum esse dicimus.

Tyr feda, 2. um, *tyranus*. Id est, mysticus, umbratilis, allegoricus,
Tyrannus, tyranni, m. f. [Tyrannus] Gall. Tyrannus, *tyranus*,
tyrannus, ou seigneur cruel. Ital. Tyranno, seigneur. Germ. Tyrannus
heißt es ein König, der ein Wüterich ist. Hispan. Tyrano, seigneur,
ou seigneur cruel. Polon. Okrutnik, tyran. Vngar. Kozveto, Ang.
A tyrannus or cruel lord. Apud veteres in bonâ partem dicebat
pro domino, rege, seu monarcha, qui plenam habebat in sub-
ditos potestatem. Ab initio enim, Trogo teste, ex omnium civi-
tatum, regionumque imperium penes reges fuit: quos ad huc
iustitiam fastidium maiestatis, non ambicio populari, sed
spectata inter bonos moderatio provchebat, qui enim ty-
ranni, ob fortitudinem vocabantur. Virg. 7. Aen. Pars mihi
pacis erit, dextram tetigisse tyranni. Postea tamen Tyranni
nomen ad illos solum restrictum est, qui per insolentiam im-
perii viribus abutebantur, & vi & quadam animi libidine do-
minabantur non iure & legibus aequis. Cicero 2. Offic. Nectro
hujus tyranni solum, quem armis oppressa perculit civi-
tas, interitus declarat, quantum hominum odium valeat ad
pestem, sed reliquorum similes exitus tyrannorum. Ovid. 1.
Metamorph. Arcados hinc sedes, & inhospita tellus tyranni
ingredior.

Tyrannus, tyrannidis, f. [Tyrannus] Gall. Tyrannus, *tyranus*,
Tyrannide, tyrannia. Ger. Tyrannus ein grausamer Wüterich, der
schung nicht nach billigkeit, sonder nach willen. Hispan. Tyranno, seigneur,
ou seigneur cruel. Pol. Okrutnik, tyran. Vngar. Kozveto, Ang.
Dominatio, monarchia, seu vi ac violenti imperium. Latin.
Satyr. & Quid Nero tam sava, crudaque tyrannide fecit. Ovid.
15. Metam. odioq; tyrannidis exul Sponte erat.

Tyrannus, tyrannidis, f. [Tyrannus] Gall. Tyrannus, *tyranus*,
que, cruel. Ital. Cosa tyrannica, crudel. Ger. Wüterich, Tyrannus.
Hispan. Cosa de tyranno, seigneur cruel. Pol. Okrutnik. Vng.
Kozveto, Ang. Cruel. Quid est tyrannus: hoc est, crudelis &
superbum. Cic. 1. de Leg. Aut si omnes Athenienses delede-
rentur tyrannicis legibus, num idcirco hæ leges iuste habe-
rentur. Idem de Invent. Quid est tyrannus, crudelis, nefarius, ty-
nicum factum esse dicimus, per vim, per manum opulenciam,
quæ res ab legibus, & ab æquabili iure remotissima est.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Tyrannus, adverb. Crueliter, violenter, & more tyrannorum.
[Tyrannus] Gall. Tyranniquement, cruellement. Ital. Cruelmente,
Ger. Wie ein Wüterich Tyrannisch. Hispan. Como un
okrutnik, Vng. Kozveto. Ang. Crueliter, sic a tyranno. Cic.
5. Veri. Nunc ut hoc tempore ea, quæ regere, seu potius tyran-
nicè statuit in aratōres Apromis, præferuntur.

Fragmentary text from the right edge of the page, partially cut off.

Tyranthia, dicuntur vesles colore huiusmodi infecta. Mart. libro 11.

Sic interposito villis contaminat uncto Urbica Lingonicus tyriantina bardocucullus. Tyro, tyronis, m. s. Novus miles, & fortis ad militiam exercenda. Gall. Apprenti, neonus soldat, hachelier aux arme. Ital. Tirone, soldato novello. German. Ein neuer oder junger Knechtman: se man erf anfuhrer. Hispan. Novicio es la guerra y arma. Pol. M. o. s. o. l. n. i. e. r. Vng. Vy soldat, vy vitez. Ang. Apprentis, or young man of warre. Cicet. 2. Tusc. Aetas tyronum plerun- que melior: sed fesse laborem, contemere vulnus consuetudo docet. Liv. 10. bel. Maced. Veteribus militibus tyrones im- miscantur. Per translationem Tyrones generaliter appel- lamus, qui prima in arte aliqua ponunt rudimenta. unde pro rudi adhuc & novicio gladiatore posuit Suetonius in Caesare: Tyrones neque in ludo, neque per laestitas. Sic adolescentem quandoq; togam sumebant, & barbam po- nebant, eloquentiamq; in foro auspicabantur, Tyrones di- cebatur, & illa prima actio, tyrocinium. Senec. lib. 3. Declam. Ille in foro primum dicitur, tyro dicitur est. Sueton. in Nero. cap. 7. Deducitur in forum tyro, populo cogitatum, militi do- nativum proposuit, in dicta decursione. Sunt qui scribant Tyro per in nostrum, & melius fortassis. Arbitror enim Graecam dictionem non esse.

Tyrocinium, diminut. Pro juvenulo, qui prima in arte aliqua cepit ponere rudimenta. Gall. Apprenti, neonus soldat, hachelier aux arme. Ital. Tirone, soldato novello. German. Ein neuer oder junger Knechtman: se man erf anfuhrer. Hispan. Novicio es la guerra y arma. Pol. M. o. s. o. l. n. i. e. r. Vng. Vy soldat, vy vitez. Ang. Apprentis, or young man of warre or apprentis. Plin. l. 11. in Epistol. Quod me, quamvis tyroculum incitavit ad emendandum: hoc est, rudem,

& nondum satis exercitatum in cognitione signorum. Iuren. Satyr. 11: -nec latus Afriz Novit avis nosset tyroculus.

Tyruncula, f. p. quo Columella usus est pro caae adolefcentiore, in educandis catalis parum adhuc exercitata. Quonia (inquit lib. 2. cap. 7.) tyroculula nec recte nutrit, & educatio totius habitus auferit incrementum.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Il fo imparare, capo di opere. Germ. Ein erfster ansang / das erfst versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnan- kach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum pa- tribus commendavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario ple- bi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviu dicit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & ve- luti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Il fo imparare, capo di opere. Germ. Ein erfster ansang / das erfst versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnan- kach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum pa- tribus commendavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario ple- bi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviu dicit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & ve- luti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Il fo imparare, capo di opere. Germ. Ein erfster ansang / das erfst versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnan- kach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum pa- tribus commendavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario ple- bi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviu dicit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & ve- luti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrotarichus, tyrotarichi, peault, corr. m. f. Genus oplonii, ex caeseo, falfamentis que confecti, vngic enim caesus est, m. o. s. o. l. n. i. e. r. Cicet. ad Partum lib. 9. Tu vero (volo enim ab- stergere animi tui metum) ad tyrotarichum antiquum sedi. Et ad Art. lib. 4. Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil magis quam patina tyrotarichi.

Tyrsis, vngic, Graecis significat ambitum murorum: sed vobis vngic: hoc est, a Tyrrhenis inventoribus appellatione deducta.

De vacche. Ital. Vaccino, di vacca. German. Kuhn von einer Kuh. Hispan. Casa de vaca. Polon. Krowa. Vng. Vaddol vale. Ang. Of a cow. Plin. lib. 24. cap. 3. Cortex illinitur decoctus lacte vaccino, serpentis plaga.

Vaccera, vaccera, f. p. Palus vel stipes humi defixus ad castra munienda vel hortos claudendos. Gall. Vne cloison en saun de troit. Ital. Palo da legare i canali alla mangiatore. German. Ein pfst oder Stab. Hispan. Elata para atar be lina i otra cosa. Polon. Pale kol i do ogrodzenia. Vngar. Le veri kero. Ang. A stake to tie hedges vno. Columel. libro 9. cap. 1. de vivatis claudendis io- quens: Vbi vero neutrum patrifamilie conduxit, ratio postu- lat vaccera includi. Sic enim appellatur genus clathrorum, idque fabricatur ex robore, quercu, vel sabere. Et mox: Satis est vacceras inter pedes ostonos defigere, scisique transver- sis ita clathrare, ne spatorum laxitas, quae foraminibus inter- venit, pecudi prebeat fugam, Et paulo post: Nam & vaccera in fabricandis ingens est in Gallia materiae copia, & caetera in haec rem feliciter superit & Vacceram, inquit Festus, Aelius & alii complures ajunt esse itipitem, ad quem equi solebant religari. Alii dicunt maledictum significari hoc nomine acer- bitatis magna, ut sit vecors & vesanus.

Vacillo, vacillas, vacillare, n. p. Nuro, labo, fluctuo, titubo. Gall. Vaciller, varier, branler. Ital. Vacillare, non essere costante. German. Schwanken, wackelndig sein. Belg. Waggen. Hispan. Vacillar i banbancar. Polon. Kolyje, kolubie, chwicie. Vngar. Tancogok. Ang. To wag or waver, to move unconstantly. Cic. ad Att. lib. 12. Sed quod scribis igniculum matutinum, & quod est mem- oria vacillate. Idem 1. de Nat. deor. Sed & illi reprehensus a multis est, nec vos exitum reperitis, totaque res vacillat & claudicat. Idem 3. Offic. iustitia vacillat vel jacet potius. Vacillare item testis dicitur, qui in dicendo testimonio non satis sibi constat, & modo negat quod paulo ante affirmavit.

Vacillatio, vacillationis, verbale, f. i. Gall. Vacillation, branlement en parole. Ital. Vacillamento, scismamento. German. Schwankung, das gnappen. Hispan. Obra de banbancar y titubar. Polon. Kol iusticie, chwianie. Vngar. Torgas. Ang. A wagging or wavering. Quint. lib. 11. cap. ult. Et illa indecora in dextru ac laevum laeus vacillatio, alternis pedibus insistentium.

Vacillans, vacillantis, participium. Cicero Tironi, libro 16. Ac- ceptuam epistolam vacillantibus literulis: id est, non recte praevaleudine scriptis. Idem 3. Philipp. In Galliam mutilatu ducit exercitum, cum una legione, & ea vacillante.

Vaccinium, vaccini, n. f. a Romanis dictus est illos purpurei coloris, teste Dioscoride, quem Graeci vocant vngic: quod etiam apertissime testatur Servius explicans illud Virgil. 2. Aeglog. Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. Quo in loco nonnulli Servium immentio reprehendunt, quod vac- cinium pro hyacintho acceptum Maroni affirmant. Nec ob- Ggg + stat quod

LITERA vocalis est, quae saepe in consonantem transiit: & modo vim simplicis habet: ut apud Virgilium: Quum tales animos juvenum, & tam certatilibus Pectora. Modò duplicis: ut Cupivi, cupiveram: in quibus i, ante u consonantem posita, producit, & eadem subtrahit coarctatur. Aliquando u consonans per diaresem ratione car- minis in vocalem correptam mutatur. Horat. in Epod. Nive- que deducant loyem. Nunc mare, nunc sylva. Interdum a vocali transit in consonantem: ut Naura, navita: Gaudeo, gavisus. Quandoq; amittit vim literae, quum subditur post q aut g: ut Alquis, Sanguis. Idem sic antecedente s: ut Suavis, leetus. Transit quandoq; per derivationes in a, ut Veredus, vendarius: in e, ut Pondus, ponderis: Dejerat pro de jurat. Contra, antiqui Auger, pro augur dicebant. Similiter in gerundis, quae a tertia conjugatione nascuntur, loco e scriptura- rum: ut Faciendum pro faciendum. In compositione etiã u saepe mutatur in i correptam: ut Cornu, corniger: Arcus, ar- ctenens: Fatum, fatidicus: Aurum, aurifex: lucus, iustificus: Fluvius, fluctivagus: Magnus, magnificus: Opus, opifex Scri- bebant etiam antiqui Carnifex pro carnifex, & Lubens pro libens: Pessimus, pro pessimis: quorum innumera occurrunt exempla apud Comicos. Haec litera quoque interdum ponit- ur pro y: ut Sulla pro Sylia, Sullanus, pro Syllanus. Eadem majuscula significat quinque.

V ante A.

Vacinter, vide VACO.

Vacca, per duplex e, f. p. Bos foemina. Gall. Vache. Ital. Vacca, madre del buo. German. Ein Kuh. Belg. Een toe. Hispan. La vaca. Pol. Krowa. Vngar. Vadd. Ang. A cow. Cicero 1. de Nat. deor. Cur non gestiret taurus equae contestatione, equus vacca? Vari. 2. de Re rust. cap. 3. Disce- rantur in prima vitulus & vitula: in secunda, juvenus & ju- vena: in tertia & quarta, taurus & vacca. Virg. 4. Aeneid. Ipsa tenens dextera pacem pulcherrima Dido Candentis vaccae media inter cornua fundit. Ovid. 2. de Arte: Cynthius Admeti vacca paville per aelus Fertur, & in parva delivisse casa. Virg. 6. Aen. -sterilemque tibi Prosepina vaccam. Vacca quae sterilis est Varroni Taura appellatur.

Vaccina, diminutivum. Gall. Vachette. Ital. Vachetta. German. Ein Kuhnlein / tione Kuh. Hispan. Pequenena vaca. Polon. Krowka. Vng. Vaddike. Ang. A little cow. Virgil. Vaccula non- numquam secreta cubilia captans.

Vaccina, a, um, pen. prod. Quod est ex vacca. Gall. Vachette.